

7-8 | 218-219 |

ZIELONA GÓRA październik-listopad 2014

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

*Ubi
societas
ibi ius.*

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

11. WYDZIAŁ UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

fot. Mamert Janion, Kazimierz Adamczewski

w numerze

Wystąpienie inauguracyjne JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego	6
Wykład inauguracyjny – Rola wspólnych wartości w procesie integracji europejskiej – prof. dr hab. Bogusław Banaszak	11
ROBERT KORNELUK / Z obrad Senatu	15
ROBERT KORNELUK / Zarządzenia JM Rektora	22
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI	30
EWA SAPEŃKO / Będziemy kształcić „pod aplikację” – rozmowa z dr. Piotrem Mysiakiem	34
III międzynarodowe spotkanie rektorów w Rio	36
Znowelizowana ustawa o szkolnictwie wyższym	37
NOMINACJE PROFESORSKIE: SYLWIA MYSZOGRAJ, EWELINA PŁUCIENNIK-KOROPCZUK / Profesor Zofia Sadecka	38
MAŁGORZATA MIKOŁAJCZAK / Profesor Anna Szóstak	40
Z ostatniej chwili...	41
NOWE HABILITACJE: Dr hab. Małgorzata Czerwińska	42
Dr hab. Lech Szczegóła	43
EWA SAPEŃKO / Laureaci Nagród Kulturalnych Miasta	44
PIOTR POCHYŁY / Prof. Stefan Dudra w rządowej komisji	44
EWA SAPEŃKO / Francuskie Palmy Akademickie dla dr Elżbiety Jastrzębskiej	45
EWA SAPEŃKO / Wyróżnienie na sesji sejmiku dla prof. Marii Zielińskiej	45
EWA ADASZYŃSKA / Zjazd Konferencji Dyrektorów Bibliotek Akademickich Szkół Polskich	46
TOMASZ MIKIERA, WIESŁAW HŁADKIEWICZ / Uniwersytety Świata - WALENCJA	48
EDWARD HAJDUK / Antyintelektualizm w dyskursie publicznym	49
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE:	
Wydział Artystyczny	50
Wydział Ekonomii i Zarządzania	61
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	63
Wydział Humanistyczny	65

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska	68
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	78
Wydział Mechaniczny	82
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	82
KAROL DĄBROWSKI / CPTT na targach w Serbii	89
KAROL DĄBROWSKI / Centrum zyskało mocnego partnera	89
DONATA WOLSKA / Angielski walc – Biblioteka ciągle w drodze	90
II DNI POLSKO-NIEMIECKIE NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM	93
SEBASTIAN PILICHOWSKI / O Ogrodzie, czyli Bonsai i nie tylko	94
WOJCIECH GÓRALSKI / Od studentów dla studentów – Z Indexem w podróży	95
EWA POPIŁKA / Nowości Wydawnicze	96

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski, Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Robert Korneluk, Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz, Alicja Lewicka-Szczegóła, Marcin Mrugański, Magdalena Steciąg, Joachim Syga, Anna Urbańska, Janina Wallis, Kinga Włoch

PROJEKT GRAFICZNY/ ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w październiku 2014 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

R E D A K C J A

ul. Licealna 9

65-417 Zielona Góra

tel. 68 328 2593, ~2592

miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

Profesor Janusz Gil urodził się w 1951 r. Studiował na Wydziale Matematyczno-Fizycznym WSP w Rzeszowie, studia doktoranckie i doktorat ukończył na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego w 1983 roku, a habilitację i profesurę również na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, kolejno w latach 1988 i 1996. W Zielonej Górze pracował od 1988 roku, najpierw jako adiunkt w Instytucie Fizyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej, później jako dyrektor Instytutu Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Obecnie był prorektorem ds. nauki i współpracy z zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zajmował się badaniem pulsarów i gwiazd neutronowych, a w szczególności ich promieniowaniem radiowym i rentgenowskim. Z jego inicjatywy 1 lipca 1989 r. powstało Zielonogórskie Centrum Astronomii, które było prekursorem Instytutu Astronomii UZ. Instytut pod kierownictwem prof. Janusza Gila stał się liczącym i znanym w kraju oraz na świecie ośrodkiem astronomii. Profesor Janusz Gil prowadził wykłady w wielu zagranicznych ośrodkach naukowych. Po obronie doktoratu w 1984 r. wyjechał do Narodowego Centrum Radioastronomii w Charlottesville, USA. Następne lata 1985–1987 spędził na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Kentucky, USA. W latach 1991–1993 przebywał na stypendium Humboldta w Instytucie Radioastronomii Maxa Plancka w Bonn. W 1997 roku wyjechał jako honorowy profesor wizytujący na Uniwersytet w Hong Kongu. Honorowe stypendium Humboldta uzyskał w 2001 roku. W 2005 roku przebywał na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Las Vegas w Nevadzie USA, jako profesor wizytujący. Profesor Janusz Gil jest autorem wielu artykułów i kilku książek popularnonaukowych oraz 154 publikacji cytowanych ok. 1700 razy w tym 92 prace filadelfijskie cytowane ok. 1650 razy. Indeks Hirscha – 26.

Zielonogórskie środowisko akademickie poniosło ogromną stratę!

Poruszony do głębi informuję społeczność akademicką,
że 19 października 2014 r. odszedł od nas nagle

Prof. zw. dr hab. Janusz Gil

Prorektor Uniwersytetu Zielonogórskiego

Ponieśliśmy stratę, której w smutku nie jesteśmy w stanie pojąć:
nauka polska straciła wybitnego badacza, zielonogórskie środowisko
zaangażowanego organizatora i animatora życia naukowego,
wielu spośród nas Przyjaciela.

Cześć Jego Pamięci

*Rektor i Przewodniczący Senatu
Uniwersytetu Zielonogórskiego*

prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński

WYSTĄPIENIE INAUGURACYJNE

JM REKTORA
UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
PROF. DR. HAB. INŻ. TADEUSZA KUCZYŃSKIEGO

Dostojni Goście, Wysoki Senacie, Szanowni Państwo, Drodzy Studenci!

Inauguracja roku akademickiego to najważniejsza uroczystość w uczelnianym kalendarzu. Dzisiaj ma ona szczególnie uroczysty charakter, gdyż od 1 października Uniwersytet Zielonogórski ma, nie 10 jak dotychczas, ale 11 Wydziałów. Naszym najmłodszym dzieckiem jest Wydział Prawa i Administracji.

Siedziba Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego znajdzie swoje miejsce w Kampusie A przy ul. Podgórnej. W strukturze Wydziału będzie funkcjonowało 8 katedr obejmujących swoim działaniem najważniejsze obszary prawa.

Od dzisiaj na Wydziale Prawa i Administracji rozpoczęło pracę 12 profesorów i doktorów habilitowanych oraz 19 adiunktów, a już jutro studia po raz pierwszy podejmie 581 studentów: 346 na kierunku prawo i 235 na kierunku administracja. Chcę podkreślić, że udało nam się pozyskać znakomitą kadre, w tym kilku profesorów o uznanej renomie nie tylko w Polsce, ale i za granicą.

Jestem przekonany, że powołanie Wydziału Prawa i Administracji będzie miało bardzo duże znaczenie dla rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego pod względem naukowym, ale też prestiżu i spowoduje większe zainteresowanie młodzieży naszą uczelnią.

Pierwszym dziekanem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego został dotychczasowy pełnomocnik ds. powołania Wydziału – prof. Bogusław Banaszak. Za kilkanaście minut będziecie mogli Państwo wysłuchać wykładu inauguracyjnego Pana Profesora, ale chciałbym już teraz bardzo Mu podziękować za ogromną pracę włożoną w organizację Wydziału, zgromadzenie kadry, przygotowanie programów studiów i wiele drobniejszych spraw, które razem złożyły się na nasz dzisiejszy sukces.

Szanowni Państwo,

Uniwersytet Zielonogórski zatrudnia dziś 1453 pracowników, w tym 876 nauczycieli akademickich, z których aż 281 to profesorowie tytularni i doktorzy habilitowani. Na Uniwersytecie studiuje 14 200 studentów, o 1000 więcej niż w roku ubiegłym. Nasza uczelnia jako jedyna w województwie lubuskim (jednym z dwóch najmniejszych w kraju) posiada pełne prawa akademickie.

W 2013 r. uzyskaliśmy prawo doktoryzowania z ochrony środowiska, które zagwarantowało nam pozostanie w grupie uniwersytetów klasycznych. Utworzenie Uniwersytetu, a przede wszystkim spełnienie kryteriów umożliwiających nam pozostanie w elitarnym gronie uniwersytetów klasycznych, było dla nas bardzo kosztowne.

W ostatnich latach wzrosło poczucie zagrożenia, wynikające w dużej mierze z docierającego do uczelni niżu demograficznego, ale moim zdaniem, przede wszystkim z braku „ochronnej” strategii rządu wobec regionalnych uniwersytetów klasycznych, będących relatywnie niedużymi uczelniami, które kształcą kadre głównie, choć oczywiście nie tylko, na potrzeby regionów – i to w jak najszerzym obszarze nauk, nie tylko tych czysto aplikacyjnych, przynoszących wymierne korzyści ekonomiczne. Działania związane z rozwojem obszaru kultury i sztuki od kilku już lat nie są w stanie konkurować z potrzebami przemysłu, innowacji i wdrożeń, z techniką i bezpośrednimi korzyściami materialnymi, które jej rozwój przynosi. Taki stan rzeczy przez większość rektorów polskich uniwersytetów uważany jest za wysoce niewłaściwy, gdyż całkowicie pomija się zagadnienia składające się na - niezwykle istotną społecznie - kulturotwórczą misję uniwersytetów.

Problem braku takiej ochronnej strategii był wielokrotnie sygnalizowany na spotkaniach Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich przedstawicielom Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, niestety jak dotąd nie spotkał się z ze zrozumieniem.

W efekcie braku takiej strategii, w ciągu ostatnich 6 lat dotacja podstawowa przyznawana przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego naszemu Uniwersytetowi obniżyła się o prawie 20 milionów złotych, czyli o około 20 proc. Jak wspominałem w zeszłorocznym przemówieniu inauguracyjnym, w ubiegłym roku odnotowaliśmy spadek liczby studentów przyjętych na I rok studiów stacjonarnych I i II stopnia aż o 18 proc. Liczba kandydatów na studia niestacjonarne obniżyła się o około 20 proc. Podobne problemy w naborze na studia stacjonarne odnotowało wtedy wiele innych polskich uniwersytetów klasycznych.

To są naturalne konsekwencje niżu demograficznego i z takimi problemami będziemy musieli się mierzyć jeszcze przez co najmniej 10 lat. Dlatego dzisiaj musimy zabiegać o każdego studenta.

Najlepszym pomysłem na utrzymanie w miarę stabilnego poziomu rekrutacji wydało się nam wyjście naprzeciw oczekiwaniom absolwentów szkół średnich i tworzenie kierunków, na które istnieje największe zapotrzebowanie. Nie chcieliśmy przy tym pominąć kierunków klasycznych dla kształcenia uniwersyteckiego, na które kandydatów może nie jest najwięcej, ale które mają szczególne znaczenie dla szeroko pojętego rozwoju uczelni i regionu.

W ubiegłym roku akademickim na wielką skalę podjęliśmy działania w kierunku wzbogacenia oferty programowej Uniwersytetu o nowe, atrakcyjne kierunki. Od obecnego roku akademickiego rozpoczynamy kształcenie, m.in. na takich kierunkach jak: *prawo, administracja, psychologia, czy logistyka*, na które łączny nabór wyniósł 670 studentów na studia stacjonarne i 430 na studia niestacjonarne. Także nowe atrakcyjne kierunki wprowadzono na Wydziale Humanistycznym. Na *dziennikarstwo i komunikację społeczną oraz komunikację biznesową w języku rosyjskim* przyjęto po 60 studentów. Tradycyjnie wysoką rekrutację utrzymaliśmy na *informatyce, budownictwie, bezpieczeństwie narodowym, filologii angielskiej i niemieckiej, pedagogice, pielęgniarstwie, wychowaniu fizycznym i zarządzaniu*.

Rozszerzenie oferty kształcenia nie tylko powstrzymało zeszłoroczny silny trend spadkowy, ale pozwoliło na poprawienie wyników ubiegłorocznej rekrutacji o 4 proc. na studiach stacjonarnych i aż o 21 proc. na studiach niestacjonarnych obu stopni. W efekcie zwiększonej rekrutacji oczekujemy na pierwszy od wielu lat, wzrost dotacji.

W tym miejscu szczególnie podziękowania pragnę złożyć Radzie Miasta Zielona Góra oraz osobiście Panu Prezydentowi Januszowi Kubickiemu za pomoc finansową, która sprawiła, że nowe kierunki uzyskały realną możliwość zaistnienia.

W przyszłym roku planujemy uruchomić kształcenie na kierunku lekarskim. Aktualnie nasz wniosek trafił do oceny Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Decyzji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego spodziewamy się za około 3 miesiące. Kierunek lekarski jest bardzo kosztowny, ale jednocześnie niezwykle potrzebny dla poprawy jakości życia mieszkańców całego Regionu. Będziemy rozmawiać z Wojewódzkim Sejmikiem Samorządowym i osobiście z Panią Marszałek Elżbietą Polak, która już od lat powstanie tego kierunku wspiera całym sercem, o zapewnieniu Uniwersytetowi środków finansowych niezbędnych do jego odpowiedzialnego uruchomienia.

Szanowni Państwo!

Na zmniejszający się strumień napływającej do uczelni dotacji dodatkowo nałożyły się kontynuowane inwestycje, które w latach 2013–2014 pochłonęły ponad 70 milionów rocznie. Każdy, kto zajmował się procesami inwestycyjnym, zdaje sobie sprawę, że gwarancje uzyskania ich finansowania to jedna strona medalu, a czas kiedy realnie się je otrzymuje, to często jego druga strona. W drugiej połowie 2013 roku byliśmy zmuszeni zaciągać liczne kredyty inwestycyjne, których otrzymanie poprzedzone było wnikliwą oceną naszej wiarygodności finansowej przez banki.

Ogłaszaliśmy kolejne przetargi, na które banki się nie zgłaszały. Największym utrudnieniem dla wprowadzanej polityki finansowej był brak ofert w lipcu 2013 r. na duży pakiet konsolidujący wszystkie kredyty – i te inwestycyjne i te na bieżące utrzymanie uczelni, który miał nam ułatwić możliwie najmniej bolesne wychodzenie z dołka finansowego. Biorąc pod uwagę przedstawione wcześniej uwarunkowania, za największy sukces moich pierwszych dwóch lat na stanowisku rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego uważam finansowe przetrwanie uczelni i uzyskanie zrębów stabilności finansowej.

Osiągnięcie tego sukcesu nie byłoby możliwe bez pełnego wsparcia wszystkich Prorektorów, Dziekanów, Pani Kanclerz oraz wielu innych osób, które bez reszty zaangażowały się w proces wprowadzania zmian restrukturyzacyjnych na uczelni. Wszystkim Państwu składam w tym miejscu serdeczne podziękowania za zaufanie, wytrwałość i wielkie zaangażowanie, które bardzo sobie cenię.

Już od jesieni 2012 r. rozpoczęliśmy wprowadzanie bardzo rygorystycznego programu oszczędnościowego, trudnego dla wszystkich pracowników, ale niezbędnego dla przetrwania uczelni. Wiązał się on z działaniami praktycznie we wszystkich obszarach życia akademickiego i zarządzania uczelnią. W efekcie planujemy, że od 2015-2016 r. będziemy w stanie zaoszczędzić w granicach 18-20 mln zł rocznie, co powinno złagodzić skutki dotychczasowego zmniejszania dotacji.

Programy oszczędnościowe dotknęły niestety naszych pracowników, ich wynagrodzeń i zmniejszającej się pewności utrzymania miejsc pracy. Chciałem wszystkich tych, którzy odczuli skutki działań oszczędnościowych gorąco przeprosić. Staram się, aby skutki tych działań rozłożyć sprawiedliwie na wszystkie grupy pracownicze, także na nauczycieli akademickich. W tym miejscu chciałbym podziękować serdecznie dziekanom, dyrektorom, kierownikom wszystkich pio-

nów i jednostek uczelnianych oraz całej społeczności akademickiej za pełne zrozumienie potrzeby wprowadzania działań restrukturyzacyjnych i pomoc w ich wdrażaniu. Coraz wyraźniejsze efekty tych działań to nasza wspólna zasługa.

Szanowni Państwo!

Kształcenie to jedna z podstawowych działalności Uniwersytetu. Warto podkreślić, że siedem naszych wydziałów na przestrzeni ostatnich dwóch lat uzyskało pozytywną ocenę PKA (w tym sześć wydziałów instytucjonalną) i jeden - Wydział Ekonomii i Zarządzania, programową na dwóch kierunkach kształcenia (ekonomia i zarządzanie). Dzięki uzyskaniu tych pozytywnych ocen Wydziały mogą poszczycić się gwarancją najwyższej jakości kształcenia.

Nie mniej ważna niż kształcenie, jest działalność naukowa i badawcza. Utrzymanie na odpowiednim poziomie badań naukowych będzie wymagało od nas ogromnego wysiłku i odpowiednich środków finansowych, a tych niestety mamy coraz mniej. Musimy zrobić więc wszystko, aby te środki skutecznie pozyskiwać ze źródeł zewnętrznych. I dużo w tym obszarze robimy. Rok do roku zwiększa się liczba projektów badawczych składanych do Narodowego Centrum Nauki. W 2012 r. nasi pracownicy złożyli 46 wniosków projektowych, z czego zakwalifikowanych do realizacji zostało 7, ale już rok później złożono 87 wniosków, a finansowanie uzyskało 10 z nich. W tym roku oczekujemy, że liczba wniosków grantowych będzie jeszcze wyższa.

Bierzemy także udział w projektach finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego i wiele innych instytucji polskich i zagranicznych.

W wyniku kompleksowej oceny jakości działalności naukowej i badawczo-rozwojowej jednostek naukowych dokonanej w 2013 r. przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych, podwyższona została z B na A kategoria naukowa Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii oraz Wydziału Fizyki i Astronomii. Wydział Mechaniczny z kategorii C awansował do B. Wpłynęło to na zwiększenie wysokości dotacji podmiotowej na utrzymanie potencjału badawczego w 2014 r. o około 10 proc., usytuowało nas też na pozycji 12-14 wśród 20 polskich uniwersytetów klasycznych.

Nową szansą jest dla nas Pakt Horyzont 2020. 27 czerwca 2014 r. Uniwersytet Zielonogórski zgłosił gotowość udziału w tym programie. Przystępując do Paktu zobowiązaliśmy się do wspierania i aktywizacji zespołów badawczych w pozyskiwaniu pieniędzy z funduszy Unii Europejskiej. Mamy nadzieję, że nasi naukowcy wykorzystają tę szansę. Pakt Horyzont 2020 to prawie 80 mld euro, które Unia Europejska rozdysponuje w najbliższych latach na naukę. Część tych środków może trafić do naszego Uniwersytetu i jest to szansa, której nie możemy zmarnować.

Rozwój naukowy, to także rozwój kadr. Z satysfakcją pragnę poinformować, że w ubiegłym roku akademickim nominacje profesorskie otrzymali: Pani Profesor Anna Szóstak i Pan Profesor Michaił Kotin z Wydziału Humanistycznego oraz Pani Profesor Zofia Sadecka z Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska. Rekordowa liczba adiunktów, bo aż 24 osoby otrzymały stopień doktora habilitowanego.

W ubiegłym roku akademickim wielu naszych pracowników odniosło także znaczące sukcesy naukowe w Polsce i za granicą, zdobywając prestiżowe granty i wygrywając konkursy naukowe. Chciałbym w tym miejscu szczególnie pogratulować:

—Panu prof. Wojciechowi Błogowskiemu z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu - za uzyskanie grantu z japońskiej firmy TANITA, dotyczącego badań w zakresie tkanki tłuszczowej. W 2013 r. spośród 50 projektów z całego świata w tej tematyce przyznano zaledwie 5 grantów - w tym 1 realizowany na Uniwersytecie Zielonogórskim, a 2 inne w USA i 2 w Europie.

—Panu dr. Wolfgangowi Brylla z Instytutu Filologii Germańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego - za najlepszą oryginalną pracę doktorską w obszarze nauk humanistycznych i społecznych, w konkursie organizowanym przez oddział Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu.

—Pani dr Agnieszce Łobodziec z Zakładu Kultury i Literatury Angielskiego Obszaru Językowego w Katedrze Filologii Angielskiej - za grant przyznany przez amerykański Departament Stanu na udział w sześciotygodniowym programie SUSI (Study of The US Institutes) na temat współczesnej literatury amerykańskiej. Dr Łobodziec jako jedyna reprezentowała Polskę w osiemnastoosobowej, międzynarodowej grupie laureatów.

—Pani dr Monice Schönherr z Instytutu Filologii Germańskiej - za uzyskanie stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, przyznanego każdego roku wybitnym młodym naukowcom, którzy wyróżniają się imponującym dorobkiem naukowym i prowadzą wysokiej jakości badania. Pani dr Schönherr zajęła drugą lokatę wśród 137 laureatów.

—Panu dr. hab. inż. Maciejowi Patanowi z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego - za uzyskanie Nagrody Naukowej Wydziału IV Nauk Technicznych PAN.

—I wreszcie, naszemu absolwentowi studiów I, II i III stopnia dr. inż. Tomaszowi Warężakowi - za to, że wśród 14 osób z całej Polski został laureatem programu Greenevo, realizowanego przez Ministerstwo Środowiska, którego celem jest międzynarodowy transfer polskich, zielonych technologii przy udziale polskiego rządu.

Szanowni Państwo!

Miarą poziomu nauki na Uniwersytecie jest także prestiż wypromowanych DHC. W minionym roku akademickim na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyła się uroczystość szczególna - uroczystość nadania tytułu DOCTORA HO-

NORIS CAUSA UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO PROFESOROWI KRZYSZTOFOWI PENDERECKIEMU. Krzysztof Penderecki jest jednym z najwybitniejszych współczesnych kompozytorów, dyrygentów i pedagogów na świecie. Jesteśmy dumni z faktu, że Pan Profesor został członkiem naszej społeczności akademickiej, i że wielokrotnie, nie tylko w czasie wizyty w Uniwersytecie Zielonogórskim, powtarzał, że był to najmiłszy Jego sercu doktorat honorowy, spośród wielu, które zostały Mu przyznane przez uczelnie polskie i zagraniczne.

Nie mniej dumni jesteśmy z dwóch innych wybitnych naukowców, którzy również w tym roku zostali uhonorowani godnością DHC Uniwersytetu Zielonogórskiego - są to dwaj światowej sławy astrofizycy - Australijczyk polskiego pochodzenia prof. Richard Wielebinski i prof. Wojciech Dziembowski z Warszawy.

Szanowni Państwo,

Uniwersytet Zielonogórski może się pochwalić dużym doświadczeniem w pozyskiwaniu pieniędzy, pochodzących z funduszy współfinansowanych nie tylko przez Unię Europejską, ale też przez Norweski Mechanizm Finansowy czy środków pochodzących z Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a także z programów badań finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

Jesteśmy jednym z największych beneficjentów Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego. Dotychczas na nasze inwestycje otrzymaliśmy z LRPO prawie 150 mln zł. Największe z nich to m.in. Biblioteka Uniwersytecka, czy będąca na ukończeniu budowa Parku Naukowo-Technologicznego. W latach 2013-2014 Uniwersytet Zielonogórski realizuje, bądź zrealizował, 20 projektów dofinansowywanych z funduszy UE, na łączną kwotę przekraczającą 170 mln zł. Za wielką osobistą życzliwość wobec Uniwersytetu Zielonogórskiego serdecznie dziękuję Pani Marszałek Elżbiecie Polak, której przychylności zawdzięczamy większość środków pozyskiwanych z Unii Europejskiej.

Jak już wspomniałem, od ponad roku mamy jedną z najnowocześniejszych bibliotek akademickich w kraju. Jest to nowoczesne centrum zasobów edukacyjnych i silny ośrodek informacji naukowej. Biblioteka pełni funkcję akademickiego centrum kształcenia, umożliwia dostęp do krajowych i światowych zasobów naukowych. Otwarta jest nie tylko na potrzeby Uniwersytetu, ale także miasta i regionu. Oferuje 600 miejsc do pracy indywidualnej i grupowej, przestrzeń do szkoleń, seminariów, pracy dydaktycznej, spotkań naukowych, kulturalnych i artystycznych. W bibliotece odbyło się już 250 różnorodnych imprez, w tym około 50 konferencji, seminariów i warsztatów naukowych. Studenci, pracownicy, jak również uczniowie szkół oraz mieszkańcy miasta i regionu mogą korzystać z bogatej oferty usług i ponadmilionowych zbiorów (dziewięćset tysięcy zbiorów tradycyjnych oraz czterystu tysięcy elektronicznych). Z Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej skorzystało już 7,5 mln osób.

Miło mi także poinformować, że Biblioteka Uniwersytecka została w tym roku laureatem VI Konkursu Urbanistycznego „Zielona Góra bez barier” w kategorii obiekt użyteczności publicznej powyżej 200 m². Nowy budynek Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego jest w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych ruchowo, co pozwala im swobodnie poruszać się w całej przestrzeni budynku. Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa jest biblioteką przyjazną dla osób niedowidzących i niewidomych. Znajdują się tam stanowiska komputerowe dla osób z dysfunkcją wzroku, wyposażone w głośnomówiące i powiększające oprogramowanie.

Szanowni Państwo!

W tym roku kończymy największą inwestycję jaką kiedykolwiek zrealizowano na Uniwersytecie Zielonogórskim - Park Naukowo-Technologiczny. Strategicznym celem Parku jest tworzenie warunków do wykorzystania naukowego i przemysłowego potencjału regionu oraz stymulowanie rozwoju przemysłu szczególnie w obszarach zaawansowanych technologii. Do jego głównych zadań należą: wsparcie transferu technologii i wdrażania innowacyjnych rozwiązań do przemysłu, wspieranie nowopowstających przedsiębiorstw innowacyjnych, a w efekcie stymulowanie rozwoju ekonomicznego regionu i zwiększanie jego konkurencyjności. W strukturze Parku funkcjonuje już Centrum Logistyczne PNT i Platforma na rzecz Nauki i Gospodarki. Powstały też centra naukowo-badawcze: Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii, Centrum Innowacji – „Technologie dla Zdrowia Człowieka”, Centrum Technologii Informatycznych oraz Inkubator Przedsiębiorczości. Aktualnie trwają prace nad powołaniem spółki celowej, która zarządzać będzie majątkiem, prawami własności intelektualnej PNT.

Szanowni Państwo!

Ponieważ zbliżam się do końca swojego wystąpienia, chciałbym jeszcze wspomnieć o kilku spektakularnych sukcesach, które w ubiegłym roku akademickim odniosła nasza uczelnia:

—Uniwersytet Zielonogórski otrzymał Nagrodę Specjalną Krynickiego Forum Ekonomicznego za szczególny wkład w kształcenie specjalistów z dziedziny architektury i urbanistyki zero-energetycznej na kierunku *architektura i urbanistyka*. Warto zaznaczyć, że Nagrodę Specjalną otrzymaliśmy w doborowym towarzystwie, Komisarza UE Janusza Lewandowskiego i firmy energetycznej ENERGA.

—Redakcja Monitora Rynkowego - dodatku do Dziennika Gazety Prawnej - od kilku lat nagradza instytucje samorządowe, uczelnie wyższe, Instytuty PAN oraz duże firmy, które w latach 2007-2013 pozyskały środki unijne i w efektywny sposób je wykorzystwały. W tym roku nominację do tytułu EuroSYMBOL Nowoczesnego Kształcenia 2014

otrzymał Uniwersytet Zielonogórski za projekt studiów podyplomowych prowadzonych wspólnie z Narodowym Bankiem Polskim przez Wydział Ekonomii i Zarządzania: *Mechanizmy funkcjonowania strefy euro*.

Uniwersytet Zielonogórski znalazł się także wśród uczelni akademickich, które otrzymały certyfikat „Uczelnia Liderów”. Jest to wynik akredytacji środowiskowej przeprowadzonej przez zespół ekspertów Fundacji Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego. Certyfikaty „Uczelnia Liderów” trafiły do szkół wyższych, które - w opinii komisji certyfikacyjnej - cechują się działaniami zorientowanymi na edukację praktyczną studentów, innowacyjnością oferty oraz oryginalnymi formami współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Dodatkowo zostaliśmy wyróżnieni tytułem „najlepsi z najlepszych” (tytuł taki otrzymało tylko 10 uczelni w kraju!).

Mówiąc o sukcesach naszej uczelni nie sposób nie wspomnieć o sportowcach

Sylwia Bogacka po raz kolejny zachwyliła zdobywając złoty medal w konkurencji zespołowej mistrzostw świata w strzelectwie.

Wicemistrzem świata w tenisie stołowym w grze podwójnej został Marcin Skrzynecki.

Brązowy medal mistrzostw świata w sztafecie mieszanej w pięcioboju nowoczesnym wywalczył Szymon Staśkiewicz.

Złoty i srebrny medal Mistrzostw Polski Seniorów w skokach indywidualnych na trampolinie zdobyła Zofia Belikowska, na tych samych zawodach, jej kolega Łukasz Burdziak zdobył medal brązowy.

Świetne wyniki uzyskali nasi studenci na Akademickich Mistrzostwach Polski nasi lekkoatleci pływacy i tenisiści stołowi W lekkoatletyce:

Mateusz Fórmański - złoty medal w Lekkiej atletyce w biegu na 400 m.

Karolina Sygutowska - dwa medale srebrne w konkurencjach rzutu dyskiem i pchnięcia kulą.

W pływaniu:

Zofia Szpak – złoty medal w konkurencji 50 m. st. grzbietowym i srebrny medal na 50 m. st. dowolnym

Mateusz Kołodziejski – dwa srebrne medale na dystansach 100 i 50 m. st. klasycznym

W tenisie stołowym:

Złoty medal w turnieju drużynowym wywalczyli Łukasz Dzikowski, Dawid Kozłowski, Tomasz Rakowski, Tomasz Sidelnik.

Nasi piłkarze ręczni awansowali do pierwszej ligi

Sportowych sukcesów było znacznie więcej, ale aby je wszystkie wymienić musiałbym znacznie przeciągnąć czas swojego wystąpienia

Szanowni Państwo!

Powołanie Uniwersytetu Zielonogórskiego zostało uznane przez zielonogórzan biorących udział w tegorocznym Plebiscycie Gazety Wyborczej za najważniejsze wydarzenie minionego 25-lecia. To dla nas wielki zaszczyt, ale tym większe zobowiązanie. Będziemy robić wszystko, aby mieszkańcy Zielonej Góry i całego Regionu w coraz większym stopniu utożsamiali się z Uniwersytetem.

Zapowiadam też dalszą intensyfikację naszej, i tak już bardzo dobrej współpracy, z tworzącym się ośrodkiem akademickim w drugim centrum naszego Regionu – w Gorzowie

Od dwóch lat Biuro Karier prowadzi badania losów absolwentów naszego Uniwersytetu. Dane z najnowszego, tegorocznego raportu monitorowania losów absolwentów wykazują bardzo wysoki stopień satysfakcji z kształcenia na UZ. Podkreśla to większość absolwentów - aż dziewięciu na dziesięciu badanych (88,9 proc.). Podobnie wysoki stopień satysfakcji dotyczy decyzji o podjętym kierunku studiów (89,2 proc.). Te wyniki są dla nas bardzo satysfakcjonujące.

Na zakończenie mojego dzisiejszego wystąpienia chciałbym zwrócić się do naszych studentów, którzy w tym roku rozpoczynają studia na Uniwersytecie Zielonogórskim, bo to Oni przez następne lata będą w największym stopniu stanowić Uniwersytet, kształtować jego charakter, pozycję i znaczenie, a miastu nadawać wyjątkowy koloryt i atmosferę, która charakteryzuje tylko miasta na wskroś uniwersyteckie

Kochani!

Najbardziej życzę Wam wszystkim zadowolenia z wyboru uczelni, kierunku i wytrwałości w dążeniu do wiedzy, aby ta zaowocowała w jak najszybszym zdobyciu wymarzonej pracy.

Życzę, żeby Wasze studia nie były czystym przyswajaniem wiedzy, ale by stały się intelektualną przygodą, która Was bez reszty pochłonie. Życzę, aby czas Waszej nauki przyniósł jak najwięcej radości, zadowolenia i sukcesów, a jak najmniej stresów i niepowodzeń.

Życie pełnią studenckiego życia i przyjaźniami, bo lata studiów są bezcennym skarbem, który później będziecie wielokrotnie z sentymentem wspominać.

WYKŁAD INAUGURACYJNY

ROLA WSPÓLNYCH WARTOŚCI W PROCESIE INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

PROF. DR HAB. BOGUSŁAW BANASZAK

Magnificencjo!

Dostojni Goście!

Koleżanki i Koledzy!

Braci Studencka!

Ubi societas ibi ius - Tam gdzie społeczeństwo tam prawo - słusznie twierdzili starożytni Rzymianie. Prawo, aby nie było li tylko wyrazem woli rządzących, musi być oparte na konsensusie społecznym, u którego podstaw leżą wspólne dla danego społeczeństwa wartości. Zdawali sobie z tego sprawę twórcy Wspólnoty Europejskiej, a później Unii Europejskiej i oparli jej tworzenie o jedność trzech elementów:

1/ formalnych – tworzą je instytucje zapewniające współpracę państw członkowskich UE w różnych dziedzinach,

2/ treściowych – chodzi tu o prawo UE oraz realizację polityki organów UE zapewniającą państwom członkowskim współpracę gospodarczą, kulturalną, w dziedzinie bezpieczeństwa itp.,

3/ wartości wspólnych społeczeństwom wszystkich państw członkowskich UE.

Prawo UE akcentuje rolę wartości jako podwalinę istnienia Unii. W Preambule Traktatu o UE sygnatariusze Traktatu stwierdzają, że tworząc go byli „inspirowani kulturowym, religijnym i humanistycznym dziedzictwem Europy, z którego wynikają powszechne wartości, stanowiące nienaruszalne i niezbywalne prawa człowieka, jak również wolność, demokracja, równość oraz państwo prawne”. Art. 2 TUE stanowi: „Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości. Wartości te są wspólne Państwu Członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn”. Z kolei art. 3 ust. 1 TUE wskazując cel UE łączy wspieranie konstytuujących Unię wartości ze wspieraniem pokoju i dobrobytu narodów.

Po ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego rośnie w poszczególnych państwach zainteresowanie wartościami wspólnymi UE.

U podstaw każdego społeczeństwa zorganizowanego w państwo leżą określone wartości, wspólne wszystkim wchodzącym w jego skład osobom lub wspólne przynajmniej zdecydowanej większości z nich. Oznacza to oddziaływanie na poczucie tożsamości i ciągłości społeczeństwa, przyczyniając się w ten sposób równocześnie do rozwoju jego różnorodności światopoglądowej, kulturowej itp. Wartości wspólne znajdują swój wyraz w konstytucji, jeżeli dane państwo ją posiada. Tytułem przykładu można wskazać na zawarte w niektórych konstytucjach państw UE invocatio dei. Jak słusznie w odniesieniu do Konstytucji RP zauważa b. sędzia polskiego TK i ETPCz - L. Garlicki, słowa nawiązujące do Boga podkreślają „pluralistyczną światopoglądową strukturę narodu polskiego [...] determinują pozycję państwa w kwestiach religii, bo zarówno wykluczają (zakazują) wprowadzenie systemu państwa wyznaniowego, jak i nadawanie ateizmowi charakteru religii państwowej [...] wskazują na wolę powiązania konstytucji z systemem norm i wartości wyższych (naturalnych), więc stojących poza (i ponad) unormowaniem pozytywnym i wyznaczających sposób pojmowania i stosowania przepisów konstytucyjnych”¹.

1 L. Garlicki, omówienie wstępu, s. 11-12, w: L. Garlicki (red.), *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, Warszawa 1999 (wyd. ciągłe).

Wartości zawarte wprost w konstytucjach lub dające się wyprowadzić z ich norm wytyczają parlamentowi obowiązek ich uwzględnienia i ochrony w procesie stanowienia prawa. Są one także uwzględniane w orzecznictwie sądowym poszczególnych krajów służąc wyznaczaniu kierunków interpretacji norm prawa stanowionego i pełniąc rolę kryterium oceny ich zgodności z konstytucją. Nie oznacza to jednak, że w skali nawet jednego państwa łatwo jest stworzyć kompleksowy katalog wartości konstytucyjnych. To z kolei powoduje, że ani w prawie UE ani w nauce prawa nie wskazano katalogu wartości wspólnych wszystkim państwom członkowskim UE. Ze względu na różnice w ich ujęciu w poszczególnych konstytucjach nie jest to chyba możliwe. Sformułowanie takiego katalogu w sposób abstrakcyjny zawsze miałyby cechy subiektywne i pozbawione byłoby praktycznego znaczenia. Ma je zaś odpowiedź na pytanie - czy jakaś konkretna wartość, mogąca mieć zastosowanie w danym przypadku lub mająca być elementem normy prawa UE jest wartością wspólną?

W rozwoju Unii obserwuje się dużą dynamikę, ale opiera się ona na kolejnych traktatach będących wyrazem woli tworzących ją państw, woli legitymowanej w sposób demokratyczny i mającej swoje źródło w woli obywateli poszczególnych państw. Proces kształtowania tej woli wyznacza prawo konstytucyjne poszczególnych państw.

„Unia, uznając prawo państw członkowskich do kierowania się własnymi kanonami aksjologicznymi, wymaga minimalnego poszanowania wspólnych wartości. (...) Stwierdzić można byłoby zatem, iż poprzez swoją dewizę [„Zjednoczona w różnorodności” – przyp. BB] Unia znalazła klucz do właściwego opisanie i nazwania własnej specyficznej, europejskiej tożsamości kulturowej, która nie neguje wartości kultur narodowych, ale właśnie ‘nabudowuje’ się na nich, tworząc kolejny poziom tożsamości Europejczyka, opisywany w literaturze przedmiotu jako tożsamość postnarodowa.”² Wartości wspólne społeczeństwom wszystkich państw członkowskich wyrażone zostały w stwierdzeniach Preambuły i przepisach TUE. Wartości te leżąc u podstaw UE oddziałują na prawo UE oraz na politykę organów UE. Z drugiej strony organy UE tworząc prawo unijne i formułując polityczne programy na przyszłość stymulują przekształcenia systemu wartości wspólnych obywatelom UE. Uczestniczą też w tym organy UE monitorujące przestrzeganie wartości unijnych - widoczne jest to zwłaszcza w działalności Agencji Praw Podstawowych UE. Promując określone nowe wartości (choćby finansując badania nad pewnymi zjawiskami) organy UE tworzą nowe wzorce zachowań i wpływają na dotychczasowy pluralizm światopoglądowy, na którym bazują poglądy aksjologiczne.

W praktyce funkcjonowania UE kwestie wartości odgrywają ostatnio coraz większą rolę, ale nie wykształciły się mechanizmy nakierowane na zapewnienie ich przestrzegania. Świadczy o tym choćby wspólny list z marca 2013 r. do szefa Komisji Europejskiej Jose Manuela Barroso, który podpisali ministrowie spraw zagranicznych Niemiec - Guido Westerwelle, Holandii - Frans Timmermans, Danii - Villy Sovndal i Finlandii - Erkki Tuomioja. Stwierdzają w nim, że „prawa człowieka, demokracja, rządy prawa są sercem europejskiej tożsamości. Nasze wspólne wartości bardziej niż cokolwiek innego są spoiwem, które łączy nasze narody”. Uważają, iż obecne porozumienia na poziomie UE są niewystarczające, aby zagwarantować przestrzeganie tych zasad we wszystkich państwach UE. Wyprowadzają z tego następujący wniosek „jesteśmy przekonani, że potrzebny jest nowy, bardziej efektywny mechanizm, by zapewnić ochronę fundamentalnych wartości w krajach członkowskich”³. Wśród możliwych działań przeciwko państwom, które nie stosowałyby się do europejskich zasad, wymieniono jako środek ostateczny możliwość zawieszenia funduszy unijnych. Nowy mechanizm ma być szybki i niezależny od działań politycznych, a odpowiadać za niego powinna Komisja Europejska.

W działalności organów UE intensyfikują się od dłuższego już czasu zabiegi pozwalające na nadanie poszczególnym z wartości statuujących UE w miarę jednolitego rozumienia zarówno na płaszczyźnie szeroko pojętego prawa europejskiego (UE i Rada Europy) jak i prawa wewnętrznego państw członkowskich EU. Istotną rolę ma tu do odegrania TS UE.

W stosowanych w prawie UE pojęciach dotyczących wartości, nawiązuje się do terminów występujących w większości konstytucji państw UE i doskonale znanych nauce prawa nawet w państwach nie zawierających odpowiednich sformułowań w tekstach swoich ustaw zasadniczych. Przykładem może być występująca w Karcie Praw Podstawowych godność człowieka. Nie oznacza to jednak, że aksjologia prawa UE jest tożsama z aksjologią praw państw członkowskich. Zwrócił na to uwagę polski TK stwierdzając w uzasadnieniu jednego z orzeczeń: „Występowanie względnej autonomii porządków prawnych, opartych na własnych wewnętrznych zasadach hierarchicznych, nie oznacza braku wzajemnego oddziaływania. Nie eliminuje też możliwości wystąpienia kolizji między regulacjami prawa wspólnotowego a postanowieniami Konstytucji. [...] Sytuacji takiej wykluczyć nie można, ale może ona – z uwagi na [...] wspólność założeń i wartości – pojawić się wyjątkowo. Taka sprzeczność nie może być w polskim systemie prawnym w żadnym razie rozwiązywana przez uznanie nadrzędności normy wspólnotowej w relacji do normy konstytucyjnej. Nie mogłaby też prowadzić do utraty mocy obowiązującej normy konstytucyjnej i zastąpienia jej normą wspólnotową ani do ograniczenia zakresu stosowania tej normy do obszaru, który nie został objęty regulacją prawa wspólnotowego. W takiej sytuacji do polskiego ustawodawcy należałoby podjęcie decyzji albo o zmianie Konstytucji, albo o spowodowaniu zmian w regulacjach wspólnotowych, albo

2 M. Gierycz, *Zjednoczeni w różnorodności. Sukces unijnej dewizy, kryzys europejskiej tożsamości*, [w:] P. Mazurkiewicz, K. Wielecki (red.), *„Inny” człowiek w „innym” społeczeństwie. Europejskie Dyskursy*, Warszawa 2008, s. 167.

3 Cyt. za http://www.tokfm.pl/Tokfm/1,103086,13529623,Zawiesza_doplaty_zalamanie_wartosci_Unii_Europejskiej_.html

– ostatecznie – decyzji o wystąpieniu z Unii Europejskiej. Decyzję tę winien podjąć suweren, którym jest Naród Polski, lub organ władzy państwowej, który w zgodzie z Konstytucją może Naród reprezentować”⁴.

W kontekście tej wypowiedzi polskiego TK należy zauważyć, że w chwili obecnej brak jest w UE akceptacji dla jakiegos jednego, powszechnie przyjętego systemu wartości. Najogólniej rzecz ujmując należy zauważyć ścieranie się wartości mających podstawy religijne, z wartościami wywodzącymi się z innych źródeł. W związku z tym nie bez racji niektórzy formułują następujący pogląd: „W Europie występują dwie odmienne koncepcje wartości. Według zwolenników pierwszej z nich wspólnym fundamentem kultury europejskiej jest chrześcijaństwo, które mimo podziału na wschodnie i zachodnie oraz istnienia różnych kultur narodowych i nacisków różnych ideologii jest najtrwalszym nurtem rozwoju kultury narodów europejskich. Natomiast zwolennicy koncepcji neoliberalnej, wspólny fundament kultury europejskiej określają według kryteriów ideologicznych, opartych na założeniach racjonalistycznej filozofii Oświecenia i ideałach rewolucji francuskiej. W tym kontekście występuje dążenie do tego, aby w prawie Unii Europejskiej pominąć wkład chrześcijaństwa, pomimo że wywarło znaczący wpływ na rozwój kultury europejskiej i rozprzestrzenianie się jej po całym świecie”⁵. Reakcją na to może być zdaniem niektórych autorów powrót do tradycyjnych wartości. „Bez powrotu do respektowania godności człowieka i do solidnego wychowania, opartego na prawdzie, miłości, sumieniu, odpowiedzialności i sprawiedliwości, wszelkie reformy gospodarcze czy finansowe będą nadal okazywały się fikcją i jedynie faktem medialnym”⁶.

Należy jednak zauważyć, że „wartości respektowane przez Unię mają status kulturowo-historyczny, „(...) nie tworzą one jakiegos spójnego systemu i nie mają charakteru absolutnego”⁷.

Brak spójnego systemu wartości i możliwość różnego interpretowania poszczególnych z nich jest niekorzystna z praktycznego punktu widzenia. Tytułem przykładu można wskazać choćby na jeden z najważniejszych aktów prawa UE – Kartę Praw Podstawowych. Karta ma charakter kompleksowy zarówno w aspekcie przedmiotowym jak i podmiotowym. Po raz pierwszy UE dzięki KPP podchodzi w sposób kompleksowy do ochrony praw jednostki. Ochrona ta obejmuje wszystkie kategorie tych praw – oprócz praw i wolności osobistych oraz politycznych także szeroko pojęte prawa socjalne, kulturalne i ekonomiczne. Ma ona w intencji Konwentu opracowującego KPP pozwolić na objęcie ochroną nowych obszarów wykraczających poza dotychczasowy, powszechnie przyjęty w prawie międzynarodowym i wewnętrznym zakres regulacji. Tytuły poszczególnych rozdziałów - grup praw – powiązano z wartościami- ideałami⁸ szczególnie istotnymi dla UE. Równocześnie w ten sposób Karta tworzy nową koncepcję praw podstawowych, która nie ma swoich korzeni w dotychczasowym dorobku nauki prawa. Nie jest jeszcze w pełni dojrzała, a towarzysząca jej aksjologia nie została powszechnie przyjęta. Powstała ona pod silnym, dominującym wpływem myśli socjaldemokratycznej i jedynie w niewielkim stopniu uwzględnia inne prądy filozoficzne.

Z porównania katalogu konstytucyjnych praw jednostki wspólnych państwom członkowskim UE wynika, że jego trzon stanowią tradycyjne (klasyczne) wolności osobiste i prawa polityczne. Prawa socjalne, kulturalne i gospodarcze (poza prawem własności) są w różnym stopniu obecne w poszczególnych konstytucjach i nie można w ich wypadku wskazać wspólnych wszystkim z nich elementów. Dzieje się tak z powodu występujących zarówno w nauce prawa jak i wśród różnych sił politycznych kontrowersji dotyczących potrzeby i zakresu regulacji konstytucyjnej praw socjalnych, a szerzej całej sfery socjalnej.

Przeciwnicy objęcia regulacją konstytucyjną praw socjalnych stoją na stanowisku, że ze względu na zależność poziomu ich realizacji od stanu koniunktury gospodarczej i związanej z tym zmienność, jest to wyłącznie materia ustawowa. Podkreślają przy tym, że prawa socjalne mają charakter programowy. W ich przypadku państwo musi najpierw opracować, a później urzeczywistnić całe programy socjalne⁹. Gdyby zaś obok norm o charakterze programowym istniały w konstytucji prawa socjalne upoważniające jednostkę do roszczeń o świadczenia ze strony państwa, to mogłoby to prowadzić do konieczności przejęcia przez państwo kierowania gospodarką, co z kolei niezgodne byłoby z gwarancjami prawa własności i wolności gospodarczej¹⁰.

Zwolennicy objęcia regulacją konstytucyjną praw socjalnych widzą konieczność odejścia od traktowania praw i wolności podstawowych jako służących wyłącznie obronie jednostki przed ingerencjami ze strony państwa. Zagwaran-

4 OTK ZU Nr 5/A/2005, poz. 49.

5 J. Krukowski, *Prawo Unii Europejskiej a wartości chrześcijańskie*, <http://www.sawp.org.pl/biuletyny/nr-9/89-prawo-unii-europejskiej-a-wartosci-chrzecijaskie>.

6 Ks. M. Drzewiecki, *Unia Europejska, wartości i wychowanie*, http://www.opoka.org.pl/biblioteka/X/XU/md_wartosci.html

7 P. Mazurkiewicz, *Wspólne wartości w traktacie ustanawiającym Konstytucję dla Europy*, [w:] pod. red. P. Mazurkiewicza, S. Sowińskiego (red.), *Religia – Tożsamość – Europa*, Wrocław 2005, s. 222.

8 Por. C. Mik, *Rola Europejskiej Konwencji Praw Człowieka w procesie integracji europejskiej*, w: ks. W. Chrostowski (red.), *Czynić sprawiedliwość w miłości*, Warszawa 2001, s. 304.

9 Por. J.P. Müller, *Soziale Grundrechte in der Verfassung?*, Basel – Frankfurt am Main 1981, s. 41-44, 203.

10 Por. F. Horner, *Die sozialen Grundrechte*, Salzburg, München 1974, s. 225.

owanie wolności osobistych i praw politycznych jednostki w konstytucji w tym ujęciu wymaga uwzględnienia uwarunkowań ekonomicznych, społecznych i kulturalnych, a więc wprowadzenia do konstytucji praw socjalnych.

Dla zwolenników praw socjalnych w państwach, w których brak jest ich konstytucyjnej regulacji, bądź regulacja ta jest ograniczona, KPP ma duże znaczenie z dwojakich powodów. Po pierwsze - zawiera ona sformułowania wyraźnie wskazujące na istnienie praw socjalnych i dzięki niej okrężną drogą wprowadzono by prawa socjalne, traktowane jako podstawowe, do systemów prawnych tych państw. Po drugie - w oparciu o nie obywatele mogliby żądać od państwa wypełniania określonych świadczeń, zarówno o charakterze materialnym jak i umożliwiających obywatelom korzystanie z urządzeń stworzonych przez państwo w celu zapewnienia społecznych warunków ich realizacji.

O niekorzystnym wpływie braku spójnego systemu wartości na realizację postanowień KPP i możliwość różnego interpretowania poszczególnych z nich świadczyć może jeszcze jeden przykład - prawa do zawarcia małżeństwa i prawa do założenia rodziny. Art. 9 KPP stanowi: „prawo do zawarcia małżeństwa i prawo do założenia rodziny są gwarantowane zgodnie z ustawami krajowymi regulującymi korzystanie z tych praw”. Problem jednak w tym, że są w UE państwa, które mają tak dalece restrykcyjne regulacje, że zakazane są tam rozwody i dopuszczalna jedynie separacja (Malta) i takie, które uznają małżeństwa homoseksualne (np. Hiszpania i Francja). Ten spór o rolę rodziny i małżeństwa stał się zarówno na forum instytucji unijnych jak i w wielu krajach równocześnie sporem o rolę wolności słowa i wolności religii. Ludziom czerpiącym inspirację z religii chrześcijańskiej czy muzułmańskiej trudno zaakceptować odejście od tradycyjnego pojęcia rodziny. Dokonywana przez nich krytyka poglądów wymierzonych w tradycyjne wartości i propagująca inne spojrzenie, traktowana jest niekiedy jako godna potępienia i kary nienawiść.

Brak jednolitego systemu wartości leżącego u podstaw UE, zarówno w sferze ich katalogu jak i interpretacji poszczególnych z nich, połączony jest z niejednoznacznością wzajemnych relacji między systemem wartości chronionym przez prawo UE a systemami wewnętrznymi państw członkowskich. Może mieć to dwojakiego rodzaju następstwa: albo prowadzić może do podejmowania przez instytucje i organy UE działań we wszystkich przypadkach, w których istnieją wątpliwości co do powierzenia rozstrzygnięcia jakiegoś przypadku kompetencji organów krajowych, albo w razie tych wątpliwości pozostawi się z zasady państwu członkowskiemu rozstrzygnięcie danej sprawy. Pierwszy wariant wydaje się bardziej prawdopodobny i oznaczać będzie de facto rozszerzenie kompetencji UE.

Zwolennicy KPP opowiadający się za szerokim katalogiem gwarantowanych w niej praw, widzą w takim rozwiązaniu zaletę i świadectwo kompleksowego charakteru regulacji Karty. Przyznają jednak, że „szeroki katalog Karty jest pomyślany dla przyszłych poszerzonych kompetencji Unii”¹¹. Wskazują także na jego rolę w ewentualnym ograniczaniu zakresu praw regulowanych w prawie wewnętrznym państw członkowskich. Egzemplifikacją tego może być ewentualne przeciwdziałanie instytucji UE wprowadzeniu kary śmierci w państwach ściśle współpracujących z USA w zwalczaniu terroryzmu¹².

Warto tu dodać, że jedną z reakcji na brak kompatybilności wewnętrznego i unijnego systemu wartości był tzw. protokół brytyjski do KPP, który podpisały też Polska wraz z Irlandią. Wyłącza on stosowanie na terytorium tych trzech państw niektórych przepisów Karty Praw Podstawowych dotyczących praw socjalnych, ochrony środowiska i konsumentów, a także zakazujących unieważniania na podstawie Karty obowiązujących w kraju przepisów prawnych, przez jakikolwiek sąd, w tym także przez TS UE. Polska złożyła ponadto jednostronną deklarację, że Karta w żaden sposób nie narusza prawa państw członkowskich do stanowienia ustawodawstwa w sferze moralności publicznej, prawa rodzinnego, a także ochrony ludzkiej godności i poszanowania fizycznej i moralnej integralności człowieka.

Już w starożytności dostrzegano, że tylko prawo oparte na wartościach jest w stanie pełnić rolę regulatora stosunków społecznych. Za wielkim prawnikiem rzymskim – Ulpianem, można powtórzyć – Ius est ars boni et aequi – Prawo jest sztuką stosowania tego, co dobre i słuszne. Tak prawo postrzegają też władze Uniwersytetu Zielonogórskiego, decydując się powołać Wydział Prawa i Administracji i powierzając jego reprezentantowi zaszczytne zadanie wygłoszenia wykładu inauguracyjnego na dzisiejszej, podniosłej uroczystości. W sposób symboliczny integruje to nowy fakultet w strukturze Alma Mater Lebusana. Dziękuję za to i dziękuję za uwagę.

WYKŁAD ZOSTAŁ WYGŁOSZONY 1 PAŹDZIERNIKA 2014 R. NA INAUGURACJI ROKU AKADEMICKIEGO 2014/2015

11 Tak sądzą C. Castello i V. Browne – cyt. za: G. Hogan, *Der Einfluss...*, s. 68.
12 Tak sądzą C. Castello i V. Browne – por. G. Hogan, *Der Einfluss...*, s. 68.

Z OBRAD SENATU

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 28 maja 2014 r. podjął następujące uchwały:

Nr 276 w sprawie wystąpienia o przyznanie uprawnienia do prowadzenia jednolitych studiów magisterskich na kierunku lekarskim na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Podjęta uchwała brzmi:

- § 1
1. Senat popiera wystąpienie do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z wnioskiem o przyznanie Wydziałowi Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu uprawnienia do prowadzenia jednolitych magisterskich studiów stacjonarnych na kierunku lekarskim (profil praktyczny).
 2. Senat przyjmuje efekty kształcenia dla kierunku, o którym mowa w ust. 1, określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2012 r., poz. 631).

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 277 w sprawie opinii dotyczącej zniesienia Międzywydziałowego Centrum Edukacyjno-Badawczego Uniwersytetu Zielonogórskiego w Pionie Prorektora ds. Studenckich

Nr 278 uchylającą uchwałę nr 559 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dn. 30.05.2012 r. w sprawie ustalenia liczebności grup dla poszczególnych zajęć dydaktycznych. Podjęta uchwała brzmi:

- § 1
- Senat uchyla uchwałę nr 559 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie ustalenia liczebności grup dla poszczególnych zajęć dydaktycznych.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 279 w sprawie stawek za realizację godzin nadwymiarowych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych brzmiąca:

- „§ 1
- Senat ustala następujące stawki za realizację godzin nadwymiarowych na studiach stacjonarnych obowiązujące od roku akademickiego 2014/2015:

Lp.	Stanowisko oraz tytuł naukowy, stopień naukowy i tytuł zawodowy	Studia stacjonarne stawka za godzinę nadwymiarową w zł brutto	
		dot. godzin nadwymiarowych w wymiarze określonym w art. 131 ust. 1 Ustawy	dot. godzin nadwymiarowych w wymiarze przekraczającym wymiar określony zgodnie z art. 131 ust. 1 Ustawy
1.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego, nadzwyczajnego lub wizytującego posiadający tytuł naukowy profesora albo tytuł w zakresie sztuki	35,00	63,00
2.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub wizytującego nie posiadający tytułu naukowego profesora albo tytułu w zakresie sztuki	33,00	54,00
3.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego albo stopień doktora habilitowanego sztuki	28,00	54,00
4.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku docenta	28,00	53,00
5.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta nie posiadający stopnia naukowego doktora habilitowanego albo stopnia doktora habilitowanego sztuki	25,00	53,00
6.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy posiadający stopień naukowy doktora albo stopień doktora sztuki	25,00	49,00

7.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy nie posiadający stopnia naukowego doktora albo stopnia doktora sztuki	20,00	49,00
8.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku asystenta posiadający stopień naukowy doktora albo stopień doktora sztuki	16,00	49,00
9.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku asystenta nie posiadający stopnia naukowego doktora albo stopnia doktora sztuki	16,00	42,00
10.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku wykładowcy	16,00	33,00
11.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku lektora lub instruktora	16,00	33,00

§ 2

Senat ustala następujące stawki za realizację godzin ponadwymiarowych na studiach niestacjonarnych obowiązujące od roku akademickiego 2014/2015:

Lp.	Stanowisko oraz tytuł naukowy, stopień naukowy i tytuł zawodowy	Studia niestacjonarne
		Stawka za godzinę ponadwymiarową w zł brutto
1.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego, nadzwyczajnego lub wizytującego posiadający tytuł naukowy profesora albo tytuł w zakresie sztuki	100,00
2.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub wizytującego nie posiadający tytułu naukowego profesora albo tytułu w zakresie sztuki	81,00
3.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego albo stopień doktora habilitowanego sztuki	81,00
4.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku docenta	71,00
5.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta nie posiadający stopnia naukowego doktora habilitowanego albo stopnia doktora habilitowanego sztuki	61,00

6.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy posiadający stopień naukowy doktora albo stopień doktora sztuki	61,00
7.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy nie posiadający stopnia naukowego doktora albo stopnia doktora sztuki	50,00
8.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku asystenta posiadający stopień naukowy doktora albo stopień doktora sztuki	61,00
9.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku asystenta nie posiadający stopnia naukowego doktora albo stopnia doktora sztuki	42,00
10.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku wykładowcy	42,00
11.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku lektora lub instruktora	42,00

§ 3

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 2014 r.
2. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc uchwała nr 477 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie stawek za realizację godzin ponadwymiarowych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych.

Nr 280 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego za 2013 r. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat zatwierdza sprawozdanie finansowe Uniwersytetu Zielonogórskiego sporządzone na dzień 31 grudnia 2013 r., na które składają się:

1. Wprowadzenie do sprawozdania finansowego
2. Bilans sporządzony na dzień 31.12.2013 r. zamykający się po stronie aktywów i pasywów sumą **302.375.089,53 zł**
3. Rachunek zysków i strat za rok obrotowy od 01.01.2013 r. do 31.12.2013 r. wykazujący wynik finansowy (stratę) netto w wysokości **8.686.421,88 zł**
4. Zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym za rok obrotowy od 01.01.2013 r. do 31.12.2013 r. wykazujące jego wzrost w wysokości **4.197.810,12 zł**
5. Rachunek przepływów pieniężnych za rok obrotowy od 01.01.2013 r. do 31.12.2013 r. wykazujący wzrost stanu środków pieniężnych o kwotę **4.422.690,30 zł**
6. Dodatkowe informacje i objaśnienia.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 281 w sprawie podziału zysku netto z lat ubiegłych wykazanego w sprawozdaniu finansowym Uniwersytetu Zielonogórskiego za 2013 r. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat postanawia przeznaczyć zysk netto z lat ubiegłych wykazany przez Uniwersytet Zielonogórski w sprawozdaniu finansowym za 2013 r. w wysokości **11.595,68 zł**, na fundusz zasadniczy uczelni.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 282 w sprawie pokrycia straty netto Uniwersytetu Zielonogórskiego za 2013 r. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat postanawia pokryć stratę netto wykazaną przez Uniwersytet Zielonogórski w sprawozdaniu finansowym za 2013 rok w wysokości **8.686.421,88 zł** z funduszu zasadniczego uczelni.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 283 uchylającą uchwałę nr 255 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów pierwszego stopnia fizyka prowadzonych na Wydziale Fizyki i Astronomii

Nr 284 uchylającą uchwałę nr 256 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów drugiego stopnia fizyka prowadzonych na Wydziale Fizyki i Astronomii

Nr 285 uchylającą uchwałę nr 231 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów pierwszego stopnia historia prowadzonych na Wydziale Humanistycznym

Nr 286 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *budownictwo* prowadzony na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 287 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *elektrotechnika* prowadzony na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 288 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich filologia prowadzony na Wydziale Humanistycznym w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 289 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *filologia polska* prowadzony na Wydziale Humanistycznym w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 290 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *informatyka* prowadzony na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 291 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *informatyka i ekonometria* prowadzony na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 292 mocą której Senat zlikwidował kierunek jedno-

litych studiów magisterskich *inżynieria środowiska* prowadzony na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 293 mocą której Senat likwiduje kierunek jednolitych studiów magisterskich *malarstwo* prowadzony na Wydziale Artystycznym w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 294 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *matematyka* prowadzony na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 295 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *mechanika i budowa maszyn* prowadzonym na Wydziale Mechanicznym w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 296 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *ochrona środowiska* prowadzony na Wydziale Nauk Biologicznych w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 297 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *pedagogika* prowadzony na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 298 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *socjologia* prowadzony na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 299 mocą której Senat zlikwidował kierunek jednolitych studiów magisterskich *technologia drewna* prowadzony na Wydziale Mechanicznym w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 300 mocą której Senat likwiduje kierunek jednolitych studiów magisterskich *zarządzanie i inżynieria produkcji* prowadzony na Wydziale Mechanicznym w związku z zakończeniem kształcenia studentów na tym kierunku

Nr 301 w sprawie likwidacji kierunku studiów pierwszego i drugiego stopnia *astronomia* prowadzonego na Wydziale Fizyki i Astronomii

Nr 302 w sprawie utworzenia na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu studiów podyplomowych „Rewitalizacja w społecznościach lokalnych” i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 303 w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2015/2016

Nr 304 zmieniającą uchwałę nr 119 Senatu UZ z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2014/2015. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

W uchwale nr 119 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2014/2015 (z p.zm.) zmienia się załącznik nr 10 - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu - w sposób określony w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 305 w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia laureatów i finalistów olimpiad stopnia central-

nego w latach 2015/2016, 2016/2017, 2017/2018. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

1. Szczegółowe zasady przyjmowania na I rok studiów pierwszego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego w latach 2015/2016, 2016/2017, 2017/2018, określa załącznik do niniejszej uchwały.
2. Na kierunki prowadzone na Uniwersytecie Zielonogórskim, z całkowitym lub częściowym pominięciem rankingów kwalifikowania są laureaci oraz finaliści olimpiad stopnia centralnego.
3. Prawo do skorzystania z uprawnień laureata lub finalisty olimpiady przysługuje kandydatowi w okresie trzech lat od uzyskania świadectwa dojrzałości, niezależnie od tego, kiedy uzyskał tytuł laureata lub finalisty.
4. Podstawą zwolnienia z całości lub części rankingów jest oryginał dokumentu wydane przez Główny Komitet Organizacyjny danej olimpiady, opatrzony numerem porządkowym i stwierdzający miejsce zajęte w finale oraz tytuł.
5. Maturzyści, którzy są laureatami lub finalistami olimpiad stopnia centralnego, mają prawo do przyjęcia na określone kierunki studiów na podstawie złożonych do rejestracji kandydata dokumentów i wymaganego potwierdzenia zamiaru podjęcia studiów.

§ 2

Postanowień § 1 nie stosuje się w odniesieniu do osób nieposiadających obywatelstwa polskiego i jednocześnie ubiegających się o przyjęcie na studia na zasadach innych niż obowiązujące obywateli polskich, zgodnie z art. 43 ustawy z 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia i obowiązuje począwszy od rekrutacji na rok akademicki 2015/2016.

§ 4

Z dniem 1 października 2014 r. traci moc uchwała nr 120 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia zasad rekrutacji na studia laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego w latach 2015/2016, 2016/2017, 2017/2018 (wraz z p. zm.).

Nr 306 w sprawie opinii o utworzeniu Uniwersyteckiego Centrum Kształcenia Językowego i regulaminu organizacyjnego Centrum. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

1. Senat pozytywnie opiniuje utworzenie w Pionie Prorektora ds. Jakości Kształcenia międzywydziałowej jednostki organizacyjnej Uniwersyteckiego Centrum Kształcenia Językowego.
2. Celem Uniwersyteckiego Centrum Kształcenia Językowego jest świadczenie odpłatnych usług edukacyjnych w zakresie nauczania języków obcych.
3. Wynagrodzenia pracowników obsługujących działalność Centrum oraz koszty jego działalności finansowane są wyłącznie ze środków pozyskanych z prowadzenia kursów językowych lub innych źródeł zewnętrznych.

§ 2

Senat pozytywnie opiniuje regulamin organizacyjny Uniwersyteckiego Centrum Kształcenia Językowego, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 307 w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”. Podjęta uchwała brzmi:

§1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 28.800.000,00 PLN na rzecz banku wyłonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy ul. Szafrana 4a, oznaczonej jako działka 192/24, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E/00046060/8,
- 2) przy ul. Szafrana 21, oznaczonej jako działka 192/17, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078667/6,
- 3) przy ul. Szafrana 19, oznaczonej jako działka 192/13, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078668/3,
- 4) przy ul. Wiśniowej 10a, oznaczonej jako działka 56, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00047501/9 oraz
- 5) przy ul. Monte Cassino 21b, oznaczonej jako działka 161, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E/00053878/7

- jako zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego” w wysokości 14.400.000,00 PLN.

§2

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.
2. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc uchwała nr 275 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 maja 2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 04 czerwca 2014 r. podjął następujące uchwały:

Nr 308 mocą której nadał prof. dr. hab. Wojciechowi Dziembowskiemu tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 309 mocą której nadał prof. dr. Richardowi Wielebinskiemu tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 310 w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu obrotowego w rachunku bieżącym. Podjęta uchwała brzmi:

§1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na zawarcie z bankiem wyłonionym w drodze postępowania przetargowego umowy o udzielenie i obsługę kredytu obrotowego w rachunku bieżącym w wysokości

- 8.000.000,00 PLN, nie więcej niż 10.400.000,00 PLN na okres 36 miesięcy, w miejsce obecnie posiadanego kredytu obrotowego w rachunku bieżącym, z przeznaczeniem na finansowanie działalności bieżącej uczelni.
2. Senat upoważnia Rektora do podpisania wyżej wymienionej umowy kredytowej, dokumentów niezbędnych do ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu oraz innych niezbędnych do wykonania niniejszej decyzji Senatu oraz wyraża zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu w planach rzeczowo-finansowych Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2014-2017.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 311 w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu. Podjęta uchwała brzmi:

§1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipoteki do łącznej wysokości 13.600.000,00 PLN na rzecz banku wyłonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomości zabudowanej położonej w Zielonej Górze przy ul. Licealnej, ul. Gen. Józefa Sowińskiego i ul. Licealnej 9, oznaczonej jako działki 29/2, 34, 385, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E/ 00069795/6 - jako zabezpieczenie kredytu obrotowego w rachunku bieżącym w wysokości 8.000.000,00 PLN, nie wyższego jednak niż 10.400.000,00 PLN.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 312 w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie spółki celowej. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat wyraża zgodę na utworzenie spółki celowej Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zielonej Górze w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 313 w sprawie rekomendowania członków Rady Nadzorczej „Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego rekomenduje do składu Rady Nadzorczej „Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością następujące osoby:

- 1) dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ,
- 2) dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ,
- 3) dr hab. inż. Sebastian Saniuk, prof. UZ.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 314 w sprawie przyjęcia Planu przedsięwzięć oszczędnościowych w Uniwersytecie Zielonogórskim na lata 2014-2018. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego przyjmuje „Plan przedsięwzięć oszczędnościowych w Uniwersytecie Zielonogórskim na lata 2014-2018”, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2014 r. podjął następujące uchwały:

Nr 315 w sprawie opinii dotyczącej nadania prof. dr. hab. inż. Tadeuszowi Kaczorkowi tytułu doktora honoris causa Akademii Górniczo-Hutniczej. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego, na podstawie opinii sporządzonej przez prof. dr. hab. inż. Józefa Korbiczą, wyraża pozytywną opinię dotyczącą nadania prof. dr. hab. inż. Tadeuszowi Kaczorkowi tytułu doktora honoris causa Akademii Górniczo-Hutniczej.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 316 w której Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą rozwiązania stosunku pracy z dr. Mirosławem Matyjaszczykiem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony

Nr 317 w której Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą rozwiązania stosunku pracy z dr. Marią Suską - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony

Nr 318 w której Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą rozwiązania stosunku pracy z dr. Januszem Wałkowiakiem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony

Nr 319 w której Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą odwołania dr. inż. Roberta Barskiego ze stanowiska dyrektora Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości

Nr 320 w sprawie warunków zatrudniania w Uniwersytecie Zielonogórskim na stanowiskach dyplomowanych bibliotekarzy oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

1. Na stanowiskach dyplomowanych bibliotekarzy oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej mogą zostać zatrudnione w Uniwersytecie Zielonogórskim osoby, które oprócz wymogów określonych w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, Statucie Uniwersytetu Zielonogórskiego lub innych przepisach prawa, spełniają następujące warunki:

- 1) dotyczące wykształcenia:
 - a) ukończyły studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej lub
 - b) ukończyły studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie inne niż w pkt a) oraz ukończyły studia podyplomowe z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej lub
 - c) posiadają stopień naukowy w dyscyplinie bibliologia lub bibliologia i informatologia lub

- d) posiadają stopień naukowy w zakresie dyscyplin naukowych innych niż wymienione w pkt c), zgodnych z profilem i potrzebami badawczymi bibliotek systemu biblioteczno-informacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego;
- 2) posiadają co najmniej 4 lata stażu pracy w bibliotece naukowej;
- 3) są autorami lub współautorami min. 5 publikacji, w tym 2 recenzowanych, z zakresu bibliologii, informatologii lub nauk pokrewnych zbieżnych z profilem bibliotek systemu biblioteczno-informacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego;
- 4) wykażą co najmniej jedną z form udokumentowanego dorobku w każdej z następujących sfer działalności:
- a) naukowo-badawczej, w szczególności:
- publikacje o charakterze naukowym inne niż określone w pkt 3,
 - udział w komitetach i radach programowych,
 - inne formy aktywności naukowo-badawczej (udział w konferencjach, projektach, prowadzenie badań z zakresu bibliologii lub informatologii, badania efektywności działalności bibliotecznej, tworzenie/współtworzenie baz danych, w tym: opracowywanie koncepcji, prace nad strukturą baz itp.),
- b) organizacyjnej, w szczególności:
- pełnienie funkcji kierowniczych w bibliotece,
 - kierowanie projektami, grantami, pracą w zespołach problemowych biblioteki/uczelni,
 - proponowanie, projektowanie i wdrażanie usprawnień oraz innowacji w zakresie organizacji pracy biblioteki,
 - opracowywanie dokumentów o znaczeniu praktycznym (np. strategii, regulaminów, procedur wewnętrznych, itp.),
 - organizacja konferencji, warsztatów, szkoleń, praktyk, wystaw, festiwalu, itp.,
 - współpraca z instytucjami z otoczenia nauki i sektora gospodarki,
- c) dydaktycznej, w szczególności:
- prowadzenie zajęć dydaktycznych z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej lub nauk pokrewnych zgodnych z profilem bibliotek systemu biblioteczno-informacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego,
 - przygotowanie i realizacja różnych form dydaktyki bibliotecznej, w tym z zakresu edukacji informacyjnej.
2. Dodatkowym atutem będą inne niż wskazane w ust. 1 kwalifikacje (np. ukończone studia podyplomowe, staże w bibliotekach naukowych, inne uzyskane certyfikaty, itp.).
- § 2
1. Stosunek pracy na stanowiskach bibliotekarzy dyplomowanych oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej nawiązuje Rektor na wniosek Dyrektora Biblioteki Uniwersyteckiej zaopiniowany przez Radę Biblioteczną, złożony po zakwalifikowaniu kandydata przez Komisję Kwalifikacyjną ds. Dyplomowanych Pracowników Biblioteki.
2. Rektor powołuje na okres kadencji organów uniwersytetu Komisję Kwalifikacyjną ds. Dyplomowanych Pracowników Biblioteki do przeprowadzania postępowania

kwalifikacyjnego dla kandydatów na stanowiska bibliotekarzy dyplomowanych lub dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej, w składzie:

- 1) Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą jako przewodniczący,
 - 2) nauczyciel akademicki posiadający tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie bibliologia lub bibliologia i informatologia,
 - 3) Przewodniczący Rady Bibliotecznej,
 - 4) Dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej,
 - 5) bibliotekarz dyplomowany wskazany przez Rektora.
3. Wniosek o zatrudnienie na określonym stanowisku wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnianie wymogów określonych w § 1 niniejszej uchwały zainteresowany składa przewodniczącemu komisji określonej w ust. 1.
4. Komisja przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne, w trakcie którego na podstawie dokumentów dostarczonych przez kandydata sprawdza wymogi określone w § 1 niniejszej uchwały.
5. Komisja wydaje opinie w formie uchwał, podejmowanych zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy członków Komisji. W razie równej liczby głosów decyduje przewodniczący Komisji.
6. Przewodniczący Rady Bibliotecznej, który jest jednocześnie członkiem Komisji Kwalifikacyjnej ds. Dyplomowanych Pracowników Biblioteki, przedstawia wniosek kandydata wraz z opinią komisji Radzie Bibliotecznej. Po uzyskaniu akceptacji Rady Bibliotecznej, Dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej wnioskując do Rektora o zatrudnienie kandydata na stanowisku dyplomowanego bibliotekarza lub dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej, przekazując jednocześnie wniosek kandydata wraz z pełną dokumentacją.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 321 w sprawie przyjęcia sprawozdania wykonania planu rzeczowo-finansowego za rok 2013 brzmiąca:

§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego przyjmuje sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego za rok 2013, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 322 w sprawie uchwalenia planu rzeczowo-finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2014. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego uchwala plan rzeczowo-finansowy Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2014, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 323 zmieniającą uchwałę nr 115 Senatu UZ z dn. 29.05.2013 r. w sprawie przyjęcia „Zasad zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego”. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Zmienia się następujące załączniki do uchwały nr 115 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia Zasad zarządzania gospodarką finan-

sową Uniwersytetu Zielonogórskiego:

- 1) Załącznik nr 1 - Zasady podziału środków finansowych na jednostki Uniwersytetu Zielonogórskiego realizujące zadania dydaktyczne - w sposób określony w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.
- 2) Załącznik nr 3 - wagi, współczynniki kosztochłonności i stała przeniesienia w Zasadach zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2014 - w sposób określony w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 324 w sprawie uchwalenia budżetu na rok 2014 brzmiąca:

§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego uchwala budżet Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2014, zawarty w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 325 w sprawie przyjęcia planu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2014. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat przyjmuje plan inwestycyjny Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2014, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 326 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Nr 327 w sprawie utworzenia na Wydziale Artystycznym studiów podyplomowych „Ilustracja i komiks z elementami concept art” i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 328 w sprawie utworzenia na Wydziale Mechanicznym studiów podyplomowych „Projektowanie konstrukcji i technologii wytwarzania elementów w środowisku CAD/CAM” i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 329 w sprawie utworzenia na Wydziale Ekonomii i Zarządzania studiów podyplomowych „Menedżer sektora przemysłów kreatywnych” i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 330 w sprawie utworzenia na Wydziale Inżynierii Łądowej i Środowiska kursu dokształcającego „Audytor bezpieczeństwa ruchu drogowego”

Nr 331 zmieniającą uchwałę nr 96 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat wprowadza następujące zmiany w uchwale nr 96 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne:

1. § 2 ust. 1 uchwały otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Uczelnia pobiera opłaty za świadczone usługi edukacyjne związane z:

- 1) kształceniem studentów na studiach niestacjonarnych oraz uczestników niestacjonarnych studiów doktoranckich,
- 2) powtarzaniem określonych zajęć na studiach stacjonarnych oraz stacjonarnych studiach doktoranckich z powodu niezadowolających wyników w nauce,
- 3) prowadzeniem studiów w językach obcych,
- 4) prowadzeniem zajęć nieobjętych planem studiów,
- 5) prowadzeniem studiów podyplomowych oraz kursów dokształcających.”;

2. skreśla się § 3 uchwały;

3. w § 4 uchwały skreśla się ust. 8 i 9;

4. § 9 ust. 1 uchwały otrzymuje następujące brzmienie: „1. Student, który osiągnął wybitne wyniki w nauce, może zostać zwolniony przez Dziekana w części lub całości z opłaty:

- 1) semestralnej za kształcenie na studiach niestacjonarnych,
- 2) za zajęcia nieobjęte planem studiów,
- 3) za studia prowadzone w językach obcych.”

§ 2

Wprowadza się tekst jednolity uchwały nr 96 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne, uwzględniający zmiany określone w § 1 niniejszej uchwały, stanowiący załącznik nr 1 do tej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 332 w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości brzmiąca:

§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowej zabudowanej stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w miejscowości Zielona Góra przy ul. Wyszyńskiego 19a, obejmującej działki nr 15/6 i 173 zlokalizowane w obrębie nr 27 miasta Zielona Góra, o powierzchni 2.687 m², dla której prowadzona jest księga wieczysta ZG1E/00047898/8, o wartości rynkowej 1.150.000 zł.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 333 w sprawie wyrażenia poparcia dla wniosku o nadanie nazwy drodze na terenie Parku Naukowo-Technologicznego w Nowym Kisielinie. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego, widząc konieczność uhonorowania doc. dr. inż. Antoniego Wysockiego za zasługi i działania dla zielonogórskiego środowiska akademickiego, wyraża poparcie dla wniosku Uniwersytetu Zielonogórskiego o nadanie nazwy drodze publicznej zlokalizowanej na działkach nr 15/44, nr 15/67, nr 15/56 na terenie Parku Naukowo-Technologicznego w Nowym Kisielinie.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na nadzwyczajnym posiedzeniu w dniu 09 lipca 2014 r. podjął następujące uchwały:

Nr 334 w sprawie wyrażenia zgody na użyczenie nieruchomości brzmiąca:

§ 1
Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na przekazanie do używania Miastu Zielona Góra - w drodze umowy użyczenia - stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego nieruchomości gruntowej zlokalizowanej w Nowym Kisielinie, obejmującej działkę oznaczoną w operacie ewidencji gruntów numerem działki 15/52 o powierzchni 11.290 m², zabudowanej budynkiem Inkubatora Przedsiębiorczości Parku Naukowo-Technologicznego składającym się z trzech połączonych części głównych:
a) dwukondygnacyjnego budynku biurowego z zapleczem technicznym oraz socjalno-gospodarczym,
b) jednokondygnacyjnej części produkcyjno-magazynowej,
c) jednokondygnacyjnego łącznika komunikacyjnego z pomieszczeniami zaplecza technicznego oraz socjalno-gospodarczego, obsługującego część produkcyjno-magazynową,
dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze księga wieczysta nr ZG1E/00061820/5, o wartości rynkowej 3.434.000 zł.

§ 2
Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Nr 335 w sprawie przyjęcia regulaminu zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych w Uniwersytecie Zielonogórskim. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1
Senat przyjmuje regulamin zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych w Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2
1. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.
2. raci moc uchwała nr 227 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 marca 2007 r. w sprawie przyjęcia regulaminu korzystania z wyników prac intelektualnych powstałych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Nr 336 stwierdzającą wygaśnięcie mandatu członka Senatu dr. hab. Jacka Kozioła, prof. UZ

Nr 337 stwierdzającą wygaśnięcie mandatu członka Senatu prof. dr. hab. Stanisława Borawskiego

Nr 338 mocą której Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Ekonomii i Zarządzania dotyczący zmiany nazwy Zakładu Mikroekonomii i Polityki Społecznej na Zakład Zarządzania Wartością

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 41 z dnia 07 maja 2014 r. w sprawie powołania komisji do przeprowadzenia postępowania w drodze przetargu ustnego nieograniczonego na sprzedaż prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej niezabudowanej położonej w Zielonej Górze przy ul. Lubuskiej

Nr 42 z dnia 07 maja 2014 r. w sprawie powołania komisji do przeprowadzenia postępowania w drodze przetargu ustnego nieograniczonego na sprzedaż prawa własności nieruchomości gruntowej położonej w Nowym Kisielinie, gmina Zielona Góra, przy ul. Odrzańskiej 57

Nr 43 z dnia 07 maja 2014 r. w sprawie powołania komisji do przeprowadzenia postępowania w drodze przetargu ustnego nieograniczonego na sprzedaż nieruchomości gruntowych niezabudowanych położonych przy ul. Prostej w Zielonej Górze

Nr 44 z dnia 12 maja 2014 r. zmieniające załącznik nr 1 do Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń So-

cialnych w Uniwersytecie Zielonogórskim, ustalonego zarządzeniem nr 20 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim - w sposób określony w załączniku do niniejszego zarządzenia

Nr 45 z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie zniesienia Międzywydziałowego Centrum Edukacyjno-Badawczego Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz zmiany Regulaminu Organizacyjnego UZ

Nr 46 z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie utworzenia Uniwersyteckiego Centrum Kształcenia Językowego, wprowadzenia Regulaminu Organizacyjnego Centrum i zmiany Regulaminu Organizacyjnego UZ

Nr 47 z dnia 28 maja 2014 r. zmieniające § 1 pkt. 1 i 2 zarządzenia nr 11 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie limitu przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2014/2015

Nr 48 z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie wysokości opłat

za postępowanie związane z przyjęciem na studia wyższe w roku akademickim 2014/2015 brzmiące:

§ 1
Wprowadzam opłaty za postępowanie związane z przyjęciem na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2014/2015 w następujących wysokościach:
- 150 złotych dla osób ubiegających się o przyjęcie na kierunki studiów, na które postępowanie kwalifikacyjne obejmuje sprawdziany uzdolnień artystycznych oraz sprawdziany predyspozycji architektonicznych,
- 85 złotych dla osób ubiegających się o przyjęcie na studia na pozostałe kierunki studiów.

§ 2
Kandydaci na studia drugiego stopnia legitymujący się dyplomami ukończenia studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim wnoszą opłaty rekrutacyjne o 30 zł niższe niż określone w § 1.

§ 3
Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2014 r.

Nr 49 z dnia 28 maja 2014 r. zmieniające załącznik nr 1 zarządzeniu nr 36 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych unormowań dotyczących postępowania rekrutacyjnego na studia wyższe w roku akademickim 2014/2015

Nr 50 z dnia 28 maja 2014 r. wprowadzające regulamin przyznawania stypendiów ufundowanych przez Klub Radnych Zielona 2020 dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego kształcących się na kierunkach budownictwo, ekonomia, informatyka

Nr 51 z dnia 29 maja 2014 r. w sprawie ustalenia liczebności grup dla poszczególnych zajęć dydaktycznych brzmiące:

§ 1
1. Ustalam liczebność grup dla poszczególnych zajęć dydaktycznych:
1) wykłady - cały rok,
2) wykłady monograficzne na specjalnościach - nie mniej niż grupa na specjalności,
3) ćwiczenia - nie mniej niż 25 osób,
4) laboratoria - 15-20 osób,
5) projekty - nie mniej niż grupa ćwiczeniowa określona w pkt 3,
6) seminaria dyplomowe - 15-20 osób,
7) lektoraty - nie mniej niż 25 osób,
8) konwersatoria - nie mniej niż 25 osób,
9) zajęcia praktyczne dla kierunku pielęgniarstwo - 4-8 osób.
2. W przypadku, gdy liczba studentów na określonym roku studiów nie przekracza 12 osób, zajęcia dydaktyczne określone w ust. 1 prowadzone są dla

całego roku, bez podziału studentów na grupy.

§ 2
Rektor upoważnia dziekanów do zmniejszenia w szczególnych wypadkach liczebności grup, w porozumieniu z Prorektorem ds. Jakości Kształcenia.

§ 3
Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.
Nr 52 z dnia 29 maja 2014 r. zmieniające wielkości limitów rekrutacyjnych na studiach stacjonarnych w semestrze zimowym w roku akademickim 2014/2015. Zmiana dotyczy zarządzenia nr 11 Rektora UZ z dn. 24.02.2014 r. w sprawie limitów przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia

Nr 53 z dnia 06 czerwca 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 50 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dn. 28 maja 2014 r. w sprawie wprowadzenie regulaminu przyznawania stypendiów ufundowanych przez Klub Radnych Zielona 2020 dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego kształcących się na kierunkach budownictwo, ekonomia, informatyka

Nr 54 z dnia 06 czerwca 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 29 Rektora UZ z dn. 14.04.2014 r. w sprawie opłat za usługi świadczone przez Archiwum Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 55 z dnia 06 czerwca 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 37 Rektora UZ z dn. 16.05.2012 r. w sprawie wysokości nagród Rektora dla nauczycieli akademickich. Zarządzenie brzmi:

§ 1
W zarządzeniu nr 37 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dn. 16 maja 2012 r. w sprawie wysokości nagród Rektora dla nauczycieli akademickich zmienia się § 1, który otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1
1. Nagrody Rektora dla nauczycieli akademickich za osiągnięcia uzyskane w poprzednim roku kalendarzowym mogą być przyznane w następujących wysokościach:
1) nagroda za całokształt dorobku:
- I stopnia 12 000 zł,
- II stopnia 8000 zł;
2) nagroda za uzyskanie tytułu naukowego profesora 12 000 zł;
3) nagroda indywidualna za osiągnięcia naukowe lub artystyczne:
- I stopnia 12 000 zł,
- II stopnia 8000 zł;
4) nagroda zespołowa za osiągnięcia naukowe lub artystyczne:
- I stopnia 12 000 zł,
- II stopnia 8000 zł;

Pani Dr Barbarze Toroń-Fórmanek
wyrazy szczerego współczucia z powodu śmierci męża
składają
Rektor, Senat oraz pracownicy i studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego

- 5) nagroda za doktorat z wyróżnieniem 6000 zł;
- 6) nagroda za osiągnięcia dydaktyczne 6000 zł;
- 7) nagroda indywidualna za osiągnięcia organizacyjne 6000 zł;
- 8) nagroda zespołowa za osiągnięcia dydaktyczne lub organizacyjne 6000 zł.

2. Niezależnie od nagród określonych w ust. 1, Rektor może wyróżnić nauczyciela akademickiego dyplomem za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne lub organizacyjne uzyskane w poprzednim roku kalendarzowym.”

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Nr 56 z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie restrukturyzacji zatrudnienia pracowników niebędących nauczycielami akademickimi brzmiące:

§ 1

Mając na celu obniżenie kosztów funkcjonowania Uniwersytetu i dostosowanie rocznej wysokości kosztów osobowych ponoszonych na realizację zadań związanych z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadry naukowej wraz z odpisami na ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia na rzecz pracowników do poziomu nie przekraczającego 80 proc. dotacji z budżetu państwa na działalność określoną w art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (tj.: Dz. U. z 2012 r., poz. 572 z p.zm.), uznaje się za konieczne przeprowadzenie restrukturyzacji zatrudnienia w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.

§ 2

1. Liczba etatów pracowników niebędących nauczycielami akademickimi w pionach i na wydziałach powinna być proporcjonalna do zadań realizowanych przez poszczególne jednostki organizacyjne tak, aby łączna liczba pracowników niebędących nauczycielami akademickimi zatrudnionych na Uniwersytecie (bez pracowników obsługi) **została zredukowana do liczby** nie przekraczającej 50 proc. liczby nauczycieli akademickich zatrudnionych na Uniwersytecie na dzień 1.01.2014 r., z uwzględnieniem zasad dotyczących etatów określonych w ust. 2.

2. Ustala się następujące zasady określania docelowej liczby etatów pracowników niebędących nauczycielami akademickimi w pionach rektora, prorektorów, kanclerza (zwanych dalej pionami) i na wydziałach:

- 1) pion i wydział - jeden etat administracyjny do obsługi sekretariatu dziekana lub kierownika pionu;
- 2) pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi na wydziałach:
 - a) dziekanaty - jeden etat administracyjny kierownika dziekanatu oraz nie więcej niż jeden etat administracyjny na 500 studentów i doktorantów (według liczby studentów i doktorantów ustalonej na podstawie sprawozdania S-10, sporządzanego na dzień 30 października każdego roku);
 - b) liczbę pracowników sekretariatów wewnętrznych jednostek organizacyjnych wyznacza się w oparciu o przeliczeniową liczbę nauczycieli akademickich przypadających na 1 pracownika niebędącego nauczycielem akademickim. Do wyznaczenia przeliczeniowej liczby nauczycieli akademickich bierze się pod uwagę:

- liczbę grantów, projektów celowych, unijnych realizowanych na wydziale,
- budżety ww. zadań badawczych,
- budżet badań w ramach środków na podtrzymanie potencjału badawczego jednostki naukowej, dotację celową na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym.

Szczegółowe dane dotyczące zatrudnienia w sekretariatach wewnętrznych jednostek organizacyjnych wydziałów, z uwzględnieniem przeliczeniowej liczby nauczycieli akademickich, przedstawia załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia;

- c) sekretariat może być utworzony w wewnętrznej jednostce organizacyjnej wydziału, w której liczba przeliczeniowa nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej jednostce wynosi minimum 50;
- d) w przypadku gdy w instytutach, katedrach, zakładach lub innych wewnętrznych jednostkach organizacyjnych wydziału liczba nauczycieli akademickich jest mniejsza od wskazanej w pkt c), sekretariat tworzy się do obsługi kilku ww. jednostek;

- 3) pracownicy inżynieryjno-techniczni i naukowo-techniczni na wydziałach - liczbę tych pracowników wyznacza się w oparciu o następujące wskaźniki:

- liczbę grantów, projektów celowych, unijnych realizowanych na wydziale,
- budżety ww. zadań badawczych,
- budżet badań w ramach środków na podtrzymanie potencjału badawczego jednostki naukowej, dotację celową na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym,
- liczbę studentów, dla których prowadzone są zajęcia w wydziałowych laboratoriach,
- liczbę laboratoriów z uwzględnieniem ich stopnia trudności,
- powierzchnię obsługiwanych laboratoriów.

Szczegółowe dane dotyczące zatrudnienia pracowników inżynieryjno-technicznych i naukowo-technicznych na wydziałach przedstawia załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia;

- 4) pracownicy Biblioteki Uniwersyteckiej - przy wyznaczaniu liczby pracowników przyjęto przelicznik: jeden etat dyrektora biblioteki, 1 etat zastępcy dyrektora oraz nie więcej niż jeden etat biblioteczny na 250 studentów i doktorantów (według liczby studentów i doktorantów ustalonej na podstawie sprawozdania S-10, sporządzanego na dzień 30 października każdego roku);

- 5) pracownicy w pionach rektora i prorektorów - przy obliczaniu liczby pracowników przyjęto redukcję zatrudnienia pracowników administracyjnych w wysokości do 15 proc.;

- 6) pracownicy w pionie kanclerza - przy obliczaniu liczby pracowników założono redukcję zatrudnienia wśród pracowników:
 - administracyjnych w wysokości do 15 proc.,

- obsługi w wysokości do 55 proc.

- 3. Przy obliczaniu docelowej liczby pracowników niebędących nauczycielami akademickimi na wydziale wyłącza się osoby zatrudnione w redakcjach czasopism, znajdujących się na tzw. „liście filadelfijskiej”.
- 4. Jako łączny docelowy limit zatrudnienia na wydziale pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, o których mowa w ust. 2, przyjmuje się sumę etatów otrzymaną w wyniku dodania do siebie etatów określonych w ust. 2 pkt 1, 2 i 3.
- 5. Dziekan wydziału mającego dodatni roczny wynik finansowy może po zasięgnięciu opinii rady wydziału i za zgodą rektora odstąpić od limitów zatrudnienia określonych w ust. 2 pkt 2 i 3.

§ 3

- 1. Zobowiązuję dziekanów wydziałów do przedstawiania - do dnia 1 października 2014 r. - projektów niezbędnych zmian w strukturze organizacyjnej i obsadzie kadrowej wydziałów, zapewniających realizację postanowień niniejszego zarządzenia.
- 2. Maksymalną liczbę etatów pracowników niebędących nauczycielami akademickimi w pionach i na wydziałach ustaloną w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia należy osiągnąć do końca 2015 roku.

§ 4

Limity zatrudnienia, o których mowa w § 2, odnoszą się do etatów finansowanych ze środków otrzymywanych przez uczelnię na podstawie art. 94 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nie dotyczą etatów finansowanych w całości ze źródeł zewnętrznych, a w szczególności ze środków finansowych otrzymanych na realizację projektów unijnych czy projektów finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju lub/i Narodowe Centrum Nauki.

§ 5

- 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.
- 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc zarządzenie nr 22 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie restrukturyzacji zatrudnienia pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.

Nr 57 z dnia 24 czerwca 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 39 Rektora UZ z dn. 22.04.2014 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na studia doktoranckie w roku akademickim 2014/2015

Nr 58 z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, powołujące w Instytucie Socjologii Pracownię Rewitalizacji Społecznej

Nr 59 z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie powołania Komisji Kwalifikacyjnej ds. Dyplomowanych Pracowników Biblioteki brzmiące:

§ 1

Powołuję Komisję Kwalifikacyjną ds. Dyplomowanych Pracowników Biblioteki do przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów na stanowiska bibliotekarzy dyplomowanych lub dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej, w składzie:

- a) prof. dr hab. Janusz Gil - Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą - przewodniczący,
- b) dr hab. Małgorzata Czerwińska - nauczyciel akademicki posiadający tytuł naukowy lub stopień naukowy

- doktora habilitowanego w dyscyplinie bibliologia lub bibliologia i informatologia - członek,
- c) dr hab. Jarosław Dudek, prof. UZ - Przewodniczący Rady Bibliotecznej - członek,
- d) mgr Ewa Adaszyńska - Dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej - członek,
- e) dr Janina Wallis - bibliotekarz dyplomowany - członek.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Nr 60 z dnia 25 czerwca 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 27 Rektora UZ z dn. 19.04.2010 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne. Zarządzenie brzmi:

§ 1

W zarządzeniu nr 27 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 kwietnia 2010 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne zmienia się § 2 ust. 3, który otrzymuje następujące brzmienie:
„3. Opłata za kurs seminarium dyplomowe (magisterskie, licencjacie, inżynierskie) realizowany w trybie powtarzania zajęć wynosi 150 zł.”

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Nr 61 z dnia 25 czerwca 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 38 Rektora UZ z dn. 09.04.2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne. Zarządzenie brzmi:

§ 1

Wprowadza się następujące zmiany w zarządzeniu nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne:

- 1. Zmienia się § 2 ust. 3 zarządzenia, który otrzymuje brzmienie:
„3. Opłata za formę zajęć: seminarium dyplomowe (magisterskie, licencjacie, inżynierskie) realizowane w trybie powtarzania zajęć wynosi 150 zł.”
- 2. Skreśla się § 5 zarządzenia.
- 3. Skreśla się § 6 zarządzenia.
- 4. Dotychczasowy § 7 zarządzenia zmienia się na § 5 zarządzenia.
- 5. Zmienia się załącznik nr 1 do zarządzenia - w sposób określony w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia.
- 6. Zmienia się załącznik nr 2 do zarządzenia - w sposób określony w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.
- 7. Uchyła się załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 2

Wprowadza się tekst jednolity zarządzenia nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne, uwzględniający zmiany określone w § 1, stanowiący załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Nr 62 z dnia 25 czerwca 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 82 Rektora UZ z dn. 18.09.2013 r. w sprawie wzoru umowy o warunkach odpłatności za studia lub świadczone przez Uniwersytet Zielonogórski usługi edukacyjne

Nr 63 z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz zmiany regulaminu organizacyjnego UZ

Nr 64 z dnia 02 lipca 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 31 Rektora UZ z dn. 14.04.2014 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2014/2015

Nr 65 z dnia 03 lipca 2014 r. w sprawie powołania Komisji Konkursowej do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego na stanowisko Prezesa Zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 66 z dnia 03 lipca 2014 r. zmieniające w zarządzeniu nr 98 Rektora UZ z dn. 01.10.2013 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2013/2014 paragraf 1, który otrzymał następujące brzmienie:

„§1
Powołuję Odwoławczą Komisję Stypendialną Studentów na rok akademicki 2013/2014 w składzie:

1. mgr inż. Elżbieta Kaźmierczak - pracownik Działu Spraw Studenckich,
2. mgr inż. Iwona Madej - pracownik Działu Spraw Studenckich,
3. Elżbieta Kulik - pracownik Wydziału Artystycznego,
4. Michalina Walicht - studentka Wydziału Artystycznego, nr albumu 63346,
5. Michał Sarnowski - student Wydziału Artystycznego, nr albumu 76300,
6. mgr Agnieszka Sokalska - pracownik Wydziału Ekonomii i Zarządzania,
7. Iwona Bajończak - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr albumu 66035,
8. Karolina Józefowicz - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr albumu 73188,
9. mgr Izabela Jasińska - pracownik Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
10. Marta Pytlowany - studentka Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, nr albumu 74215,
11. Sławomir Szczepański - student Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, nr albumu 33710,
12. dr Andrzej Szary - pracownik Wydziału Fizyki i Astronomii,
13. Małgorzata Gryszczuk - studentka Wydziału Fizyki i Astronomii, nr albumu 63365,
14. Wojciech Szumiński - student Wydziału Fizyki i Astronomii, nr albumu 69117,
15. mgr Elżbieta Banaszkiewicz - pracownik Wydziału Humanistycznego,
16. Jagoda Piekarczyk - studentka Wydziału Humanistycznego, nr albumu 79982,
17. Adam Burkowski - student Wydziału Humanistycznego, nr albumu 67873,
18. mgr Katarzyna Grodzka - pracownik Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
19. Tomasz Bryk - student Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, nr albumu 72373,
20. Krzysztof Nawrocki - student Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, nr albumu 76646,
21. dr Alina Szelecka - pracownik Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
22. Anna Nowak - studentka Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, nr albumu 76398,
23. Katarzyna Wojtasik - studentka Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, nr albumu 67671,

24. mgr Aleksandra Dębowska - pracownik Wydziału Mechanicznego,
25. Mateusz Kozak - student Wydziału Mechanicznego, nr albumu 76470,
26. Krzysztof Kwiatkowski - student Wydziału Mechanicznego, nr albumu 76474,
27. mgr Alicja Defort - pracownik Wydziału Nauk Biologicznych,
28. Magdalena Łagocka - studentka Wydziału Nauk Biologicznych, nr albumu 72477,
29. Elżbieta Niebylska - studentka Wydziału Nauk Biologicznych, nr albumu 71131,
30. mgr Beata Wojciechowska - pracownik Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
31. Dorota Gomółka - studentka Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 80368,
32. Ewa Goniacz - studentka Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 53775,
33. Anna Dziura - studentka Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 80256,
34. Anna Majchrzak - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr albumu 72577,
35. Katarzyna Rusek - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr albumu 73230,
36. Katarzyna Śliwińska - studentka Wydziału Humanistycznego, nr albumu 80925.”

Nr 67 z dnia 07 lipca 2014 r. w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2014/2015 brzmiące:

§ 1
W roku akademickim 2014/2015 opłaty za jedno miejsce w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego wynoszą:
1. Opłaty miesięczne wnoszone przez studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz ich współmałżonków i dzieci powyżej 6 roku życia, zakwaterowanych na podstawie przydziału miejsc:

DS	w pokoju 1-osobowym	w pokoju 2-osobowym	w pokoju 3-osobowym	w pokoju 4-osobowym
Vicewersal, Piast	330 zł	270 zł	225 zł	195 zł
Rzepicha, Ziemowit	345 zł	285 zł	240 zł	210 zł
SBM	315 zł + M	poniżej 14 m²: 255 zł + M 14 -18 m²: 270zł + M ponad 18 m²: 285 zł + M	210 zł + M	
Wcześniak	300 zł + M	poniżej 14 m²: 240 zł + M 14 -18 m²: 255 zł + M ponad 18 m²: 270 zł + M	195 zł + M	

gdzie M - miesięczna opłata za media, którą ustala się na podstawie kosztów mediów w segmencie w poprzednim miesiącu wg wskazań liczników lub ryczałtowo.

2. Opłaty wnoszone przez studentów i doktorantów innych uczelni oraz osoby będące narzeczonymi studentów (z wyznaczoną i udokumentowaną datą zawarcia związku małżeńskiego), zakwaterowanych na podstawie decyzji Prorektora ds. Studenckich o przydziale miejsca są o 30 zł wyższe od opłat określonych w ustępie 1.
3. W przypadku zakwaterowania lub wykwaterowania w trakcie miesiąca studenta lub doktoranta, o którym mowa w ustępie 1, opłatę za okres zamieszkania w tym miesiącu nalicza się wg stawki dziennej równej 1/30 stawki miesięcznej, przyjmując M = 90 zł w przypadku SBM oraz Wcześniaka.
4. Stawki dzienne dla studentów i doktorantów oraz innych osób, o których mowa w ustępie 2, są wyższe o 1zł.
5. W przypadku niepełnej obsady miejsc w pokoju wieloosobowym w okresie od 1 października 2014 r. do 31 maja 2015 r., studenci lub doktoranci zamieszkujący ten pokój zobowiązani są do przekwaterowania do innych pokoi wieloosobowych w ciągu 7 dni od dnia zmniejszenia obsady, albo wnoszenia opłat za miejsce w dotychczasowym pokoju za każdy dzień - poczynając od ósmego dnia niepełnej obsady miejsc w pokoju zgodnie z ust. 3 - wg stawek określonych w § 1 ust. 1. W przypadku pełnego miesiąca wnoszona jest opłata w wysokości pełnej stawki określonej w § 1 ust. 1.
6. Opłaty za media w SBM i Wcześniaku naliczane są według następujących zasad:
 - a) mieszkaniac w miesiącu, w którym zostaje zakwaterowany nie wnosi opłaty za media, chyba, że zostaje wykwaterowany do ostatniego dnia tego miesiąca,
 - b) opłata miesięczna za media należna od mieszkańca zakwaterowanego w segmencie po pierwszym dniu poprzedniego miesiąca lub wykwaterowanego przed ostatnim dniem poprzedniego miesiąca wynosi 3 zł za każdy dzień pobytu w poprzednim miesiącu,
 - c) opłata miesięczna za media należna od mieszkańca zakwaterowanego w segmencie przez cały poprzedni miesiąc jest równa całkowitej należności za media w segmencie w poprzednim miesiącu, pomniejszonej o naliczone zgodnie lit. b) opłaty należne od mieszkańców zakwaterowanych lub wykwaterowanych z segmentu w trakcie miesiąca, podzielonej przez liczbę osób mieszkających w segmencie przez cały poprzedni miesiąc,
 - d) mieszkaniac w miesiącu, w którym zostaje wykwaterowany, wnosi opłatę za media za poprzedni miesiąc naliczoną zgodnie z lit. b) lub lit. c) oraz za opłatę za media za bieżący miesiąc w wysokości 3 zł za każdy dzień pobytu w tym miesiącu,
 - e) koszty zużycia mediów we wspólnych częściach domu studenckiego ustalane na podstawie różnic pomiędzy wskazaniami liczników głównych, a sumami wskazań liczników w segmentach, rozliczane są proporcjonalnie do wskazań liczników w segmentach.

§ 2
Zasady określonej w § 1 ust. 3 nie stosuje się wobec studentów i doktorantów wydalonych dyscyplinarnie z domu studenta. Wnoszą oni pełną opłatę za miesiąc, w którym nastąpiło wykwaterowanie.

- § 3
1. Warunkiem zakwaterowania w domu studenckim jest wpłacenie kaucji w wysokości 250 zł.
 2. Warunkiem rezerwacji miejsca do 10 października jest

wpłacenie kaucji do 22 września. W przypadku rezerwacji nie ma zastosowania do naliczania opłat zasada określona w § 1 ust. 3, tzn. opłata za zamieszkanie naliczana jest od dnia 1 października.

3. Brak wpłaty kaucji do 22 września uważany jest za rezygnację z miejsca w domu studenckim.
4. Osoby, które wpłaciły uprzednio kaucję, ale w terminie do 22 września złożą pisemną rezygnację z miejsca w domu studenta, otrzymają zwrot kaucji na wskazane konto bankowe. W przypadku niezłożenia w terminie pisemnej rezygnacji z miejsca w domu studenta, kaucja nie podlega zwrotowi.
5. Zwrot kaucji w części lub w całości następuje po zdaniu pokoju i rozliczeniu się mieszkańców z administratorem domu studenta zgodnie z Regulaminem mieszkańca domu studenta UZ. Z kaucji potrącane są nieregulowane opłaty za miejsce w domu studenckim.

§ 4
Stawka dzienna opłaty za miejsce w domu studenckim, w przypadku doraźnego zakwaterowania, dla studentów i doktorantów wynosi 20 zł brutto, natomiast dla pozostałych osób 35 zł brutto w SBM i Wcześniaku, a w pozostałych domach studenckich 25 zł brutto. Z doraźnego kwaterowania wyłączone są obiekty zmodernizowane ze środków unijnych, których listę udostępnia Dział Spraw Studenckich.

- § 5
1. Osoby wymienione w § 1 ust. 1 i 2 oraz przyjęte na I rok studiów opłaty miesięczne wnoszą w terminie do ostatniego dnia danego miesiąca, natomiast kaucję najpóźniej w dniu zakwaterowania.
 2. W przypadku wykwaterowania przed ostatnim dniem miesiąca, opłata za ten miesiąc musi być wniesiona najpóźniej w dniu wykwaterowania.
 3. W przypadku przedłużenia pobytu na miesiąc marzec (bez wykwaterowania), osoby kończące studia pierwszego stopnia po semestrze zimowym wnoszą opłaty za ten miesiąc według § 1 ust. 3 i 6.

- § 6
1. W okresie od 1 lipca do 27 września 2015 r. studentów obowiązują następujące opłaty:
 - 1) przy zakwaterowaniu poniżej 14 dni - według § 4,
 - 2) przy zakwaterowaniu na okres co najmniej 14 dni i w przypadku przedłużenia pobytu (bez wykwaterowania) po 30 czerwca - według § 1 ust. 3 i 4.
 2. Kandydaci na studia na czas egzaminów wnoszą opłaty według zasad obowiązujących studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego.
 3. Grupy zorganizowane o liczebności powyżej 20 osób zakwaterowane na okres co najmniej 3 dni oraz osoby niebędące studentami zakwaterowane na okres co najmniej 14 dni wnoszą opłaty wg § 4 pomniejszone o 30%.

§ 7
W okresie od 1 lipca do 27 września 2015 r. opłaty za zakwaterowanie wnoszone są z góry za każde 30 dni oraz za okresy zakwaterowania krótsze niż 30 dni.

- § 8
1. Za opóźnienia we wnoszeniu należnych opłat Uniwersytet Zielonogórski będzie pobierał odsetki w wysokości równej czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.
 2. Wszelkie opłaty studenci wnoszą w formie przelewu na indywidualne konto bankowe wskazane przez Zarządcę.

3. Dowód wpłaty winien zawierać imię, nazwisko studenta, jego adres, kwotę i tytuł wpłaty. Brak wymienionych danych zwalnia Zarządcę z odpowiedzialności za skutki błędnego zakwalifikowania opłaty.
4. Za dzień uiszczenia opłaty uważa się datę wpływu należności na konto, o którym mowa w ust. 2.
5. W przypadku, gdy termin zapłaty przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za terminowo uiszczoną uważa się opłatę, która wpłynie na konto określone w ust. 2 w pierwszym dniu roboczym po dniu wolnym.

§ 9

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2014 r., z wyjątkiem § 4 i § 6, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2014 r.

§ 10

Traci moc zarządzenie nr 62 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2013/2014, z tym że wysokości opłat oraz zasady ustalone w § 4, § 6 i § 7 ww. zarządzenia obowiązują do dnia 30 września 2014 r.

Nr 68 z dnia 08 lipca 2014 r. zmieniające w zarządzeniu nr 28 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej na rok akademicki 2014/2015 pkt 3, który otrzymał następujące brzmienie:

„3) II st. kw. art. Maciej Ogarek, prof. UZ - Wydział Artystyczny,”
Po w/w zmianie skład Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej na rok akademicki 2014/2015 przedstawia się następująco:

- 1) prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski - przewodniczący,
- 2) mgr Agnieszka Łaszcowska - sekretarz,
- 3) II st. kw. art. Maciej Ogarek, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
- 4) dr inż. Piotr Kułyk - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
- 5) dr hab. inż. Andrei Karatkevich, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
- 6) dr Olaf Maron - Wydział Fizyki i Astronomii,
- 7) dr hab. Robert Skobelski, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
- 8) dr hab. inż. Michał Drab, prof. UZ - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
- 9) dr Jan Szajkowski - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonomii,
- 10) dr inż. Dariusz Michalski - Wydział Mechaniczny,
- 11) dr Renata Grochowalska - Wydział Nauk Biologicznych,
- 12) dr Ewa Skorupka - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
- 13) Maria Iurkova - student - Wydział Fizyki i Astronomii.

Nr 69 z dnia 09 lipca 2014 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania - zmieniono nazwę Zakładu Mikroekonomii i Polityki Społecznej na Zakład Zarządzania Wartością

Nr 70 z dnia 09 lipca 2014 r. w sprawie zasad korzystania z poczty elektronicznej Uniwersytetu Zielonogórskiego przez byłych pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 71 z dnia 11 lipca 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 11 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie limitów przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2014/2015

Nr 72 z dnia 16 lipca 2014 r. w sprawie zasad odbywania i rozliczania krajowych podróży służbowych w Uniwersytecie Zielonogórskim brzmiące:

§ 1

1. Podróżą służbową jest wykonanie zadania określonego przez Uczelnię poza siedzibą pracodawcy, w której znajduje się miejsce pracy pracownika lub poza stałym miejscem pracy pracownika, w terminie i w miejscu określonym w poleceniu wyjazdu służbowego (delegacji).
2. Polecenie wyjazdu służbowego na terytorium Polski, określające cel, miejscowość, datę rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej, wydaje w stosunku do podległych pracowników kierownik jednostki organizacyjnej, w której zatrudniony jest pracownik, na formularzu stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.
3. Podpisane przez kierownika danej jednostki organizacyjnej polecenie wyjazdu (delegację), pracownik upoważniony do wprowadzania danych w systemie Dziekanat, wprowadza do rejestru delegacji w systemie Dziekanat w celu zarejestrowania delegacji.
4. Informacje dotyczące wystawienia poleceń wyjazdów służbowych należy na bieżąco przekazywać i rejestrować w systemie Dziekanat w celu rozliczenia czasu pracy i udokumentowania nieobecności.
5. Pracownik zobowiązany jest niezwłocznie - nie później jednak niż 14 dni od dnia zakończenia podróży służbowej, do złożenia kierownikowi jednostki organizacyjnej wypełnionego i podpisanego formularza określonego w ust. 2 w celu potwierdzenia odbycia podróży służbowej i rozliczenia delegacji. Złożenie rozliczenia po upływie tego terminu wymaga pisemnego uzasadnienia.
6. Do formularza, o którym mowa powyżej, pracownik załącza dokumenty potwierdzające wydatki. Podstawą ubiegania się delegowanego pracownika o zwrot kosztów przejazdów w związku z podróżą służbową jest dokument potwierdzający dokonanie wydatku (faktura/bilet - w przypadku przejazdów środkami transportu publicznego; a w przypadku kosztów określonych w § 6 także rachunek/paragon).
7. Pracownik zobowiązany jest przekazać kierownikowi jednostki organizacyjnej informację o nie uczestniczeniu w podróży służbowej w celu wycofania/anulowania polecenia wyjazdu, najpóźniej w dniu wyjazdu. W przypadku wycofania/anulowania polecenia wyjazdu lub zmiany terminu wyjazdu bądź przyjazdu, kierownik jednostki organizacyjnej przekazuje, najpóźniej w dniu wyjazdu pracownika, skorygowane polecenie wyjazdu pracownikowi upoważnionemu do rejestrowania delegacji w systemie Dziekanat w celu niezwłocznego odnotowania tych informacji i prawidłowego rozliczenia delegacji.
8. Po zatwierdzeniu przez kierownika jednostki organizacyjnej polecenia wyjazdu określonego w ust. 5 i rozliczeniu delegacji służbowej w systemie kadrowo-płacowym zmiany wymienione w ust. 8 mogą być dokonane tylko za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej. Dokument uzasadniający zmiany powinien być złożony w Dziale Osobowym.

§ 2

1. W Uniwersytecie Zielonogórskim krajowa podróż służbowa odbywa się środkami transportu publicznego.
2. Przy wyborze środka transportu należy kierować się zasadą racjonalności kosztów, charakterem podróży i trudnością dojazdu.

§ 3

1. Na wniosek pracownika, złożony na formularzu określonym w § 1 ust. 2, właściwy kierownik pionu organizacyjnego, tj. Rektor, Prorektor, Dziekan lub Kanclerz, może wyrazić zgodę na przejazd pracownika w podróży służbowej samochodem osobowym, motocyklem lub motorowerem niebędącym własnością pracodawcy.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracownikowi, którego pojazd wykorzystano do przejazdu służbowego przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez określony poniżej proc. stawki za 1 km przebiegu pojazdu, ustalony zgodnie z przepisami określonymi w ust. 3:
 - 1) 100 proc. stawki za jeden kilometr przebiegu, gdy samochodem osobowym podróż służbową odbywa co najmniej 3 pracowników,
 - 2) 65 proc. stawki za jeden kilometr przebiegu, gdy samochodem osobowym podróż służbową odbywa 2 pracowników,
 - 3) 35 proc. stawki za jeden kilometr przebiegu, gdy samochodem osobowym podróż służbową odbywa 1 pracownik.
3. Wysokość stawki za jeden kilometr, o której mowa w § 3 ust. 2 określają przepisy wydane na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t.j.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1414 z p. zm.).
4. W uzasadnionych względami Uczelni przypadkach Rektor może wyrazić zgodę na rozliczenie przejazdu pracownika w podróży służbowej samochodem osobowym, motocyklem lub motorowerem niebędącym własnością pracodawcy w wysokości 100% stawki, gdy podróż odbywa mniejsza liczba osób niż określona w ust. 2 pkt 1.

§ 4

Na wniosek pracownika złożony na formularzu określonym w § 1 ust. 2, zaakceptowany przez kierownika danej jednostki organizacyjnej, może być wypłacona pracownikowi zaliczka na poczet uzasadnionych kosztów związanych z podróżą służbową, w wysokości wskazanej we wniosku.

§ 5

W przypadku odbycia podróży służbowej, o której mowa w § 3, pracodawca nie odpowiada wobec pracownika za poniesioną przez niego szkodę w związku z użytkowaniem samochodu, motocykla lub motoroweru niebędącego własnością pracodawcy do celów służbowych.

§ 6

Zwrotowi podlegają również inne uzasadnione wydatki związane z użytkowaniem samochodu prywatnego do celów służbowych, np. opłata za przejazd płatną autostradą, opłata za korzystanie z parkingu. Do rozliczenia wydatków pracownik zobowiązany jest załączyć dokumenty potwierdzające poszczególne wydatki.

§ 7

Postanowienia §3 nie dotyczą rozliczania kosztów podróży służbowej finansowanej przez podmioty, dla których realizowane są projekty, ekspertyzy, opinie, w ramach zawartych z Uniwersytetem Zielonogórskim umów. Koszty te są rozliczane według zasad określonych w tych umowach.

§ 8

Zasady odbywania i rozliczania zagranicznych podróży służbowych określi odrębne zarządzenie Rektora.

§ 9

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Nr 73 z dnia 16 lipca 2014 r. w sprawie powołania komisji do przeprowadzenia licytacji na sprzedaż nieruchomości gruntowej zabudowanej położonej przy ul. Wyszyńskiego 19a w Zielonej Górze

Nr 74 z dnia 04 sierpnia 2014 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pracy w Uniwersytecie Zielonogórskim

Nr 75 z dnia 05 sierpnia 2014 r. w sprawie powołania komisji do przeprowadzenia przetargu ustnego nieograniczonego na sprzedaż nieruchomości gruntowych zabudowanych położonych w Karłowie 5, gmina Radków

Nr 76 z dnia 01 września 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 9 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr zimowy w roku akademickim 2014/2015 na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolite studia magisterskie

Nr 77 z dnia 08 września 2014 r. w sprawie odstąpienia od ogłoszenia konkursów dotyczących stypendiów dla studentów i doktorantów

Nr 78 z dnia 10 września 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 20 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim. Zarządzenie brzmi:

§ 1

W regulaminie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim, ustalonym zarządzeniem nr 20 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim, zmienia się § 15 ust. 2 i 3, które otrzymują następujące brzmienie:

„2. Spłata pożyczki musi być poręczona przez dwóch poręczycieli będących pracownikami, w tym jednego pracownika UZ.

3. Osobami poręczającymi spłatę pożyczki mogą być tylko pracownicy zatrudnieni na czas nieokreślony. W uzasadnionych przypadkach poręczycielami mogą być pracownicy zatrudnieni na czas określony, nie krótszy niż okres spłaty pożyczki. Osoba wnioskująca o przyznanie pożyczki z funduszu zobowiązana jest dostarczyć Uczelni, przed podpisaniem umowy, zaświadczenie o zatrudnieniu osoby nie będącej pracownikiem UZ, zawierające informację o rodzaju umowy o pracę i okresie zatrudnienia.”

§ 2

Wprowadza się tekst jednolity regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim, uwzględniający zmiany określone w § 1, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia podania treści zarządzenia do wiadomości pracowników.

Robert Korneluk
Biuro Prawne

„TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ
NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM:
<http://www.uz.zgora.pl/ap/>

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

WŁADZE WYDZIAŁU:

DZIEKAN WYDZIAŁU
PRAWA I ADMINISTRACJI
**prof. dr hab. Bogusław
Banaszak**

Prof. zwyczajny Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. PWSZ im. Witelona w Legnicy, członek Komitetu Nauk Prawnych PAN, członek korespondent hiszpańskiej Królewskiej Akademii Nauk Moralnych i Politycznych oraz Europejskiej Akademii Nauki, Sztuki i Literatury

w Paryżu. Doktor honoris causa 4 uniwersytetów europejskich. W latach 2006-2010 przewodniczący Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, 1988-2008 profesor Europejskiego Uniwersytetu Viadrina we Frankfurcie nad Odrą.

Zainteresowania badawcze: prawo konstytucyjne, prawo parlamentarne, prawa człowieka.

Profesor Banaszak od 1992 r. stale współpracuje ze służbami legislacyjnymi parlamentu, jest autorem kilkudziesięciu ekspertyz dla Senatu i Sejmu.

W ciągu ostatnich kilkunastu lat Profesor wygłosił ponad 120 wykładów gościnnych na ponad dwudziestu uniwersytetach europejskich (Austria, Niemcy, Portugalia, Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania, Hiszpania, Ukraina), i amerykańskich (USA, Brazylia, Chile, Ekwador, Meksyk), a w semestrze letnim 1994 r. był profesorem gościnnym na Uniwersytecie Wiedeńskim. Jest autorem lub współautorem blisko stu referatów wygłaszanych na międzynarodowych konferencjach naukowych (Austria, Brazylia, Chile, Francja, Litwa, Łotwa, Niemcy, Rumunia, Syria, Szwajcaria, Ukraina, Węgry, Włochy, Tajwan).

Profesor B. Banaszak jest autorem ponad 300 prac naukowych, wśród których są monografie, podręczniki, komentarze i studia, artykuły. Kilkadziesiąt z nich opublikowano za granicą (na Węgrzech, w Austrii, Brazylii, Niemczech, Francji, Chile, Korei Południowej, Holandii, Rumunii, we Włoszech). Tłumaczył na język polski 9 książek prawnych i kilkadziesiąt artykułów głównie z języka niemieckiego, a kilka z angielskiego.

Wypromował 18 doktorów (w tym 5 w Niemczech) i ponad 300 magistrów.

P.O. PRODZIEKANA DS. NAUKI I JAKOŚCI
KSZTAŁCENIA WYDZIAŁU PRAWA
I ADMINISTRACJI
dr Piotr Mysiak

Dr Piotr Mysiak urodził się w Legnicy. Jest absolwentem prawa na Wydziale Prawa i Administracji UAM w Poznaniu. Doktorem nauk prawnych i autorem szeregu publikacji polskich i zagranicznych dotyczących problematyki ksiąg wieczystych i postępowania wieczystoksięgowego. Przez wiele lat współpracował z Fundacją na Rzecz Kredytu Hipotecznego.

P.O. PRODZIEKANA DS. STUDENCKICH
WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI
dr Robert Wysocki

Dr Robert Wysocki - specjalista w zakresie zarządzania projektami w sektorze publicznym. Doświadczenia zawodowe zdobywał w sektorze prywatnym i publicznym od 1992 r. Pracę naukową na Uniwersytecie Zielonogórskim rozpoczął w roku 2004. Jest autorem kilkudziesięciu publikacji, które dotyczą zarządzania publicznego, zarządzania projektami, zarządzania strategicznego, samorządu terytorialnego i administracji. Był członkiem zespołu opracowującego Lubuską Regionalną Strategię Innowacji. Od 2008 r. jest członkiem Stowarzyszenia Project Management Institute (PMI). W 2009 r. zainicjował utworzenie Lubuskiego oddziału Project Management Institute. Pełni w nim funkcję dyrektora ds. edukacji i rozwoju. Doświadczenia praktyczne i wiedzę z zakresu zarządzania projektami potwierdził uzyskując certyfikat zawodowego kierownika projektów.

Wybory prodziekanów WPIA odbędą się w najbliższym czasie.

STRUKTURA WYDZIAŁU:

KATEDRA PRAWA KONSTYTUCYJNEGO
kierownik **prof. dr hab. Bogusław Banaszak**

KATEDRA TEORII PRAWA
kierownik **prof. nadzw. dr hab. Martyna Łaszewska-Hellriegel**

Prof. M. Łaszewska-Hellriegel w latach 1992- 1997 studiowała prawo na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Podczas studiów wyjechała na dwuletnie studia ekonomiczne do Southern Oregon State College w USA gdzie w 1996 r. uzyskała stopień Bachelor of Arts in Economics. W latach 1997-1998 odbyła studia podyplomowe na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie zakończone uzyskaniem stopnia magistra prawa LL.M. W latach 1999-2003 odbyła studia doktoranckie na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie uzyskując tytuł doktora prawa. W 2014 r. uzyskała stopień doktora habilitowanego. W 2003 r. zdała egzamin radcowski. Od 1996 r. jest zatrudniona na Uniwersytecie najpierw na UMK w Toruniu, a od 1999 r. na Uniwersytecie Szczecińskim w Katedrze Prawa Finansowego, a później w Katedrze Nauk Ekonomicznych.

KATEDRA PRAWA KARNEGO I POSTĘPOWANIA KARNEGO
kierownik **prof. nadzw. dr hab. Hanna Paluszkiwicz**

Prof. H. Paluszkiwicz jest absolwentką Wydziału Prawa i Administracji UAM w Poznaniu i wieloletnim pracownikiem naukowym Zakładu Postępowania Karnego UAM, jest profesorem nadzwyczajnym w tym Zakładzie. Jest też wykładowcą w CP EU Viadrina - prowadzi zajęcia dydaktyczne (wykłady i seminaria magisterskie) z przedmiotu *postępowanie karne i prawo karne skarbowe*. Jest członkiem rad programowych i komitetów redakcyjnych kilku czasopism prawnych o zasięgu krajowym, recenzentem programów badawczych w Instytucie Wymiaru Sprawiedliwości, członkiem dyscyplinarnej Komisji Odwoławczej dla Nauczycieli Akademickich działającej przy Radzie Głównej Nauki; autorką blisko 100 prac naukowych - monografii, artykułów, komentarzy oraz opracowań dydaktycznych z zakresu postępowania karnego. Jest radcą prawnym.

KATEDRA PRAWA CYWILNEGO, POSTĘPOWANIA
CYWILNEGO ORAZ KOMPARATYSTYKI PRAWA
PRYWATNEGO
kierownik **prof. nadzw. dr Arkadiusz Wudarski**

Profesor i kierownik w Katedrze Polskiego i Europejskiego Prawa Prywatnego oraz Komparatystyki Prawa na Europejskim Uniwersytecie Viadrina we Frankfurcie nad Odrą, profesor Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie; studia prawa, pedagogiki oraz germanistyki; doktor nauk prawnych (Uniwersytet w Hamburgu, 2005), stypendysta m.in. FNP, FWPN, KAS, ÖAD, AvH; visiting professor na Uniwersytecie w Wiedniu (2012/2013); tłumacz przysięgły, adwokat, Sekretarz Generalny Societas Humboldtiana Polonorum (od 2013); członek Rady Programowej czasopism „Rejent” oraz „Comparative Law Review”, ekspert NCN; zainteresowania naukowe z zakresu prawa rodzinnego, rzeczowego i spadkowego oraz europeizacji i komparatystyki prawa cywilnego, w szczególności prawa niemieckiego.

KATEDRA PRAWA ADMINISTRACYJNEGO I FINANSOWEGO
kierownik **prof. nadzw. dr hab. Andrzej Gorgol**

Prof. A. Gorgol jest radcą prawnym oraz członkiem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Lublinie. Pełni funkcję członka rady nadzorczej TAURON Polska Energia S.A. w Katowicach i MPWIK „Wodociągi Puławskie” Sp. z o.o. Prowadzi szkolenia aplikantów radcowskich, adwokackich i notarialnych. Autor licznych opracowań naukowych z zakresu prawa finansowego, podatkowego, dewizowego, finansowania partii politycznych, a także ekspertyz sporządzanych dla Sejmu i Senatu. Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i medalem „Zasłużony działacz Kultury”. Otrzymał nagrodę II stopnia Rektora UMCS w Lublinie oraz nagrodę Rektora i Kanclerza WSZiA w Zamościu.

KATEDRA SYSTEMÓW USTROJOWYCH I PRAW CZŁOWIEKA
kierownik **prof. nadzw. dr hab. Andrzej Bisztyga**

Prof. Andrzej Bisztyga - prawnik - konstytucjonalista, autor książek, studiów, rozpraw i artykułów z zakresu prawa konstytucyjnego i praw człowieka. Autor opinii i ekspertyz prawnych dla Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministra Sprawiedliwości, Departamentu Strategii i Planowania Polityki Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Komisji Ustawodawczej Sejmu, Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich Senatu, posłów, senatorów i eurodeputowanych, Związku Zawodowego Górników „Solidarność”, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, kancelarii adwokackich i radcowskich.

Prorektor Górnośląskiej Wyższej Szkoły Handlowej im. Wojciecha Korfańskiego w Katowicach, członek korespondent Akademii Nauk, Sztuki i Literatury w Paryżu, członek Polskiego Towarzystwa Prawa Konstytucyjnego, redaktor tematyczny „Przeglądu Prawa Konstytucyjnego”, przewodniczący Rady Programowej „Humanistycznych Zeszytów Naukowych - Prawa Człowieka”, stypendysta Hague Academy of International Law, The Netherlands (1992), Poznańskiego Centrum Praw Człowieka INP PAN, Polska (1992), British Council, Leicester University, United Kingdom (1998), Salzburg Seminar in American Studies, Austria (1998); visiting professor w: Gosudarstvennyj Universitet im. Torajgyrova w Pawłodare, Pawłodar, Kazachstan (2013), Ustav Statu a Prava Slovenskej Akademie Vied, Bratislava, Slovakia (2013), Gosudarstvennyj Universitet im. Żansugurova w Tałdy Korganie, Kazachstan (2014).

KATEDRA PRAWA MIĘDZYNARODOWEGO I EUROPEJSKIEGO
kierownik **prof. nadzw. dr hab. Izabela Wróbel**

Prof. I. Wróbel jest absolwentką Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie ukończyła studia magisterskie na kierunkach *politologia i prawo*, a następnie uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce (2001), doktora nauk prawnych w zakresie prawa (2007) i doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa (2012); specjalizuje się w prawie Unii Europejskiej oraz europeizacji krajowego prawa konstytucyjnego i administracyjnego. W latach 2001-2014 pracowała na Uniwersytecie Wrocławskim. Badania naukowe prowadziła m.in. w Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji oraz w Instytucie

Zagranicznego Prawa Publicznego i Prawa Międzynarodowego im. Maxa Plancka w Heidelbergu. Jest autorką ponad siedemdziesięciu publikacji naukowych, wykonuje także zawód radcy prawnego we własnej kancelarii, będąc członkiem Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu.

KATEDRA HISTORII DOKTRYN POLITYCZNO-PRAWNYCH
I HISTORII PRAWA

kierownik **prof. nadzw. dr hab. Bernadetta Nitschke**

Prof. B. Nitschke jest doktorem nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce o specjalności historia dok-

tryn polityczno-prawnych (rozprawa doktorska *Adam Doboszyński - myśliciel i polityk*). Doktor habilitowany nauk humanistycznych w zakresie historii o specjalności historia najnowsza Polski (rozprawa habilitacyjna *Wysiedlenie ludności niemieckiej z polski w latach 1945-1949*). Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół problematyki funkcjonowania współczesnego samorządu terytorialnego, jak również stosunków polsko-niemieckich oraz polskiej polityki narodowościowej po 1945 roku.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA

EDUKACJA PRAWNICZA WE WSPÓŁCZESNEJ EUROPIE | Zielona Góra 30.09.2014 – 02.10.2014

30.09.2014 Wtorek

12:15-12:30

Sesja inauguracyjna I

Otwarcie konferencji

Prof. zw. dr hab. inż. Magdalena Graczyk - Prorektor Uniwersytetu Zielonogórskiego

Przewodnicząca sesji:

Prof. zw. dr hab. inż. Janina Stankiewicz - Dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego

12:30-13:00

Prof. dr hab. Rainer Arnold (Uniwersytet w Regensburgu)

Potrzeba internacjonalizacji edukacji prawniczej

13:00-13:20

Christian Zens (Kancelarz Uniwersytetu Viadrina)

Model dualnego kształcenia prawników na Europejskim Uniwersytecie Viadrina

13:20-13:40

Prof. dr hab. Pasquale Policastro (Uniwersytet Szczyński)

Jakie wykształcenie dla Europejskiego prawnika. Na podstawie doświadczenia MasterEu oraz propozycje Menu for Justice

13:40-14:00

Mec. Sławomir Krześ (Wicedziekan Okręgowej Rady Adwokackiej we Wrocławiu)

Refleksje dotyczące egzaminów na aplikację adwokacką

16:00-18:00

Sesja inauguracyjna II

Przewodniczący sesji

Prof. nadzw. dr hab. Zbysław Dobrowolski - Instytut Spraw Publicznych, Uniwersytet Jagielloński

16:00-16:20

Prof. UAM dr hab. Krystyna Wojtczak (Prodziekan ds. Kształcenia Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza)

Edukacja prawników w Polsce - ocena nowych rozwiązań

16:20-16:40

Dr Piotr Mysiak (Prodziekan Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego)

Nowe spojrzenie na kształcenie prawników na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego

17:00-17:40

Dyskusja

01.10.2014 Środa

11:00-14:00

Inauguracja roku akademickiego Uniwersytetu Zielonogórskiego 2014/2015

14:30-16:00

Sesja w języku angielskim

Kształcenie prawników w Europie Zachodniej

Przewodniczący sesji:

Prof. Ioan Ganfalean - Dziekan Wydziału Prawa w Alba Julii

Prof. Miruna Tudorascu - Wicedziekan Wydziału Prawa w Alba Julii

16:00-16:20

Prof. Luca Mezzetti (Dyrektor Wyższej Szkoły Prawa Uniwersytetu w Bolonii)

Kształcenie prawników we Włoszech

16:20-16:40

Prof. Bernd Wieser (Wicedziekan Wydziału Prawa Uniwersytetu w Graz), Prof. Armin Stolz

Kształcenie prawników w Austrii

16:40-17:00

Prof. Cristina Hermida del Llano (Universidad Rey Juan Carlos de Madrid)

Kształcenie prawników w Hiszpanii

17:20-18:00

Dyskusja

02.10.2014 Czwartek

11:00-13:00

Inauguracja roku akademickiego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego 2014/2015

15:00-16:00

Spacer po starówce zielonogórskiej z przewodnikiem

Sesja w języku angielskim

Kształcenie prawników w Europie Środkowej i Wschodniej

Przewodniczący sesji: Prof. Milanou Hrušakovou

Dziekan Wydziału Prawa w Olomouc

16:10-16:30

Prof. Christian von Bar (Uniwersytet w Osnabrück)

Kształcenie prawników w Niemczech

16:30-16:50

Prof. Jurij Boshytskyi (Rektor Kijowskiego Uniwersytetu Prawa Akademii Nauk Prawnych Ukrainy)

Kształcenie prawników na Ukrainie

16:50-17:10

Prof. Jiri Jirasek, Prof. Milanou Hrušakovou (Wydział Prawa w Olomouc)

Kształcenie prawników w Czechach

17:10-17:30

Prof. Miruna Tudorascu, Prof. Ioan Ganfalean (Dziekan Wydziału Prawa w Alba Julii - Rumunia)

Kształcenie prawników w Rumunii

17:50-18:10

Prof. Elena Pevtsova (Prorektor Rosyjskiego Uniwersytetu Współpracy)

Kształcenie prawników w Rosji

18:10-18:30

Dr Joanna Osiejewicz (Wydział Prawa i Administracji Uniwersytet Zielonogórski)

The necessity for legal education of court interpreters and sworn translators in the light of the Directive 2010/64/EU on the right to interpretation and translation in criminal proceedings

18:30-19:00

Dyskusja

19:00-19:15

Zamknięcie konferencji

Prof. zw. dr hab. Bogusław Banaszak (Dziekan Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego)

BĘDZIEMY KSZTAŁCIĆ „POD APLIKACJĘ”

_ROZMOWA Z DR. PIOTREM MYŚIAKIEM
P.O. PRODZIEKANA DS. NAUKI
I JAKOŚCI KSZTAŁCENIA
WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI

_Panie Doktorze, pochodzi Pan z Legnicy. Jak to się stało, że trafił Pan do Zielonej Góry?

Pracując w Legnicy miałem okazję poznać prof. Banaszaka. Poza dydaktyką zajmowałem się tam generalnie organizacją wielu spraw, a m.in. organizacją praktyk. Zdarzyło mi się też wypowiadać publicznie na temat kształcenia prawników. Pan Profesor zwrócił wtedy na mnie uwagę i koniec końców stwierdził, że skoro mam takie a nie inne poglądy na temat programu kształcenia prawników, to może zajął bym się napisaniem programu dla kierunku prawo na Uniwersytecie Zielonogórskim. A ponieważ jestem cywilistą, a w Zielonej Górze potrzebowano też specjalisty od prawa cywilnego - Profesor zaproponował mi tutaj pracę.

_No właśnie, ma Pan swoje poglądy na temat kształcenia prawników, a prof. Banaszak już dawno zapowiadał, że program kształcenia na naszym wydziale będzie nowatorski. Co to znaczy? To Pan jest autorem tego programu.

To znaczy, że trochę zmieniliśmy podejście do kształcenia. Na prawie jest tak, że część przedmiotów jest wybieralna. Na większości wydziałów prawa organizuje się to w taki sposób, że daje się studentom do wyboru różne szczegółowe przedmioty i oni zdobywają wtedy dodatkową wiedzę. A ja twierdzę, że w chwili obecnej prawo się na tyle szybko zmienia, że tak szczegółowa wiedza z zakresu różnych dziedzin prawnych może się zdezaktualizować nawet zanim student skończy studia. Wystarczy popatrzeć na pracę naszego Sejmu. No i postanowiłem to trochę zmienić.

_Czyli student nie powinien uczyć się książki na pamięć, tylko wiedzieć, w której książce szukać rozwiązania danego problemu?

I co z tą wiedzą zrobić! Mówiąc wprost - odszedłem od tradycyjnego modelu poszerzania wiedzy studenta prawa idąc bardziej w kierunku poszerzania jego umiejętności i tego co teraz się tak ładnie nazywa zgodnie z Krajowymi Ramami Kwalifikacji - kompetencji społecznych. Nasze studia zostały pomyślane jako studia ukierunkowane przede wszystkim na tradycyjne zawody prawnicze, takie

jak sędzia, prokurator, adwokat, radca prawny, notariusz czy komornik. Tradycyjne zawody z aplikacjami czy asesurą. I to pod nie zbudowaliśmy nasz program. Wykształcanie tych umiejętności u naszych studentów zapewni moduł przedmiotów kazuistycznych. Tłumacząc z języka prawniczego na potoczny - to będą takie zajęcia, na których studenci będą zajmowali się wyłącznie rozwiązywaniem konkretnych przypadków. Te moduły są skorelowane z przedmiotami z części obowiązkowej. Jako przykładu używam zawsze semestru ósmego - mamy tam dwa przedmioty - prawo handlowe i prawo europejskie. Obydwa przedmioty mają po 30 godzin wykładu i 30 godzin ćwiczeń. I tutaj dodatkowo student musi wybrać co najmniej jeden moduł kazuistyczny do któregoś z tych przedmiotów - albo prawo handlowe, albo prawo europejskie. Na tradycyjnym wykładzie akademickim i tradycyjnych ćwiczeniach wykorzystujemy te metody, które normalnie są przyjęte na wydziałach prawa, ale mówimy, że zamiast dawać studentom do wyboru jakieś dodatkowe bardzo szczegółowe dyscypliny prawnicze, lepiej będzie, jeżeli student rozwinie w którymś z tych przedmiotów swoje umiejętności praktyczne.

_Czyli w skrócie rzecz ujmując student uczy się i prawa handlowego i prawa europejskiego, a dodatkowo ma możliwość poznania praktycznych aspektów jednego z nich?

Tak. I to jest ta nowość. Bo w tradycyjnym programie studiów mamy prawo europejskie, prawo handlowe i dodatkowo do wyboru na przykład prawo bankowe czy prawo ubezpieczeń. Czyli dwa dodatkowe, duże działy prawa. Tego typu podejście powoduje, że jeżeli są to odrębne treści od tego czego się uczy w części obowiązkowej, to patrzymy na element ludzki. To są zajęcia dodatkowe - czyli wg. studenta treść mniej ważna, a i wykładowcy to też trochę mniej poważnie traktują. Natomiast w naszym przypadku, jeżeli ten przedmiot rozwija u studenta nowe umiejętności to te umiejętności mogą mu się także przydać do egzaminu. Odpada argument, że to są jakieś odrębne treści. Dając studentowi możliwość nabycia praktycznych umiejętności stosowania prawa, zwiększamy jego wiedzę zdobytą w czasie wykładów i ćwiczeń. Wiemy przecież, że prawo może się zmienić, ale jeżeli student będzie wiedział jak stosowało się stary przepis i zobaczy nowy przepis to na pewno będzie wiedział jak sobie z tym poradzić. Taka jest filozofia tego programu.

_Ale to nie koniec nowości...

Są dwie główne nowości - druga także dotyczy przedmiotów wybieralnych. Na IV roku, a dokładnie na początku ósmego semestru, każemy wybrać studentom aplikację do jakiej chcą się przygotowywać - muszą więc wybrać konkretne przedmioty. Z doświadczenia wiem, że studenci o konkretnej aplikacji myślą dopiero pod koniec V roku. A my mówimy im nie - zastanówcie się już na IV roku. Wprowadziliśmy do programu przedmiot w formie ćwiczeń, który ich będzie przygotowywał do egzaminu na aplikację i do jej odbywania.

_Czyli to jest ten zapowiadany nowatorski aspekt, kolo-kwialnie mówiąc - kształcenia „pod” aplikację?

Tak, to jest 90 godzin ćwiczeń, po 30 godz. w każdym semestrze. Student wybiera te aplikacje, pod które się będzie przygotowywał, a na koniec, co jest także nowością, zajęcia będą się kończyły symulacją egzaminu na aplikację. W ten sposób dajemy studentom możliwość poznania procedur związanych z egzaminami i sprawdzenia swoich możliwości.

_Egzaminy są przeprowadzane w formie testu?

Bardzo różnie i często się to zmienia. To jest zresztą osobny temat, na który moglibyśmy długo rozmawiać.

_W takim razie do jakiego egzaminu będziecie Państwo przygotowywać naszych studentów?

Do takiego, jaki student ma zdać. Żyjemy w określonej rzeczywistości i oburzanie się na rzeczywistość, że ona nam nie odpowiada jest niepoważne. Będziemy przygotowywać studentów do takich egzaminów na aplikacje, jakie będą obowiązywały. Chcemy, żeby student po naszych studiach był dobrze przygotowany na egzamin do konkretnego zawodu... Nauczymy studentów metodologii pytań testowych, bo są one budowane w sposób szczególny, tak aby potem nie można ich było zaskarżyć np. przed sądem administracyjnym. Te wiedzę student może uzyskać sam, ale chyba lepiej, żeby ktoś doświadczony mu w tym pomógł.

_Czyli studentów będą uczyć praktycy? Prawnicy, którzy układają pytania egzaminacyjne?

Niektórzy z naszych profesorów w poprzednich latach brali udział w przygotowywaniu tego typu testów, ale trudno przewidzieć, kto będzie te pytania układał za 4 lata. Bo może znowu się zmienią przepisy i wtedy będziemy musieli ingerować w program, żeby go zaktualizować tak, aby student kończąc te studia był jednak przygotowany do czekającego go egzaminu. Chcemy naszym studentom zapewnić jak najlepszy start.

Z drugiej jednak strony, naszemu programowi zarzuca się, że przecież nie wszyscy studenci po prawie idą na aplikację. Ja też nad tym się zastanawiałem, bo zarzut ten słyszałem wielokrotnie i zadam pytanie inaczej - czy student przygotowany do aplikacji to zły prawnik? Przecież ma dużą wiedzę, porządnie usystematyzowaną, oczywiście pod określonym kątem, ale czy to spowoduje, że będzie miał przez to mniejsze szanse w alternatywnych ścieżkach rozwoju? A po drugie, jeżeli ktoś mnie pyta, to odpowiadam, że przecież po prawie nie każdy zostaje prawnikiem, więc tego typu argumenty moim zdaniem są nietrafione. Przygotowanie pod aplikację i usystematyzowanie tej wiedzy pomoże studentom w przyszłości. Tego jeszcze nikt nie robił. Jakie będą efekty? Zobaczmy.

_Założenia tego programu prezentował Pan na konferencji prawników, która odbywała się w związku z inauguracją prawa na Uniwersytecie Zielonogórskim. Co specjaliści z innych uczelni mówili o tym programie?

Muszę powiedzieć, że byli dosyć nieufni. Ale to jest zrozumiałe. Tak jest chyba ze wszystkimi specjalistami, którzy uważają swoją dziedzinę, którą zajmują się naukowo, za najważniejszą. I według nich powinna być ona uwzględniona w programie studiów. Ale nie można być aż tak wszechstronnym. Wszechstronność wiąże się z powierzchownością, a my nie możemy sobie na to pozwolić. Ja stoję na stanowisku, że student powinien być lepiej przygotowany do wykonywania zawodu pod względem umiejętności. Często słyszałem jak niektórzy prawnicy mówili, że może byśmy ten program uzupełnili, coś dodali. Ale jestem zdania, że jednolita koncepcja i ukierunkowanie spowodują, że „jakość studenta” będzie lepsza i będzie on dobrze przygotowany do wykonywania tradycyjnych zawodów prawniczych. I na pewno nie odetnie mu to drogi do wykonywania innych zawodów. Owszem są pewne alternatywne ścieżki rozwoju dla prawników, ale powiem tak - na coś musimy się zdecydować - albo będziemy wszechstronni, a studenci będą powierzchownie wykształceni, albo w pewien sposób ich ukierunkujemy. Mam nadzieję, że da to lepszy efekt.

_Czego Panu i studentom prawa życzę. Dziękuję za rozmowę.

___Rozmawiała Ewa Sapeńko

III MIĘDZYNARODOWE SPOTKANIE REKTORÓW W RÍO

FOT. SERWIS PRASOWY SANTANDER UNIVERSIDADES

Plan zainwestowania 700 mln euro w projekty uniwersyteckie w ciągu czterech lat ogłosił przewodniczący Banco Santander Emilio Botín podczas spotkania zamykającego III Międzynarodowe Spotkanie Rektorów Universia w Rio de Janeiro. Banco Santander jest głównym akcjonariuszem Banku Zachodniego WBK, który od 2011 r. realizuje w Polsce Santander Universities, czyli szeroko rozumianą współpracę nauki i biznesu. Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Tadeusz Kuczyński uczestniczył w tym spotkaniu.

„To było dynamiczne, różnorodne, innowacyjne spotkanie oparte na współpracy uczestników. Zapisze się ono na zawsze w historii iberoamerykańskich uczelni wyższych”. – tak III Międzynarodowe Spotkanie Rektorów podsumował Emilio Botín, przewodniczący Banco Santander.

Dwa dni dyskusji poświęconych 10 kluczowym dla szkolnictwa wyższego Iberoameryki zagadnieniom zakończyły się spotkaniem, w którym wzięło udział 1103 Rektorów z 33 krajów w tym z Polski. Wyrazili oni chęć zaangażowania swoich instytucji w projekty zawarte w **Karcie Uniwersyteckiej Río 2014** podpisanej przez wszystkie uczelnie. Sygnatariusze, wśród których jest także Uniwersytet Zielonogórski, potwierdzili wspólny cel: poprawę, modernizację i internacjonalizację szkolnictwa wyższego.

Lista uniwersytetów www.universiario2014.com/paises/?culture/es-es/

W trakcie spotkania zamykającego dwudniowe dyskusje Emilio Botín wymienił sześć kluczowych zagadnień, które są sprawami priorytetowymi dla przyszłości uczelni:

1. **Przywództwo społeczne na uczelniach**, które „odgrywa ważną rolę w społecznym, instytucjonalnym, kulturowym i gospodarczym rozwoju zaangażowanych krajów”,
2. **Odnowa modeli kształcenia** przy wsparciu ze strony sektora publicznego i prywatnego, aby „otworzyć uczelnie na nowe potrzeby i oczekiwania studentów i społeczności”,
3. **Internacjonalizacja jako kluczowy czynnik** we współpracy pomiędzy uniwersytetami i ich systemami w zglobalizowanym świecie,
4. **Inwestycje edukacyjne I+D+I** (z ang: Investments, Development and Innovation) jako strategiczny i istotny czynnik ze społecznego punktu widzenia, „bezpośrednio związany z rozwojem społecznym i kulturowym”,
5. **Współpraca pomiędzy uniwersytetami a biznesem** jako element konieczny do tego, „by efektywnie wykorzystywać całą wiedzę na rzecz rozwoju gospodarki, społeczeństwa i przedsiębiorczości”,
6. **Cyfrowy wymiar uniwersytetu** – integracja działań opartych na technologii cyfrowej na poziomie instytucjonalnym jako „najważniejsze wyzwanie dla uniwersytetów”.

Globalne zaangażowanie

Emilio Botín zakończył swoje przemówienie wezwaniem regionalnych i światowych instytucji, firm i uniwersytetów do pełnego zaangażowania. W tym kontekście podkreślił rolę wysiłków Banco Santander i Universii zmierzających do osiągnięcia wyznaczonych celów oraz ogłosił plany zainwestowania 700 mln euro w projekty uniwersyteckie w ciągu następnych czterech lat. 40 proc. tej kwoty zasili fundusz stypendialny na krajową i międzynarodową mobilność studentów i nauczycieli akademickich a 30 proc. zostanie przeznaczona na wsparcie badań, innowacji i przedsiębiorczości na uniwersytetach. Pozostałe 30 proc. sfinansuje projekty uniwersyteckie oraz inicjatywy mające na celu wprowadzanie i modernizację nowych technologii na uniwersytetach.

„To spotkanie potwierdziło siłę relacji i moc wypracowanej przez lata współpracy między Banco Santander (głównym akcjonariuszem Banku Zachodniego WBK), a najbardziej prestiżowymi ośrodkami akademickimi świata. Tutaj w Rio symbolicznie spotkało się tysiące realizowanych projektów, dziesiątki tysięcy naukowców i setki tysięcy studentów uczestniczących na co dzień i w każdym zakątku świata w przedsięwzięciach pod logiem Santander

Universidades – mówi Mateusz Morawiecki, prezes Banku Zachodniego WBK. – Nam, w ramach Santander Universities, udało się w ciągu 2,5 roku wypracować najbardziej kompleksową współpracę świata biznesu i nauki. Polskie uczelnie już wiedzą, że przynależność do Santander Universities to nie tylko prestiż, ale wymierne korzyści dla uczelni, jej pracowników, studentów, a w przyszłości dla polskiej gospodarki, która do swojego innowacyjnego charakteru i zdolności do tworzenia przewag konkurencyjnych potrzebuje silnych oraz nastawionych na rozwój ośrodków akademickich.” – dodaje.

Polscy Rektorzy, biorący udział w wydarzeniu, zgodnie stwierdzili, że jego wyjątkowość polegała między innymi na tym, że w jednym miejscu spotkało się tak wiele znakomitości światowej nauki próbujących wspólnie odpowiedzieć sobie na zasadnicze pytania i wyzwania stojące przed uczelniami na początku XXI wieku. Udziału w III Międzynarodowym Spotkaniu Rektorów zarówno od strony intelektualnej, jak i zawodowej nie byli w stanie porównać z udziałem w żadnym innym wydarzeniu.

IV Międzynarodowe Spotkanie Rektorów Universia odbędzie się w 2018 r. w Salamance.

Magdalena Bajon

ZNOWELIZOWANA USTAWA PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

13 sierpnia 2014 r. prezydent Bronisław Komorowski podpisał nowelizację ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Wraz z całym pakietem nowych rozporządzeń wejdzie ona w życie z początkiem nowego roku akademickiego 2014/2015.

– Niż demograficzny, zmieniający się rynek pracy, nowe technologie wymagają od uczelni nowego myślenia o studiowaniu. Łączenia zajęć z różnych dyscyplin. Kształcenia miękkich kompetencji i uczenia z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, e-learningu. Również większego zaangażowania w kształcenie praktyków z gospodarki – mówi prof. Lena Kolarska-Bobińska, minister nauki i szkolnictwa wyższego. – Przepisy dotyczące szkolnictwa wyższego, które wejdą w życie od nowego roku akademickiego, ułatwią uczelniom wprowadzanie potrzebnych nowych rozwiązań. Umożliwiają też szkołom wyższymi zacieśnienie współpracy z przemysłem. Naukowcom wskazują szybszą i łatwiejszą drogę komercjalizacji efektów ich badań, szczególnie ważne jest „uwłaszczenie naukowców”. Nowe prawo działa też na korzyść studentów, bo zwiększa ich szanse na rynku pracy – dodaje minister.

Najważniejsze zmiany w przepisach wprowadzone nowelizacją to:

– **możliwość prowadzenia studiów międzyuczelnianych, studiów dualnych prowadzonych z pracodawcami, a także trzymiesięczne praktyki zawodowe na studiach o profilu praktycznym** – pomoże to młodym ludziom w lepszym odnalezieniu się na rynku pracy i dostosowaniu się do wymagań pracodawców. Uczelnie będą mogły poszerzać współpracę z przedsiębiorstwami nie tylko w wymiarze badawczym, ale też praktycznym

i dydaktycznym. Pracodawcom będzie łatwiej dotrzeć do studentów z ofertami praktyk i staży, a osoby z doświadczeniem praktycznym będą mogły prowadzić zajęcia na uczelniach. Monitoring losów absolwentów studiów ułatwi też maturzystom wybór kierunku studiów, po którym łatwiej znajdą pracę w interesującym ich zawodzie, **możliwość uznawania wiedzy i kompetencji zdobytych poza systemem szkolnictwa wyższego** – uczelnie będą mogły bardziej otworzyć się na dorosłych, którzy zdobyli kwalifikacje w sposób nieformalny, a teraz chcą kontynuować studia,

– **możliwość tworzenia związków uczelni na nowych, korzystniejszych zasadach** – uczelnie będą mogły np. wspólne sięgać po pieniądze europejskie oraz lepiej wykorzystywać posiadaną infrastrukturę,

– **zniesienie odpłatności za drugi i kolejne kierunki studiów w uczelniach publicznych,**

– **skuteczniejsze zasady komercjalizacji wyników prac naukowych** – naukowiec i uczelnia będą mogli ustalić warunki, na jakich będzie przeprowadzona komercjalizacja (kto ma prawa do własności, na jakich warunkach, jak daleko pracować nad wynalazkiem), na co będą mieli trzy miesiące. Jeśli po tym terminie uczelnia nie zgłosi zainteresowania odkryciem, prawa do komercjalizacji mogą przejść na pracownika naukowego. Ustawa reguluje też podział zysków. Te zasady działają jednak wtedy, gdy naukowiec i uczelnia nie mogą się ze sobą porozumieć.

Źródło: <http://www.nauka.gov.pl/aktualnosci-ministerstwo/ustawa-prawo-o-szkolnictwie-wyzszym-juz-z-podpisem-prezydenta.html>

NOMINACJE PROFESORSKIE

PROFESOR ZOFIA SADECKA

Zakład Technologii Wody, Ścieków i Odpadów,
Instytut Inżynierii Środowiska,
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

Decyzją z 26 czerwca 2014 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski nadał tytuł profesora nauk technicznych dr hab. inż. Zofii Sadeckiej.

Zofia Sadecka jest absolwentką Politechniki Wrocławskiej. Studiowała na Wydziale Inżynierii Sanitarnej, na którym w 1989 r. w Instytucie Inżynierii Ochrony Środowiska uzyskała stopień doktora nauk technicznych. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska został jej nadany Uchwałą Rady Wydziału Budownictwa Wodnego i Inżynierii Środowiska Politechniki Gdańskiej w dn. 22.11.2002 r., a zatwierdzony decyzją Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych w Warszawie z dn.13.06.2003 r.

Jest autorką ponad 140 publikacji, w tym 4 monografii, redaktorką lub współredaktorką 7 dzieł zwartych. Książka profesorska - *Toksyczność w procesie beztlenowej stabilizacji komunalnych osadów ściekowych* - została opublikowana w serii Monografie Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, a pozostałe ukazały się w anglo- i polskojęzycznych tomach oficyn wydawniczych Politechnik Częstochowskiej i Śląskiej, macierzystego Uniwersytetu Zielonogórskiego i w innych wydawnictwach krajowych. Ważniejsze czasopisma krajowe, w których publikuje Pani Profesor to: Civil & Environmental Engineering Reports; Gaz, Woda i Technika Sanitarna; Forum Eksploatatora, Ekotechnika; Inżynieria i Ochrona Środowiska; Przegląd Komunalny, Rocznik Ochrona Środowiska czy Wodociągi i Kanalizacja. Wartościowe artykuły ukazały się w międzynarodowych periodykach takich jak: Annual Set the Environmental Protection; Chemical & Biochemical Engineering; Environmental Protection Engineering; Energy Resources Part A; Journal of Material Cycles & Waste Management; Polish Journal Environmental Studies; Ochrona Środowiska i Przemysł Chemiczny. Referaty były prezentowane na konferencjach i kongresach zagranicznych w Kanadzie, Niemczech, Singapurze i na Słowacji.

Bardzo wysoko należy ocenić samodzielność dorobku - to ponad 70 pozycji autorskich i ponad 30 jako pierwszej autorki oraz znaczna liczba prac wspólnych, związanych z promotorstwem młodej kadry.

W całym dorobku Pani profesor prezentuje jednorodny i ważny obszar badań nad fenomenologią procesu biologicznego oczyszczania ścieków i optymalizacją działania systemów realizujących ten proces, ze szczególnym uwzględnieniem stabilizacji osadów ściekowych. Zainteresowania naukowe bardzo dobrze wpisują się w aktualną problematykę związaną z oczyszczaniem ścieków komunalnych i przemysłowych oraz procesami przeróbki i ostatecznego zagospodarowania osadów ściekowych.

FOT. Z ARCHIWUM Z.S.

Tematyka publikacji dotyczy oceny efektywności pracy oczyszczalni ścieków, weryfikacji danych do modernizacji oczyszczalni czy też problematyki procesu fermentacji metanowej z uwzględnieniem produkcji energii w oczyszczalniach ścieków. W zainteresowaniach były również przemiany biochemiczne w ściekach w czasie transportu kanalizacją. Badania terenowe prowadzone były na wybranych kolektorach miejskich w Zielonej Górze i w Sulechowie, a wyniki badań składu ścieków poszerzone o frakcje ChZT oraz zmiany stężeń związków azotu i fosforu potwierdziły, że kolektor ściekowy należy traktować jako bioreaktor.

Oczyszczanie ścieków na terenach wiejskich, problemy gospodarki wodno-ściekowej w gminach to nie tylko tematy publikacji, ale przede wszystkim wyniki badań terenowych i laboratoryjnych, które zostały wykorzystane przez urzędy gmin do pozyskiwania funduszy krajowych czy unijnych do modernizowania pracy oczyszczalni czy budowy kanalizacji.

Niewątpliwie największym osiągnięciem w ostatnich latach jest książka *Podstawy biologicznego oczyszczania ścieków*. Warszawa (2010): Wydaw. Seidel-Przywecki Sp.

z o.o., ISBN: 978-83-60956-16-8. Bardzo miłym zaskoczeniem są opinie o tej pozycji. Fragmenty recenzji są następujące: *Jest to unikatowe dzieło z opisem wszystkich aktualnie znanych i zbadanych procesów biologicznych, które są stosowane do biologicznego oczyszczania ścieków. Książka pozwala na lepsze zrozumienie procesów biologicznych i mikrobiologicznych zachodzących w reaktorach projektowanych przez inżynierów, czyli stanowi niejako brakujące ogniwo pozwalające inżynierowi na zrozumienie podstawowych procesów zachodzących podczas redukcji zanieczyszczeń. Opisano czynniki ułatwiające i utrudniające zachodzenie różnorodnych, aktualnie stosowanych procesów tlenowych, beztlenowych i mieszanych. W książce opisano zarówno metody oczyszczania ścieków znane od wielu lat, takie jak osad czynny, czy fermentacja, jak i od niedawna stosowane procesy Sharon, Anammox i Oland. Wiedza zawarta w książce jest cenna zarówno dla studentów wielu związanych z tą tematyką kierunków studiów, jak i dla inżynierów, eksploatatorów oczyszczalni ścieków, biotechnologów i pracowników wyższych uczelni.*

W 2013 r. ukazała się monografia: *Toksyczność w procesie beztlenowej stabilizacji komunalnych osadów ściekowych*. Monografie Komitetu Inżynierii Środowiska. PAN. Vol.105. Tematyka monografii obejmuje najważniejszy obszar zainteresowań naukowo-badawczych prof. Sadeckiej. W grupie substancji inhibituujących proces fermentacji wymienia się zwykle metale ciężkie, pomijając dużą grupę mikroelementów organicznych takich jak: dodatki wzrostowe do pasz, środki dezynfekcyjne lub dezynsekcyjne, środki chemoterapeutyczne, antybiotyki czy chemiczne środki ochrony roślin. Związki te występują w osadach poddawanych stabilizacji beztlenowej mogą powodować spowolnienie procesu, aż do jego załamania włącznie. Wśród tej grupy związków, których oddziaływanie na proces fermentacji jest mało rozpoznane, znajdują się chemiczne środki ochrony roślin - pestycydy, związki niewątpliwie potrzebne, ale obciążające środowisko. Tematem mało poznanym jest występowanie tych związków w ściekach i w osadach ściekowych, a szczególnie ich wpływ na proces fermentacji metanowej osadów ściekowych i ich persystencja (trwałość) w tym środowisku. Wyniki badań naukowych Pani Profesor wypełniają dotychczasową lukę w informacjach dotyczących przemian insektycydów w środowisku beztlenowym, a również uzupełniają listę związków toksycznie działających na proces fermentacji metanowej komunalnych osadów ściekowych.

Kolejny zakres zainteresowań naukowych to wyznaczenie frakcji ChZT w ściekach surowych, ściekach oczyszczonych oraz zmian poszczególnych frakcji w ciągu technologicznym oczyszczalni. Wyniki badań prowadzonych pod kierunkiem prof. Zofii Sadeckiej w oczyszczalniach ścieków dla Zielonej Góry, Sulechowa i Nowej Soli były podstawą pracy doktorskiej mgr inż. Eweliny Pluciennik-Koropcuk: *Frakcje ChZT miarą jakości ścieków*.

Zainteresowanie się procesami - Anammox, Sharon, Oland, Canon związanymi z usuwaniem ze ścieków azotu doprowadziło do pracy doktorskiej studentki studiów doktoranckich w naszym instytucie mgr inż. Marty Mazurkiewicz: *Niekonwencjonalne systemy usuwania związków azotu ze ścieków*.

Tematyka indywidualnych systemów oczyszczania interesowała Panią Profesor już od lat 90., kiedy w Polsce powstały pierwsze tego typu obiekty. Prowadzone badania

w skali technicznej wykazały istotny wpływ przydomowych oczyszczalni hydrofitowych typu VF-CW na zmiany stężeń azotu i fosforu w wodzie podziemnej. Uzyskane dane dotyczące wpływu oczyszczalni hydrofitowych na środowisko gruntowo-wodne mają nie tylko aspekt inżynierski, ale również powinny być podstawą do wprowadzenia zmian dotyczących wymagań techniczno-prawnych stawianych tym oczyszczalniom. Uwieńczeniem badań były 2 prace doktorskie: mgr inż. Anity Jakubaszek: *Azot i fosfor w oczyszczalni hydrofitowej* oraz mgr inż. Tomasza Warężaka: *Wpływ oczyszczalni hydrofitowych na stężenia związków biogenych w wodach podziemnych*.

W ramach rozprawy doktorskiej pod promotorstwem prof. Z. Sadeckiej mgr inż. Jolanta Machnikowska podjęła się oceny wpływu instalacji hydrolizy termicznej osadów CAMBI w Oczyszczalni Ścieków w Bydgoszczy na proces fermentacji metanowej osadów ściekowych. Praca obejmuje okres funkcjonowania oczyszczalni przed i po wprowadzeniu instalacji hydrolizy termicznej CAMBI. Wnikliwej analizie poddano cały proces fermentacji metanowej, ilości i jakość osadów ściekowych, produkcję biogazu i energii elektrycznej i wykazano wymierny efekt zastosowania tego nowatorskiego procesu w ciągu technologicznym przeróbki osadów.

Pani Profesor jest więc promotorką 5 doktoratów, była również recenzentką 8 rozpraw doktorskich i 1 dysertacji habilitacyjnej oraz 4 monografii habilitacyjnych dla wydawnictw. Recenzowała też blisko 130 artykułów lub referatów, co pośrednio pomnaża dorobek w kształceniu kadry. Była recenzentem grantów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Narodowego Centrum Nauki.

Uzyskała znaczące dokonania we współpracy z sektorem gospodarki - 45 wdrożeń oraz 3 patenty. Efekty prac zostały wykorzystane do rozwiązania problemów gospodarki wodno-ściekowej, były podstawą doboru technologii, podejmowania decyzji o modernizacji czy budowie oczyszczalni ścieków, czy też produkcji typoszeregu separatorów.

Jest wszechstronnie przygotowanym i doświadczonym nauczycielem akademickim. Opracowała liczne programy studiów i tworzyła warsztat pracy naukowej i dydaktycznej.

W dydaktyce czynnej prowadziła wszystkie jej formy na obu stopniach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, w tym seminaria i promotorstwo ponad 120 prac dyplomowych. Prowadzi wykłady i seminaria na studiach doktoranckich. Zagadnienia teoretyczne dla studentów poszerza organizowanymi wyjazdami dydaktycznymi na obiekty inżynierskie typu oczyszczalnie ścieków w Świebodzinie, Zielonej Górze i Gubin-Guben, wyjazdy w ramach współpracy naukowej do Passavant-Werke w Aarbergen. Organizuje lub inspirowała wyjazdy na Targi Poleko w Poznaniu czy na Targi Wodociągowo-Kanalizacyjne w Bydgoszczy.

Jest zaangażowana w dydaktykę bierną. W ostatnim okresie pełniła/ni funkcje:

- __prodziekan ds. nauki Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ,
- __członek Rady Wydziału,
- __przewodnicząca Uczelnianej Komisji Wyborczej,
- __członek Uczelnianej komisji ds. Jakości kształcenia,
- __członek Uczelnianej komisji ds. Finansów,
- __członek Uczelnianej komisji ds. Statutu,
- __Uczelniany Rzecznik Dyscyplinarny,
- __elektor do Kolegium Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Poza podstawową działalnością dydaktyczną prowadzoną w Uniwersytecie Zielonogórskim, ma też osiągnięcia w kształceniu i upowszechnianiu wiedzy z zakresu inżynierii środowiska dla wybranych grup społecznych. Była wykładowcą szkolenia organizowanego przez Spółkę Wodno-Ściekową Gubin-Guben dla przyszłych pracowników oczyszczalni ścieków wspólnej dla obu miast, kilkakrotnie prowadziła szkolenia z zakresu Ochrony Środowiska w ramach Kursu Doskonalenia Nauczycieli. Aktywnie uczestniczy w edukacji ekologicznej i szkoleniach w zakresie technologii ścieków i osadów dla operatorów oczyszczalni ścieków.

Przygotowała np. materiały szkoleniowe organizowane przez Gdańską Fundację Wody, materiały na Ogólnopolskie konferencje szkoleniowe organizowane przez ABRYS czy wykłady w serii Profesorowie-Miastu.

Uczestniczy aktywnie w programach promocyjnych Uczelni, np. w ramach Młodzieżowego Uniwersytetu Zielonogórskiego wygłosiła wykład: *Warto studiować Inżynierię Środowiska* i zorganizowała zajęcia warsztatowe *Od pomysłu do projektu* dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Swoje osiągnięcia badawcze i dydaktyczne promuje w ramach imprez organizowanych na naszej uczelni: Festiwalu Nauki, czy bUZ do Kariery.

Za osiągnięcia w dziedzinie naukowej i naukowo-badawczej otrzymała 10 nagród Rektora naszej Alma Mater. Jej działalność naukowa i dydaktyczna została wyróżniona Srebrnym Medalem za długoletnią służbę oraz Medalem Edukacji Narodowej. Pani Profesor jest Członkiem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, Rady Programowej kwartalnika Ekotechnika i Rady Programowej czasopisma Wodociągi i Kanalizacja.

Posiada certyfikaty: „E-learning w szkolnictwie wyższym”, Zespołu Ekspertów Zewnętrznych ds. Analiz Delhi Narodowego Programu Foresight Polska 2020.

Prof. Zofia Sadecka wyróżnia się zdolnościami organizacyjnymi. Jest organizatorem 12 i przewodniczącą komitetu naukowego 8 konferencji z cyklu Woda-Ścieki i Odpady w Środowisku oraz międzynarodowej polsko-niemieckiej Konferencji Naukowej *Bezpieczeństwo ekologiczne Euro-regionu Sprewa-Nysa-Bóbr*. Brała czynny udział w 15 konferencjach międzynarodowych oraz w 45 konferencjach krajowych. Przewodniczyła 27 sesjom na konferencjach oraz była w komitetach naukowych 20 konferencji (4 międzynarodowych). Była współautorem 3 wniosków na granty, a w ostatnich dwóch latach bierze udział w realizacji 2 grantów w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. Była kierownikiem zakończonego projektu badawczego promotorskiego 5585/B/T02/2010/38. Kontakty i współpraca z innymi uczelniami, z przemysłem, członkostwo w radach programowych czasopism branżowych, komitetach naukowych licznych konferencji wskazują na silne podstawy jej pozycji naukowej. Jest naukowcem o ukształtowanej sylwetce badawczej, legitymuje się znacznym - stale rozwijającym - dorobkiem naukowym i dydaktycznym. Podejmowane działania umożliwiły jej stworzenie zespołu naukowego i przyniosły uznanie w środowisku naukowym zajmującym się zagadnieniami inżynierii środowiska. W życiu prywatnym, jest szczęśliwą żoną i matką 3 już dorosłych dzieci, a entuzjazm działania, radość i uśmiech to dodatkowe atuty prof. dr hab. inż. Zofii Sadeckiej.

Sylwia Myszograj
Ewelina Płuciennik-Koropczuk

PROFESOR ANNA SZÓSTAK

Zakład Literatury XX i XXI Wieku, Instytut Filologii Polskiej,
Wydział Humanistyczny

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski postanowieniem z dnia 28 lipca 2014 roku nadał dr hab. prof. UZ Annie Szóstak tytuł profesora nauk humanistycznych.

Od ponad ćwierć wieku, a dokładnie od 1 września 1988 r. prof. Anna Szóstak zajmuje się pracą naukowo-dydaktyczną na naszej uczelni - najpierw w Wyższej Szkole Pedagogicznej (w której w roku 1988 ukończyła studia polonistyczne), a obecnie na Uniwersytecie Zielonogórskim. Z Zieloną Górą, w której się urodziła w roku 1965, jest związana od samego początku - rodzinnie, zawodowo i emocjonalnie.

W roku 1995 uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, a w roku 2008 na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach - doktora habilitowanego, w obu przypadkach - w zakresie literaturoznawstwa.

Jest autorką pięciu książek naukowych (*Nurt lingwistyczny we współczesnej polskiej poezji dziecięcej*, Zielona Góra 2000; *Od modernizmu do lingwizmu. O przemianach w twórczości Jana Brzechwy*, Universitas, Kraków 2003; *W poszukiwaniu tożsamości. Liryczne horyzonty mitu dzieciństwa w poezji polskiej drugiej połowy XX wieku*, Zielona Góra 2007; *W stronę mitu. Metafizyczne tęsknoty literatury XX i XXI wieku*, Zielona Góra 2011; *Między mitem a rzeczywistością. Topos dzieciństwa w prozie polskiej po roku 1989*, Zielona Góra 2012) oraz około stu artykułów, referatów konferencyjnych oraz recenzji publikowanych w czasopiśmie i wydawnictwach zbiorowych.

Przeglądając się zjawiskom literackim współczesności prof. Anna Szóstak zainteresowała się zwłaszcza tymi, w których, trawestując sformułowanie Czesława Miłosza, „namiętna pogoń za rzeczywistością” przeniknięta była chęcią dotarcia do rdzenia tej rzeczywistości, do jej niewarunkowej, metafizycznej sankcji i istoty wyrażającej się przede wszystkim w myśleniu w kategoriach mitycznych, a tym samym - w poszukiwaniu sensów i znaczeń przekraczających ograniczenia czasu i przestrzeni. Od kilku lat w centrum jej poszukiwań i preferencji badawczych lokuje się zatem problematyka szeroko pojętego mitu rozpatrywanego w aspekcie zjawisk literatury współczesnej. Definiując mit jako uniwersalną znaczeniową siatkę pojęć, przekonań, wyobrażeń i odniesień tworzących podstawowy kod kulturowy, bada za jego pomocą literaturę XX i XXI wieku, co pozwala uzyskać nowe punkty widzenia, otworzyć nowe horyzonty badawcze i poszerzyć możliwości oglądu dokonań także tych twórców, którzy, jak Czesław Miłosz, Wisława Szymborska czy Tadeusz Różewicz, ciesząc się nieustanną uwagą środowisk naukowych i których dorobek objęty jest bardzo wyczerpującą refleksją badawczą i interpretacyjną.

W autoreferacie powstałym w związku z przewodem habilitacyjnym pisała w roku 2008: „Mam nadzieję, że rozprawa o horyzontach zakreślanych przez mit dzieciństwa w poezji drugiej połowy XX wieku będzie pierwszą z szeregu zapla-

FOT. Z ARCHIWUM A.SZ.

nowanych większych prac podejmujących ważne problemy literatury współczesnej (w tym, oprócz poezji, także prozy ostatnich dwóch dekad) oraz jej związków z mitem na płaszczyźnie filozoficznej, światopoglądowej i estetycznej”. To zamierzenie udaje się prof. Annie Szóstak z powodzeniem realizować, a problematykę związaną z wybranym kręgiem badawczym uważa za najważniejsze odkrycie i pasję w swoim dotychczasowym dorobku naukowym.

Owocem tych dążeń są przede wszystkim dwie ostatnie, napisane już po uzyskaniu habilitacji, książki autorskie. Pierwszą - *W stronę mitu* - traktować można także jako przyczynek do badań nad procesem zmian w świadomości, sposobie myślenia, postrzeganiu i odczuwaniu rzeczywistości oraz ewolucji jej odbioru i kategoryzowania w stuleciu ubiegłym i na jego przełomie z wiekiem XXI, co oznacza odkrywanie w literaturze tęsknoty za metafizycznym wymiarem istnienia oraz odkrywanie tego, co z tego punktu widzenia istotne w kulturowej tradycji oraz systemach wartości. W toku tych badań udało się badaczce wyodrębnić zestaw zagadnień i sformułować kluczowych o charakterze kategoriałnym mieszczących się w obrębie takich pojęć, jak: *Mythos* i *Logos*, historia, dzieciństwo, tożsamość, katastrofa, śmierć, byt.

Książka druga - *Między mitem a rzeczywistością...* - jest próbą wskazania na różne realizacje toposu dzieciństwa

w prozie po przełomowym roku 1989, rozpatrywanego w kontekście mitu dzieciństwa. Starła się w niej odnieść do tych kwestii nurtujących prozę najnowszą, które ogniskują się wokół problemów stosunku do przeszłości, zarówno w perspektywie indywidualnej, jak i zbiorowej, oraz problematyki aksjologicznej, ontologicznej i egzystencjalnej, a przejawiających się między innymi poprzez odniesienia do mitu (jego rekreowanie, tworzenie, ekwiwalentyzację, projekcję czy instrumentalizację), wątki autobiograficzne, mikrohistorie, literaturę zaangażowaną. Jest więc ta książka po części monografią, po części - próbą scharakteryzowania istotnych problemów poruszanych przez prozę polską w ciągu ostatniego dwudziestolecia oraz jej najważniejszych przedstawicieli należących do różnych generacji pisarskich. Proponuje w niej wyodrębnienie głównych kulturowych modeli toposu dzieciństwa, które realizują się w postaci jego wariantów konfrontujących dzieciństwo i jego mit z historią, pokazujących je jako duchowy i egzystencjalny wzorzec kształtujący osobowość dorosłą, w końcu - jako metaforę i alegorię, element wizji człowieka i świata czy sposób jej wyrażania.

Mit w pracach badaczki pojawia się w kontekście tak aktualnych i ważnych zagadnień, jak światopogląd i światobraz, bezdomność i zakorzenienie, tożsamość indywidualna i generacyjna, dzieciństwo i czasoprzestrzeń, egzystencja i byt, przemijanie, starość i śmierć, wreszcie - sposób myślenia i system wartości.

Na warsztacie badawczym profesor Anna Szóstak ma w tej chwili kolejną pracę z serii poświęconych zależnościom łączącym mit i literaturę - *Odsłony mitu. Metafizyczne źródła myślenia mitycznego w wybranych projektach ideowych literatury polskiej XX i XXI wieku*, w której - jak zapowiada - zamierza zbadać nieobecne właściwie dotąd w refleksji naukowej zagadnienie metafizyczności mitu w literackich realizacjach związanych ze sferą idei i wartości, filozofią bytu oraz filozofią poznania.

Małgorzata Mikołajczak

Z OSTATNIEJ CHWILI...

11 października 2014 r. mgr inż. Katarzyna Łasińska - dyrektor ekonomiczno-kadrowych Uniwersytetu Zielonogórskiego odebrała dyplom ukończenia studiów MBA Zarządzanie Szkołą Wyższą. Pracę dyplomową obroniła tydzień wcześniej - 3 października.

Studia MBA Zarządzanie Szkołą Wyższą pozwalają na zdobycie kwalifikacji menedżerskich. Kwalifikacje menedżerskie - jak wskazuje prof. B. Mróz, dyrektor MBA - to nie tylko specjalistyczna wiedza i określone umiejętności; to także pewna filozofia skutecznej współpracy, wrażliwości na zachodzące zmiany, otwartości na nowe rozwiązania i gotowości do stawiania czoła nowym wyzwaniom. Żadna organizacja, a w szczególności uniwersytet, nie może trwać w niezmiennym kształcie. Nowe strategie wymagają nowych struktur, nowe zadania - lepiej przygotowanych ludzi.

Dwa lata studiów, 11 zjazdów, każdy trwający 4 dni - to wspaniałe spędzony czas na wymianie doświadczeń, poznawaniu nowych ludzi zmagających się z takimi samymi uczelnianymi problemami - mówi absolwentka MBA K. Łasińska.

NOWE HABILITACJE

DR HAB. MAŁGORZATA CZERWIŃSKA

Z przyjemnością informujemy, że 15 kwietnia br. zostało pomyślnie zakończone postępowanie w przewodzie habilitacyjnym dr Małgorzaty Czerwińskiej, zatrudnionej w Katedrze Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej.

Kolokwium habilitacyjne odbyło się na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego. Rada Wydziału jednogłośnie nadała M. Czerwińskiej tytuł doktora habilitowanego w zakresie bibliologii i informatologii. Recenzentkami w przewodzie habilitacyjnym były:

prof. zw. dr hab. Elżbieta Barbara Zybert - Uniwersytet Warszawski,

prof. dr hab. Bronisława Woźniczka-Paruzel - Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,

dr hab. Bożena Koredczuk, prof. Uniwersytetu Wrocławskiego,

dr hab. Katarzyna Tałuc - Uniwersytet Śląski w Katowicach.

Rozprawą habilitacyjną jest interdyscyplinarna publikacja *Słowem potrafię wszystko. O piśmienniczości osób z niepełnosprawnością wzroku. Studium bibliologiczno-tyflogiczne*, wydana przez Oficynę Uniwersytetu Zielonogórskiego w 2012 r.

O publikacji tej prof. E.B. Zybert napisała: „(...) jest przejrzyste i logicznie skonstruowana, poprawna metodologicznie oraz wartościowa merytorycznie. Stanowi kompleksowe ujęcie problematyki nakreślonej w tytule rozprawy. Jest to praca rzetelnie i dogłębnie omawiająca różne aspekty piśmienniczości niepełnosprawnych wzroko-wo twórców.

Wart uznania, i tym samym dalszego popularyzowania i wykorzystania w innych obszarach, jest zaproponowany model badawczy bibliologiczno-tyflogiczny i zastosowane w nim metody badawcze, które pozwalają na wielorakie spojrzenie na problem piśmienniczości osób z niepełnosprawnościami. Nakreślone założenia badawcze zostały zweryfikowane w wyniku przeprowadzonych badań. W efekcie uzyskaliśmy obraz rzeczywistego znaczenia twórczości literackiej w życiu osób niewidomych, udziału różnych instytucji w sprzyjaniu rozwojowi tej twórczości. (...)

Wartościowe są dołączone do pracy załączniki: ponad 50 tabel dotyczących autorów z niepełnosprawnością wzroku, ich twórczości oraz wykaz bibliograficzny 1078 książek autorów z niepełnosprawnością wzroku. Zgodnie z intencją dr Czerwińskiej, to zestawienie jest wstępem do przygotowania pełnej bibliografii podmiotowo-przedmiotowej piśmienniczego dorobku autorów z niepełnosprawnością wzroku”.

Prof. B. Woźniczka-Paruzel stwierdziła: „W podsumowaniu analizy rozprawy habilitacyjnej dr Czerwińskiej, pragnę podkreślić, że osoby z niepełnosprawnością wzroku, jako twórcy piśmiennictwa, zwłaszcza literackiego, a także ich osiągnięcia z tego zakresu, z odbiegającym od standardu warsztatem pisarskim włącznie, funkcje ich twórczości oraz jej obieg społeczny - to nie tylko ciekawy, ale ważny naukowo i bardzo słabo rozpoznany zespół problemów badawczych. Nie doczekał się on dotąd żadnych

ujęć całościowych, co nie budzi zdziwienia, gdy pamięta się o tym, że badania nad nim wymagają podejścia interdyscyplinarnego, łączącego metodologiczne wymogi różnych dziedzin nauki, jak również umiejętności „wejścia” do społeczności ludzi z uszkodzonym wzrokiem. Niewielu badaczy potrafi sprostać takim wymogom, stąd też brakowało w literaturze przedmiotu publikacji, które objęłyby wskazane zespoły zagadnień. Tę dotkliwą lukę badawczą wypełniła właśnie recenzowana praca, wnosząca szereg nowych ustaleń w stan dotychczasowej wiedzy, oferując zarazem niespotykane dotąd strategie badawcze”.

Prof. B. Koredczuk podkreśliła: „Rozprawa dr Małgorzaty Czerwińskiej stanowi interdyscyplinarne studium poświęcone twórczości osób z niepełnosprawnością wzroku, sytuuje się w obszarze historii literatury, socjologii literatury, antropologii kulturowej, tyflopädagogiki, a przede wszystkim bibliologii i niewątpliwie w takim wymiarze ma pionierski charakter. Jest publikacją oryginalną, stanowiącą ważny wkład do rozwoju bibliologii, gdyż szczególnie z takiego punktu widzenia była przeze mnie oceniana. Zaprezentowane w książce spostrzeżenia i wnioski dostarczają nowej wiedzy i mogą stanowić inspirację do dalszych naukowych eksploracji na temat twórczości osób niepełnosprawnych z dysfunkcjami innych narządów, np. słuchu czy mowy. Napisana jest bardzo kompetentnie, barwnym językiem, w oparciu o bogaty materiał egzemplifikacyjny”.

Małgorzata Czerwińska, ur. w 1961 r., ukończyła studia na kierunku *bibliotekoznawstwo i informacja naukowa*, ze specjalnością *informacja naukowa* i uprawnieniami nauczycielskimi w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze (1984 r.).

Prof. B. Woźniczka-Paruzel charakteryzuje sylwetkę naukową M. Czerwińskiej: „[...] po utracie wzroku - zdobywała w ramach stażu naukowego Polskiego Związku Niewidomych gruntowną wiedzę teoretyczną i praktyczną, m.in. z zakresu tyflogologii, edukacji osób z niepełnosprawnością wzroku, czytelnictwa niewidomych i ich obsługi bibliotecznej. Do tego doszły: aktywność literacka i felietonistyczna, prace redakcyjne i publicystyczne, działalność bibliograficzna, praca w Komisji do Nauki Brajla przy Dyrektorsie ds. Rehabilitacji ZG PZN oraz w Komisji Wydawniczej przy ZG PZN. Zdobyła w ten sposób rozległą wiedzę nie tylko z metodyki nauczania pisma Braille’a, edytorstwa naukowego i edytorstwa materiałów alternatywnych, ale i z zakresu rehabilitacji niewidomych oraz ich społecznego funkcjonowania. Połączyła ją z wiedzą bibliologiczną, wyniesioną ze studiów, przygotowując pod kierunkiem Prof. dr hab. Zofii Gacy-Dąbrowskiej w Instytucie Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego rozprawę doktorską pt. *Pismo i książka w systemie L. Braille’a w Polsce - historia i funkcje rewalidacyjne*. Obroniła ją w 1997 roku, uzyskując stopień naukowy doktora nauk humanistycznych. Podkreślić warto, że w 2 lata później ukazała się wersja książkowa Jej rozprawy, która do dziś stanowi znakomitą i jedyną monografię na temat książki brajlowskiej w naszym kraju”.

Dalej Recenzentka pisze: „Małgorzata Czerwińska już przed doktoratem była autorką licznych publikacji (w tym ponad 250 prasowych!) [...]. Praca dydaktyczna najwyraź-

niej sprzyjała rozwojowi Jej zainteresowań badawczych, tym bardziej, że prowadziła zajęcia na pedagogicznych studiach stacjonarnych i niestacjonarnych z przedmiotów takich jak biblioterapia, pedagogika specjalna, metody pedagogiki specjalnej, praca z dzieckiem niepełnosprawnym, nauka systemu Braille’a, edukacja czytelnicza, a z czasem proseminarium, seminarium dyplomowe i magisterskie. (...) Co istotne: po uruchomieniu w macierzystej jednostce informacji naukowej z bibliotekoznawstwem „wróciła do źródeł”, prowadząc zajęcia z podstaw nauki o książce, bibliotece i informacji, pedagogiki bibliotecznej, bibliotekarstwa i działalności biblioteczno-informacyjnej, lektologii, nie pomijając także zagadnień związanych z człowiekiem niepełnosprawnym w bibliotece. Równolegle podjęła intensywne, wieloaspektowe badania nad piśmienniczością osób z uszkodzonym wzrokiem, których ukoronowaniem stała się Jej dysertacja habilitacyjna”. I dalej: „Dorobek naukowy dr Małgorzaty Czerwińskiej, który uważam za wartościowy merytorycznie, potwierdza jej interdyscyplinarne kompetencje. Po uzyskaniu doktoratu opublikowała ona 81 publikacji”.

Prof. B. Koredczuk zauważa: „Analizując dorobek naukowy Habilitantki, wyraźnie wyodrębnić można trzy kręgi tematyczne, które w różnym ujęciu zawsze dotyczą zagadnień związanych z osobami niepełnosprawnymi. Są to: a) biblioterapia, czytelnictwo; b) aktywność i twórczość literacka osób z niepełnosprawnością wzroku; c) obraz osoby niepełnosprawnej w literaturze pięknej i naukowej”.

Prof. E.B. Zybert tak podsumowuje dorobek naukowy M. Czerwińskiej: „Zainteresowania naukowe Pani dr Czerwińskiej w interesujący sposób wiążą problematykę współczesnego bibliotekoznawstwa z pedagogiką specjalną, zwłaszcza tyflopädagogiką oraz metodykę biblioterapii w ujęciu interdyscyplinarnym bibliologiczno-pedagogiczno-psychologicznym.

Piśmienniczy dorobek naukowy dr Małgorzaty Czerwińskiej można podzielić na kilka części. Są to publikacje dotyczące: 1. Biblioterapii i terapeutycznej funkcji twórczości, 2. Książki, czasopisma i formy zapisu treści dla osób z niepełnosprawnością wzroku, 3. Kształcenia osób z niesprawnościami, także jako użytkowników informacji i bibliotek.

Dorobek naukowy dr Małgorzaty Czerwińskiej, jej osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne oceniam pozytywnie. Są one bogate, wartościowe i cechuje je dojrzałość naukowa. Habilitantka konsekwentnie rozwija swoje zainteresowania naukowe, odzwierciedlone w publikacjach naukowych. (...) Jej prace dotyczące działań dla potrzeb osób z niepełnosprawnością wzroku, wykorzystujące różnego rodzaju nośniki przekazu treści stanowią zauważalny wkład w rozwój badań w tym zakresie i zapewniają Jej w pełni docenianą pozycję w środowisku naukowym.

Dr Małgorzata Czerwińska posiada bogaty i oryginalny dorobek naukowy. Prowadzone badania i będące ich wynikiem publikacje, są ze sobą powiązane, spójne i ważne z naukowego i poznawczego punktu widzenia. Analiza do-

robku naukowego Pani dr Małgorzaty Czerwińskiej wskazuje na Jej stały rozwój, dużą dojrzałość badawczą oraz dobre przygotowanie do radzenia sobie z trudnymi, merytorycznymi i metodologicznymi zagadnieniami”.

DR HAB. LECH SZCZEGÓŁA

FOT. ŁĄCZNIK ZIELONOGÓRSKI

24 czerwca 2014 r. Rada Wydziału Humanistycznego UMK w Toruniu podjęła uchwałę o nadaniu dr. Lechowi Szczegółowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dziedzinie socjologii polityki. Podstawę przewodu habilitacyjnego stanowiła praca *Bierność obywateli. Apatia polityczna w teorii demokratycznej partycypacji* (Warszawa, 2013, Dom Wydawniczy Elipsa).

Rozprawa podejmuje kluczowy ze względów praktycznych problem funkcjonowania współczesnych demokracji jakim jest zjawisko malejącego zainteresowania udziałem w życiu politycznym. Zamiarem autora była krytyczna rekonstrukcja wielowątkowej, angażującej nierzadko sprzeczne stanowiska aksjologiczne dyskusji nad rolą obywateli w praktykach demokracji. Podporządkowany temu założeniu chronologiczny układ pracy umożliwia pokazywanie ewolucji teorii problemu oraz przyczyn powstawania kontrowersji wokół fenomenu apatii politycznej. W dwudziestym wieku uzyskał on status paradoksu, który podważa aksjomaty dotyczące „naturalności” procesu demokratyzacji polityki. W jego analizie spotykają się dzisiaj poszukiwania zachodniej politologii i socjologii polityki z dylematami jakich dostarcza rzeczywistość demokracji w Polsce. Rozdział ostatni zawiera inspirowaną teorią racjonalnego wyboru i „szkołą” mobilizacji zasobów partycypacji. Ekspozuje on zagadnienie relacji zasobów

i kosztów aktywności w polityce, jakie kształtują obserwowane w empirii zmiany zachowań obywateli.

Książka uzyskała pozytywne recenzje czołowych polskich badaczy problematyki form i barier udziału w życiu publicznym: prof. Piotra Gliškiego (IFiS PAN), prof. Jacka Raciborskiego (UW), dr. hab. Radosława Markowskiego (prof. SWPS), dr. hab. Andrzeja Zybertowicza (prof. UMK). *Bierność obywateli* „to zapis krytycznego, wielowymiarowego, interdyscyplinarnego (ale z powodzeniem unikającego eklektyzmu), samodzielnego namysłu nad metodologicznymi, teoretycznymi, kulturowymi, antropologicznymi uwarunkowaniami i implikacjami tego, co autor nazwał trafnie dyskursem apatii politycznej”. (A. Zybertowicz). „Rozprawa habilitacyjna Lecha Szczegóły jest w wielu swoich wymiarach pracą wybitną. Zaprezentowana w niej wiedza autora, jego świadomość i dyscyplina metodologiczna,

kompetencje interdyscyplinarne, precyzyjny język analizy – wszystko to przesądza o bardzo wysokim poziomie przedstawionej do recenzji rozprawy” (P. Gliški).

Lech Szczegół (1965 r.) jest absolwentem studiów magisterskich i doktoranckich politologii na Uniwersytecie Warszawskim. Od początku swojej pracy zawodowej związany jest z Instytutem Socjologii naszego Uniwersytetu. Specjalizuje się w problematyce przemian świadomości społecznej, postaw i zachowań obywateli, kultury politycznej i teorii demokracji. W 2000 r. jego książka *Pomiędzy mistyfikacją a nieświadomością. O pojęciu świadomości fałszywej* uzyskała nagrodę im. Stanisława Ossowskiego przyznaną przez Polskie Towarzystwo Socjologiczne.

H.M.S.

LAUREACI NAGRÓD KULTURALNYCH MIASTA

Jedna z Nagród Kulturalnych Miasta za rok 2014 r. (zespołowa) przypadła w tym roku Big Bandowi Uniwersytetu Zielonogórskiego. Nagrodę z rąk prezydenta Janusza Kubickiego odebrał prof. Jerzy Szymaniuk – założyciel, dyrektor i dyrygent BB UZ.

Obok Big Bandu laureatem indywidualnej Nagrody Kulturalnej został także prof. Jerzy Markiewicz – pomysłodawca, założyciel i dyrygent zespołu muzyki dawnej Capella Viridimontana.

Uroczysta gala wręczenia Nagród Kulturalnych Miasta odbyła się 10 września w Zielonogórskiej Palmiarni. Obok Big Bandu UZ w gronie laureatów nagród zespołowych znalazły się: Lubuski Ośrodek TVP Gorzów Wlkp., Zielonogórski Klub Tańca Sportowego Bugs pod kierunkiem Andrzeja Gliwy, Stowarzyszenie Spokotaniec pod kierunkiem Filipa Czeszyka, Kabaret CIACH, Chór Zielonogórskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, Lubuskie Towarzystwo Gitarowe i Społeczne Ognisko Artystyczne.

FOT. PAULINA CZARNECKA / GAZETA WYBORCZA

Natomiast pozostałe nagrody indywidualne otrzymali: Andrzej Stefanowski – artysta plastyk, Janusz Koniusz – pisarz i poeta, oraz Marzena Więcek – autorka, scenarzystka, poetka, producentka.

esa

PROF. STEFAN DUDRA W RZĄDOWEJ KOMISJI

1 czerwca 2014 r. Prezes Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej Donald Tusk, powołał prof. Stefana Dudrę – kierownika Zakładu Stosunków Międzynarodowych i Pracowni Badań Nad Mniejszościami Narodowymi i Etnicznymi Instytutu Politologii UZ, w skład Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych.

Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych została utworzona na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17,

poz. 141, z późn. zm.) jako organ opiniodawczo-doradczy Prezesa Rady Ministrów. Do jej zadań należy opiniowanie: kwestii realizacji praw i potrzeb mniejszości, projektów aktów prawnych dotyczących mniejszości, programów służących rozwojowi tożsamości kulturowej mniejszości, wielkości i zasad podziału środków przeznaczanych w budżecie państwa na wspieranie mniejszości, zachowania i rozwoju języka regionalnego. Ważnym aspektem działalności Komisji są starania na rzecz przeciwdziałania dyskryminacji członków mniejszości w Polsce. W skład Komisji

FOT. Z WYDZIAŁU WH

wchodzą przedstawiciele organów administracji państwowej i mniejszości narodowych (białoruskiej, czeskiej, litewskiej, niemieckiej, ormiańskiej, rosyjskiej, słowackiej, ukraińskiej, żydowskiej), etnicznych (karaïmskiej, łemkowskiej, romskiej i tatarskiej) i społeczności posiadającej język regionalny – Kaszubów.

Prof. Stefan Dudra jest znanym badaczem mniejszości narodowych i dziejów prawosławia. W swoim dorobku po-

siada autorstwo i współautorstwo 11 monografii (do najważniejszych należą: Tożsamość narodowa Łemków; Metropolita Dionizy (Waledyński) 1876-1960; Cerkiew w diasporze: z dziejów prawosławnej Diecezji wrocławsko-szczecińskiej, Poza małą ojczyznę. Łemkowie na Ziemi Lubuskiej; Kościół prawosławny na Ziemiach Zachodnich i Północnych Polski po II wojnie światowej; Łemkowie: deportacja i osadnictwo ludności łemkowskiej na Środkowym Nadodrzu w latach 1947-1960), 8 książek jako redaktor naukowy (m. in. Stowarzyszenia mniejszości narodowych, etnicznych i postulowanych w Polsce po II wojnie światowej; Mniejszości narodowe i etniczne w Polsce po II wojnie światowej; Łemkowie, Bojkowie, Rusini - historia, współczesność, kultura materialna i duchowa [IV tomy]; Kościoły, polityka, historia: ze studiów nad problemami mniejszości wyznaniowych w Polsce w XX i XXI wieku) oraz ponad 160 artykułów naukowych. W swojej karierze wypracował 3 dysertacje (Autonomia Kurdyjska w Iraku po 1990 roku; Milicja Obywatelska na Ziemi lubuskiej (1945-1990), Działalność społeczno-polityczna i religijna Łemków w USA w XX wieku w Stanach Zjednoczonych) i kilkadziesiąt prac magisterskich. Jest redaktorem naczelnym czasopisma naukowego Przegląd Narodowościowy - Review of Nationalities zajmującego się kwestią narodów i mniejszości narodowych na świecie i w Polsce z interdyscyplinarnego punktu widzenia.

Piotr Pochyły

FRANCUSKIE PALMY AKADEMICKIE DLA DR ELŻBIETY JASTRZĘBSKIEJ

Rząd Republiki Francuskiej przyznał dr Elżbiecie Jastrzębskiej z Zakładu Filologii Romańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego Order Palm Akademickich II stopnia (Officier des Palmes Academiques). Wyróżnienie to przyznano za wkład dr E. Jastrzębskiej w krzewienie kultury francuskiej oraz zaangażowanie na rzecz rozwoju francusko-pol-

skiej współpracy uniwersyteckiej. Ceremonia wręczenia medalu odbędzie się 29 października br. w Rezydencji Ambasadora Francji w Warszawie.

Rząd francuski już po raz drugi wyróżnił dr E. Jastrzębską - w 2006 r. została ona laureatką orderu Palm Akademickich I stopnia (chevalier des Palmes Academiques)".

esa

WYRÓŻNIENIE NA SESJI SEJMIKU DLA PROF. MARII ZIELIŃSKIEJ

20 października 2014 r. podczas sesji sejmiku Odznaka Honorowa za Zasługi dla Województwa Lubuskiego z rąk marszałek Elżbiety Polak oraz przewodniczącego sejmiku Tomasza Możejki odebrała dr hab. Maria Zielińska, prof. UZ. Wyróżnienie przyznawane jest w uznaniu osiągnięć oraz zasług na rzecz rozwoju Województwa Lubuskiego.

Prof. Maria Zielińska - socjolog, od 2004 r. jest dyrektorem Instytutu Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Członek Komitetu Badań nad Migracjami Polskiej Akademii Nauk oraz Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. Jest również członkiem Rad Naukowych w czasopiśmie polskich i zagranicznych, ekspertem Narodowego Centrum Nauki, organizatorem i współorganizatorem wielu konferencji. Pani Maria Zielińska jest autorką około 80 publi-

kacji, redaktorem i współredaktorem cyklu prac „Transgraniczność w perspektywie socjologicznej”, oraz autorką wielu artykułów poświęconych socjologicznym badaniom młodzieży, wyznacznikom pokolenia oraz wyznacznikom karier zawodowych. Jest członkiem wielu zespołów badawczych oraz jednym z twórców Lubuskiego Sondażu Społecznego. Z jej inicjatywy powstał Lubuski Ośrodek Badań Społecznych przy Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest laureatką wielu nagród Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz laureatką Nagrody Prezydenta Miasta Zielonej Góry za wybitne osiągnięcia naukowe i laureatką Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

esa

ZJAZD KONFERENCJI DYREKTORÓW BIBLIOTEK AKADEMICKICH SZKÓŁ POLSKICH

SZCZECIN 2014

Ewa Adaszyńska

Biblioteka Uniwersytecka

We wrześniu w Bibliotece Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbył się kolejny krajowy zjazd dyrektorów bibliotek akademickich. W spotkaniu uczestniczyli szefowie bibliotek uniwersyteckich, uczelni technicznych, rolniczych, pedagogicznych, ekonomicznych, medycznych, artystycznych oraz akademii wychowania fizycznego. Zjazd poświęcony był omówieniu ważnych problemów związanych z działalnością bibliotek - zagadnień prawnych, umów licencyjnych, problemów zakupu licencjonowanych źródeł elektronicznych, egzemplarza obowiązkowego, nowych projektów bibliotecznych, analizy funkcjonowania bibliotek i wskaźników jakości, bibliotekarzy dyplomowanych, współpracy z zespołem Polskiej Bibliografii Naukowej.

Konferencja Dyrektorów Bibliotek Akademickich Szkół Polskich (KDBASP) powołana została w marcu 1997 roku. Jest organizacją reprezentującą polskie biblioteki akademickie. Jej celem jest wspieranie, rozwijanie, udoskonalanie i promowanie bibliotek szkół wyższych, a w szczególności:

1. prezentowanie opinii i stanowisk w sprawach dotyczących bibliotek,
2. podejmowanie działań integrujących biblioteki szkół wyższych,
3. wspieranie inicjatyw zmierzających do doskonalenia funkcjonowania bibliotek szkół wyższych,
4. reprezentowanie interesów pracowników bibliotek szkół wyższych,
5. dbałość o społeczny prestiż zawodu bibliotekarza i pracownika informacji naukowej¹.

Konferencja zreszta przedstawicieli 87 bibliotek. Przewodniczącym Rady Wykonawczej KDBASP w kadencji 2013-2017 jest Marek M. Górski z Politechniki Krakowskiej, a w skład rady wchodzi:

- Artur Jazdon (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) - wiceprzewodniczący,
- Danuta Szewczyk-Kłós (Uniwersytet Opolski) - sekretarz,
- Błażej Feret (Politechnika Łódzka),
- Anna Grygorowicz (Gdański Uniwersytet Medyczny),
- Bożena Jaskowska (Uniwersytet Rzeszowski),
- Krzysztof Nierzwicki (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu),

Stanisław Skórka (Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie).

Na rzecz konferencji działają następujące zespoły robocze:

Zespół ds. standardów dla bibliotek naukowych - kieruje projektem „Analiza funkcjonowania bibliotek naukowych w Polsce” (AFBN), a jego celem jest wypracowanie standardów i wzorców funkcjonowania dla bibliotek naukowych różnych typów. Do jego zadań należy też działanie w celu ujednolicenia danych statystyki krajowej.

Zespół ds. elektronicznej statystyki StatEI - opracowuje listę oraz zasoby licencjonowanych baz danych oraz serwisów czasopism i książek elektronicznych prenumerowanych przez biblioteki akademickie w kolejnych latach.

Zespół ds. opracowania e-książek - jego zadaniem jest centralne opracowanie w katalogu zbiorów polskich bibliotek naukowych NUKAT e-książek otrzymywanych w ramach licencji na użytkowanie wieczyste, między innymi kolekcji Springer.

Zespół ds. kontaktów z Polską Bibliografią Naukową - jego zadaniem jest uporządkowanie cech publikacji ujmowanych w PBN oraz wypracowanie zasad i praktyk stosowanych przy jej tworzeniu.

Zespół ds. umów licencyjnych - ma na celu analizę umów licencyjnych do zasobów cyfrowych pod względem zgodności z obowiązującym w Polsce prawem autorskim, także w kontekście postanowień ograniczających dozwolony użytek.

Zespół ds. opracowania stanowiska w sprawie zakupu oprogramowania do obsługi bibliotek na licencji krajowej ze środków UE. Do zadań zespołu należy przygotowanie opinii oraz określenie najważniejszych wymagań dla jednolitego systemu bibliotecznego.

Przedstawiciele KDBASP wchodzi w skład zespołów powoływanych przez ministra nauki i szkolnictwa wyższego na rzecz środowisk naukowych:

Zespołu specjalistycznego do spraw infrastruktury informatycznej nauki, którego celem jest opiniowanie strategii rozwoju infrastruktury informatycznej i wniosków o jej dofinansowanie.

Zespołu interdyscyplinarnego ds. działalności upowszechniającej naukę, którego celem jest opiniowanie wniosków o dofinansowanie zadań w ramach projektów.

KDBASP opiniuje rozporządzenia i dokumenty ministerstw oraz instytucji ważnych dla środowisk akademickich i funkcjonujących w nich bibliotek. Współpracuje ze stowarzyszeniami i grupami zawodowymi, bibliotekami różnych typów, Krajową Radą Biblioteczną i pracownikami kierunków bibliologicznych na uczelniach.

¹ Zob. KDBASP http://kangur.uek.krakow.pl/kdbasp/?page_id=24.

Rada wykonawcza oraz eksperci i przedstawiciele KDBASP współpracują z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Konferencją Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Radą Główną Szkolnictwa Wyższego, Stowarzyszeniem Bibliotekarzy Polskich, Konferencją Dyrektorów

deregulacji bibliotekarzy dyplomowanych, opinie dotyczące interpelacji poselskich, opiniowanie projektów Academica i Mercuriusz. Forum wymiany informacji dla zarządzających bibliotekami stanowi lista dyskusyjna konferencji dyrektorów. Pozwa-

SPOTKANIE DYREKTORÓW BIBLIOTEK AKADEMICKICH W SZCZECINIE

Bibliotek Akademickich Uczelni Medycznych, Konferencją Dyrektorów Wojewódzkich Bibliotek Publicznych, Biblioteką Wirtualnej Nauki, elektronicznym portalem bibliotekarzy EBIB oraz Forum Akademickim. Uczestniczą w wielu zadaniach, projektach i konsultacjach dotyczących bibliotek, przygotowują opinie dotyczące aktów i dokumentów prawnych, prezentują stanowisko reprezentatywne dla bibliotekarzy akademickich w różnych instytucjach i projektach zewnętrznych. Były to w ostatnim czasie następujące działania:

- współtworzenie założeń do projektu ustawy o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego (re-use),
- wypracowanie stanowiska dotyczącego dozwolonego użytku publicznego,
- opiniowanie *Planu Wdrożenia Otwartego Dostępu do Treści Naukowych w Polsce*,
- współpraca w projekcie Obserwatorium Kultury - Analiza Funkcjonowania Bibliotek,
- opinia w sprawie warunków wynagradzania za pracę dla grupy bibliotekarzy zatrudnionych w uczelniach publicznych do rozporządzenia MNiSW,
- działania w celu zachowania egzemplarza obowiązkowego,
- konsultacje dotyczące zwolnienia zakupu książek z przetargów,
- tworzenie danych do *Raportu o stanie bibliotek* przygotowywanego przez Bibliotekę Naukową,

la na wymianę informacji i opinii w sprawach dotyczących funkcjonowania bibliotek: okresowej oceny pracowników, problemów dotyczących gromadzenia i udostępniania zbiorów, zagadnień kadrowych, prawnych i administracyjnych, statystyki czy projektów. Lista jest administrowana przez Bibliotekę Główną Politechniki Warszawskiej.

Strona www konferencji znajduje się na serwerze Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

Coroczne spotkania dyrektorów odbywają się w różnych uczelniach, w nowo wybudowanych lub zmodernizowanych bibliotekach akademickich w kraju. Jest to szansa nie tylko na bezpośrednie kontakty zawodowe, ale też możliwość poznania nowoczesnych bibliotek uczelnianych. Spotkania odbyły się w bibliotekach: Politechniki Warszawskiej, Wrocławskiej, krakowskiej AGH, uniwersytetów w Łodzi, Olsztynie, Gdańsku, Białymstoku i Katowicach, KUL w Lublinie, Uniwersytetu Papieskiego w Krakowie, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. W roku następnym będzie to spotkanie w Uniwersytecie Humanistycznym w Kielcach. Uniwersytet Zielonogórski gościć będzie dyrektorów bibliotek akademickich w roku 2016.

WALENCJA

Tomasz Mikiera
Wiesław Hładkiewicz
Wydział Humanistyczny

Walencja (hiszp. Palencia) to uroczne katalońskie miasto. Położone jest we wschodniej Hiszpanii, przy ujściu rzeki Turia do Zatoki Walenckiej nad Morzem Śródziemnym. Miasto liczy około 800 tys. mieszkańców. Ze względu na położenie jest ośrodkiem turystycznym o międzynarodowym

charakterem. Cały uniwersytet podzielony jest na trzy główne ośrodki naukowe: Blasco Ibáñez (Wydział Prawa), Burjassot-Paterna (Wydział Nauk Społecznych) oraz Tarongers (Wydział Ekonomiczny) i wiele pomniejszych. Oferta dydaktyczna jest bardzo złożona. Obejmuje przedmioty obowiązkowe, fakultatywne i wolnego wyboru. Zajęcia prowadzone są w języku hiszpańskim (castellano), walencjańskim i angielskim. Ćwiczenia prowadzone są w małych 20-25 osobowych grupach, wykłady odbywają się w dobrze nagłośnionych i klimatyzowanych salach,

_GŁÓWNY UNIWERSYTET W WALENCJI
DOSTĘPNE NA: HTTP://2.BPLOGSPOT.COM/-9GVP3YXOKH8/UW6DLXNS-GUI/AAAAAAA9N8/ZAYY7TUEVAI/S1600/220PX-UNIVERSITY_OF_VALENCIA_SEAL.PNG

_JEDEN Z KAMPUSÓW UNIWERSYTETU, DOSTĘPNE NA: HTTP://WWW.HISPANIA-APARTAMENTY.PL/PRZEWODNIK-PO-HISPANII,RANKING-UNIWERSYTETOW-W-HISPANII,907.HTML

znaczeniu. Jest ważnym (trzecim po Madrycie i Barcelonie) ośrodkiem gospodarczym i kulturalno-naukowym Hiszpanii oraz istotnym węzłem kolejowym i drogowym. Posiada połączenie autostradowe z Barceloną i Alicante. Uniwersytet w Walencji (Universidad de Valencia) powstał w 1499 r. i jest jedną z najważniejszych uczelni publicznych w Hiszpanii. Uczelnia skupia się na rozwoju dziedzin nauki oraz kładzie nacisk na przeprowadzanie badań naukowych. Studiuje tam pięćdziesiąt tysięcy stu-

dentów. na kampusie znajdują się gastronomia, kawiarnie, punkty ksero, księgarnie i centrum sportu. Przez kilka lat pracował na Uniwersytecie w Walencji prof. Edward Tarnawski, pochodzący z lubuskiego Trzemeszna. Niedawno z wizytą pojawił się na naszym zielonogórskim uniwersytecie. Z profesorem Hładkiewiczem rozmawiał m.in. o minionych „złoty czasach” polskiej politologii.

„Moje marzenia [...] chciałbym, żeby autentyczna nauka w większym stopniu niż obecnie kształtowała poglądy szerokich warstw społeczeństwa. Nauka jest jednym z najwspanialszych owoców ludzkiego ducha i w tak małym stopniu jest ten owoc kosztowany przez ludzi.”

Ks. Prof. Michał Heller

ANTYINTELEKTUALIZM W DYSKURSIE PUBLICZNYM

Edward Hajduk

Antyintelektualizm jest postawą, którą można opisać wskazując jej objawy i prawdopodobne uwarunkowania:
_Jednym objawem jest przyjęcie założenia uczestników gremium rozmawiających, że oponent nie ma racji i nie może mieć racji. Owocna dyskusja wymaga respektowania innego założenia- oponent też może mieć rację;
_Innym objawem są motywy uczestnictwa w gremium rozmawiających - dyskredytowanie, pogwałcenie oponenta, zamiast obrony własnych poglądów, pomysłów;
_Innym powszechnie występującym objawem postawy antyintelektualnej jest uznanie własnego przekonania uczestników gremium za argument właściwy do obrony głoszonych poglądów;
_Do omawianych objawów zaliczamy także zastosowanie kwantyfikatora ogólnego w roli argumentu: nikt nie wątpi..., wszyscy są przekonani..., każdy rozsądny człowiek wie...;
_Wykorzystywanie w wypowiedziach pojęć trudno definiowalnych i nadawanie im rangi kryterium przydatnego do oceny pozytywnej własnych poglądów. A są to takie pojęcia jak: godziwe życie, sumienie, odwoływanie się przy wykorzystaniu tych pojęć do jakiejś nie definiowanej koncepcji społeczeństwa dobrze zorganizowanego, wykluczającej niezgodności oczekiwań, żądań różnych kategorii społecznych;
_Przyjmowanie założenia takiego mianowicie- przyczyny pozytywnie oceniane moralnie wywołują skutki tylko

pozytywne, a przyczyny negatywnie oceniane moralnie wywołują skutki oceniane tylko negatywnie;
_Unikanie odwołań do argumentów naukowych a wspomaganie własnych przekonań odwołaniami do opisu liderów jakiejś ideologii lub liderów instytucji wspólnot wyznaniowych;
_Wygłaszanie monologów zamiast dążenie do zrozumienia poglądów oponenta;
_Stosowanie argumentów *ad personam* zamiast argumentów *ad rem*.
Jakie są uwarunkowania opisanej postawy? Wskażemy kilka:
_Jednym jest wykorzystywanie głosowania jako sposobu eliminowania sporów słownych w różnych instytucjach, organizacjach. Sposób ten jest tak popularny, że uznano go za przydatny osoby nauczane metodologii badań społecznych (około 40 proc.) orzekając, że głosowanie może być stosowane przy rozstrzyganiu, które z dwóch zdań sprzecznych jest prawdziwe, a które fałszywe;
_Drugim uwarunkowaniem antyintelektualizmu jest wyeliminowanie dyskusji z zespołu metod, które mogą być wykorzystywane w tworzeniu programu działalności organizacji politycznej;
_Kolejnym zaś jest intelektualny trening w instytucjach edukacji, który promuje przekaz wiedzy, a nie dyskusję o problemach;
_Następnym jest opanowanie przestrzeni publicznej przez instytucje upowszechniające poglądy nie wspomagane przez wyniki badań naukowych.

Małgosi Ratajczak-Gulbie

wyrazy szczerego współczucia z powodu śmierci Taty

składają

koleżanki i koledzy z Biura Rektora

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

_WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

Z głębokim smutkiem pożegnaliśmy

Profesora Jana Berdyszaka

Wybitnego artystę, pedagoga i teoretyka sztuki, wspaniałego Człowieka. Profesor wiele lat (1992-2006) był pedagogiem w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wywarł znaczący wpływ na jego kształt i program. Współtworzył Bibliotekę Sztuki, Artotekę Biblioteki Uniwersyteckiej.

Mieliśmy zaszczyt z Nim współpracować.

Pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

Pedagodzy, pracownicy i studenci Instytutu Sztuk Wizualnych UZ

Nie żyje Jan Berdyszak (1934-2014)

Jeden z najwybitniejszych polskich artystów współczesnych: rzeźbiarz, malarz, grafik, autor instalacji, scenograf, teoretyk sztuki, pedagog. Miał 80 lat. Profesor zwyczajny. Pracował na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Był profesorem w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego (1992-2006). Współtworzył Bibliotekę Sztuki, był współorganizatorem idei ARTOTEKI Biblioteki Uniwersyteckiej oraz członkiem Rady Programowej.

Jan Berdyszak urodził się 15 czerwca 1934 roku w Zaworach koło Książa Wlkp. Zmarł w czwartek, 18 września. Studiował w PWSSP w Poznaniu (1952-1958). Dyplom w Pracowni Rzeźby prof. Bazylego Wojtowicza. Debiutował po-

kazem grafiki indywidualnej w Klubie Od Nowa (1960). Współpracował z Teatrem Marcinek i Teatrem 5 w Poznaniu (1961-1981). Od lat 80. związany z Galerią l'ollave oraz Centre Internationale Estampe et Live URDLA w Lyonie. Pracował cyklami. Zajmował się zjawiskami różnomedialnymi i sztuką efemeryczną.

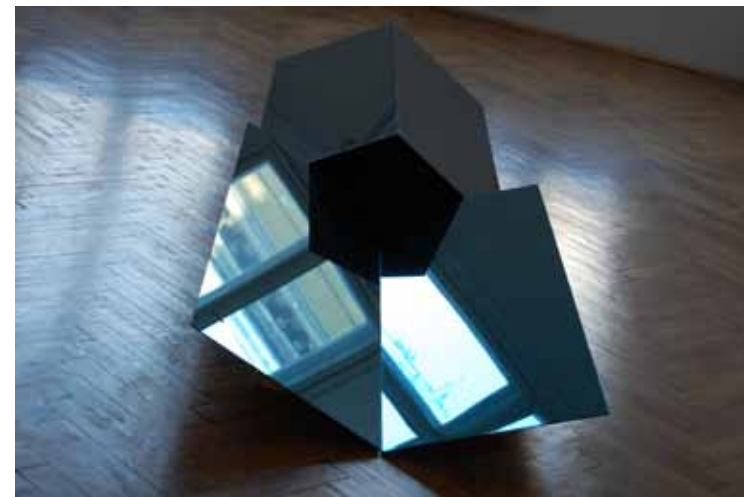
Prof. Jan Berdyszak został wyróżniony Nagrodą im. Jana Cybisa (1978) oraz doktoratem honoris causa Akademii Sztuk Pięknych w Bratystawie (1999). W 2001 roku został uhonorowany Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Jego prace można było oglądać przez ostatnie kilka miesięcy na wystawie „Horyzonty grafiki” w Muzeum Narodowym w Poznaniu. Do końca życia był aktywny zawodowo. Posiadał dar umiejętności łączenia pracy naukowej, artystycznej z pracą organizacyjną i dydaktyczną. Jego zaufanie do współpracowników przekładało się na sukcesy Uczelni.

8 września w ostatniej rozmowie telefonicznej Pan prof. Jan Berdyszak w kilku zadaniach pożegnał się z nami: *Pozdrawiam Was - Trzymajcie się i róbcie swoje...* Z wdzięcznością i szacunkiem będziemy Pana Profesora wspominać w myśl słów Horacego: „Nie wszystek umrę” – bo czymże są spiżowe pomniki, zdane na niszczycielskie działanie czasu, jeżeli zabraknie pomników niezniszczalnych, stawianych w najgłębszych zakamarkach ludzkich serc...

Panie Profesorze, będzie nam Pana bardzo brakowało...

Janina Wallis

OD LEWEJ: PROFESOR JAN BERDYSZAK, DR JANINA WALLIS I PROFESOR BOGUMIŁ KACZMAREK W GALERII GRAFIKI BIBLIOTKI SZTUKI, FOT. MAREK LALKO

OD GÓRY:

GENERATOR FOTOGRAFII
EFEMERYCZNYCH
GALERIA FOTO-MEDIUM
-ART, 2007, FOT. T. SAWA
-BORYSŁAWSKI

Z CYKLU APRÈS PASSE-PAR-TOUT,
FOT. ARCHIWUM JANA
BERDYSZAKA

WEJDŹ W ŚWIATŁO
GALERIA STARY BROWAR,
POZNAŃ, 2006, FOT. ARCHIWUM
JANA BERDYSZAKA

JAN BERDYSZAK

Coś szumi
czegoś nie ma
jest noc
leży cień
braku rzeczy
pod szybą
W trawie słabo
błyszczą sęk
bezpotrzebnie
W mokrej drodze
idą chmury
dla nikogo
Taki świat
mnie nie ma
i w nim tkwię
Bądź mi
gdzie indziej
a tam będę

74 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

W piątek, 24 października o godz. 11.00 w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym przy ul. Wiśniowej 10 odbyło się otwarcie wystawy **Anny Perłowskiej-Weiser**, reprezentującej lubelskie środowisko artystyczne. Autorka zaprezentowała prace z cyklu *Krajobrazy. Grafika Anny Perłowskiej-Weiser*. Wystawie towarzyszył wykład pt. *FeC13-HNO3. Między chemią a grafiką*.

Janina Wallis

Krajobrazy. Grafika Anny Perłowskiej-Weiser

Grafika warsztatowa ma w sobie zakodowany paradoks. Żeby uzyskać możliwość powielenia obrazu, tworzy niepowtarzalną matrycę. Ta rzadko żyje własnym życiem, jakby autorzy uważali ją za półprodukt, tymczasem sama stanowi już pełnoprawne dzieło sztuki. Grafiki Anny Perłowskiej-Weiser pokazują to znakomicie. Miedź lub cynk, na których tworzy przedstawienia, nabierają u niej charakteru autonomicznego. Patrząc na wyrysowane i wytrawione przez nią matryce, widać szczegóły z innej perspektywy. Warto na nią zwrócić baczniejszą uwagę. Choćby ze względu na szlachetność warsztatu autorki.

Anna Perłowska-Weiser jest wierna tradycyjnej akwaforcie, woli duże formy, jeżeli eksperymentuje, to z umiarem i z gotowymi już matrycami. Odbija je rozmaicie: niekiedy zasłania jedno ich części i odsłania drugie. Innym razem na pierwszym planie pokazuje przedstawienie z jednej matrycy, w tle zaś z drugiej. Przeważnie odbijany fragment zamyka się w prostokącie, bywa jednak, że autorka tnie matryce po konturach. Jedną z ciekawszych kompozycyjnie grafik *Wciąż mało i stale za późno*, pokazuje wóz konny. Na dole w granicy wyznaczonej konturem siedzą dwie kobiety z chłopcem, na górze w prostokącie - ten sam chłopiec z jedną kobietą. I tylko konie poza regularną figurą, jakby miały zaraz ruszyć na przejażdżkę.

__ANNA PERŁOWSKA-WEISER, CISZA NORMALNA CAŁKIEM NIEZNOŚNA, 2007, 45,5X84,5 CM, AKWAFORTA

__ANNA PERŁOWSKA-WEISER, SPOTKANIE W JAFFIE, 2011, 53X89 CM, AKWAFORTA, AKWATINTA

sobie teraz na podwójną grę z twarzami i z widzem. To tu znaczenia nabiera to zasłanianie i odsłanianie matrycy, którym towarzyszy biel papieru.

Mała retrospektywa, tak trzeba nazwać wystawę lubelskiej artystki.

Bartosz Kwieciński

Anna Perłowska-Weiser, doktor sztuk pięknych. Studia z Wyróżnieniem Rektorskim na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w 2000 r. Doktorat z grafiki warsztatowej w 2009 r. Tematyka jej prac oscyluje wokół człowieka i jego otoczenia. Pracuje głównie w technikach metalowych, a zwłaszcza w akwaforcie. Pełni funkcję adiunkta w Zakładzie Grafiki Warsztatowej i Eksperymentalnej Instytutu Sztuk Pięknych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Prowadzi zajęcia z druku wklęsłego i grafiki eksperymentalnej.

__ANNA PERŁOWSKA-WEISER, SODOMA I GOMORA, 2012, 89X64 CM, AKWAFORTA, KOLOGRAFIA

Brała udział w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i zagranicą. Kuratorka cyklu wystaw *Miesiąca Grafiki* (poznańskiej, wrocławskiej i warszawskiej) w Uniwersyteckiej Galerii Zajezdnia. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków oraz Związku Polskich Artystów Plastyków we Lwowie.

INSTYTUT MUZYKI

V RCK PRO JAZZ FESTIWAL w Kołobrzegu

1 sierpnia 2014 r. **Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego** pod dykcją Jerzego Szymaniuka zagrał na festiwalu jazzowym w Kołobrzegu V RCK PRO JAZZ FESTIWAL. Orkiestra koncertowała w gronie czołowych muzyków polskiej sceny jazzowej. W Festiwalu wzięli udział między innymi: Artur Dutkiewicz, Bernard Maseli, Maria Sadowska, Krzysztof Herdzin. Warto wspomnieć, że uniwersytecka orkiestra została zaproszona do udziału w tym festiwalu po raz drugi (5 sierpnia 2011 r., na scenie amfiteatru w Kołobrzegu Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego wystąpił z Krzysztofem Kiljańskim w programie *Od Sinatry do Presley'a*). Integralną częścią festiwalu jest OGÓLNOPOLSKI KONKURS MUZYKI JAZZOWEJ. W ramach II edycji festiwalu w konkursie zaprezentowali się studenci kierunku *jazz i muzyka estradowa*, a nagrodę indywidualną otrzymał Piotr Budniak grający na perkusji.

W październiku Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego zagrał dwa koncerty:

_1 października 2014 r. - Aula UZ, ul. Podgórna - koncert inaugurujący nowy rok akademicki

_11 października 2014 r. - Filharmonia Zielonogórska - z zespołem wystąpiła Ewa Uryga

JSZ

_INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

KOŃCOWOROCZNA WYSTAWA PRAC STUDENTÓW INSTYTUTU SZTUK WIZUALNYCH UZ

27-29 czerwca 2014 r.,
Instytut Sztuk Wizualnych,
ul. Wiśniowa 10

Organizowana tradycyjnie w czerwcu wystawa prac plastycznych studentów ISW to jedyne tak obszerne i spektakularne wydarzenie, kiedy w jednym miejscu można było zobaczyć całoroczne efekty działań studentów i pedagogów. W budynku Wydziału Artystycznego przy ul. Wiśniowej zaprezentowało swoje realizacje blisko 25 pracowników artystycznych z dziedziny: malarstwa, rysunku, grafiki warsztatowej, intermedii, projektowania graficznego, architektury wnętrz, projektowania mebla, wystaw, rzeźby, szkła artystycznego, fotografii i multimedii oraz warsztatów artystycznych. Wielość dyscyplin, używanych przez studentów mediów i swoboda z jaką się nimi posługują, może potwierdzać wartość oferowanych w Instytucie kierunków i efektywność kształcenia.

Instytut Sztuk Wizualnych w roku akademickim 2013/2014 kształcił około 180 studentów na czterech kierunkach: dwustopniowej edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych i malarstwie oraz jednostopniowej grafice i architekturze wnętrz. Studia kończą się dyplomem, składającym się z wystawy prac artystycznych realizowanych w pracowni dyplomowej oraz pracą teoretyczną. Pragniemy też przypomnieć, że wspomniane obrony artystycznych prac dyplomowych są otwarte - odbywają się w przestrzeniach Instytutu, a nie rzadko w galeriach: BWA, Pro-Arte, Fundacji Salony, Piekarni Cicha Kobieta. Kierującymi tymi instytucjami jesteśmy wdzięczni za pomoc - skierowaną do młodych twórców - w ich debiutach artystycznych.

Zapraszamy do obejrzenia dokumentacji z przygotowań do wystawy oraz wernisażu, który odbył się 27 czerwca br. Była to już dwudziesta trzecia w dorobku Instytutu - wystawa końcoworoczna.

Dokumentacja z wystawy -
na IV stronie okładki numeru.

FOT. MAREK LALKO

_Warsztaty badawcze i sztuka projektowania

W dniach 20-30 lipca br. we wsi Nowa Róża odbyły się warsztaty inwentaryzacyjno-badawcze zorganizowane przez Gminę Nowy Tomyśl, Starostwo Powiatowe w Nowym Tomyślu, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu oraz Akademię Sztuk Pięknych im. W. Strzebińskiego w Łodzi. Uczestnikami warsztatów byli studenci i pracownicy Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego (pedagodzy z Instytutu Sztuk Wizualnych UZ oraz reprezentanci Koła Naukowego Studentów Kierunków Projektowych „ArtInside”).

W tym roku program warsztatów został wzbogacony konferencją, wyjazdami, licznymi spotkaniami oraz wystawami z udziałem licznych gości z polskich uczelni.

Zachowanie dziedzictwa**- kontynuacja badań nad architekturą olęderską**

Zachowanie unikatowego dziedzictwa architektury regionu to główny cel warsztatów. Zatem w pierwszej kolejności inwentaryzowano budynki cenne ze względów historycznych, zagrożone destrukcją oraz te, które zaklasyfikowaliśmy, jako reprezentatywne dla badanego obszaru - noszące cechy wspólne dla regionu. Udało się zebrać komplet informacji na temat wsi, inwentaryzowanych obiektów, spisano także historię dawnych mieszkańców interesujących nas gospodarstw. Niezwykle istotne w pracy badawczej było poszukiwanie związków z krajobrazem, a inwentaryzowanymi obiektami.

Warsztaty inwentaryzacyjno-badawcze zorganizowane zostały już po raz trzeci. W poprzednich edycjach inwentaryzowano gospodarstwa w Grubsku (2012 r.) i w Sękowie (2013 r.). W tym roku oprócz inwentaryzacji architektonicznej, dokumentacji wnętrz i mebli, rysunków wrażeń i inwentaryzacyjnych, przeprowadzono także wywiady środowiskowe, ponadto zespoły dokonały także inwentaryzacji zieleni w przestrzeni - ogródków przydomowych i sadów. Z roku na rok na warsztaty przyjeżdża coraz więcej zainteresowanych studentów i pedagogów z odległych ośrodków akademickich, wprowadzając nowe spojrzenie oraz interdyscyplinarny charakter badań. Praca w zespołach studentów z różnych uczelni dała możliwość wymiany doświadczeń, po-

wym Studentów Kierunków Projektowych „ArtInside” w Zakładzie Architektury Wnętrz i Rzeźby Instytutu Sztuk Wizualnych UZ.

21 lipca 2014 r. na spotkaniu inauguracyjnym warsztaty w Urzędzie Miejskim w Nowym Tomyślu Burmistrz Nowego Tomyśla, Henryk Helwing witając uczestników, nakreślił istotność badań osadnictwa olęderskiego i ochrony dziedzictwa. W spotkaniu uczestniczyły także naczelnik Wydziału Rozwoju i Promocji Urzędu Miejskiego w Nowym Tomyślu Ewelina Szofer-Pajchrowska, oraz z-ca naczelnika Wydziału Rozwoju i Promocji Urzędu Miejskiego w Nowym Tomyślu Marzena Kortus. Na spotkaniu omówione zostały plany działań związanych z badaniami oraz przybliżono charakter osadnictwa olęderskiego.

Pomiary, inwentaryzacje, szkice i dokumentację fotograficzną gospodarstw wykonywali studenci z czterech uczelni, pracując zespołowo pod kierunkiem pedagogów. Na początku, 21 lipca br., mgr inż. Marta Szwiec z Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz dr inż. arch. Rafał Lamorski z Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi poprowadzili szkolenie z obsługi niwelatora oraz technik inwentaryzacji.

Koordynacją i pomocą dydaktyczną poszczególnych grup studentów zajęli się w terenie reprezentanci uczelni: Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu - dr hab. Piotr Szwiec prof. UAP, mgr Patrycja Mikołajczak, as., Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie - dr hab. inż. arch. Joanna Walendzik-Stefańska, prof. ASP oraz dr inż. arch. Konrad Styka, Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi: dr hab. inż. arch. Bartosz Hunger, dr hab. inż. arch. Robert Sobański, dr inż. arch. Rafał Lamorski, Uniwersytetu Zielonogórskiego - kw. II st. Bogumił Kaczmarek, prof. UZ i mgr Joanna Legierska-Dutczak, as.

W terenie powiatu nowotomyskiego zespoły badawcze spotkały się z ogromną życzliwością i zainteresowaniem mieszkańców wsi. Nieocenionym wsparciem w terenie i źródłem materiałów i informacji na temat historii wsi Nowa Róża był sołtys, Henryk Jędrzejczak wraz z żoną Elżbietą Jędrzejczak - prezesem Stowarzyszenia na Rzecz Odnowy Wsi Nowa Róża. Przekazali oni dotychczas zgromadzone materiały fotograficzne, dokumentację i regularnie spotykali się z zespołami w wyremontowanej świetlicy. W tym roku na warsztaty przyjechali także reprezentanci Muzeum Etnograficznego w Zielonej Górze z siedzibą

FOT. JOANNA LEGIERSKA-DUTCHAK | RYSUNKI: JOANNA WALENDZIK-STEFAŃSKA, DOROTA POTOŁA, ANASTAZJA LUKIEWICZ

działu prac w zespołach i poszerzenia spectrum badań i zdobycia praktyki. W tym roku z Uniwersytetu Zielonogórskiego na warsztaty przyjechało 7 studentek z kierunku architektura wnętrz oraz architektura i urbanistyka, działających prężnie w Kole Nauko-

w Ochli oraz Muzeum Etnograficznego w Wolsztynie, przyłączyli się do prac zespołów w celu zdobycia dokumentacji obiektów i pozyskania eksponatów.

Program badań został urozmaicony wyjazdem do Muzeum Regionalnego w Wolsztynie, gdzie oprowadzeni zo-

FOT. JOANNA LEGIERSKA-DUTCZAK

RYUNKI: JOANNA WALENDZIK-STEFANIŚKA, DOROTA POTOŁA, ANASTAZJA LUKIEWICZ

stali przez pracowników muzeum, m.in. po gospodarstwie olęderskim oraz wycieczką do Wąsowa, gdzie grupa obejrzała pałac wraz z założeniem parkowym oraz okoliczne zabudowania.

Sztuka Projektowania Przestrzeni

25 lipca br. zorganizowana została w Nowotomyskim Ośrodku Kultury konferencja pt. Sztuka Projektowania Przestrzeni. Pomysłodawca konferencji - dr hab. Piotr Szwiec, prof. UAP - zachęcił do organizacji wydarzenia: Urząd Miasta w Nowym Tomyślu, Starostwo Powiatowe w Nowym Tomyślu, Miejską i Powiatową Bibliotekę Publiczną w Nowym Tomyślu, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu i Akademię Sztuk Pięknych w Łodzi, przy współpracy z pracownikami i uczniami Gimnazjum im. Feliksa Szołdrskiego w Nowym Tomyślu.

Konferencja miała charakter interdyscyplinarny. Jej celem było sprowokowanie dyskusji na temat otaczających nas przestrzeni publicznych. Z ramienia Urzędu Miejskiego w Nowym Tomyślu w konferencji wzięli udział burmistrz Nowego Tomyśla Henryk Helwing, Piotr Hojan naczelnik Wydziału Geodezji, Urbanistyki i Gospodarki Nieruchomościami w Nowym Tomyślu, który wygłosił prelekcję, pt. Problemy projektowania przestrzeni w bieżącej działalności samorządów, a także naczelnik Wydziału Rozwoju i Promocji Urzędu Miejskiego w Nowym Tomyślu Ewelina Szofer-Pajchrowska oraz z-ca naczelnika Wydziału Rozwoju i Promocji Urzędu Miejskiego w Nowym Tomyślu Marzena Kortus. W dyskusji wzięli udział przedstawiciele władz miasta, pedagodzy ze środowiska akademickiego, architekci, projektanci oraz mieszkańcy Nowego Tomyśla i okolicznych wsi.

Referaty wywołały szeroki zakres tematów, sprowokowały do dyskusji oraz przedstawiania dobrych, ale i karykaturalnych przykładów rozwiązań projektowych. Wieczorem grupa badawcza gościła na kolacji u Państwa Anny i Tade-

usza Nowaczyków w Gospodarstwie Agroturystycznym Różanka we wsi Nowa Róża.

Wystawy i wydarzenia towarzyszące

Warsztaty wzbogacono wieloma wydarzeniami skierowanymi do lokalnej społeczności - 28 lipca w Nowotomyskim Ośrodku Kultury otwarto wystawę przybyłych na warsztaty artystów pedagogów. Wystawa wchodzi w skład cyklu „Sztuka do Nas Puka”, pt. *Trzy postawy - Dorota Sak, Marek Sak, Witold Warzywoda*. Prace eksponowane były do końca sierpnia.

W połowie września planowana jest wystawa rysunków, szkiców oraz prac artystycznych wykonanych i zainspirowanych plenerem we wsi Nowa Róża, natomiast z początkiem grudnia zorganizowana zostanie konferencja, na której zaprezentowane zostaną wyniki tegorocznych badań oraz wystawa rysunków inwentaryzacyjnych i fotografii z poszczególnych gospodarstw. W dalszych planach jest organizacja serii wystaw w różnych galeriach w Polsce, m.in. w Zielonej Górze, Łodzi, Warszawie, Poznaniu, Uniejowie, Bolestraszczykach, Kole.

Piotr Szwiec
Patrycja Mikołajczak
Joanna Legierska-Dutczak

SPROSTOWANIE

Autorem tekstu w poprzednim numerze miesięcznika (Nr 6 |217|) *Galeria Pracowni Wolnego Wyboru - nowa przestrzeń wystawiennicza* jest Michał Markiewicz.

Przepraszamy za pomyłkę.

„Bruno Schulz - Mariusz Kubiela - In Transitu” i „Gabinet technik historycznych”: na Europejskim Miesiącu Fotografii w Berlinie

„Przełomy i utopie. Inna Europa” („Umbrüche und Utopien. Das andere Europa”) - to tytuł VI Europejskiego Miesiąca Fotografii w Berlinie. W ramach jego tegorocznej edycji Fotogalerie Friedrichshain prezentuje wystawę „Bruno Schulz - Mariusz Kubiela - In Transitu”, której geneza łączy się z Wydziałem Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. W Zielonej Górze ostatnio projekt ten zaprezentowany został w ramach ubiegłorocznej majowej konferencji „Złote drzewo życia wciąż jeszcze zielone”. Uczelnia jako miejsce sztuki”, w naszym czasopiśmie omawianej rok temu.¹ Jeszcze w czerwcu 2009 r. na Wydziale Artystycznym odbyła się natomiast poprzedzająca i przygotowująca oficjalne wystawy Mariusza Kubiela nieco nietypowa obrona jego pracy dyplomowej. Nietypowy był zarówno kierunek studiów, w ramach którego miała miejsce, wówczas określany mianem Malarstwa w Zakresie Fotografii, jak i fakt, że część artystyczna miała dwóch promotorów.² Nietypowy był i wiek dyplomanta, bardziej zaawansowany niż wiek jego uniwersyteckich mentorów. Nietypowa była wreszcie sama wystawa dyplomowa, przypominająca monodram archaicznie wystylizowanego aktora w surducie i szapokłaku, we wnętrzu pełnym rekwizytów z przedwojennej prowincjonalnej Galicji, ojczyzny Brunona Schulza, pisarza i plastyka, który zainspirował całą tę unikalną inscenizację (por. il. 1). Również praca teoretyczna tego studenta okazała się ewenementem w praktyce dydaktycznej promotorów. Pod względem objętości oraz samodzielności stawianych od tez badawczych znacznie odbiega bowiem od standardów akademickich na poziomie magisterium, a w części aneksowej zawiera liczne wywiady z mistrzami technik historycznych fotografii, stanowiąc obiecujący zaczątek kilku potencjalnych publikacji czy wręcz rozprawy doktorskiej.

W Instytucie Sztuk Wizualnych zestaw prac, zaprezentowany na wystawie dyplomowej i oceniony jako celujący, stał się punktem wyjścia do kolejnej prezentacji rozszerzonej o nowe prace, a także do otwartego wykładu z elementami warsztatów twórczych wygłoszonego przez autora cyklu w auli Wydziału Artystycznego dwa lata po obronie dyplomu, 17 czerwca 2011 r. Oba te wydarzenia otwierały ciąg sukcesów ekspozycyjnych absolwenta Uniwersytetu Zielonogórskiego na skalę ogólnopolską i międzynarodową. Jego projekt przekracza ramy nie tylko fotografii, lecz również ramy działań czysto estetycznych. Ma on charakter interdyscyplinarny, wkraczając także w sferę działań społecznych.

Wystawa Mariusza Kubiela wyrasta z eksperymentu twórczego,

zapoczątkowanego w 2004 r. Kontynuuje go wraz z założoną przez siebie grupą modeli-aktorów, inscenizując i utrwalając na kliszy fotograficznej parateatralne działania inspirowane twórczością literacką i plastyczną Brunona Schulza. Ich kulminacją są nie tyle ilustracje do jego quasi surrealistycznej prozy, co ekwiwalenty jego wizji stwo-rzone w innym medium z pogranicza sztuki performance, pantomimy i fotografii. Przypominają one zatrzymane kadry niemego filmu oglądane jak w magicznym fotoplastikonie.

Czarno-białe obrazy należące do cyklu U Schulza wykonane są metodą tzw. „fotografii czystej, bezpośredniej”, wolną od jakichkolwiek modyfikacji komputerowych i fotomontażu, opartą wyłącznie na tradycyjnych procedurach manualnych. Niekiedy finalny efekt poprzedza więc kilkanaście zdjęć jednego ujęcia, niekiedy

MARIUSZ KUBIELA, 2010, KOLEJNE UNIESIENIE, PAPIER BROMOWO-SREBROWY

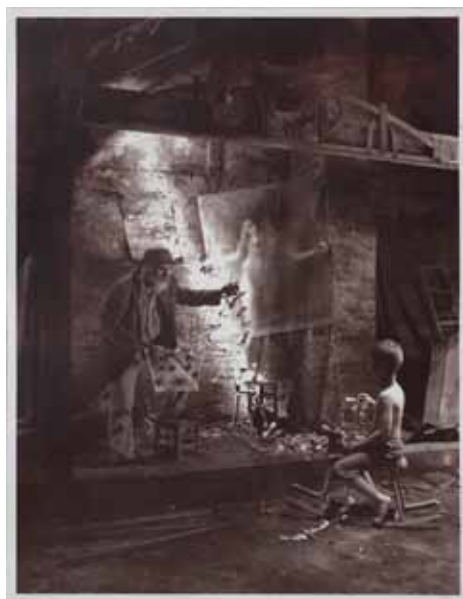
MARIUSZ KUBIELA, 2006, KOBIETA KARCACA FORTEPIAN W OBECNOŚCI TRZECH ŚWIADKÓW, PAPIER BROMOWO-SREBROWY

_MARIUSZ KUBIELAS (2010), WIELKA SZYBA, CZYLI MATKI WÓWCZAS JESZCZE NIE BYŁO, JEDNAK, PAPIER SOLNY Z ALBUMINĄ, 42 X 54,5 CM, 2014.

_MARIUSZ KUBIELAS (2010), WIELKA SZYBA, CZYLI MATKI WÓWCZAS JESZCZE NIE BYŁO, JEDNAK, PAPIER SOLNY Z MATOWANĄ ALBUMINĄ, 42 X 54,5 CM, 2014.

_MARIUSZ KUBIELAS (2010), WIELKA SZYBA, CZYLI MATKI WÓWCZAS JESZCZE NIE BYŁO, JEDNAK, PAPIER SOLNY Z ALBUMINĄ (2), 42 X 54,5 CM, 2014.

zaś nawet kilka filmów. Fotografie te będąc kwintesencją scenariuszy, wielotygodniowych studiów światła i „teatralizacji” wnętrza, ewokują oniryczną aurę rodem ze Sklepów cynamonowych, Sanatorium pod Klepsydrą oraz - niekiedy - prac plastycznych Schulza.

Ten ransmedialny projekt przyczynia się do reintegracji słowa i obrazu, rozdzielonych w twórczości mistrza z Drohobycza, zapraszając do konfrontacji ze szczególną aurą jego „autentyku”. Swoisty, intermedialny charakter eksperymentu Kubiela wynika natomiast z faktu, że prócz fotografii (i rekwizytów w ich tle) składa się na niego również „pierwotny”, inspirujący tekst Schulza i komplementarny wobec niego i ewokowanych przez niego obrazów, równie subiektywny, „komentujący” je tekst samego reżysera parateatralnych działań, będących medium tego wieloaspektowego intersemiotycznego dialogu. Stąd też od 2013 r. integralną częścią ekspozycji otwartego cyklu U Schulza jest starannie przygotowana publikacja książkowa w języku polskim i angielskim. Prezentuje ona, tak na poziomie werbalnym jak i wizualnym, złożoność przedsięwzięcia artystycznego, którego wymowa wykracza poza ramy estetyki czy wysublimowanego dyskursu intelektualnego. Prócz reprodukcji prac fotograficznych publikacja ta zawiera „didaskalia” poprzedzających je parateatralnych działań, czyli fragmenty inspirującej je prozy Brunona Schulza oraz metaforyczny tekst autora fotografii w postaci poetyckich tytułów, reinterpretujących jego literackie i plastyczne dokonania. Opracowanie wskazuje na bogactwo multimedialnych kontekstów kulturowych, w jakich należy je rozpatrywać. Należą do nich tak teatralne, jak i filmowe czy fotomontażowe adaptacje twórczości autora Republiki marzeń.³

Od czasu obrony pracy dyplomowej w Zielonej Górze projekt Mariusza Kubiela prezentowany był już wielokrotnie. W samym tylko w 2014 r. pokazany został wiosną w Galerie Mitte w Dreźnie, a latem w ramach Mostu Kultury we Lwowie i Bruno Schulz Festival w ojczyźnie Schulza - Drohobyczu. Obecna, berlińska ekspozycja z dwóch względów różni się od poprzednich. Po raz pierwszy artysta prezentuje wszystkie prace w wersji wielkoformatowej,

co potęguje w odbiorcy wrażenie wchodzenia w utrwalony na papierze fotograficznym obraz⁴, bardziej niż dotychczas aktywując uczestnictwo widza we współtworzeniu treści dzieła. Urzeczony taką aurą prac Kubiela ukraiński artysta-amator Jurij Gashchak stworzył w synagodze w Drohobyczu film *Kobieta i koń* (2012)⁵ w spektakularny sposób demonstrując ewokowaną przez fotografię *Kobieta karcąca fortepian w obecności trzech świadków* (il. 2) strategię zaproszenia do wejścia w obraz fotograficzny i kolaboratywnego budowania sensu tych niezwykle obrazów.

Magia ekspozycji w Galerie Friedrichshain wynika jednak i z faktu, iż jest to miejsce premiery wykreowanego przez Kubiela „Gabinetu Technik Historycznych”, obejmującego obecnie około dwudziestu unikalnych fotografii. Zestawienie ze sobą kilku prac ukazujących każdorazowo ten sam motyw, lecz zrealizowanych za pomocą różnych, częściowo zrekonstruowanych przez samego artystę, archiwalnych technologii, pozwala docenić powstałe dzięki ich zastosowaniu szerokie spektrum efektów wizualnych - od nader precyzyjnego odzwierciedlenia obrazu poprzez feerie wrażeń barwnych po malarskie efekty ziarnistej struktury odbitki czy też jej szlachetny mat. W „Gabinecie” podziwiać można przede wszystkim pracę *Wielka szyba czyli matki wówczas jeszcze nie było, jednak* (il. 3-7), wykonaną w różnych wersjach w technikach z grupy papier solny (w tym papier solny z albuminą, z matowaną albuminą, z albuminą pokrytą warstwą gumy dwuchromianowej, albumat i marant), a także w technologiach takich jak olej fotograficzny, guma dwuchromianowa, cyjanotypia oraz - w najbardziej po dziś dzień znanej technice papieru bromowo-srebrnego. W samym artyście najwięcej emocji wzbudziła technika gumy chromianowej. Wymaga ona doświadczenia i cierpliwości. Obraz powstaje poprzez nałożenie wielu warstw, co trwać może od wielu godzin po kilka dni. W każdej chwili nastąpić może jego zniszczenie choćby wskutek zbyt długiego naświetlania kolejnej warstwy i przez to zbyt mocne zgarbowanie, powodujące brak możliwości wypłukania niepożądanego ilości pigmentu w procesie wywoływania obrazu. Dlatego tym, którzy zapragnęliby zrealizować prace w tej archiwal-

_MARIUSZ KUBIELAS (2010), WIELKA SZYBA CZYLI MATKI WÓWCZAS JESZCZE NIE BYŁO, JEDNAK, 42 X 54,5 CM, GUMA BICHROMATYCZNA (DWUCHROMIANOWA) SIEDMIOWARSTWOWA.

_MARIUSZ KUBIELAS (2010), WIELKA SZYBA, CZYLI MATKI WÓWCZAS JESZCZE NIE BYŁO, JEDNAK, 42 X 54,5 CM, OLEJ FOTOGRAFICZNY (OIL PRINT).

nej technologii, Mariusz Kubiela zaleca naświetlać warstwę nieco za krótko i powtórzyć ten proces, by uniknąć zniszczenia obrazu po wielu godzinach pracy przez zbyt długie jednorazowe naświetlanie. Podkreśla też, iż technika ta pozwala na dużą swobodę w modyfikowaniu obrazu, szczególnie dzięki możliwościom stosowania różnych pigmentów, stężenia dwuchromianu wpływającego na stopień kontrastu i różnego rodzaju papieru. Z biegiem czasu nabiera się doświadczenia jakich pigmentów i w jakiej ilości najlepiej użyć, aby zbliżyć się do założonych efektów. Postrzega to jako wspaniałe wyzwanie.

W „Gabinecie” archaicznych i - prawie bez wyjątku - właściwie już zapomnianych fotograficznych technologii, podziwiać można NB także metamorfozy inicjującego cykl U Schulza motywu *Powidoki ptaka* (2005, il. 8). To właśnie zdjęcie mianem „efemerycznego teatru jednej fotografii w następujących po sobie ujęciach” określił „ojciec chrzestny” przedsięwzięcia Mariusza Kubiela, Wojciech Zawadzki,⁶ wybitny przedstawiciel tzw. Jeleniogórskiej Szkoły Fotografii. Od niego charakterystykę tę przejęło wielu recenzentów dotychczasowych dwudziestu kilku odsłon projektu. Ci ostatni często podkreślają, iż przygotowanie niektórych ujęć wymagało tygodni pracy nad „teatralizacją” pomieszczeń i badań warunków ekspozycji.

Tegoroczna berlińska prezentacja Mariusza Kubiela wyróżnia się, tak pod względem tematycznym jak i technicznym. Jest wyjątkowym dokumentem procesu edukacji i autoedukacji twórczej jego inicjatora, który przed kilkoma laty opuścił mury zielonogórskiej uczelni. Jego eksperyment twórczy, będąc próbą transmedialnej interpretacji dorobku Brunona Schulza z perspektywy postmodernistycznej, służy także intensyfikacji transgranicznej społecznej refleksji oraz międzypokoleniowego i międzynarodowego dyskursu nad wielokulturowym dziedzictwem przedwojennej Polski i Europy Środkowo-Wschodniej. Wystawa jest zarazem jedną z głównych atrakcji festiwalu Kulturkreuz w Berlinie.

Lidia Gluchowska

PRZYPISY:

1 Por. Lidia Gluchowska, *Locus aestheticus*. O Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Złote drzewo życia wciąż zielone. Uczelnia miejscem sztuki. Uniwersytet Zielonogórski 6 (2013), s. 36-39; teŝe, Od studenckiego eksperymentu do międzynarodowego sukcesu wystawienniczego. O projekcie *U Schulza*. W: „Złote drzewo życia wciąż jeszcze zielone”. *Uczelnia jako miejsce sztuki*, red. Artur Pastuszek, Paulina Komorowska-Birger, Zielona Góra: Uniwersytet Zielonogórski, 2014, s. [1-15] (w druku).

2 Promotorami części praktycznej byli dr Jarosław Łukasik (malarstwo) i dr Leszek Krukowski (fotografia), promotorem części teoretycznej była natomiast dr Lidia Gluchowska.

3 Bruno Schulz - *Kliska Werk - Transgresiones*. Mariusz Kubiela i Jakub Grzywak, red. Lidia Gluchowska Wrocław: Ośrodek Kultury i Sztuki, 2013.

4 <http://zywiecinfo.pl/bruno-schulza-gloszza-szafy-kliska-werk/>.

5 Jurij Gashchak (reż.), *Kobieta i koń*, Drohobycz 2012, <http://ewamaria2013texts.wordpress.com/2013/03/22/Kobieta-i-koń>.

6 M. Kubiela, *Informacje o projekcie „U Schulza”*, niepublikowany tekst w zbiorach autorki.

_Czas trwania: 4 października -14 listopada 2014 r.

_Wernisaż: 2 października 2014 r.

_MARIUSZ KUBIELAS (2010), POWIDOKI PTAKA, 42 X 59,5 CM, GUMA DWUCHROMIANOWA CZĘŚCIOWARSTWOWA

PROSIMY O UWAGĘ Wystawa w Museum Junge Kunst

Przez dwa miesiące w Museum Junge Kunst we Frankfurcie n. Odrą prezentowana była wystawa czworga artystów, pracowników Instytutu Sztuk Wizualnych UZ - Pauliny Komorowskiej-Birger, Agnieszki Graczew-Czarkowskiej, Radosława Czarkowskiego i Alicji Lewickiej. Zorganizowano ją dzięki współpracy z BWA w Zielonej Górze pod opieką kuratorską Wojciecha Kozłowskiego. Wystawa zielonogórzan nosiła prowokujący tytuł *PROSIMY O UWAGĘ*. Zawierała prezentację czterech odrębnych środków wizualnych i postaw twórczych. Przedstawione zostały prace reprezentatywne dla działalności każdego z jej uczestników.

Paulina Komorowska-Birger przygotowała retrospektywę, umieszczając w dwu salach zestaw prac na tle dokumentacji fotograficznej swojej twórczości. W relacji kuratora wystawy: *Konfrontacja zamrożenia czasu na fotografiach z realną kruchością szkła, materiału podstawowego w twórczości artystki, daje efekt pogłębienia efemeryczności, zanikania czy może zależności istnienia jej prac od światła. W tych pracach to szkło bierze na siebie rolę ochraniającą, tworzy paradoksalne, nierealne klatki na przedmioty, opowiadające jasno o niemożności ochrony, daremności prób zatrzymywania przemijania.*

Imponujący rozmiarami zbiór/kolekcja zatytułowana *Ziemia obiecana Agnieszki Graczew-Czarkowskiej* został rozpoczęty w lutym ubiegłego roku. Tamtego dnia podniosła we Wrocławiu-Krzykach garstkę ziemi, z miejsca znaczonego dla artystki silnymi emocjami. Zebrana próbka stała się pierwszą, w liczącym 400 elementów, chronologicznie ułożonym zbiorze zawierającym ziemię z kilku kontynentów. Kolekcja została zbudowana dzięki współpracy wielu osób, które Agnieszka zaprosiła do wykonania podobnego gestu. Każda podarowana do kolekcji próbka została zamknięta w identycznym pojemniku i opisana metryką informującą kto, gdzie i kiedy ją zebrał. Artystka zaznaczyła: *Bezwzględnie pragnęłam zrealizować pracę, która nie mogłaby zaistnieć bez INNYCH.*

Radosław Czarkowski zaprezentował cykl „Y” składający się z obrazów, rysunków i dopełniającego je symbolicznym

kontrapunktem obiektu. Prace zawierały kombinacje czarnych, elementarnych form. Cykl „Y” to opowieść o potencjalności formy... kompozycji znalezionej intuicyjnie, bez spekulacji, niemal automatycznie. Jak wskazuje autor, jej celem jest bycie kontemplacyjną, otwartą. Czarne formy noszą subtelne ślady gestu i narzędzia: przesunięcia, rozmazania, przetarcia - co czyni je mimo pozorowanej mechaniczności - indywidualnymi. Prezentację dopełniały rozwinięte na podłodze ołowiane blachy powtarzające - już w materii - proces konstruowania kompozycji.

FRAGMENT WYSTAWY PKOMOROWSKIEJ-BIRGER
FOT. MAREK LALIKO

Trzy instalacje Alicji Lewickiej opatrzone wspólnym tytułem *To będzie spokojny dzień* stanowiły symboliczne wyobrażenie sytuacji oczekiwania. Multimedialne, oparte na interakcji dźwięku, form i światła obiekty były tutaj substytutem oraz metaforą obaw, myślami przekształconymi w obrazie-przestrzeni. W każdej z prac występował element rośliny lub zwierzęcia, odrealniony przez swoją sztuczność, zaburzenie proporcji, pozbawienie barwy lub iluminacyjność. Instalacje pierwotnie przywołując element sielanki kreują w efekcie wrażenie deformacji, atmosferę napięcia i zagrożenia.

al

Dokumentacja z wystawy -
na III stronie okładki numeru.

PROSIMY O UWAGĘ / WIR BITTEN UM IHRE AUFMERKSAMKEIT
Museum Junge Kunst, Frankfurt n. Odra
14.08-12.10.2014
kurator: Wojciech Kozłowski
uczestnicy: Radosław Czarkowski, Agnieszka Graczew-Czarkowska, Paulina Komorowska-Birger, Alicja Lewicka-Szczegóła

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Uroczyste zakończenie studiów podyplomowych „Mechanizmy Funkcjonowania Strefy Euro”

Uroczyste zakończenie V edycji studiów podyplomowych „Mechanizmy Funkcjonowania Strefy Euro” odbyło się 30 czerwca 2014 r. Gościem specjalnym był prof. US dr hab. Dariusz Zarzecki, który wygłosił wykład otwarty pt. *Członkostwo w strefie euro a ryzyko inwestycji*. W wykładzie uczestniczyli absolwenci studiów podyplomowych „Mechanizmy Funkcjonowania Strefy Euro” (zarówno ostatniej, jak i poprzednich edycji), zaproszeni goście (władze Uniwersytetu Zielonogórskiego, władze Wydziału Ekonomii i Zarządzania, przedstawiciele Urzędu Miasta i Urzędu Marszałkowskiego, Prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Zielonej Górze), dziennikarze, pracownicy i studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz inne osoby zainteresowane. Po wykładzie prof. Dariusza Zarzeckiego absolwenci V edycji studiów podyplomowych otrzymali dyplomy ich ukończenia podpisane przez Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Tadeusza Kuczyńskiego oraz Prezesa Narodowego Banku Polskie-

PROF. D. ZARZECKI (FOT. K. ADAMCZEWSKI)

WYKŁAD (FOT. K. ADAMCZEWSKI)

ABSOLWENCIV EDYCJI STUDIÓW PODYPLOMOWYCH (FOT. K. ADAMCZEWSKI)

go prof. Marka Belkę. Sześciu najlepszych absolwentów 19 września 2014 r. odebrało dyplomy z wyróżnieniem na Uniwersytecie Warszawskim podczas Konferencji *Perspektywy i wyzwania integracji europejskiej*.

Narodowy Bank Polski oraz Wydział Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego rozpoczynają w tym roku kolejną, VI edycję bezpłatnych studiów podyplomowych „Mechanizmy funkcjonowania strefy euro” dofinansowanych przez Narodowy Bank Polski. Studia podyplomowe skierowane są do osób z wyższym wykształceniem: absolwentów studiów licencjackich i magisterskich, przedsiębiorców, nauczycieli ekonomii i pracowników administracji samorządowej. Zajęcia będą odbywać się w cyklu 14 spotkań sobotnio-niedzielnym, prowadzonych przez ekspertów z zakresu funkcjonowania strefy euro z wiodących ośrodków akademickich w Polsce, obejmujących od 10 do 15 godzin

zajęć (wykładów i ćwiczeń). W ramach każdego spotkania przewidziany jest komentarz aktualnych wydarzeń ekonomicznych (w wymiarze krajowym i międzynarodowym) wpływających na zachowania rynków finansowych i gospodarki. Ponadto zajęcia będą wzbogacane o szczegółową analizę case study oraz animowaną przez prowadzącego zajęcia dyskusję pomiędzy uczestnikami zajęć. Planowane są również wykłady gościnne. Studia będą trwały od października 2014 r. do czerwca 2015 r.

Paweł Szudra

Inauguracja roku akademickiego 2014/2015 na Wydziale Ekonomii i Zarządzania

Zgodnie z tradycją, 6 października 2014 r., odbyła się na Wydziale Ekonomii i Zarządzania uroczysta inauguracja roku akademickiego 2014/2015. Na uroczystość przybyło wielu gości, kadra akademicka oraz liczna grupa studentów. Władze Uniwersytetu reprezentował prof. Wojciech Strzyżewski, *prorektor ds. studenckich*, a władze Wydziału: prof. Janina Stankiewicz - *dziekan*, prof. Sebastian Saniuk - *prodziekan ds. nauki*, prof. Krzysztof Witkowski - *prodziekan ds. jakości kształcenia*, dr Piotr Kutyk - *prodziekan ds. studenckich* oraz mgr Anna Greinert - *kierow-*

nik Dziekanatu. Uroczystość rozpoczęła od wystąpienia Gaudeamus igitur i hymnu państwowego. W dalszej części ceremonii głos zabrala prof. Janina Stankiewicz - ciepło witając wszystkich przybyłych gości, grono profesorskie, kadrę akademicką, pracowników administracji, a w szczególności studentów naszego Wydziału. Pani Profesor w kilku słowach przybliżyła działalność Wydziału oraz przedstawiła jego władze. Następnie głos zabral prof. Wojciech Strzyżewski, który również przywitał wszystkich przybyłych gości i członków wspólnoty akademickiej. Studentom złożył życzenia miłego studiowania, jednocześnie zachęcając ich do zainteresowania się oraz udziału w pracach 162 kół naukowych i stowarzyszeń jakie funkcjonują na Uniwersytecie Zielonogórskim. Pracownikom Wydziału życzył udanego roku akademickiego i sukcesów w pracy zawodowej. Następnie głos zabral prof. Sebastian Saniuk, który przedstawił strukturę organizacyjną Wydziału. Obecnie w jednostce jest zatrudnionych 7 profesorów zwyczajnych, 16 profesorów nadzwyczajnych, 4 profesorów wizytujących, 45 adiunktów, 7 asystentów oraz 7 lektorów. Pan Prodzianek życzył studentom owocnej współpracy z kadrą akademicką oraz wiele satysfakcji. Prof. Krzysztof Witkowski przybliżył ofertę dydaktyczną Wydziału, akcentując, że w tym roku po raz pierwszy witamy studentów kierunku *logistyka*. Jako kolejny głos zabral dr Piotr Kułyk, który przedstawił zgromadzonym wyniki tegorocznej rekrutacji. Obecnie na Wydziale studiuje około 2500 osób, znaczną część stanowią studenci I roku studiów, w tym roku przyjęto ponad 1000 osób, z czego 664 osoby na studia stacjonarne, a 341 na studia niestacjonarne. Pan Prodzianek wyraził zadowolenie, że nasza oferta dydaktyczna spotkała się z takim zainteresowaniem. Jest to dla nas nie tylko powód do dumy, ale również ogromna odpowiedzialność. Następnie przedstawił poszczególnych opiekunów studentów pierwszego roku. W dalszej części ceremonii studenci pierwszego roku złożyli Pani Dziekanatowi ślubowanie, które poprowadził Prodzianek ds. Studenckich. Podczas uroczystości został odczytany list pisma na Sejm RP dr. Waldemara Ślugońskiego z życzeniami z okazji inauguracji nowego roku akademickiego. Głos zabral również wiceprezydent Miasta Zielona Góra - Dariusz Lesicki, który życzył przyszłym studentom wielu przyjaźni, dobrego studiowania, a kadrze dobrej pracy. Dyrektor Zespołu Szkół Ekonomicznych w Zielonej Górze, Barbara Bogacz-Szczepańska złożyła życzenia kadrze dydaktycznej Wydziału i studentom, jednocześnie wyraziła swoje uznanie wynikające z uruchomienia nowego kierunku studiów *logistyka*. Następnie prof. Wojciech Strzyżewski wraz z przedstawicielami Rady Miasta Zielona Góra - Andrzejem Brachmańskim oraz Filipem Gry-

WYSTĄPIENIE INAUGURACYJNE PROREKTORA DS. STUDENCKICH PROF. JANINY STANKIEWICZ (FOT. M. RATAJCZAK-GULBA)

ŚLUBOWANIE NOWO PRZYBYTYCH STUDENTÓW (FOT. M. RATAJCZAK-GULBA)

GRATULACJE STUDENTOM SKŁADAJĄ WŁADZE UCZELNI I WYDZIAŁU ORAZ RADNI (FOT. M. RATAJCZAK-GULBA)

UCZESTNICY INAUGURACJI ROKU AKADEMICKIEGO NA WYDZIALE EKONOMII I ZARZĄDZANIA (FOT. M. RATAJCZAK-GULBA)

ko wręczyli 9 studentom stypendia ufundowane przez Klub Radnych Zielona 2020. Andrzej Brachmański złożył na ręce władz Wydziału życzenia owocnej pracy, a studentom dużo satysfakcji z podjętych studiów, jednocześnie odwołując się do własnych studenckich czasów. W trakcie inauguracji nie zabrakło również wystąpienia kierownika Biura Karier - mgr Lilii Smoły, która zaprezentowała zakres działalności Biura, informując jednocześnie o najbliższych przedsięwzięciach oraz zakresie doradztwa i pomocy świadczonej zainteresowanym studentom.

Na zakończenie wystuchano wykładu inauguracyjnego pt. *Japoński styl zarządzania*, który to zaprezentował prof. Jarosław Witkowski. Celem wykładu była prezentacja zmian

zachodzących w japońskim stylu zarządzania oraz czynników sukcesu gospodarczego Japonii. Prelegent przedstawił cenne doświadczenia w zarządzaniu, na przykładzie Toyoty wykorzystującej przykłady dotyczące systemu Just-in-Time, Keizen czy też Keiretsu.

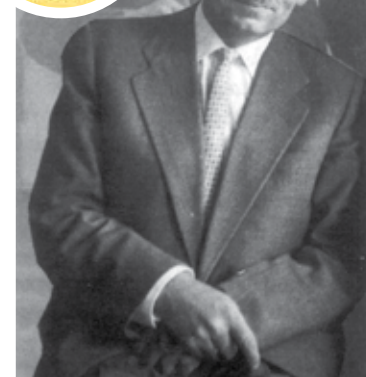
Po zakończeniu prelekcji dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania prof. Janina Stankiewicz ogłosiła zakończenie uroczystej, wydziałowej inauguracji nowego roku akademickiego 2014/2015. Ceremonię poprowadził mgr inż. Wiesław Wasilewski.

Anetta Barska, Janusz Śnihur

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej

Prof. Władysław Kołek (1914 - 1992)

Tradycją Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS) jest dedykowanie każdego kolejnego roku działalności wybranemu, wybitnemu elektrykowi. Uchwałą Zarządu Głównego PTETiS z dnia 28 września 2013 za Patrona Roku 2014, w setną rocznicę urodzin, został uznany profesor Władysław Kołek.

Prof. dr inż. Władysław Kołek urodził się 23 V 1914 r. w Słotwinie, powiat Brzesko, jako syn Antoniego i Anny z domu Serwin. W latach 1920-1924 uczęszczał

do szkoły powszechnej, a następnie w latach 1924-1932 do gimnazjum humanistycznego w Brzesku. Od roku 1932 studiował na Wydziale Mechanicznym, Oddziale Elektrotechnicznym Politechniki Lwowskiej, uzyskując w 1937 r., z wynikiem bardzo dobrym, dyplom inżyniera elektryka. Po dyplomie w 1937 roku odbył jednomiesięczną praktykę w elektrowniach „CPDE” w Paryżu, oraz praktykę w Śląskich Zakładach Elektrycznych ŚLAZEL w Katowicach. 1 IX 1937 roku rozpoczął jednoroczną służbę wojskową, którą odbył w szkole podchorążych rezerwy Wojsk Łączności w Zgierzu. W latach 1938-1939 był starszym asystentem w Katedrze Maszyn Elektrycznych Politechniki Lwowskiej, kierowanej przez profesora Kazimierza Idaszewskiego.

W trakcie II wojny brał udział w walkach i został wzięty do niewoli, na Wołyniu przez wojska radzieckie. Z niewoli uciekł w połowie października 1939 roku.

Po wojnie Profesor Władysław Kołek brał udział w odbudowie technicznego szkolnictwa wyższego w zakresie elektrotechniki. Organizował i odbudowywał zniszczone podczas wojny laboratoria maszyn i napędów elektrycznych Politechniki Wrocławskiej. Organizował od nowa Katedrę Maszyn Elektrycznych Politechniki Śląskiej w Gliwicach oraz Katedrę Maszyn i Pomiarów Elektrycznych AGH w Krakowie. Stworzył w Gliwicach i Krakowie zespoły dydaktyczne i naukowe.

W czasie swej 35-letniej działalności wykształcił kilka tysięcy magistrów inżynierów, absolwentów trzech wyższych uczelni w Polsce Południowej. Był promotorem wielu doktoratów, kilkunastu z jego doktorantów uzyskało tytuły profesorów w kilku wyższych uczelniach technicznych i instytutach naukowych.

Profesor Władysław Kołek miał bardzo nowoczesne podejście do problemów teoretycznych elektrotechniki i elektromechaniki. Jego marzeniem było opracowanie uogólnionej teorii obejmującej jednolicie zjawiska elektryczne, magnetyczne mechaniczne i cieplne. Miał wielką intuicję i ogromną zdolność wprowadzania nowych metod do rozwiązywania trudnych problemów, jakie stawiała praktyka przemysłowa. Był cenionym konsultantem, zajmował się zagadnieniami projektowania nowych serii silników asynchronicznych oraz silników synchronicznych dużej mocy i turbogeneratorów.

Posiadał wiele odznaczeń i wyróżnień państwowych oraz resortowych. Był odznaczony między innymi: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem „Górnictwo w 1000-lecie Państwa Polskiego”, Złotą odznaką Miasta Krakowa, odznaką „Za zasługi dla Województwa Krakowskiego”, tytułem Zasłużonego Nauczyciela PRL. Otrzymał Państwową Nagrodę III stopnia, nagrody Ministra Szkolnictwa Wyższego i inne.

Był człowiekiem o wszechstronnej wiedzy, o znakomitym rozumieniu zjawisk fizycznych, wybitnym znawcą maszyn elektrycznych, będąc przy tym bardzo skromnym i życzliwym ludziom. Zmarł 26 stycznia 1992 roku w Krakowie.

Fragmenty biografii opracowane przez prof. Jerzego Hickiewicza

Opracowanie Robert Smoleński

Seminarium o Informatyce Kwantowej
Kwantowe obliczenia: naukowa abstrakcja czy realna technologia?

Informatyka kwantowa, to nowo powstały dział nauki funkcjonujący w ramach informatyki. Jednakże nie jest to wyłącznie dział informatyki jako takiej, gdyż informatyka kwantowa, to dziedzina multidyscyplinarna łącząca w sobie pojęcia z fizyki kwantowej, matematyki i naturalnie informatyki. Od połowy lat 80. minionego wieku dziedzina ta rozwija się niezwykle dynamicznie. Zarówno w obszarze teoretycznym jak i technicznym, choć niestety, obecnie działające komputery kwantowe to „tylko” i zarazem „aż” eksperymenty przeprowadzane w wielu laboratoriach na świecie. Bowiem komputer kwantowy wykorzystuje prawa mechaniki kwantowej, które dotyczą najmniejszych elementów, z których zbudowany jest świat jaki nas otacza. Potencjalnie pozwala to na osiągnięcia znacznie wyższej mocy obliczeniowej niż dostępne dziś komputery.

Tym bardziej jest nam miło zakomunikować, że 21 listopada 2014 r. na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego odbędzie się jednodniowe seminarium poświęcone Informatyce Kwantowej. Seminarium jest organizowane przy udziale Komisji Cybernetyki Technicznej Oddziału PAN w Poznaniu oraz Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych naszego Uniwersytetu.

Głównym celem Seminarium jest popularyzacja nowej dziedziny jaką niewątpliwie jest Informatyka Kwantowa (IK). W pierwszej części przedstawione zostaną referaty odnoszące się do szeroko dyskutowanych aspektów, m.in. dotyczących technicznych problemów z jakimi boryka się technologia odnosząca się do IK. Zostanie także omówiona rola nierówności Bell w IK, czy też sposoby tworzenia splątania kwantowo-mechanicznego, niezwykle ważnej własności dla stanów kwantowych, która odróżnia w sposób zasadniczy informatykę kwantową od pojęć jakimi posługuje się informatyka klasyczna. Niewątpliwie część pierwsza poruszy problemy odnoszące się do obszaru fizycznego oraz matematycznego.

Druga część seminarium będzie dotyczyła problemów odnoszących się do aspektów informatycznych jak np.: entropia informacji czy też kwantowe spacery, a także strategie tworzenia maszyn kwantowych. I w końcu możliwości symulacji pewnych wybranych elementów obliczeń kwantowych za pomocą maszyn klasycznych.

Taki dobór obszarów fizycznego, matematycznego oraz informatycznego pozwoli na zapoznanie się z dość szerokim obszarem badań odnoszących się do informatyki kwantowej, który w Polsce jest reprezentowany m.in. przez prelegentów z Poznania, Gliwic oraz Krajowego Centrum Informatyki Kwantowej w Gdańsku.

Serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych tematyką obliczeń kwantowych do udziału w naszym seminarium. Wykłady wg programu odbywać się będą w sali 115 Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ.

PROGRAM	
Seminarium <i>Kwantowe obliczenia: naukowa abstrakcja czy realna technologia?</i> 21 listopada 2014, Zielona Góra	
09.00	Otwarcie <i>Józef Korbicz i Roman Gielerak</i>
CZĘŚĆ I: Przewodniczący - <i>Józef Korbicz</i>	
09.10-09.55	<i>Co to są obliczenia kwantowe i problematyka ich technicznej implementacji</i> <i>Roman Gielerak</i> - Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Uniwersytet Zielonogórski
10.00-10.30	<i>Czy można tamać nierówności Bella w polach klasycznych?</i> <i>Ryszard Tanaś</i> - Zakład Optyki Nieliniowej, Wydział Fizyki, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
10.30-11.00	<i>Nożyce kwantowe - podstawowe elementy komputera kwantowego?</i> <i>Wiesław Leoński</i> - Zakład Optyki i Inżynierii Kwantowej, Wydział Fizyki i Astronomii, Uniwersytet Zielonogórski
11.00-11.30	Przerwa
CZĘŚĆ II: Przewodniczący - <i>Roman Gielerak</i>	
11.30-12.00	<i>Entropowe relacje nieoznaczoności</i> <i>Zbigniew Puchała</i> - Zakład Optyki Atomowej, Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej, Uniwersytet Jagielloński//Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej, Polska Akademia Nauk O/Gliwice
12.00-12.30	<i>Urządzenie bardziej wiarygodne, niż jego konstruktor</i> <i>Marcin Pawłowski</i> - Zakład Optyki i Informacji Kwantowej, Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki, Uniwersytet Gdański//Krajowe Centrum Informatyki Kwantowej w Gdańsku
12.30-13.00	<i>Uogólnione otwarte błędzenie kwantowe - pomost pomiędzy dyskretnym w czasie błędzeniem losowym a błędzeniem kwantowym</i> <i>Piotr Gawron</i> - Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej, Polska Akademia Nauk O/Gliwice
13.00-13.30	<i>Czekając na komputer kwantowy - symulacja kwantowego modelu obliczeniowego na klasycznych komputerach</i> <i>Marek Sawerwain</i> - Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Uniwersytet Zielonogórski
13.30	Podsumowanie
Marek Sawerwain	

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

Sprawozdanie z IV Transdyscyplinarnej Szkoły Letniej dla Doktorantów *Historie afektywne, polityki pamięci*

W dniach 1-5 lipca 2014 r. w Nieborowie odbyła się IV Transdyscyplinarna Szkoła Letnia dla Doktorantów. Decyzją Krajowej Konferencji Kierowników Filologicznych Studiów Doktoranckich tegoroczna szkoła letnia została zorganizowana przez Wydział Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego we współpracy z Wydziałem Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Opiekę merytoryczną nad IV TSL sprawowali pracownicy naukowci Uniwersytetu Jagiellońskiego - prof. Ryszard Nycz oraz dr Roma Sendyka. Cykl TSL jest finansowany ze środków Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki w ramach programu „W stronę nowej humanistyki: polska pamięć kulturowa”. W tegorocznej szkole wzięli udział doktoranci z wielu polskich ośrodków akademickich. W ich gronie znaleźli się również studenci studiów doktoranckich w zakresie literaturoznawstwa z Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego - mgr Kamila Gieba, mgr Dorota Poślednia, mgr Jakub Rawski i mgr Marika Sobczak.

IV TSL odbyła się pod hasłem *Historie afektywne, polityki pamięci*. Podczas wykładów, seminariów mistrzowskich, warsztatów i paneli doktoranckich zostały omówione zagadnienia związane ze sposobami reprezentacji stanów afektywnych w tekstach kultury, strategiami generowania i wykorzystywania afektów w dziełach sztuki, problemami polityzacji środków upamiętniania oraz konstruowania i manipulowania pamięcią zbiorową.

Wykład inauguracyjny *Memory, Collective Memory, False Memory* wygłosił Norman Davies (St. Anthony's College, Oxford, Fellow of the British Academy, The Learned Society of Wales), który dokonał przeglądu wybranych koncepcji i kategorii badawczych, funkcjonujących w ramach współczesnych badań humanistycznych spod znaku *memory studies*. Dwa pozostałe wykłady, które odbyły się w kolejnych dniach szkoły, zostały poświęcone tzw. zwrotowi afektywnemu w naukach humanistycznych - w filozofii i sztukach wizualnych. Wygłosiły je Agata Bielek-Robson (PAN, University of Nottingham, *Miłość mocna jak śmierć*) oraz Mieke Bal (Amsterdam School for Cultural Analysis, University of Amsterdam, *Facing*). Uczestnicy IV TSL mieli też okazję zapoznać się z wideoinstalacją Bal *Nothing is Missing* oraz z wyreżyserowanym przez nią filmem *Madame B*. Projekcję filmu poprzedziła prelekcja *Thinking in Film*.

Poza wykładami doktoranci uczestniczyli w trzech seminariach mistrzowskich. Seminarium Bożeny Shallcross (University of Chicago) *Muzeum-obóz. Szlaki zwiedzania, szlaki zapominania* dotyczyło komercjalizacji muzeów zlokalizowanych na terenach poobozowych. W trakcie dyskusji seminarzyści poruszali m.in. problem reprezentacji Holocaustu oraz autentyczności obozowych obiektów muzealnych.

Kolejne seminarium - *Scena resentymentu. Na przykład Norymberga* prowadzone przez Grzegorza Niziołka (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie) - stanowiło próbę redefinicji kategorii resentymentu na podstawie literackich i filmowych reprezentacji procesów norymberskich. Punktem wyjścia dla analizy pojęcia resentymentu było uznanie go za stan długotrwałego afektu traumatycznego. Afekty były również tematem spotkania z Markiem Zaleskim (Instytut Badań Literackich PAN), które odbyło się pod hasłem: „*Jak jest?*” *Estetyka świata zmaconych afektów*. Tzw. afekty zmacone zostały zilustrowane za pomocą dramatu Doroty Maślowskiej *Między nami dobrze jest* oraz jej scenicznej adaptacji w reżyserii Grzegorza Jarzyny.

Podczas warsztatów poruszone zostały kwestie pamięci zbiorowej, polityki pamięci, jej przemian i manipulacji. Magdalena Saryusz-Wolska (Centrum Badań Historycznych PAN w Berlinie) przeprowadziła warsztaty „*Nazistami byli inni*”. *Przemiany kultury pamięci w Niemczech*, podczas których doktoranci, analizując propagandowe plakaty alianckie z lat tużpowojennych oraz obrazy filmowe, podjęli próbę określenia przyczyn i skutków przemian zachodzących w niemieckiej pamięci kolektywnej, odnosząc się z jednej strony do zbrodni hitlerizmu, z drugiej do krzywdy niemieckiej. Warsztaty *Włókniki - przeciw-pamięć i struktura odczuwania* prowadzone przez Tomasza Majewskiego (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie) również dotyczyły pamięci, ale tym razem nacisk został położony na te elementy upamiętniania, które zostają wyparte i nie funkcjonują w oficjalnym dyskursie memoriacyjnym. Podczas spotkania warsztatowego z Janem Sową (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, *Czas - pamięć - polityka. Wybrane problemy krytycznych badań nad pamięcią*) funkcjonowanie polityki pamięci zostało omówione na przykładzie relacji polsko-ukraińskich. Jako teoretyczna podbudowa dyskusji posłużyła perspektywa Lacanowskiej psychoanalizy oraz postkolonializmu.

Wykłady, seminaria i warsztaty to tylko część zajęć zorganizowanych w ramach IV TSL. Interesującym elementem spotkań były, odbywające się codziennie, panele doktoranckie. W każdym z paneli wzięto udział po pięcioro doktorantów. Panele odbyły się pod hasłami: *Afektywne historie i teorie* (2 lipca 2014 r.), *Polityki afektywne* (3 lipca 2014 r.) oraz *Polityki pamięci* (4 lipca 2014 r.). Wybrane referaty oraz materiały z wykładów, seminariów i warsztatów zostaną opublikowane w tomie zbiorowym z serii „Nowa Humanistyka”, wydawanym przez IBL PAN.

IV Transdyscyplinarna Szkoła Letnia dla Doktorantów w Nieborowie stała się okazją do otwartych, merytorycznych dyskusji, wymiany doświadczeń, prezentacji wyników badań doktorantów z całej Polski. Duże zainteresowanie, jakim cieszyła się czwarta edycja szkoły, potwierdziło, że jest to ważne przedsięwzięcie wspomagające rozwój naukowy młodych badaczy-humanistów.

Kamila Gieba

_INSTYTUT NEOFILOLOGII

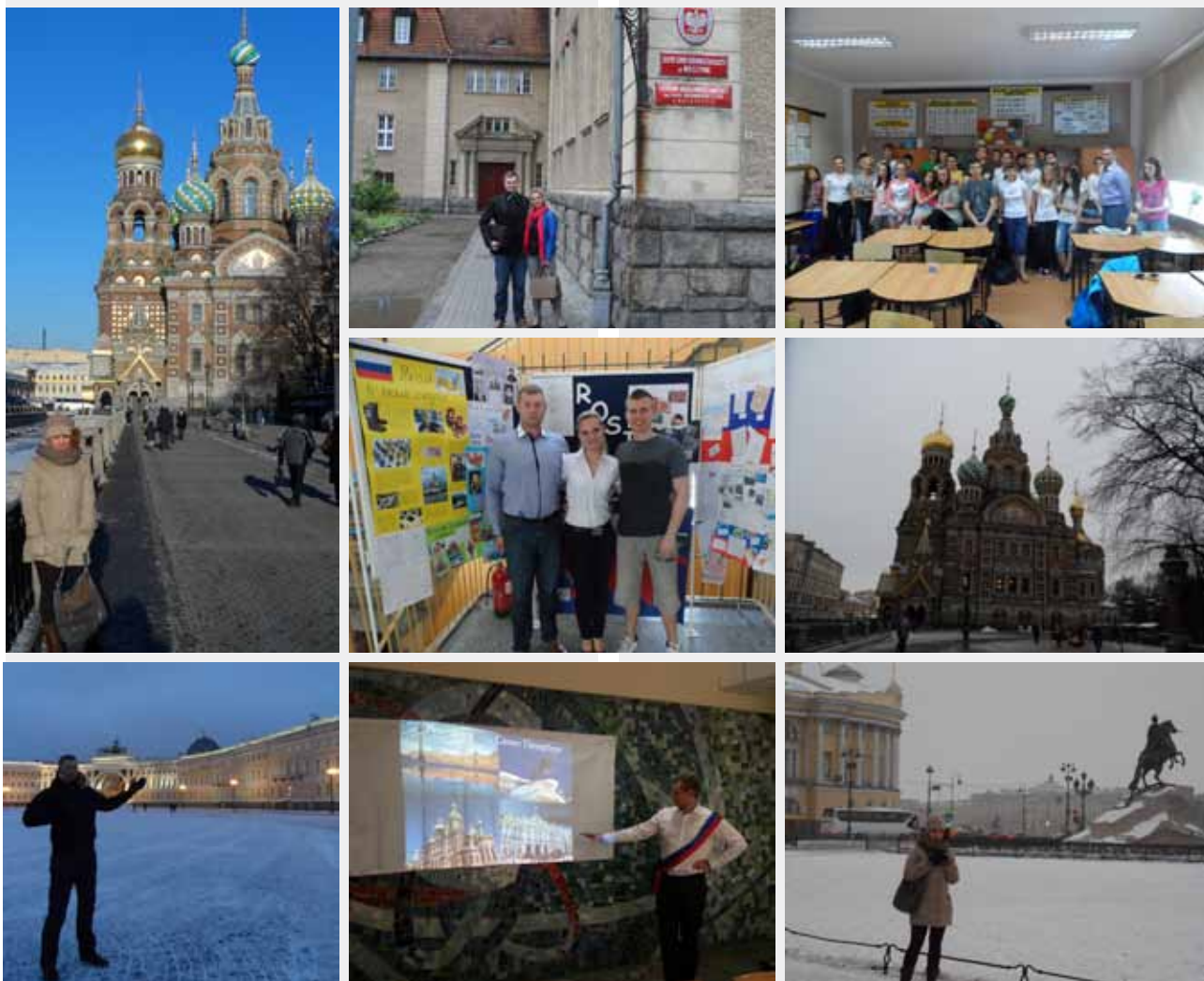
_Prosto z Wenecji Północy!

17 czerwca 2014 r. studenci **Katedry Filologii Wschodniosłowiańskiej** - Katarzyna Zajczenko i Piotr Brzezicki, pod kierownictwem prof. Małgorzaty Łuczyk zakończyli cykl

wybierają się do Miasta Białych Nocy!

Petersburg jest niesamowity - 342 mosty łączące ponad 100 wysp, majestatyczna architektura z licznymi kanałami zamiast ulic. Chcieliśmy pokazać to miasto z perspektywy młodego człowieka, a przede wszystkim rozwiać wszelkie stereotypy związane z Rosją i jej mieszkańcami, którzy tak serdecznie nas gościli. Z niecierpliwością czekamy na kolejny wyjazd i kolejne prezentacje! - powiedziała Katarzyna Zajczenko.

Dla nas, studentów filologii rosyjskiej, zarówno ten wyjazd, jak i możliwość podzielenia się wrażeniami są wiel-

prezentacji poświęconych Federacji Rosyjskiej oraz miastu Sankt Petersburg, które mieli okazję poznać podczas dwutygodniowego wyjazdu (28.01.2014-10.02.2014) w ramach współpracy pomiędzy Instytutem Neofilologii UZ i Katedrą Komunikacji Międzykulturowej Rosyjskiego Państwowego Uniwersytetu im. A.I. Hercena w Sankt Petersburgu.

Łącznie odbyło się 9 prezentacji, między innymi w Zespole Szkół Ogólnokształcących im. Marii Skłodowskiej-Curie oraz Gimnazjum nr 1 w Wolsztynie, gdzie są klasy rosyjskojęzyczne, a także podczas Dni Kultury Rosyjskiej (13-14.05.2014) organizowanych przez Naukowe Koło Rosycystów pod opieką dr Nel Bielniak. Ostatnia prezentacja, która miała miejsce w Sali Dębowej Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. C. Norwida w Zielonej Górze, adresowana była do słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku, którzy już wkrótce

kim doświadczeniem oraz ogromną motywacją do dalszej pracy. - skomentował Piotr Brzezicki

Studenci oraz pracownicy **Katedry Filologii Wschodniosłowiańskiej** byli również zaangażowani w akcję promocyjną nowego kierunku **komunikacja biznesowa w języku rosyjskim**, która była skierowana zarówno do tegorocznych maturzystów z Zielonej Góry, ale też okolic (m. in. Gubin, Krosno Odrzańskie, Ośno Lubuskie, Kwidzyn, Międzyrzecz, Nowa Sól, Przemków, Rzepin, Sława, Sulechów, Szprotawa, Świebodzin, Wolsztyn, Wschowa, Zbąszynek, Żary, Żagań), jak i słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku (Zielona Góra, Żary). W przyszłym roku mamy nadzieję zaprezentować relację z Moskwy!

Piotr Brzezicki
Katarzyna Zajczenko

FOT. Z WYDZIAŁU

_INSTYTUT POLITOLOGII

_Politologiczne podróże: Dania

Rozpoczął się kolejny rok akademicki, czas pracy, wysiłku i starań. Po pierwszych kilku tygodniach znów zaczniemy tęsknić za wspaniałą pogodą, odpoczynkiem, wyjazdem w nieznane. Spoglądając wtedy na krople deszczu pędzące po szybie lub obserwując lepiących bałwana studentów, warto wrócić myślami do chwil cieplejszych - wakacyjnych wspomnień.

25-28 sierpnia odbył się wyjazd studyjny do Danii organizowany w ramach projektu BOTTOM-UP! W wydarzeniu uczestniczyli pracownicy nauki Uniwersytetu Zielonogórskiego: **prof. Wiesław Hładkiewicz, dr Agnieszka Opalińska, dr Lila Młodzik oraz dr Józef Włoszek.**

Projekt BOTTOM-UP! trwający do lutego 2015 r. ma za zadanie spopularyzowanie idei strategii architektonicznej o tej samej nazwie. „Od dołu” jest to projektowanie, w którym z początku skupiamy się na szczegółach, pojęciach elementarnych, by na ich podstawie zbudować większe struktury. Podstawową wadą tej strategii jest konieczność ciągłej weryfikacji ustaleń początkowych w momencie integrowania szczegółów w większą całość.

BOTTOM UP! ma na celu wymianę wiedzy między jednostkami naukowymi a przedsiębiorstwami oraz pobudzenie innowacyjności regionu lubuskiego. Pokazuje również możliwość przeniesienia duńskich „planów wiejskich” i realizacji ich w naszym kraju. Działania popularyzujące skierowane są do trzydziestu pracowników naukowych, wpisujących się w obszar budownictwa, architektury, urbanistyki i pokrewnych, będących mieszkańcami województwa lubuskiego. Liderem projektu jest Doradztwo Społeczne i Gospodarcze, zaś partnerami: AMB Solutions Sp. z o.o. oraz biuro architektoniczne z siedzibą w Esbjergu.

Wycieczkowicze wyjechali do Danii 25 sierpnia, dotarli do Esbjergu, gdzie zameldowali się w Danhostel. Następnego dnia w mieście Fredericia spotkali się z reprezentantami top-down i bottom-up. Po południu obejrzeli Nicolai Kulturcenter w Holding jako doskonały przykład renowacji kompleksu budynków historycznych w centrum miasta.

27 sierpnia udali się na wyspę Mandø, dla której stworzona została wizja zagospodarowania wsi (z serii projektów Planu Wiejskiego). W południe odbyło się wprowadzenie do D1+D2+D3+D4 (Discovery, Dream, Design, Do!) oraz spotkanie ze Stenem Gelsingiem, człowiekiem odpowiedzialnym za wszystkie plany miejskie. Po południu odwiedzili najstarsze miasto w Danii, Ribe. Tam wyjaśniano im, na odpowiednich przykładach architektonicznych, użycie procesu bottom-up podczas renowacji budynków. 28 sierpnia przedstawiciele środowiska naukowego wrócili do Polski.

Profesor Hładkiewicz z entuzjazmem dzieli się wrażeniami z podróży, opisuje zabytki, wyjaśnia szczegóły projektu. Jednak najwięcej emocji wzbudził w profesorze fakt zmiany miejsca i możliwość obserwowania ludzi o zupełnie innej mentalności. Był zadziwiony

skromnością i otwartością Duńczyków, którzy nie okazywali tendencji do amerykańskiego życia „ponad stan”, czy polskiego „niech widzą, że się powodzi”.

Zauważył również bardzo przyjacielskie stosunki panujące na osiedlach mieszkaniowych czy w pasach domków jednorodzinnych. Z rzadka pojawia się tam przejaw mody na gromadzenie swojej posesji i odcinanie się od sąsiadów. W Danii wciąż popularna jest „ławeczka”, na której mieszkańcy siadają popołudniami i wymieniają poglądy. Wiedzą, że w dzisiejszych skomputeryzowanych czasach tradycyjna rozmowa jest bardzo ważnym elementem zacieśniania więzi społecznych. Szkoda tylko, że wielu ludzi w innych krajach o tym zapomina.

Tomasz Mikiera

POBRANE Z: [HTTP://AMB SOLUTIONS.PL/EN/35A57B119A94C79FE5BD97B38DB3E98D.HTML](http://AMB SOLUTIONS.PL/EN/35A57B119A94C79FE5BD97B38DB3E98D.HTML)

RIBE, KATEDRA. POBRANE Z: [HTTP://WWW.SPANGSHUS.DK/TURYSTA/MIASTA/RIBE.HTM](http://WWW.SPANGSHUS.DK/TURYSTA/MIASTA/RIBE.HTM)

RIBE, PRZYSTAŃ. POBRANE Z: [HTTP://WWW.SPANGSHUS.DK/TURYSTA/MIASTA/RIBE.HTM](http://WWW.SPANGSHUS.DK/TURYSTA/MIASTA/RIBE.HTM)

Pytanie na śniadanie

1 października 2014 r. przedstawiciele Instytutu Politologii - dr Łukasz Młyńczyk (z-ca dyrektora Instytutu) i student II roku *politologii* - Krzysztof Łoziński, na zaproszenie 2 Programu Telewizji Polskiej gościli w programie *Pytanie na śniadanie*. Wraz z rozpoczynającym się w Polsce nowym

rokiem akademickim tematem spotkania była możliwość podjęcia darmowych studiów dziennych przez osoby po 40. roku życia. Rozmowę prowadzili Iwona Radziszewska i Łukasz Nowicki. Gospodarzy interesowało, w jaki sposób odbywają się zajęcia, skąd pomysł i możliwość studiowania w takim trybie, pytali o prawa i obowiązki studentów, wrzenia po pierwszym roku studiów oraz o inne, poza politologią, kierunki, które można studiować na Uniwersytecie Zielonogórskim na podobnych zasadach. Na koniec sympatyczni prowadzący sami zastanawiali się nad podjęciem drugiego kierunku studiów.

Należy nadmienić, że taką formułę studiowania udało się zareklamować w ogólnopolskiej telewizji w programie emitowanym na żywo, który dociera do widowni mogącej być zainteresowaną podjęciem studiów na naszej Uczelni.

Instytut Politologii od roku akademickiego 2013/2014 wprowadził studia w formule 40 plus, pozwalającej na podjęcie studiów przez osoby pracujące, bez konieczności

Źródło: <http://pytanienasniadanie.tvp.pl/77060029/drugi-kierunek-studiow-za-darmo>

płacenia jak w przypadku studiów niestacjonarnych. Było to odpowiedzią na oczekiwania mieszkańców Zielonej Góry i okolic, których nie stać na studia odpłatne albo zwyczajnie szukających możliwości dokończenia się czy poznania nowych osób. Warto pamiętać, że studenci zachowują wszystkie prawa studenckie bez względu na rok urodzenia, ponieważ po zmianie przepisów o szkolnictwie wyższym zniesiono limit wieku pozwalający na podjęcie studiów w trybie dziennym. Zajęcia odbywają się w dni powszednie w godzinach od 16.00 do 21.00.

Piotr Pochyły

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

I SPŁYN INŻYNIERA

13 czerwca 2014 r. studenci, pracownicy oraz sympatycy Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska (łącznie 160 osób) wzięli udział w **Pierwszym Spływie Inżyniera**.

Inicjatorem i koordynatorem spływu była dr hab. Urszula Kołodziejczyk, prof. UZ. Imprezę współorganizowały koła naukowe: Studenckie Koło Naukowe „Skamieniały”, Studenckie Koło Naukowe „Czysta Woda” oraz Koło Naukowe „Młodych PZITB”. Sponsorami byli: Parlament Studencki Uniwersytetu Zielonogórskiego, Przedsiębiorstwo Martinez - Lubrza, Ecoverde - Zielona Góra, C.K. Ziemiańin - Zielona Góra, PTPNoZ - Oddział Ziemi Lubuskiej, Sikora Limited - Łagów Lubuski, BHE Sp. z o.o. - Zielona Góra, Stal-Al - Lubsko, Pracownia Usługowo-Projektowa dr. inż. A. Rojna - Słubice, Fundacja im. Maurycego Beniowskiego - Nowa Sól, Wodziej Hektor oraz wielu innych sympatyków imprezy, zobligowanych do działań na rzecz Spływu przez prof. U. Kołodziejczyk.

Przygotowania trwały kilka miesięcy, ale najważniejszymi działaniami były: pomysł, ustalenie trasy, znalezienie

sponsorów i pokonanie wielu nieprzewidywalnych trudności organizacyjnych. Jednak dzięki niezwykle zaangażowaniu wielu osób, impreza udała się na medal!

13 czerwca 2014 r. o godzinie 8.30 z parkingu przed Instytutem Inżynierii Środowiska UZ wyruszyły trzy autokary wypełnione uczestnikami I Spływu Inżyniera, oczekującymi wielkiej przygody.

Wszyscy uczestnicy spływu otrzymali okazjonalne koszulki, czapki oraz stosowne instrukcje:

1. JAK SIĘ UBRAC?

_swobodnie - weź pod uwagę ryzyko zamoczenia i pobrudzenia odzieży,
_zabierz dodatkowo suche majtki (na wypadek nieplanowanej kąpieli),
_na nogi włóż wygodne obuwie (mogą być sandały),
_w przypadku planowanego zwiedzania klasztoru w Gości-kowie-Paradyżu zapakuj strój zakrywający odpowiednie członki.

2. CO ZABRAĆ?

_dobry humor - pamiętaj o uśmiechu,
_napój bezalkoholowy,
_okulary przeciwsłoneczne,
_czapkę (otrzymasz ją od organizatorów),
_t-shirt - (otrzymasz ją od organizatorów),
_krem z filtrem przeciwsłonecznym,

PAMIĄTKOWE ZDJĘCIE PRZED INSYTUTEM INŻYNIERII ŚRODOWISKA – PRZYGODĘ CZAS ZACZAĆ, FOT. P. PŁONKA

WSZYSTKIE MIEJSCA ZOSTAŁY WYPRZEDANE JEDNEGO DNIA – P. JODCZYK I M. TOMASZEWSKA, FOT. J. MOŃKO

NAD CAŁOŚCIĄ CZUWAŁA PROF. U. KOŁODZIEJCZYK – OSTATNIE USTALENIA Z MGR. INŻ. T. BUTRYMOWICZEM, FOT. J. MOŃKO

KTÓRY KAJAK WYBRAĆ...? FOT. P. PŁONKA

A PRZECIEŻ MIAŁO BYĆ TAK ŁATWO – A. SZUMAŃSKA, FOT. J. MOŃKO

_preparat na komary i inne mendi,
_kurtkę przeciwdeszczową,
_worek na śmieci,
_telefon komórkowy (najlepiej w folii i na smyczy).

3. JAK PŁYNAĆ?

_koniecznie załóż kapok (to nie wstyd, lecz obowiązkowy ubiór każdego profesjonalnego kajakarza),
_bezpiecznie i powoli wsiadaj oraz wysiadaj z kajaka - pamiętaj, że „fikołki” się zdarzają i zawsze możesz się zmoczyć,
_pilnuj swojego kajaka i wiosła,
_podczas płynięcia nie wykonuj żadnych gwałtownych ruchów,
_zachowaj rozsądną odległość od sąsiednich kajaków,
_przy przeszkodach wykaż spokój i rozsądek,
_zwracaj uwagę na innych kajakarzy,
_nie pływaj poza wyznaczoną trasą,
_dbaj o środowisko naturalne - śmieci zapakuj do swojego worka (po spływie pozostaw go w kajaku),
_pamiętaj - spływ to nie wyścig - zatrzymaj się, pomyśl i dopiero wtedy działaj.

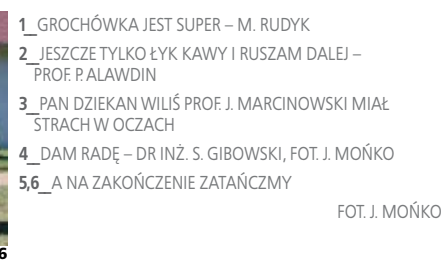
4. KTÓRĘDY PŁYNAĆ (mapa)

Godzinę później uczestnicy spływu odpawali się ze stacji wodnej Martinez w Lubrzy. Dzięki doświadczeniu organizato-

rów, w tym M. Maciejewskiego i A. Lachowicza (studentów UZ), odpawiono 80 kajaków w niespełna 25 minut. Jak ocenił imprezę Ryszard Skonieczek, wójt gminy Lubrza, pod względem organizacyjnym to było mistrzostwo świata w kajakarstwie rzeczno-jeziernym!

A potem było już tylko wiosłowanie oraz ... kwitnące nenufary, szuwały, dzikie kaczkę, łabędzie i piękne widoki. Najważniejsze były jednak badania naukowe jakie studenci przeprowadzili podczas spływu. Ich celem była ocena funkcjonowania oczyszczalni ścieków w Lubrzy i jej wpływu na jakość wód rzeki Paklica - badania prowadzili członkowie koła naukowego Czysta Woda pod kierunkiem dr inż. Barbary Jachimko. Inne badania naukowe dotyczyły wpływu wód rzeki Paklicy na stan obiektów hydrotechnicznych Pętli Boryszyńskiej - badania prowadzili członkowie koła naukowego Skamieniały pod kierunkiem dr hab. U. Kołodziejczyk, prof. UZ.

1_GROCHÓWKA JEST SUPER – M. RUDYK
2_JESZCZE TYLKO ŁYK KAWY I RUSZAM DALEJ –
PROF. P. ALAWDIN
3_PAN DZIEKAN WILIŚ PROF. J. MARCINOWSKI MIAŁ
STRACH W OCZACH
4_DAM RADĘ – DR INŻ. S. GIBOWSKI, FOT. J. MOŃKO
5,6_A NA ZAKOŃCZENIE ZATAŃCZMY

FOT. J. MOŃKO

W przerwie spływu był postój na polanie i ciepły posiłek. Uczestników spływu czekało jednak następne prawdziwe wyzwanie: Jezioro Paklicko Wielkie o głębokości 22,5 m i powierzchni 1,96 km², do pokonania przy silnym wietrze.

Dalej było łatwiej, ... przepływ urokliwą rzeką Paklicą, chociaż i tutaj porośnięte trzciną brzegi oraz powalone drzewa zmuszały do dodatkowej gimnastyki.

Podczas 5-ciogodzinnej trasy, liczącej około 15 km (z Lubrzy do Gościkowa-Paradyża), uczestnicy spływu mieli zapewnione niezwykle atrakcje:

- _wioślarską siłownię na świeżym powietrzu (wśród swoich kolegów i wykładowców),
- _kontakt z przyrodą (meandry, trzciny, bobry, dziki, łabędzie, orły bieliki, perkozy, łyski),
- _wykład z historii (obiekty militarne i hydrotechniczne Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego, klasztor pocysterski w Paradyżu).

Po zakończeniu spływu, autokary przewiozły uczestników spływu z Paradyża do Ośrodka Wypoczynkowego Martinez w Lubrzy. Tam oczekiwał kolejny ciepły posiłek, a ponadto - podsumowanie imprezy.

Były gratulacje dla uczestników wyprawy oraz podziękowania kierowane do władz UZ, sponsorów i organizatorów. Spływ zakończono biesiadnymi tańcami, inicjowanymi przez Wodzireja Hektora (studenta UZ M. Rudyka), który oryginalną muzyką porwał wszystkich do zabawy, bez względu na wiek i pozycję zawodową.

Bogatsi o niepowtarzalne wrażenia i nowe doświadczenia uczestnicy spływu pożegnali się i odjechali do Zielonej Góry.

Ahoj przygodo!

Marta Gortych

Seminarium Audyt bezpieczeństwa ruchu drogowego - dwa lata doświadczeń po implementacji Dyrektywy Unijnej

16 czerwca 2014 r. na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się Seminarium Audyt bezpieczeństwa ruchu drogowego - dwa lata

doświadczeń po implementacji Dyrektywy Unijnej. Organizatorem był Zakład Dróg i Mostów WILŚ UZ kierowany przez prof. Adama Wysokowskiego oraz Lubuska Rada BRD przy Marszałku Województwa Lubuskiego. W seminarium wzięli udział przedstawiciele Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Zarządu Dróg Wojewódzkich w Zielonej Górze, powiatów lubuskich i Wojewody Lubuskiego, członkowie Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji.

Spotkanie otworzył dziekan WILŚ, prof. Jakub Marcinowski, który w swoim wystąpieniu podkreślił wagę rozwiązań inżynierskich dla bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz znaczenie uregulowań prawnych w tym zakresie na poziomie krajowym i europejskim. Przytoczył chronologię powstawania dyrektyw unijnych dotyczących siedlisk oraz ptaków mających doniosłą wagę w planowaniu i budowie dróg i dyrektywy nr 2008/96/WE o zarządzaniu bezpieczeństwem infrastruktury drogowej, która jako tzw. „ludzka” jest uzupełnieniem dyrektyw dotyczących fauny i flory. Określił, że WILŚ, na którym istnieje specjalność drogowa jest właściwym miejscem, gdzie lubuscy specjaliści zajmujący się bezpieczeństwem ruchu drogowego mogą wymieniać się doświadczeniami i wypracowywać nowe inicjatywy służące podniesieniu poziomu działań w tym zakresie w województwie lubuskim. Dzięki współpracy WILŚ z niemieckim partnerem z Bauhaus-Universität z Weimaru możliwa jest wymiana wiedzy o charakterze przygranicznym i zarazem międzynarodowym.

Przedstawiciele GDDKiA, SITK, LOIIB oraz LR BRD zaprezentowali główne obszary swojej działalności z uwzględnieniem tematyki drogownictwa i bezpieczeństwa ruchu drogowego. Prezentacja ta pokazała, że w województwie lubuskim istnieje duży potencjał inżynierski, znający specyfikę budownictwa drogownictwa i zarządzania drogami oraz związanej z tym problematyki brd. Świadomość ta umacnia ideę organizowania seminarium, jako bardzo potrzebnego forum wymiany wiedzy w tej dziedzinie.

Bezpieczeństwo ruchu drogowego jest problemem szeroko znanym w społeczeństwie. Media podają statystykę wypadków drogowych, z której wynika, że na 100 wypadków dziennie, które średnio mają miejsce w Polsce przypada około 10 osób zabitych, a około 150 osób zostaje rannych.

W roku 2013 zginęło na polskich drogach 3,3 tys. osób, czyli prawie tyle ile liczy miasto Małomice w województwie lubuskim. Zauważalna jest tendencja malejąca w liczbie wypadków w ostatnim dziesięcioleciu, ale ciągle w Polsce liczba ofiar utrzymuje się na najwyższym poziomie spośród krajów Unii Europejskiej i wynosi ponad 90 zabitych w wypadkach drogowych na 1 mln mieszkańców.

Ogromny problem społeczny wymaga skutecznych działań, które są podejmowane przez policję, zarządców dróg oraz ośrodki naukowe. Utrzymujące się na wysokim poziomie zagrożenie w ruchu drogowym świadczy o tym, że działania te wymagają dalszego doskonalenia. Zarządzanie bezpieczeństwem infrastruktury drogowej jest

przedmiotem Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/96/WE z dnia 19 listopada 2008 r. Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia i wdrożenia procedur dotyczących przeprowadzania przez państwa członkowskie ocen wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego, audytów bezpieczeństwa ruchu drogowego, zarządzania bezpieczeństwem sieci drogowej i kontroli bezpieczeństwa ruchu drogowego. Takie szerokie i skoordynowane na wielu poziomach podejście do brd wymaga zaangażowania licznej wysokokwalifikowanej kadry inżynierskiej. Dlatego Dyrektywa zaleca szkolenie specjalistów do oceny bezpieczeństwa dróg zwanych audytorami bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Polska zobowiązana przez Dyrektywę do wprowadzenia procedur oceny brd. W dniu 13 kwietnia 2012 r. przyjęła ustawę o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw. Wypełniając wymagania unijne Ustawa z dn. 13.04.2012 wprowadza obowiązek wykonywania audytów brd na drogach transeuropejskiej sieci drogowej obejmującej drogi krajowe. Jednak Dyrektywa zaleca też stosowanie tych procedur na pozostałych drogach, jako podręcznika dobrych praktyk w zakresie brd.

Jak widać problematyka ta posiada wysoką rangę w UE, a od dwóch lat istnieje prawna regulacja bezpieczeństwa drogowego również w Polsce. Organizatorzy seminarium zaproponowali dyskusję o tym czy takie umocowanie brd w systemie prawa krajowego przekłada się na praktykę i sięgają do doświadczeń tych zarządców dróg, którzy w trosce o bezpieczeństwo użytkowników dotychczas wdrożyli procedury audytu brd lub zamierzają tego dokonać.

W ramach seminarium pracownicy Zakładu Dróg i Mostów UZ zaprezentowali dwa referaty: dr inż. Józef Włosek - *Od Dyrektywy 2008/96/WE do nowelizacji ustawy o drogach publicznych - aktualny stan prawny w praktyce*, mgr inż. Artur Juszczyk - *Projekt organizacji ruchu na czas prowadzenia robót - teoria i praktyka w kontekście BRD*. Bardzo ważne referaty o dużej wadze praktycznej wygłosili: naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp. mł. insp. Wiesław Widecki - *Statystyka zdarzeń drogowych w Polsce i woj. Lubuskim w latach 2012-2013* oraz mgr inż. Dariusz Szymkowiak

z GDDKiA Oddz. Zielona Góra, który zaprezentował dwa referaty *Przebudowa przejęcia przez m. Pyrzyce w ciągu drogi krajowej nr 3 na odcinku od km 123+895 do km 125+284 z uwzględnieniem spowolnienia ruchu* oraz *Audyt bezpieczeństwa uchu drogowego przeprowadzony na etapie użytkowania drogi krajowej nr 27 (odcinek Nowogród Bobrzański - Zielona Góra)*.

Istotnym uzupełnieniem referatów i wypowiedzi było wystąpienie Pełnomocnika Wojewody Lubuskiego ds. Infrastruktury Transportowej Bogdana Muchy, który zaprezentował bazę danych o wypadkach drogowych wraz z ich lokalizacją w województwie (dostępne na stronie: stdr.lub.pl/flexviewers/wypadki/). Mapa wypadkowości na drogach województwa lubuskiego oraz stanu technicznego tych dróg powinna być wykorzystywana do analiz zagrożenia wypadkami oraz przeciwdziałania niebezpiecznym zdarzeniom.

Referaty stworzyły okazję do wymiany doświadczeń uczestników seminarium oraz zgłaszania wniosków:

- _podkreślono potrzebę organizowania corocznych spotkań na temat bezpieczeństwa ruchu drogowego ze względu na wagę tematyki;
- _konieczna jest analiza całego procesu inwestycyjnego od studium techniczno-ekonomiczno-środowiskowego do fazy użytkowania od strony projektanta oraz inwestora pod kątem brd;
- _należy popularyzować bezpieczne zachowania na drodze wśród uczniów w szkołach;
- _konieczne jest szkolenie audytorów brd w województwie lubuskim;
- _konieczna jest współpraca wszystkich środowisk zajmujących się projektowaniem i wykonawstwem, w szczególności należy nawiązać współpracę w zakresie brd z Izłą Projektowania Budowlanego;
- _należy popularyzować audyt brd wśród inżynierów budownictwa drogowego w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Wniosek o konieczności szkolenia audytorów brd jest zgodny z postulatami zgłaszanymi konsekwentnie na forum Lubuskiej Rady BRD o braku kadr do zarządzania bezpieczeństwem na drogach. Odpowiedzią na ten wniosek jest kurs audytora brd organizowany na Uniwersytecie Zielonogórskim od października 2014 r., przy udziale lubuskich wykładowców oraz zaproszonych ekspertów z kraju i zagranicy. Szczegółowe informacje o kursie na stronie: <http://www.dk.uz.zgora.pl/kursy.php?s=1>

Józef Włosek

_JUBILEUSZOWA X KONFERENCJA NAUKOWA „KONSTRUKCJE ZESPOLONE”

26 i 27 czerwca w budynku Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się X Jubileuszowa Konferencja Naukowa „Konstrukcje Zespolone”. Jest to jubileusz niezwykle znaczący, gdyż dziedzina wiedzy

stanowiąca podmiot rozważań problemowych jest trudna, a jednocześnie we współczesnym budownictwie niezwykle ważna i znacząca. Dostrzegł to i docenił już jakieś 30 lat temu Profesor Tadeusz Biliński, związany zawodowo z naszą Uczelnią od 1976 r. I to właśnie On jest pomysłodawcą i od początku organizatorem kolejnych konferencji „Konstrukcje Zespólone” na zielonogórskiej uczelni. To dzięki niemu zielonogórski ośrodek naukowy stał się w kraju ośrodkiem wiodącym w tej dyscyplinie wiedzy. A pierwsza konferencja dotycząca tej branży odbyła się roku 1986, czyli 28 lat temu. Późniejsze edycje konferencji odbywały się regularnie mniej więcej co 3 lata.

Tegoroczna, jubileuszowa Konferencja została zorganizowana pod patronatem honorowym Przewodniczącego Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, prof. dr. hab. inż. Wojciecha Radomskiego oraz JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego. Organizatorami Konferencji byli: Instytut Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zielonej Górze, Komisja Nauki Zielonogórskiego Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Zielonogórski Oddział Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTiS) przy współpracy Związku Mostowców RP, Sekcji Konstrukcji Betonowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Sekcji Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN.

W Komitecie Naukowym Konferencji zasiadali profesorowie: Jan Kmita (przewodniczący), Andrzej Ajdukiewicz, Tadeusz Biliński, Kazimierz Flaga (z-ca przewodniczącego), Kazimierz Furtak, Józef Głomb, Anna Halicka, Mieczysław Kuczma, Stanisław Kuś, Andrzej Łapko, Czesław Machelski, Antoni Matysiak, Janusz Murzewski, Wojciech A. Radomski,

Witold Wołowicki, Adam Wysokowski i Jerzy Ziółko. Sekretarzem naukowym był dr Jacek Korentz z Instytutu Budownictwa UZ.

Komitetowi Organizacyjnemu przewodniczył prof. Tadeusz Biliński, natomiast prace Sekretariatu Organizacyjnego Konferencji koordynowała dr Elżbieta Grochowska.

Uczestnicy Konferencji reprezentowali 11 ośrodków krajowych oraz dwa zagraniczne. Z tych ostatnich należy wymienić Białoruski Naukowy Instytut Budownictwa z Mińska (BelNIIS Mińsk) oraz Narodowy Uniwersytet Budownictwa i Architektury w Kijowie (Ukraina). Z ośrodków krajowych obecne były:

- _ Politechnika Poznańska - 9 osób;
- _ Politechnika Wrocławska - 6 osób;
- _ Politechnika Warszawska - 5 osób;
- _ Zachodniopomorski Uniwersytet Techniczny w Szczecinie - 4 osoby;
- _ Politechnika Krakowska - 3 osoby;
- _ Politechnika Lubelska - 2 osoby;
- _ Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa - 1 osoba;
- _ Politechnika Rzeszowska - 1 osoba;
- _ Politechnika Śląska - 1 osoba;
- _ Uniwersytet Zielonogórski - 14 osób.

W sumie w Konferencji wzięto udział około 60 osób, a w tym 45 autorów i współautorów referatów, wśród których było 23 profesorów i doktorów habilitowanych, co szczególnie nobilituje znaczenie i ważność zarówno omawianych zagadnień, jak i samej Konferencji.

Wielkim nieobecnym był prof. Jan Kmita - Przewodniczący Komitetu Naukowego Konferencji i od początku organizowania tych konferencji, ich życzliwy protagonista. Ale stan zdrowia niestety uniemożliwił Panu Profesorowi przyjazd do Zielonej Góry.

Również prof. Wojciech Radomski musiał zrezygnować z uczestnictwa w naszej Konferencji, na rzecz innych obowiązków służbowych. Nie mniej, na ręce dziekana Wydziału wpłynął adres, w którym Profesor w imieniu Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN złożył gratulacje organizatorom Konferencji za dotychczasowe dokonania „w złożoną problematykę konstrukcji zespolonych” i życzył wielu dalszych sukcesów.

Wśród obecnych na sali uczestników X Konferencji „Konstrukcje Zespólone” byli między innymi profesorowie: Jan Biliszczyk, Antoni Biegus, Wojciech Lorenc i Czesław Machelski z Politechniki Wrocławskiej, dalej Kazimierz Flaga i Kazimierz Furtak z Politechniki Krakowskiej, prof. Józef Głomb z Polskiej Akademii Nauk, prof. Stanisław Kuś z Politechniki Rzeszowskiej, prof. Anna Halicka z Politechniki Lubelskiej, profesorowie Andrzej Ryżyński i Witold Wołowicki z Politechniki Poznańskiej i także prof. Leonard Runiewicz z Instytutu Techniki Budowlanej w Warszawie.

Miejscowe władze reprezentowane były między innymi przez z-cę prezydenta Miasta Zielona Góra, Dariusza Lesickiego, oraz przez przedstawicieli Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w osobach: Mirosław Gruszecki, Zbigniew Kokoszka, Przemysław Puchalski i Andrzej Wesoły, a także przez Zenona Bambrowicza - Przewodniczącego Lubuskiej Izby Budownictwa oraz prof. Antoniego Matysiaka - przewodniczącego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział Zielona Góra.

Wszystkie inne osoby obecne na Konferencji, a nie wymienione w niniejszym sprawozdaniu, autor za to niezamierzone uchybienie przeprasza.

Rektor UZ, prof. Tadeusz Kuczyński, uroczystie otwierając Konferencję, podkreślił między innymi jej znaczenie, a zarazem ogromny wkład zarówno zielonogórskiego środowiska naukowego, jak i specjalistów z innych ośrodków naukowych krajowych i zagranicznych w rozwój wiedzy związanej tematycznie z konstrukcjami zespolonymi. Rektor prof. T. Kuczyński podziękował również prof. Wojciechowi Radomskiemu, przewodniczącemu Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, za objęcie patronatem konferencji, a także prof. Józefowi Głombowi z PAN za ciągłą i owocną współpracę ze środowiskiem zielonogórskim.

Pierwszą sesją była tzw. sesja jubileuszowa, której przewodniczyli profesorowie: Kazimierz Flaga z Politechniki Krakowskiej i Jakub Marcinowski, dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. W ramach tej sesji prof. Tadeusz Biliński przedstawił dorobek naukowy pierwszych dziesięciu konferencji **Konstrukcje Zespólone**, które odbyły się w Zielonej Górze w latach 1986-2014, jednocześnie wyjaśniając ze szczególnym podkreśleniem, jak należy rozumieć istotę terminu **konstrukcje zespolone** jako takie i jako gałąź wiedzy. W dalszej części tej sesji JM Rektor UZ złożył podziękowania na ręce organizatorów Konferencji za ich wytrwałość i konsekwencję w organizowaniu kolejnych spotkań, jednocześnie podkreślając znaczenie każdej z tych konferencji zarówno dla naszej Uczelni i zielonogórskiego środowiska naukowego, jak i w ogóle dla nauki w sensie ogólnym w zakresie konstrukcji zespolonych. Opinię rektora prof. Tadeusza Kuczyńskiego potwierdzili również inni uczestnicy Konferencji. Wiadomym już jest, iż sukcesem zielonogórskiego środowiska naukowego jest wydanie monografii pt. *Dorobek nauki polskiej w zakresie konstrukcji zespolonych*, której autorami są profesorowie Tadeusz Biliński z UZ i Jan Kmita

z Politechniki Wrocławskiej. Pierwsze wydanie tej monografii miało miejsce w roku 2000, zaś drugie, uzupełnione w 2009 roku.

Kolejne sesje to sesje problemowe, w ramach których wygłoszono łącznie 31 referatów, które zostały opublikowane w materiałach konferencyjnych.

W pierwszym dniu Konferencji zorganizowano również sesję wyjazdową, w trakcie której zwiedzono Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego w Nowym Kisielinie, a tam szczególne zainteresowanie gości wzbudziły laboratoria, w tym: Laboratorium Budownictwa Zrównoważonego, Odnawialnych Źródeł Energii Elektrycznej, Kompatybilności Elektromagnetycznej, Elektroakustyki, a zwłaszcza zaś Laboratorium Izolacyjności Akustycznej, w którym nikt nie słyszał swojego własnego głosu. Wrażenie piorunujące! Natomiast wieczorem odbyło się uroczyste spotkanie koleżeńskie w Zielonogórskiej Palmiarni.

Sesję zamykającą Konferencję poprowadzili: prof. Kazimierz Flaga - zastępca przewodniczącego Komitetu Naukowego oraz prof. Tadeusz Biliński - przewodniczący Komitetu Organizacyjnego. Zławsza prof. K. Flaga w swoim wystąpieniu końcowym bardzo wysoko ocenił poziom merytoryczny Konferencji oraz jej organizację. W dyskusji końcowej zabrali również głos profesorowie Stanisław Kuś i Andrzej Ryżyński, natomiast prof. Józef Głomb z Polskiej Akademii Nauk, podsumowując Konferencję powiedział: „Chciałbym podziękować organizatorom Konferencji. Jest ona ważna i potrzebna i została bardzo dobrze uformowana. Nie było to łatwe ani technicznie, ani finansowo, ale uczestnicy są bardzo wdzięczni. ... Bardzo dziękujemy organizatorom.”

Marek Dankowski

Konferencje z zakresu mechaniki komputerowej w Barcelonie i w Gothenburgu

W dniach od 20 do 25 lipca w Barcelonie (Hiszpania) odbył się jedenasty Światowy Kongres Mechaniki Komputerowej (11th World Congress on Computational Mechanics - WCCM XI), połączony z 5th European Conference on Computational Mechanics (ECCM V) i 6th European Conference on Computational Fluid Dynamics (ECFD VI).

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego był reprezentowany na tym kongresie przez dr. inż. Arkadiusza Denisiewicza z Zakładu Mechaniki Budowli, który wygłosił dwa referaty. Pierwszy pt. *Two-scale modelling of constitutive relations for reactive powder concrete and their experimental validation* prezentowany był podczas ECCOMAS Olympiads. Była to sesja, na której przedstawiane były wybrane prace doktorskie biorące udział w konkursie ECCOMAS na najlepszą rozprawę doktorską z zakresu metod obliczeniowych obronioną w 2013 r. Drugi referat został wygłoszony na minisymposium pt. *Multiscale Modelling of Materials and Structures*, którego organizatorami byli profesorowie: Tadeusz S. Burczynski (IPPT PAN), Xavier Oliver (UPC) i Maciej Pietrzyk (AGH). Tytuł referatu: *Numerical homogenization of reactive powder concrete in the nonlinear range*, współautorem pracy jest prof. Mieczysław Kuczma z Politechniki Poznańskiej.

14th European Mechanics of Materials Conference od-

była się w mieście Gothenburg (Szwecja) w dniach 27-29 sierpnia. Na tej konferencji dr inż. Arkadiusz Denisiewicz również prezentował wyniki swoich badań wygłaszając referat pt. *Two-scale modelling of constitutive relations for RPC in the nonlinear range*. Współautorem pracy jest prof. Mieczysław Kuczma z Politechniki Poznańskiej. Prezentacja była przedstawiona na minisymposium pt. *Failure in quasi-brittle materials*, którego organizatorami byli profesoro- wie: J. Pamin (PK), B. Sluys.

Marek Dankowski

XIII Letnia Szkoła Architektury - Wójtowice 2014: w poszukiwaniu tożsamości wsi kłodzkiej

Unikalna architektura regionalna to znak rozpoznawczy pogranicza kłodzko-orlickiego. Tradycyjne wiejskie budynki na stałe wpisały się w malowniczy krajobraz Gór Bystrzyckich i Ziemi Kłodzkiej. Niepokoi, że wiele cennych przykładów budownictwa o oryginalnych wartościach kulturowych jest w złym stanie technicznym. Opuszczone, zwykle są demontowane lub przebudowywane, często tracą także swój niepowtarzalny regionalny charakter. Degradacja przestrzeni jest spotęgowana poprzez nową zabudowę o obcych formach, proporcjach i układzie przestrzennym, która realizowana według katalogowych rozwiązań w niczym nie różni się od podmiejskich sypialni wielkich miast. Tego rodzaju inwestycje nieodwracalnie niszczą krajobraz i obniżają atrakcyjność turystycznego regionu, negatywnie wpływając na zagospodarowanie terenu oraz życie lokalnych społeczności.

Ochronie specyfiki regionalnego budownictwa Ziemi Kłodzkiej oraz przeciwdziałaniu narastającym zagrożeniom dla jej unikalnej wartości, służą działania związane z edukacją dzieci, młodzieży, społeczności lokalnych oraz przyszłych architektów, architektów krajobrazu i urbanistów. Letnia Szkoła Architektury to interdyscyplinarne zajęcia studentów, które od 1991 r. są organizowane pod kierunkiem prof. Zbigniewa Bacia. „XIII Letnia Szkoła Architektury - Wójtowice 2014: w poszukiwaniu tożsamości wsi kłodzkiej” odbyła się w dniach 21-30 lipca bieżącego roku. Tegoroczna edycja zorganizowana przez Szkołę Naukową HABITAT - Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, Bystrzyckie Towarzystwo Górskie, przy współpracy Katedry Architektury i Urbanistyki Uniwersytetu Zielonogórskiego, oraz współpracy z SARP Wrocław, objęła swoimi działaniami obszar wsi Wójtowice.

W programie XIII Szkoły Letniej uczestniczyli architekci, znawcy architektury regionalnej, doktoranci Politechniki Wrocławskiej oraz pracownicy Katedry Architektury i Urbanistyki Uniwersytetu Zielonogórskiego: mgr inż. arch. Michał Golański, mgr inż. arch. Justyna Juchimiuk i dr inż. arch. Piotr Sobierajewicz. W warsztatach wzięli udział studenci kierunku *architektura i urbanistyka* na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, studiów II stopnia: Mateusz Klimek, Jakub Omachel i Emilia Pieróg oraz studenci Politechnik Poznańskiej i Wrocławskiej.

XIII Szkoła Letnia odbyła się dzięki finansowemu wsparciu Gminy Bystrzyca Kłodzka oraz Stowarzyszeniu Wójtowice „Powrót do Przyszłości”. Przedsięwzięcie miało na celu nie tylko ochronę krajobrazu kulturowego, lecz również uświadamienie lokalnej społeczności ogromnego potencjału tra-

dycyjnej zabudowy budynków i zespołów osiedleńczych. Na ziemi kłodzkiej Letnia Szkoła Architektury zorganizowana została już po raz trzeci.

Zajęcia w trakcie tegorocznej XIII Letniej Szkoły Architektury odbywały się w dwóch grupach. Zadaniem pierwszej z nich było zwrócenie uwagi na architektoniczną i kulturową wartość obiektów wśród inwestorów oraz samych mieszkańców. Zadanie inwentaryzacyjno-projektowe wiązało się z analizą struktury przestrzennej Wójtowic. Okres rozkwitu miejscowości miał miejsce w latach poprzedzających wybuch pierwszej wojny światowej. Przesiedlania ludności będące konsekwencją drugiej wojny światowej oznaczały przerwanie ciągłości kulturowej i przestrzennej wsi. Codzienne prace w terenie dostarczyły zespołowi dodatkowych spostrzeżeń na temat wsi, zostały również przeprowadzone wywiady z mieszkańcami wzbogacającymi stan obecny i proponowany.

Celem tych wywiadów była identyfikacja wartości omawianego zagadnienia, przypisywanej mu przez mieszkańców, a która wydaje się mieć kluczowe znaczenie dla gospodarczego i społecznego rozwoju tego górskiego obszaru. Analizy dokonane przez zespół dostarczyły cennych materiałów dotyczących przestrzennych walorów użytkowych badanych budynków. Zdefiniowano cechy charakterystyczne architektury domu sudeckiego z uwzględnieniem charakteru budownictwa Kotliny Kłodzkiej. W oparciu o istniejące źródła wykonano analizy przemian przestrzennych w okresie po 1945 r. oraz ich wpływu na tożsamość kulturową wsi. Zbadano i zinwentaryzowano układ przestrzenny oraz strukturę społeczną wsi Wójtowice, a także podjęto próbę adaptacji i konserwacji tych obiektów.

Przed drugą grupą warsztatową postawiono zadanie realizacyjno-budowlane: stworzenie punktu widokowego - trwałego punktu docelowego wycieczek, pełniącego jednocześnie rolę lokalnej przestrzeni publicznej dla wydarzeń społeczno-artystycznych. Użytkownikami i odbiorcami zaprojektowanej struktury mieli być lokalni mieszkańcy jak i przyjezdni turyści.

Na podstawie projektu instalacji plenerowej prof. Zbigniewa Bacia studenci wykonali model w skali 1:50. Następnie przy pomocy wcześniej przygotowanych żerdzi zrealizowano „Symfonię żerdziową” - przestrzenną strukturę w formie trzech ustawionych w rzędzie i spiętych ze sobą diagonalnymi ramami sześcianów.

Wewnątrz sześcianów znalazły się ławy do siedzenia, a przed nimi platforma do inscenizacji artystycznych. Przenikanie formy szkieletowej struktury przestrzennej z góskim krajobrazem zapewnia wielopłaszczyznowy odbiór poprzez nakładanie się obrazów rzeczywistych i projekcji myśli, które otwierają pole dla dalszej kreacji wyobraźni. Każdy z sześcianów, oznaczony symbolami możliwymi do odczytania w konstrukcji brył, poświęcony został innej dziedzinie sztuk pięknych - architekturze, literaturze i muzyce. W pawilonie poświęconym architekturze zaplanowano podwieszoną ruchomą instalację nawiązującą do sztuki kinetycznej i słynnych „mobili” Alexandra Caldera. Mobilna rzeźba poruszana siłą żywiołów przyrody odwołuje się do zmienności ludzkiej percepcji i ma za zadanie spotęgować wrażenie kadrowanych widoków górskiego krajobrazu. Priorytetem było posadowienie budowli na zboczu sudeckiej łąki bez ingerencji w jej szatę roślinną i ukształtowanie. Drewniana konstrukcja szkieletowa została lekko osadzona na punktowych podporach. „Symfonia Żerdzio-

wa” jest nową atrakcją turystyczną na mapie Wójtowic, miejscem szczególnym, które podkreśla walory krajobrazowe Kotliny Kłodzkiej.

Podsumowanie warsztatów odbyło się 30 lipca w sali obrad Rady Miejskiej w Ratuszu w Bystrzycy Kłodzkiej. W trakcie seminarium zaprezentowano wyniki prac grup warsztatowych, przedstawiono propozycje zagospodarowania terenu, makietę wsi oraz film z pracy zespołów i model instalacji plenerowej. W prezentacji podkreślono zwłaszcza równowagę projektowanych przekształceń elementów, które tworzą tożsamość danego miejsca, które pozostaje pod stałą presją. Istotne jest, aby nowy plan, propozycja rozwoju oraz wprowadzone zmiany były zgodne z ochroną środowiska, ze świadomą polityką poszanowania istniejących, unikalnych wartości oraz tożsamości właściwej dla rejonu kłodzkiego. Odnowiona świadomość jest warunkiem koniecznym wprowadzenia zmian w pożądanym granicach. Na podstawie obserwacji regionalnej zabudowy można sformułować kilka podstawowych wytycznych dla tworzenia rozwiązań projektowych dotyczących tego zagadnienia. Wszędzie tam, gdzie uzupełniana jest tradycyjna zabudowa jednorodzinna, wskazane jest w celu utrzymania ładu przestrzennego honorowanie wytycznych dotyczących tworzenia rozwiązań projektowych nacechowanych poszanowaniem wartości architektury regionalnej. Na ziemi kłodzkiej tradycyjna zabudowa stanowi zdecydowaną większość i to ona ma wpływ na kulturowy charakter miejsca. Nowo projektowane uzupełnienia istniejącej struktury powinny uwzględniać przede wszystkim lokalną skalę. Wskazane jest nawiązanie do miejscowych tradycji form architektury mieszkaniowej poprzez próbę ich współczesnej interpretacji. Przy adaptacjach i przebudowach architektury tradycyjnej zgodnie ze współczesnymi wymaganiem i standardami użytkowymi powinny być zachowane i uszanowane podstawowe cechy formy zewnętrznej obiektów.

XIII Letnia Szkoła Architektury miała także wymiar dydaktyczny. Praktyka inwentaryzacyjna, bezpośredni kontakt z użytkownikami przestrzeni - mieszkańcami wsi Wójtowice, kontakt z naturalnym materiałem pochodzącym z pobliskich lasów, nauka jego obróbki i technik łączenia elementów drewnianych oraz intensywna praca zespołowa, zarówno nad częścią inwentaryzacyjną, jak i realizacyjną odbywającą się w plenerze, stanowiła niezwykle cenne uzupełnienie akademickiego programu nauczania architektury. Uczestnicy warsztatów opracowując istniejące obiekty, przy ciągłym udziale ich właścicieli dali przykład działań „bottom-up” - bezpośredniego dotarcia do społeczeństwa, wskazując prawidłowy sposób modernizacji bądź budowy budynków bez niszczenia ich walorów, które wyodrębniają je jako „wzorce regionalne”. Sporządzone inwentaryzacje architektoniczne oraz projekty koncepcyjne rewitalizacji i rewaloryzacji wybranych budynków charakteryzują się specyficzną dla regionu architekturą. Efektem prac są opracowania zawierające przykłady poprawnej przebudowy, rozbudowy, modernizacji istniejących starych domów sudeckich pod kątem dostosowania ich funkcji do obecnych potrzeb i standardów mieszkaniowych.

Podczas tegorocznej edycji Letniej Szkoły Architektury zostało zainicjowane wydarzenie towarzyszące - warsztaty fotograficzne Letnia Szkoła Fotografii. Warsztaty przeznaczone były w szczególności dla mieszkańców Kotliny Kłodzkiej. Priorytetowym celem wydarzenia jest propagowanie

i utrwalanie w świadomości społecznej znaczenia i wpływu na krajobraz kulturowy odrębności architektonicznej Ziemi Kłodzkiej. Podczas dwudniowych warsztatów uczestnicy zapoznali się z cechami architektury regionalnej, zdobyli umiejętność rozpoznawania detalu architektonicznego. Zostali również wprowadzeni w zagadnienia z zakresu estetyki i kompozycji obrazu fotograficznego. Wykorzystując technikę fotografii średnioformatowej zrealizowano dwa tematy: *Detal w architekturze regionalnej* oraz *Architektura na tle pejzażu*. W drugim dniu zaprezentowano podstawy tworzenia fotografii portretowej i socjologicznej w celu realizacji tematu *Moi sąsiedzi. Portrety mieszkańców dzisiejszej wsi sudeckiej*. Podsumowaniem Szkoły Fotografii będzie wernisaż prac podczas Dolnośląskiego Festiwalu Architektury DOFA'14.

Tegoroczna, XIII Letnia Szkoła Architektury była istotnym działaniem lokalnym podejmującym tematykę ochrony i promocji zanikającej architektury regionalnej Ziemi Kłodzkiej. Celem nadrzędnym organizatorów jest zwrócenie uwagi społeczeństwa na problem zniekształceń kultury tradycyjnego budownictwa i wypieranie go przez inwestycje całkowicie odmienne charakterem, detalem, a katalogowe budynki niszczą tradycyjne układy zabudowy. Działania praktyczne pokazują, że architektura regionalna jest wspólnym dziedzictwem, cennym „produktem lokalnym” - wyróżnikiem, który identyfikuje poszczególne regiony kraju.

Zbigniew Bać, Michał Golański, Justyna Juchimiuk, Joanna Ogrodnik, Piotr Sobierajewicz, Zbigniew Tyczyński

_60. JUBILEUSZOWA KONFERENCJA KRYNICKA

W dniach 14-19 września, tradycyjnie już w Krynicy Zdrój, odbyła się **60. Jubileuszowa Konferencja Naukowa Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Komitetu Nauki PZITB**, od lat znana w szerokim gronie specjalistów od spraw budownictwa, jako po prostu **Konferencja Krynicka**. Organizatorami Konferencji byli: Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, Komitet Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej. Patronat honorowy nad konferencją objęli: Elżbieta Bieńkowska - wicepremier, Minister Infrastruktury i Rozwoju, Janusz Piechociński - wicepremier, Minister Gospodarki, Lena Kolarska-Bobińska - Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Robert Dziwiński - Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, Sławomir Sosnowski - Marszałek Województwa Lubelskiego, Piotr Kacejko - Rektor Politechniki Lubelskiej. Komitetowi Naukowemu przewodniczył prof. dr hab. inż. **Wojciech Radomski** natomiast pracami Komitetu Organizacyjnego kierowała dr hab. inż. **Ewa Błazik-Borowa**, profesor Politechniki Lubelskiej.

Pod względem merytorycznym Konferencja podzielona była na część problemową pt. **Budownictwo na obszarach zurbanizowanych - nauka, praktyka, perspektywy** oraz część ogólną pt. **Problemy naukowe budownictwa**. Zasadniczym celem konferencji jest prezentacja najnowszych osiągnięć naukowych z dziedziny budownictwa i wymiana doświadczeń między przedstawicielami świata nauki oraz transfer najnowszych osiągnięć wiedzy do środowiska praktyków.

W słowie wstępnym organizatorów konferencji podkreślono między innymi, cyt. „...Konferencja KILiW PAN oraz KN PZITB jest w roku 2014 konferencją szczególną - JUBILEUSZOWĄ. Odbывается po raz sześćdziesiąty. Po raz pierwszy obrady konferencji przeprowadzone były w roku 1955. Od tego czasu konferencja znalazła swe stałe miejsce w kalendarzu wydarzeń naukowych. Co roku przyciąga licznych uczestników, w niektórych latach bywało tu nawet do 800 osób. Jest miejscem prezentowania osiągnięć naukowych, merytorycznych dyskusji, czasem nawet ostrych polemik. Jest miejscem, gdzie wielu późniejszych profesorów zdobywało naukowe szlify. Jest także miejscem spotkań starszego i młodszego pokolenia naukowców, również towarzyskich i koleżeńskich. Ta konferencja przyciąga niezmiennie wysokim poziomem naukowym, dobrą atmosferą, a także piękną lokalizacją w Krynicy - perle polskich uzdrowisk.

Największym atutem konferencji jest również to, że bezpośrednimi jej organizatorami są kolejno różne wydziały budownictwa polskich uczelni. Dzięki temu każdego roku konferencja jest inna. Nawet małe wydziały i uczelnie mają możliwość pokazania swego potencjału. Konferencja przyczyniła się w ten sposób do rozwoju wielu ośrodków naukowych kraju”.

Także pracownicy Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego, jak zawsze aktywnie uczestniczyli w obradach Konferencji Krynickiej. I tak pierwszej sesji zatytułowanej *Charakterystyka współczesnych obszarów zurbanizowanych*, wspólnie z prof. Wojciechem Radomskim, przewodniczył prof. dr inż. arch. **Zbigniew Bać**.

Na ogólną liczbę przeszło 130 przyjętych do druku i wygłoszonych referatów, kilka, zresztą tradycyjnie już, pochodziło z Zielonej Góry. I tak prof. **Zbigniew Bać** przedstawił zagadnienie pt. *Humanizacja zespołów mieszkalnych w osiedlach wielkopłytowych*. Prof. **Janusz Szelka** był współautorem referatu nt. *Wnioskowanie w systemach z wiedzą niepełną w przedsięwzięciach inżynierskich*. Tematem referatu dr **Beaty Nowogońskiej** była *Prognoza stanu technicznego ścian murowanych w budynkach mieszkalnych*. Dr **Jacek Korentz** - stały bywalec Konferencji, przedstawił referat pt. *Metody oceny pracy przekroju żelbetowego mimośrodowo ściskanego w stanie deformacji pokrywicznych*. W sesji poświęconej konstrukcjom metalowym przedstawiony został referat autorstwa mgr. **Pawła Błażejewskiego** i prof. **Jakuba Marcinowskiego** pt. *Najbardziej niekorzystne imperfekcje geometryczne stalowych powłok sferycznych*. I tutaj należy być dumnym. Tak! My wszyscy wymienieni powyżej, jesteśmy z UZ.

Na zakończenie wypada wspomnieć, że w trzecim dniu trwania Konferencji, w godzinach popołudniowych, odbył się Jubileuszowy Zjazd PZITB w połączeniu z posiedzeniem Komitetu Nauki PZITB. Natomiast na zakończenie organizatorzy Konferencji życzyli wszystkim uczestnikom jak najlepszych wrażeń wyniesionych zarówno z samych obrad, jak i ze spotkań towarzyszących obradom.

Marek Dankowski

ŚLĄSKIE FORUM BUDOWNICTWA

24-25 września w Wyższej Szkole Technicznej w Katowicach odbyła się konferencja naukowo-techniczna pod

nazwą **VI Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa, Nieruchomości**. Została ona zorganizowana przez samorządy zawodowe i gospodarcze regionu śląskiego związane z branżą budowlaną, a w tym między innymi Śląską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w Katowicach, Śląską Izbę Budownictwa, Katowicki Oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, natomiast wśród współorganizatorów wymienić należy Polską Izbę Inżynierów Budownictwa, Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie, Politechniki: Śląską, Krakowską i Częstochowską oraz partnerów instytucjonalnych, którymi były: Wielkopolska i Galicyjska Izba Budownictwa oraz Okręgowe Izby Inżynierów Budownictwa.

Tematem wiodącym Konferencji i jednocześnie przedsięwzięciem programowym było *Dostosowanie wielkopłytowego budownictwa mieszkaniowego do współczesnych wymagań i potrzeb*. Problem niezwykle aktualny i ważny, bowiem przyjmuje się, że w Polsce funkcjonuje około 3,9 mln mieszkań wybudowanych w tych technologiach w minionych dekadach, z czego najwięcej w województwie śląskim. Z szacunkowych danych wynika, że w budynkach tych zamieszkuje obecnie ok. 25 proc. ludności w skali kraju. Problem znany jest nam także z naszego własnego zielonogórskiego „podwórka”. Doskonale wiemy, jak wyglądają i jak żyje się w tzw. „blokowiskach”, powstałych w latach 60. i 70. XX wieku, mimo, że z biegiem czasu przynajmniej ich najbliższe otoczenie wyłdniało za sprawą rozrastających się drzew i krzewów.

Uczestnicy VI Śląskiego Forum Budownictwa przy współpracy z Polską Izbą Inżynierów Budownictwa, PZITB oraz z Instytutem Techniki Budowlanej w Warszawie uznali za priorytetowe przyjęcie następujących założeń i celów programowych:

- przywrócenie budynkom mieszkalnym z tzw. wielkiej płyty sprawności technicznej poprzez ich modernizację i przystosowanie do aktualnych przepisów techniczno-budowlanych oraz wymagań technologiczno-użytkowych, przez co stworzona zostanie nowa jakość ich użytkownikom;
- obniżenie kosztów utrzymania budynków oraz podwyższenie ich wartości i także atrakcyjności osiedli;
- poprawa jakości życia i tzw. „humanizacja” blokowisk.

Natomiast Rada Programowo-Naukowa Konferencji, do udziału w której zaproszono również Profesora **Tadeusza Bilińskiego** z Uniwersytetu Zielonogórskiego, ustaliła następującą szczegółową tematykę problemową spotkania, a mianowicie między innymi:

- ocena trwałości i bezpieczeństwa konstrukcji budynków z wielkiej płyty;
- ocena stanu technicznego istniejących budynków wielkopłytowych w Polsce oraz warunki ich bezpiecznego utrzymania i użytkowania;
- remonty, naprawy i termoizolacja budynków z wielkiej płyty oraz formy finansowania tych przedsięwzięć;
- przebudowa połączona z modernizacją budynków wielkopłytowych oraz kierunki rewitalizacji całych osiedli.

Konferencja obejmowała 7 sesji tematycznych, w ramach których wygłoszonych zostało kilkadziesiąt referatów problemowych. Jak już zaznaczono wcześniej, VI Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa, Nieruchomości miało swój bardzo miły i jednocześnie znaczący akcent zielonogórski. Mianowicie na zaproszenie Organizatorów członkiem Rady Programowo-Naukowej był **Profesor Tadeusz Biliński**

z Instytutu Budownictwa UZ. Równocześnie na konferencji *Dostosowanie wielkopłytowego budownictwa mieszkaniowego do współczesnych wymagań i potrzeb* prof. T. Biliński wygłosił referat programowy pt. *Wpływ lokalnych osłabień elementów konstrukcyjnych na bezpieczeństwo budynku wielkopłytowego*.

Marek Dankowski

CO ROBIĄ NASI STUDENCI PO ZAJĘCIACH NA UCZELNI?

W czasie roku akademickiego spotykamy się z nimi każdego tygodnia na zajęciach. Ale tak naprawdę co o nich wiemy? Co wiemy o naszych studentach prócz tego, że się uczą? Niewiele! A przecież to oni stanowią przez lata część, a dla wielu z nas także sens, życia. W obiegu funkcjonują potoczne opinie o studentach, na przykład o ich pozauczelnianym barwnym życiu i wiele innych opinii, które samych zainteresowanych nieraz mocno krzywdzą.

Dlatego niniejszym chciałbym przedstawić Szanownym Czytelnikom zaledwie kilka przykładów pokazujących, czym zajmują się studenci naszego Wydziału po zajęciach i w jaki sposób umieją pogodzić wszak niełatwą naukę w dyscyplinie *budownictwo* ze swoimi wielkimi pasjami. Wszyscy pamiętamy, jak w 2012 r. laury dla Wydziału zdobywał **Piotr Kaliszuk**, student *architektury i urbanistyki*, osiągając medalowe miejsca (w tym medal złoty) w skali kraju, w jeździe konnej z przeszkodami.

On nie był wyjątkiem. Obecnie, na samym tylko kierunku *budownictwo*, możemy znaleźć co najmniej kilka lub nawet więcej osób, które czas wolny od zajęć wykorzystują na uprawianie swoich własnych pasji, które przynoszą chwałę zarówno im samym jak i powinny stanowić dumę i zaszczyt dla naszego Wydziału, na którym przecież studiują. Przytoczę tylko kilka nazwisk, niekoniecznie w porządku alfabetycznym i niech mi zainteresowani ten nietakt wybaczą.

Na przykład **Marcin Turkowski** (obecnie na V semestrze *budownictwa*) uprawia pływanie i tutaj oczekujemy na miejsca wysoce eksploatowane. **Albert Łuniewicz** (V semestr *budownictwa*) realizuje się we wspinaczce sportowej. **Adam Rudczuk** (V semestr *budownictwa*) zajmuje punktowane miejsca w nieco egzotycznej dyscyplinie o nazwie Ju-Jitsu. 5 kwietnia tego roku w Żaganiu odbyły się zawody Pucharu Polski IMAF (International Martial Arts Federation). Są to zawody eliminacyjne dla kadry Polski IMAF na zbliżające się mistrzostwa Europy. **Adam Rudczuk** i jego kolega **Karol Żukowski** w konkurencji *Ju-Jitsu Mixed Kumite* startowali w barwach sekcji AZS UZ Samoobrona zajmując odpowiednio I i II miejsce.

Adam Szarlłowicz i **Robert Góral** (V semestr *budownictwa*) już prawie zawodowo grają w piłkę ręczną, zaś **Piotr Styczyński** (V semestr *budownictwa*) zaczyna zdobywać laury w zupełnie nietypowej dyscyplinie, mianowicie w kulturystyce.

Są także i panie! Koleżanki **Karolina Szarowar** z *budownictwa* i **Magdalena Mankowska** z *architektury i urbanistyki* są cheerleaderkami Stelmetu Zielona Góra, ubiegłorocznego mistrza i tegorocznego wicemistrza Polski w koszykówce. Do zadań zespołu tanecznego Cheerleaders Zielona Góra należy artystyczna oprawa meczów oraz innych wydarzeń sportowych i kulturalnych.

Wspomniany wcześniej **Adam Szarlłowicz** wyjaśnia, że swoją karierę z piłką ręczną rozpoczął w wieku 11 lat. W gimnazjum awansował do Lubuskiej Kadry Młodzieżowej, która zajęła 7. miejsce w Polsce. Grając później w „TS ZEW” Świebodzin, został wyróżniony jako najlepszy gracz drużyny, która znalazła się wśród 16 pierwszych drużyn w Polsce. I wreszcie na studiach trafił do KU AZS UZ ZIELONA GÓRA, z którym w sezonie 2013/2014 zdobył awans do I ligi. Z okazji tego awansu **Adam Szarlłowicz** został uhonorowany listem gratulacyjnym od JM Rektora UZ prof. **Tadeusza Kuczyńskiego**, który napisał m.in.: *łączenie nauki i pracy zawodowej z uprawianiem sportu nie jest rzeczą łatwą, ale - jak się okazuje - możliwą i przynoszącą wiele satysfakcji*

O tym, jak trudno jest pogodzić studiowanie ze swoim hobby, ile wysiłku i wyrzeczeń trzeba podjąć aby oprócz zadowalających wyników w nauce uzyskać radość i satysfakcjonujące rezultaty w działalności sportowej, opowie Państwu własnymi słowami **Piotr Styczyński**. Cytuję: *Moją pasją jest bardzo niszowy sport, a mianowicie kultury-*

styka. Swoją przygodę z „żelaznym sportem” rozpocząłem już parę twardych lat temu. Początki jak zawsze były trudne, brak odpowiedniego sprzętu, wiedzy, umiejętności nie pozwalał osiągnąć zamierzonych celów. Mimo to nie poddałem się i trwałem w tym sporcie dalej, dzięki temu poznałem wielu pomocnych ludzi. Z ich pomocą poszerzałem wiedzę w zakresie dietetyki, anatomii, suplementacji, a także poprawiłem technikę wielu ćwiczeń. Wraz z upływem lat, nabytego stażu, doświadczenia, współpracy z własnym organizmem zdecydowałem się na udział w zawodach kulturystycznych. Zdecydowałem się na Debiuty kulturystyczne w Ostrowi Mazowieckiej. Zawody te, należą do rangi ogólnopolskiej. Przygotowania do zawodów zacząłem na 6 miesięcy przed startem. Od tamtego czasu nie było mowy o jakimkolwiek podjadaniu i jedzeniu cokolwiek spoza diety. Okres przygotowawczy był bardzo ciężki. Wpadały 3 treningi dziennie 5-6 razy w ciągu tygodnia, do tego obowiązki na uczelni, ale udało się wszystko pogodzić. Wystartowałem w kategorii: kulturystyka mężczyzn do 75 kg, gdzie w grudniu w szczycie budowy masy mięśniowej ważyłem około 92 kg. Na zawodach zmieściłem się w kategorii wagowej i rozpocząłem rywalizację z dwunastoma zawodnikami. Jadąc na zawody nie myślałem o miejscu, po prostu chciałem się sprawdzić, zobaczyć czy jestem w stanie wytrzymać przygotowania do zawodów, które są bardzo męczące zarówno psychicznie jak i fizycznie. Okazało się, że byłem jednym z najlepiej przygotowanych zawodników co zaowocowało sukcesem, a mianowicie **zdobyciem srebrnego medalu**. Podstawą sukcesu była moja ciężka praca oraz pomoc wielu osób, m.in.: trener i zarazem przyjaciel w jednym, rodzice, przyjaciele, koleżanki i koledzy, a także cała grupa **23 BUDSP**, która mogła obserwować zmiany mojej sylwetki przez cały ten okres.

Aktualne plany? Chciałbym wystartować na Mistrzostwach Polski lub Mistrzostwach Polski Juniorów.

Podsumowując - prawda jest taka, iż żeby coś w życiu osiągnąć, trzeba wnieść w to dużo wysiłku i to zarówno w sensie fizycznym jak i psychicznym. Docenić zatem należy naszą młodzież, która u nas studiuje, a poza studiami osiąga wspaniałe wyniki w różnych innych dziedzinach. Oni są naprawdę wspaniali i godni podziwu, a poza tym, jak pisze JM Rektor UZ w adresie gratulacyjnym do Adama Szartowicza: Dzięki występowi naszych zawodników na arenie ogólnopolskiej, Uniwersytet Zielonogórski zyskał godny wizerunek sportowy.

Marek Dankowski

Pani Joannie Wos

wyrazi głębokiego współczucia
z powodu śmierci **OJCA**

składają

współpracownicy z Wydziału Inżynierii Lądowej
i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

V Kongres Młodych Matematyków Polskich

UCZESTNICY KONGRESU

Od 18 do 21 września 2014 r. na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego odbywał się V Kongres Młodych Matematyków Polskich. Organizatorami Kongresu były: WMIE UZ oraz Instytut Matematyczny Polskiej Akademii Nauk przy współudziale

10 pozostałych jednostek stowarzyszonych w Kolegium Dziekanów i Dyrektorów, posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk matematycznych. Kongres został objęty patronatem honorowym przez Małżonkę Prezydenta RP, Panią Annę Komorowską. Komitet Honorowy Kongresu zaszczycili między innymi: Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Minister Edukacji Narodowej i Prezes Polskiej Akademii Nauk. Głównym celem Kongresu było umożliwienie uzdolnionym matematycznie uczniom ze szkół ponadgimnazjalnych z całej Polski bezpośredniego kontaktu z wybitnymi naukowcami oraz z młodymi pasjonatami matematyki z innych szkół. W Kongresie wzięło udział około 450 uczniów z całego kraju, ale również 10 młodych matematyków z Ukrainy, laureatów olimpiad matematycznych. Poprzednie cztery Kongresy odbyły się w Warszawie, Poznaniu, Krakowie i Gdańsku.

Kongres otworzył oficjalnie dziekan Wydziału, prof. Longin Rybiński. W czasie otwarcia, prof. Stanisław Janeczko, były dyrektor Instytutu Matematycznego PAN, opowiedział o ideach, które przyświecały utworzeniu Kongresu. Następnie wystąpiła Natalia Szczucka - dyrektor Przedstawicielstwa Regionalnego Komisji Europejskiej. Mówiła ona o wyzwaniach i możliwościach nauczania matematyki w obecnej perspektywie europejskiej. Po otwarciu odbyła się pierwsza sesja plenarna, na której mówcami byli prof. Marek Kordos z Uniwersytetu Warszawskiego oraz dr Krzysztof Ciesielski z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pierwszy z nich w swoim wykładzie pt. *Ciężkie argumenty* koncentrował się na różnych podejściach do pojęcia środka ciężkości. Drugi - zainteresował słuchaczy słynnym w matematycznym świecie twierdzeniem retraktowym Ważewskiego i jego zastosowaniami. Część popołudniową uczestnicy wykorzystali na poznanie atrakcji i ciekawych zakątków Zielonej Góry i jej okolic. Punktem kulminacyjnym tego dnia był wieczornonocny maraton warsztatów, turniejów i konkursów. Podczas niego można było oglądać wystawę origami oraz pod okiem jej autorów, Krystyny i Wojciecha Burczyków, samego poćwiczyć techniki tam stosowane. Można było również spróbować swych sił w turniejach: szachowym oraz gier strategicznych. Dla najlepszych uczestników turniejów przewidziane były atrakcyjne nagrody. Maraton cieszył się dużym powodzeniem wśród uczniów szkół gimnazjalnych i liceów, a zakończył się dopiero późną nocą.

Na sobotni dzień przewidziano dwa wykłady plenarne: dr. Zdzisława Pogody z Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz prof. Krzysztofa Przestawskiego z UZ. Pierwszy z wykładców przedstawił zastosowanie różnorodności matematycznych w tworzeniu różnych modeli opisu Wszechświata. Opowiadał o tym, jak w historii zmieniano się spojrzenie na Wszechświat i o tym, czy jesteśmy w stanie przewidzieć, jaki naprawdę ma on kształt. Drugi z prelegentów mówił o wykorzystaniu geometrii w programowaniu liniowym. Podkreślał, że głównym celem wykładu było przekonanie uczestników do tego, że aby coś dobrze obliczyć, trzeba to dobrze zrozumieć geometrycznie. Przedstawił to na bazie ciekawego zastosowania programowania liniowego w pewnym teoretycznym problemie matematycznym. Kolejnym punktem programu była emisja filmu poświęconego czterem laureatom medalu Fieldsa. Medale te wręczono im w czasie Międzynarodowego Kongresu Matematycznego, który odbył się w tym roku Korei. Medale te są przyznawane raz na cztery lata, a ich ranga odpowiada Nagrodzie Nobla. Po południu miały miejsce prezentacje referatów

młodych matematyków, uczestników Kongresu. Ich tematyka była bardzo różnorodna, a poziom prezentacji bardzo wysoki. W międzyczasie odbyły się i rozstrzygnięty konkursy: *Zielonogórskie Frasz-Mat* - na najlepszą fraszkę matematyczną oraz *Wielcy i znani o matematyce* oraz konkurs na najciekawszy referat. Punktem kulminacyjnym tego dnia był wieczór kabaretowo-jazzowy, w czasie którego wystąpił Kabaret Ciach oraz kwartet jazzowy z Wydziału Artystycznego UZ.

Ostatni dzień Kongresu zaczął się wykładami plenarnymi prof. Pawła Strzeleckiego z Uniwersytetu Warszawskiego i prof. Tadeusza Nadziei z Uniwersytetu Opolskiego. Pierwszy z mówców rozważał różne dziesiętne przedstawienia potęg liczby 2 oraz ich praktyczne zastosowania, między innymi w wykrywaniu oszustw finansowych na dużą skalę. Z kolei drugi wykład dotyczył powiązań mechaniki z matematyką. Prof. Nadzieja przekonywał w nim uczestników Kongresu do tego, że fizyczna interpretacja twierdzeń matematycznych pozwala lepiej je zrozumieć. Po wykładach miała miejsce gala kończąca Kongres. Na niej rozdano nagrody przyznane w turniejach i konkursach oraz wręczono uczestnikom certyfikaty.

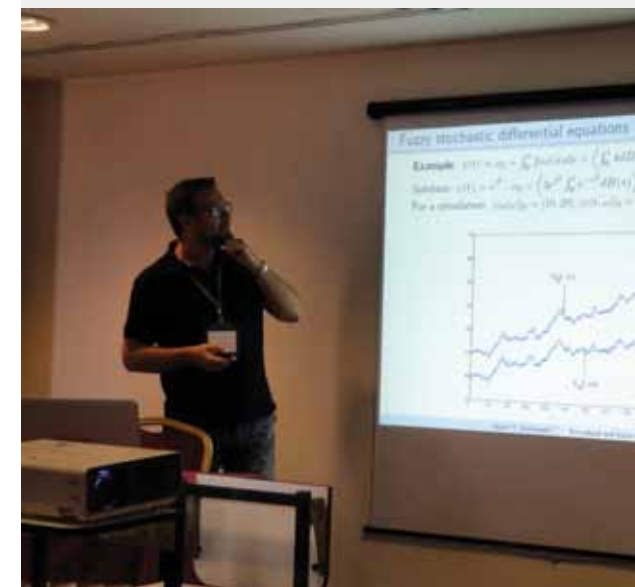
Czytelników zainteresowanych szczegółami Kongresu odsyłamy do strony www.wmie.uz.zgora.pl/kmm, gdzie w zakładce „Media o nas” można znaleźć film podsumowujący Kongres. Bardziej obszerna relacja z Kongresu będzie zamieszczona w następnym numerze Miesięcznika.

Joachim Syga

3rd Stochastic Modeling Techniques and Data Analysis International Conference

W dniach 11-14 czerwca 2014 r. dr Marek Malinowski z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ uczestniczył w międzynarodowej konferencji *3rd Stochastic Modeling Techniques and Data Analysis International Conference* w Lizbonie (Portugalia), gdzie wygłosił referat pt. *Set-valued and fuzzy stochastic differential equations*.

Tematyka stochastycznych równań różniczkowych o war-

FOT. Z WYDZIAŁU

tościach w zbiorach rozmytych jest nowa i spotkała się z zainteresowaniem wielu badaczy z różnych części świata. Dr M. Malinowski otrzymał również zaproszenie do komitetu redakcyjnego czasopisma *Journal of Intelligent and Fuzzy Systems* indeksowanego przez *ISI Web of Science*.

Dni Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ 10-12 czerwca 2014 roku

W dniach od 10 do 12 czerwca 2014 r. w siedzibie WMiE odbyły Dni Wydziału Matematyki Informatyki i Ekonometrii. Szczególną okazję do spotkania członków społeczności akademickiej Wydziału stwarzały przypadające w tym roku dwa jubileusze:

10 lat Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, 75. rocznica urodzin Profesora Michała Kisielewicz. Spotkania miały miejsce w siedzibie Wydziału w budynku A-29 przy ul. Profesora Zygmunta Szafrana 4a. Program obchodów przedstawiał się następująco:

10 czerwca 2014 r. SESJA JUBILEUSZOWA
Otwarcie sesji przez JM Rektora prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego
Wystąpienia Dziekanów Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki prof. dr hab. Andrzej Cegielski dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ
Prof. Michał Kisielewicz <i>Zielonogórska Szkoła Multifunkcji i Inkluzji Różniczkowych</i>
Prof. Diethard Pallaschke, Doktor Honorowy UZ <i>My Friendship and Cooperation to Polish Mathematicians</i>
Prof. Lech Górniewicz, Doktor Honorowy UZ <i>Twierdzenie Peano dla równań różniczkowych zwyczajnych pierwszego rzędu</i>
11 czerwca 2014 r. DZIEŃ BEZ GRANIC (dziedziniec i hall)
Piknik z udziałem gości, studentów, absolwentów, doktorantów oraz pracowników WMiE
12 czerwca 2014 r. SESJA NAUKOWA
Prof. Diethard Pallaschke <i>Morse Theory for Piecewise Smooth Functions</i>
Prof. Lech Górniewicz <i>Zastosowanie indeksu punktów stałych w równaniach różniczkowych w postaci uwikłanej</i>

Obrona doktorska

2 lipca 2014 r. na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr. Rafała Zalas, słuchacza studiów doktoranckich WMiE UZ. Tytuł rozprawy: *Nierówności wariacyjne dla problemów punktów stałych operatorów quasi-nieoddalających*. Promotorem był prof. dr hab. Andrzej Cegielski (Uniwersytet Zielonogórski), promotorem pomocniczym dr Robert Dy-

lewski (Uniwersytet Zielonogórski), natomiast recenzentami: prof. dr hab. Stanisław Migórski (Uniwersytet Jagielloński) oraz prof. dr hab. Dariusz Zagrodny (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego). Rada Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ nadała mgr. Rafałowi Zalasowi stopień doktora nauk matematycznych w zakresie matematyki. Jednocześnie Rada Wydziału podjęła uchwałę o wyróżnieniu rozprawy doktorskiej.

The 10th AIMS Conference on Dynamical Systems, Differential Equations and Applications

W dniach 7-11 lipca 2014 r. w Madrycie (Hiszpania) odbyła się międzynarodowa konferencja *The 10th AIMS Conference on Dynamical Systems, Differential Equations and Applications*. Czynny udział wzięli w niej profesorowie: Mariusz Michta i Jerzy Motyl z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ.

Prof. M. Michta wygłosił referat pt. *Weak and strong solutions to stochastic inclusions and applications*, natomiast prof. J. Motyl referat pt. *Stochastic delay inclusion with Caratheodory-upper separated multifunctions*.

10th Spain-Italy-Netherlands Meeting on Game Theory (SING10)

W dniach 7-9 lipca 2014 roku w Krakowie odbyła się międzynarodowa konferencja *10th Spain-Italy-Netherlands Meeting on Game Theory (SING10)*. Program konferencji obejmował około 140 prezentacji oraz 4 wykłady plenarne. Wśród naukowców obecnych na tej konferencji znaleźli się również pracownicy Wydziału

PROF. DR HAB. ANDRZEJ NOWAK

DR HAB. ZBIGNIEW ŚWITAŁSKI, PROF. UZ

Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ: prof. Andrzej Nowak oraz prof. Zbigniew Świtałski. Wykłady plenarne wygłosili zaproszeni przez Organizatorów światowej sławy matematycy, którzy swoje badania poświęcili Teorii Gier. Wśród nich był prof. Andrzej Nowak z WMiE UZ. Wygłosił on jeden z czterech wykładów plenarnych. Pozostałymi wykładowcami plenarnymi byli profesorowie: Gianfranco Gambarelli z University of Bergamo, Gerard van der Laan z VU University Amsterdam oraz Ariel Rubinstein z Tel Aviv University. Wykład prof. A. Nowaka nosił tytuł: „Markov Perfect Equilibria in Stochastic Altruistic Growth Economies”. Prof. Z. Świtałski na wspomnianej konferencji przedstawił referat pt. „A characterization of the set of equilibrium price vectors in the Gale-Shapley market model”.

Współpraca naukowa z Instytutem Fraunhofera Matematyki Przemysłowej w Kaiserslautern Organizacja niemiecko-polskiej szkoły modelowania matematycznego

W dniach od 26 sierpnia do 26 września 2014 r. dr Maciej Niedziela z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii przebywał na zaproszenie Wydziału Mathematical Methods for Dynamics and Durability w Instytucie Fraunhofera Matematyki Przemysłowej (ITWM) w Kaiserslautern (Niemcy). Wizyta ta związana była z kontynuacją pracy naukowej z dr. Joachimem Linnem i dr. Ederem Santana An-nibale (ITWM Kaiserslautern) w ramach projektu badawczego *Modellierung des Übertragungsverhaltens nichtlinear deformierbarer Strukturen für die Systemsimulation (MÜNS)* (*Modelling the response of non-linear deformable structures for system simulation*). Tematyka pracy obejmuje

kompleksowe modelowanie konstytutywne materiałów lepkosprężystych ze szczególnym uwzględnieniem problemu identyfikacji parametrów materiałowych. Efektem tej wizyty jest podtrzymanie ścisłej współpracy naukowej między dr. Maciejem Niedzielą a Instytutem Fraunhofera Matematyki Przemysłowej w Kaiserslautern oraz uzgodnienie planu wspólnych dalszych badań naukowych na rok 2015. Poza tym, w trakcie swojego pobytu dr Maciej Niedziela przygotował i ustalił plany udziału grupy pracowników i studentów kierunku *inżynieria danych* Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego w niemiecko-polskiej szkole modelowania matematycznego „*Felix Klein Autumn School - Modeling Week and Lectures on Compressed Sensing*”. Szkoła organizowana w dniach 20-24 października 2014 r. przez Centrum Matematyki Feliksa Kleina oraz Instytut Fraunhofera Matematyki Przemysłowej w Kaiserslautern pozwoli jej uczestnikom poznać proces modelowania i rozwiązywania współczesnych problemów inżynierskich pojawiających się w europejskich zakładach przemysłowych.

zebrał Joachim Syga

20th European Conference on Iteration Theory

Od 14 do 20 września 2014 r., w Łagowie odbyło się jubileuszowe, już dwudzieste, spotkanie z prestiżowej serii *European Conference on Iteration Theory*. Konferencje z tej serii odbywają się w wielu krajach Europy, w Polsce dopiero po raz drugi. Tegoroczną zorganizował Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii naszej uczelni. Podczas otwarcia głos zabrał prorektor, prof. Andrzej Pieczyński, witając uczestników i życząc wspaniałej naukowej atmosfery i pięknych osiągnięć. Pokrótce przedstawił też zgromadzonemu Uniwersytet Zielonogórski i jego strukturę. Tegoroczna konferencja zgromadziła 46 czołowych matematyków światowych zajmujących się teorią iteracji i układami dynamicznymi, a także zastosowaniami tych dziedzin w naukach fizycznych, technicznych i ekonomicznych. Wygłoszono 42 referaty. Odbyły się też 4 sesje poświęcone w całości otwartym problemom i ich rozwiązaniom. Profesor Saber Elaydi, główny redaktor *Journal of Difference Equations and Applications*, czasopisma z listy JCR, oddał do dyspozycji konferencji jeden z jego najbliższych tomów. Zostaną w nim opublikowane prace przedstawione podczas ECIT w Łagowie. Gwiazdą pierwszej wielkości tegorocznej konferencji był niewątpliwie prof. Aleksander Szarkowski z Ukrainy. Jeden z największych współczesnych matematyków, współtwórca teorii chaosu, odkrywca uporządkowania liczb naturalnych będącego miarą chaosu. To ostatnie jest znane w literaturze jako *porządek Szarkowskiego*. Twierdzenie opisujące go dalece wykracza poza matematykę, należy do tych, które tłumaczą filozoficzny sens pewnych zjawisk i odkrywają boski element świata. Profesor Szarkowski jest przy tym człowiekiem niezwykle skromności. Kolejna konferencja, *21th European Conference on Iteration Theory*, odbędzie się w Innsbrucku w Austrii, od 4 do 10 września 2016 r.

Witold Jarczyk

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Dr inż. Anna Saniuk, pracownik Instytutu Informatyki i Zarządzania Produkcją Wydziału Mechanicznego, przebywała od 1 do 30 września 2014 r. na naukowym stażu zagranicznym w Słowackim Uniwersytecie Technologicznym w Bratysławie w ramach Krajowego Programu Stażowego Republiki Słowackiej. Celem stażu była realizacja projektu *The rapid planning of production orders in make-to-order automotive industry systems as a tool for achieving competitive advantage*, który polegał na opracowaniu nowej metody planowania realizacji zleceń produkcyjnych, dedykowanej przedsiębiorstwom realizującym produkcję zlece-

niową w przemyśle motoryzacyjnym. Główną korzyścią zastosowania tej metody, jest uwzględnianie głównych celów strategicznych przedsiębiorstwa już na etapie planowania realizacji zlecenia i negocjacji warunków umowy z klientem, co prowadzi do znacznie szybszej i efektywnej realizacji strategii przedsiębiorstwa. Pracę badawczą ułatwiła bardzo aktywna współpraca STU w Bratysławie z firmami przemysłu motoryzacyjnego.

W ramach pobytu w Słowackim Uniwersytecie Technologicznym w Bratysławie dr Anna Saniuk uczestniczyła także w tygodniowym szkoleniu na temat projektów europejskich prowadzonych przez włoski instytut naukowy CREATE-NET Center for REsearch And Telecommunication Experimentation for NETworked communities. Miała też okazję uczestniczyć w pracach nowo otwartego w Bratysławie biura European Alliance for Innovation, które zajmuje się promowaniem, koordynacją i realizacją projektów unijnych.

Tomasz Belica

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

Rozwojowe i społeczne uwarunkowania konfliktu i agresji XXXVII CICA

W dniach 22-25 czerwca 2014 r. w Zielonej Górze odbyła się XXXVII Konferencja zorganizowana przez organizację CICA, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy oraz Uniwersytet Zielonogórski.

CICA jest Międzynarodową organizacją, która powstała 37 lat temu w Hiszpanii jako Coloquios Internacionales sobre Cerbero y Agresión. Celem tej organizacji było i jest wspomaganie rozwiązywania problemów związanych z agresją i konfliktami społecznymi. Pragnąc stworzyć jak najszerszą płaszczyznę wymiany myśli, informacji i doniesień badawczych, akcentując społeczne i rozwojowe uwarunkowania konfliktu i agresji, organizatorzy proponują dyskusję na temat przemocy, terroryzmu, pokoju i konfliktu z punktu widzenia różnych dziedzin, co roku w innym kraju.

W ostatnim 25-leciu ubiegłego wieku i na początku obecnego CICA oprócz zagadnień agresji zajmuje się także jednym z najbardziej ekstremalnych przejawów przemocy jakim jest terroryzm. Do tej pory w 37 spotkaniach zorganizowanych na czterech kontynentach, uczestniczyło około tysiąca uczonych, reprezentujących różne dyscypliny naukowe, z całego świata. Wybrane wpisy naukowe z tych spotkań zostały opublikowane w ponad trzydziestu tomach wydawnictw CICA. W tym roku XXXVII CICA pod tytułem *Rozwojowe i społeczne uwarunkowania konfliktu i agresji* odbyła się w Polsce na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Ze względu na rangę wydarzenia, patronat nad Konferencją objęli rektorzy obu Uniwersytetów - prof. dr hab. Janusz Ostoja-Zagórski - rektor UKW i prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński - rektor UZ, dziekan Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ - dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ, dyrektor Instytutu Psychologii UKW - prof. Janusz Trempała oraz kierownik Katedry Poradnictwa i Resocjalizacji prof. dr hab. Zbigniew Izdebski. Ponadto do grona Mecenasów Konferencji należą: prezydent Miasta Zielona

Góra Janusz Kubicki, zielonogórscy radni, UNESCO, the Society for Terrorism Research oraz Społeczno-Kulturalne Stowarzyszenie Mniejszości Niemieckiej. Patronami medialnymi zostały renomowane czasopisma *Edukacja i Kultura*, *Polskie Forum Psychologiczne* oraz *Polish Journal of Applied Psychology*.

Konferencję przygotowali we współpracy z przewodniczącym prof. Martinem Ramirezem, prof. Adamem Frączkiem, który był Honorowym Przewodniczącym Konferencji, dr Camilą Pagani z Włoch (Chair of Sciences Comitee) pracownicy Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ oraz Instytutu Psychologii UKW.

W tym roku w konferencji wzięło udział 110 uczestników z 6 kontynentów i 15 krajów. Goście przybyli z Czech, Niemiec, Ukrainy, Włoch, Polski, Hiszpanii, Indii, Mongolii, Pakistanu, Rosji, Kanady, Kolumbii, USA, Syrii i Republiki Południowej Afryki.

W czasie konferencji zaprezentowano 2 wykłady plenarne, prezentacje w ośmiu sesjach naukowych, sesję posterową oraz dwa panele dyskusyjne. Wszystkie spotkania i działania skupiały się na omawianiu uwarunkowań agresji i przemocy z różnych perspektyw, metody pomiaru gotowości do agresji i praktycznych implikacji tej wiedzy do wykorzystania przez specjalistów w praktyce.

Specjalnymi Gośćmi konferencji byli: prof. Adam Frączek, który był przewodniczącym Międzynarodowego Towarzystwa Badań nad Agresją (ISRA), rektorem Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie i jest najbardziej rozpoznawalnym polskim badaczem w tym obszarze, dr Arthur Kendall (USA) oraz Alice LoCicero - współzałożycielka i pierwszy prezes Towarzystwa Badań nad Terroryzmem (STR), członek Rady Wydziału w Centrum Szkolenia Wielokulturowego (Boston Medical Center, Boston, MA, USA).

Sesje tematyczne ukazały problemy związane z agresją i przemocą z wielu perspektyw. Profesor Beata Pastwa-Wojciechowska i Andrzej Piotrowski (Polska) prowadzili sesję pt. *Socio - cultural contexts of aggression* oraz sesję pt. *Determinants of aggression in different environments*. Tina Lindhard (RPA/USA), Marzanna Farnicka (Polska) pro-

wadziły sesję poświęconą próbom prewencji wykluczenia społecznego *The problems of the prison in system and the prevention of social exclusion*. W sesji prowadzonej przez Arthura Kendalla zajmowano się prawami człowieka *Responsibility, human rights and peace*, a w sesji prowadzonej przez Camillę Pagani problemem z konceptualizacją zagadnień agresji, przemocy i agresywności *Violence Peace and Complexity*. Alice LoCicero (USA) prowadziła sesję pt. *Terrorism as a threat in contemporary world*, a prof. Lidia Cierpiatowska i Hanna Liberska (Polska) *Determinants of aggression in childhood and adolescence*. Natomiast w sesji prowadzonej przez Barbarę Krahe (Niemcy) uczestnicy przedstawiali prezentacje na temat zjawiska przemocy w bliskich związkach *Aggression in interpersonal relationships*.

Ze względu na tytuł konferencji, wartym podkreślenia wydaje się być poszukiwanie rozwojowych uwarunkowań agresji i przemocy. Niestety okazało się, że dla przedstawicieli psychologii rozwojowej zagadnienia związane z agresywnością, zachowaniami agresywnymi raczej są złożonym kompleksem, w którym uwarunkowania społeczne i biologiczne oraz doświadczenie życiowe są równoprawnymi czynnikami jej rozwoju. Dyskusje panelowe oraz liczne wystąpienia wskazywały na konieczność systematyzowania wiedzy z tego obszaru i odnajdywaniu zależności między wykorzystywanymi nazwami procesów i zachowań. Zauważono bowiem, że często autorzy stosują wymiennie termin „agresja” i „agresywność”, a przecież z punktu widzenia (zwłaszcza) rozwojowego lub społecznego są to zupełnie różne zjawiska.

Ciekawym dla wielu uczestników był panel *Problem agresji jako wyzwania dla psychologii*. Tematyka panelu dotyczyła problemu szeroko pojętej agresji - jej źródeł, uwarunkowań oraz przejawów. Dyskutanci zostali poproszeni o wskazanie obszarów badawczych, które według nich wy-

magają szybkiej interwencji ze względu na negatywne zjawiska społeczne lub są obszarami wręcz „zakazanymi” dla refleksji naukowej. Panel przygotowany został przez prof. Hannę Liberską z UKW, uznanego badacza z psychologii rozwoju i psychologii rodziny. Zaprosiła ona do dyskusji znanych specjalistów, którzy z własnej perspektywy badawczej i praktycznej starali się ukazać najważniejsze i ich zdaniem najpilniejsze problemy godne uwagi w dzisiejszych czasach. Byli to: prof. Lidia Cierpiatowska, prof. Mariola Bidzan, prof. Beata Pastwa-Wojciechowska, prof. Adam Frączek, prof. Zbigniew Izdebski oraz dr Marzanna Farnicka.

Drugi panel zatytułowany *Violence In Prison - legal or illegal* przygotowany i prowadzony przez dr Barbarę Toroń przyciągnął uwagę praktyków, specjalistów oraz służby więziennej. Udział w nim wzięli por. E. Adamska z Domu Matki z Dzieckiem w Krzywańcu, por. M. Barska z Zakładu Karnego w Zielonej Górze, S. Grabowska z Centrum Interwencji Kryzysowej, A. Kucharska-Dziedzic ze Stowarzyszenia BABA, por. D. Najdowska z Zakładu Karnego w Zielonej Górze i prok. Łukasz Wojtasik. Przygotowane wystąpienia poruszyły salę i rozpoczęły dyskusję na temat funkcjonującego systemu oraz o kierunku zachodzących zmian w tym obszarze.

Bardzo bogaty program konferencji zachęca do zajrzenia na stronę <http://www.cicainternational.org/CICAinternational>, na której można znaleźć książkę konferencyjną prezentującą dokładny program tego wydarzenia oraz zdjęcia.

Kolejne takie wydarzenie odbędzie się w Meksyku, a następnie w Kolumbii.

Marzanna Farnicka

O metodach pracy z dziećmi zagrożonymi wykluczeniem społecznym

W dniach 25-27 czerwca na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyło się Seminarium Międzynarodowe pt. *How to help children from families of ethnic minorities in the adaptation to school in V4 countries - Jak pomóc dzieciom z rodzin należących do mniejszości etnicznych w krajach Grupy Wyszehradzkiej zaadaptować się z szkole*. Seminarium to realizowane było w ramach projektu finansowanego przez Grupę Wyszehradzką. Jego koordynatorem jest prof. Hanna Liberska z Instytutu Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, a partnerami: Narodowy Uniwersytet Kultury Fizycznej i Sportu Ukrainy, Uniwersytet Mateja Bela (Słowacja), Uniwersytet w Debreczynie (Węgry), Uniwersytet Zachodnioczeski w Pilźnie (Czechy), oraz Uniwersytet Zielonogórski. W dniach 25-26 czerwca przedstawiciele uczelni partnerskich spotkali się na naszej uczelni, aby wziąć udział w seminarium naukowym oraz warsztatach, w których uczestniczyli studenci, nauczyciele, przedstawiciele mniejszości. W ramach warsztatów poświęconych metodom pracy z dziećmi zagrożonymi wykluczeniem społecznym zaprezentowano zajęcia z arteterapii. Znanie jest wiele metod pracy o charakterze artystycznym, jednak w tym przypadku zaprezentowano warsztat pracy w zakresie choreoterapii oraz rozwoju twórczości plastycznej. Obie metody prowadzone przez doświadczonych praktyków - dr Tatianę Maciejewską i dr Urszulę Gembarę - dostarczyły różnych doświadczeń samym uczestnikom, ale też umożliwiły analizę zebranego przez prowadzących materiału z dotychczasowej pracy. Obie metody wykorzystują inne ośrodki oraz poruszają inne warstwy psychiki. Dzięki temu umożliwiają nie tylko poznanie siebie, integrację, ale także rozwój w sferze ujawniania i kontroli emocji, autoprezentacji, kontroli własnego ciała (w przypadku choreoterapii) jak i postrzegania i kreowania rzeczywistości w formie plastycznej (rysunek terapeutyczny).

W czasie seminarium zaprezentowano także nową metodę pozwalającą pedagogom na szybkie rozpoznanie ryzyka zagrożenia ucznia wykluczeniem społecznym i tym samym na podjęcie wczesnej interwencji. Wykluczenie społeczne przejawiać się może bowiem w postaci nieśmiałości, wycofania z kontaktów z grupą, agresją słowną lub fizyczną czy przyjmowaniem roli ofiary. Często też objawy te dotyczą niskich osiągnięć szkolnych czy niechęci do nauki. Wymienione zachowania w każdej szkole stanowią tzw. zachowania problemowe i dotyczyć mogą płaszczyzny interpersonalnej czy intrapsychicznej ucznia. Prezentowany kwestionariusz jest na razie metodą eksperymentalną. Spełnia on wszystkie wymagania rzetelności i trafności. Ponadto dotychczasowe badania przeprowadzone w Polsce wskazują, że charakteryzuje się on prostotą i przejrzystością i z tego powodu uzyskał pozytywny odbiór u nauczycieli. Jest on krótki i czytelny, co jest ważne dla badanych dzieci, szczególnie w młodszych klasach szkoły podstawowej. Narzędzie obejmuje 4 skale: skalę samooceny, skalę lęku, skalę wykluczenia i akceptacji społecznej. Nauczyciel, w sytuacji gdy chce sobie pomóc określić główny problem dziecka, po wykonaniu badania może określić obszar pomocy i może próbować zmienić sytuację dziecka poprzez udzielenie wsparcia, stworzenie warunków do sukcesu szkolnego. Jeżeli np. po 2 miesiącach zachowanie dziecka lub grupy nie zmienia się, może zwrócić się do specjalisty.

Seminarium było świetną okazją do spotkania się z przedstawicielami mniejszości narodowych oraz dyskusji między uczestnikami, którzy reprezentowali różne kraje i perspektywy. Psycholodzy, socjolodzy, pedagodzy oraz nauczyciele i studenci z Polski, Czech, Węgier, Słowacji i Ukrainy analizowali znaczenie różnic etnicznych dla efektywnej adaptacji uczniów do szkoły. Jako kluczowe czynniki dla adaptacji uczniów uznano język wykorzystywany w komunikacji pozarodzinnej oraz normy i zasady obowiązujące w danych mniejszościach. Główne wnioski dotyczą rozwoju motywacji rodzin do wspierania procesu adaptacji ich dzieci w szkołach „masowych” oraz podniesienie znaczenia rozumienia i posługiwania się językiem większości. Oba wnioski, które mogą być przekute w zadania do realizacji przez nauczycieli czy pracowników socjalnych pracujących w środowiskach mniejszości etnicznych, dotyczą ich motywacji i wartości integracji lub wręcz czerpania korzyści z odrębności. Te zagadnienia wydają się być bardzo ważne w globalizującym się świecie. Dotyczą bowiem pytania - Jak zachować swoją tożsamość, a jednocześnie nie wykluczać się samemu ze środowiska życia?

Marzanna Farnicka

III Transdyscyplinarne Sympozjum Badań Jakościowych, Zielona Góra, 8-10.09.2014

III Transdyscyplinarne Sympozjum Badań Jakościowych odbyło się we wrześniu br. na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego i przebiegało pod hasłem *W poszukiwaniu dróg i inspiracji*. Sympozjum to było kontynuacją realizacji projektu spotkań, seminariów oraz tworzenia ogólnopolskiej sieci badaczy jakościowych. Inicjatywa ta podjęta została dwa lata temu przez naukowców z Zakładu Pedagogiki Kultury Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, a następnie rozwijana była przy współpracy z Katedrą Socjologii Organizacji i Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego. Zgodnie z założeniem twórców TSBJ - prof. zw. dr. hab. Krzysztofa Koneckiego oraz dr. hab. Dariusza Kubinowskiego, prof. UMCS - projekt ten ma na celu integrowanie społeczności badaczy jakościowych w Polsce, wspomaganie współpracy oraz doskonalenie metodologii i praktyki badań jakościowych. Idea transdyscyplinarności sympozjum jest urzeczywistniana w dialogu badaczy jakościowych, którzy zastanawiając się nad funkcjonującymi w reprezentowanych przez siebie dyscyplinach metodami badań kategoriami metodologicznymi i modelami badanej rzeczywistości, poszukują ich odniesień w działalności naukowej i praktycznej.

Trzecie TSBJ było spotkaniem w pełni oddającym charakter „sympozjum” (łac. *symposium* z gr. *sympósion*, syn.; *pósis*, ‘picie; napój’), czyli „zebrania przy winie, podczas którego prowadziło się dysputy filozoficzne” (Słownik Wyrazów Obcych, 1980, s. 719) tym bardziej, że stało się też ono okazją do degustacji wina podczas zielonogórskiego święta Winobrania i zwiedzania jednej z okolicznych winnic.

Tegoroczne Sympozjum było ujęte w konwencji sesji plenarnych, semiplenarnych, grup tematycznych, warsztatów metodologicznego oraz prezentacji projektu grupy badaczy. Łącznie w III TSBJ w Zielonej Górze wzięło udział ponad 140 badaczy (profesorów, doktorów i doktorantów, teoretyków i praktyków) z całej Polski.

Podczas sesji plenarnych badacze jakościowi poddawali refleksji perspektywę prospektywną metodologii badań

jakościowych, poszukiwali istoty transdyscyplinarności badań, strategii jakościowych w badaniach życia publicznego, debatowali nad nowymi propozycjami podejść anali-

tycznych do jednostki jako podmiotu badań jakościowych, prezentowali swoje inspiracje i poszukiwania metodologiczne oraz dyskutowali o możliwościach i granicach poznania jakościowego. Spotkania w grupach tematycznych obejmowały między innymi rozważania nad kierunkami badań biograficznych, potencjałem i ograniczeniami badań nad pamięcią zbiorową i indywidualną biografią. Zastanawiano się również nad charakterem współczesnych badań terenowych. Debatą objęto także strategię badań jakościowych w badaniach dzieci i młodzieży oraz nad niepełnosprawnością. Poddano refleksji możliwości wizualnej analizy rzeczywistości społecznej i użyteczność badań z zastosowaniem fotografii. Poszukiwano istoty badań nad procesami edukacji, nad przedsiębiorczością i organizacjami. Podjęto też próbę odpowiedzi na pytanie o to, jaka jest rola badacza we współczesnych badaniach jakościowych oraz poszukiwano nowych wymiarów badań jakościowych w późnej nowoczesności, nowych podejść do analizy danych jakościowych i możliwości wykorzystania technologii do działań analitycznych.

Klasyczne wykłady debaty i dyskusje toczone przez trzy dni obrad uzupełniły: prezentacja pracy zespołu badawczego prof. zw. dr. hab. Krzysztofa Koneckiego oraz warsztat metodologiczny prof. dr. hab. n. med. Bogdana de Barbaro.

Emocje a polityka - to tytuł prezentacji doktorantów z Uniwersytetu Łódzkiego, pracujących pod kierunkiem prof. Krzysztofa Koneckiego, obejmującej analizę wizualno-werbalną wystąpień polskich polityków w Sejmie. Badacze Uniwersytetu Łódzkiego podjęli próbę rekonstrukcji taktyk przedstawiania emocji z uwzględnieniem przestrzeni, retoryki, technik perswazyjnych na poziomie języka oraz komunikacji niewerbalnej.

Z kolei warsztat metodologiczny *Smutek czy depresja? Zderzenie dyskursów* podejmował refleksję nad dylematem - między prywatyzacją a psychiatryzacją doświadczenia wewnętrznego. Podczas tego spotkania uczestnicy mieli okazję do poddania jakościowej analizie konsultacji rodziny osoby chorującej na depresję i wyłonienia różnych dyskursów, którymi posługiwali się uczestnicy tej sytuacji społecznej.

Sympozjum poprzedziły całonocne, cieszące się dużym zainteresowaniem, warsztaty metodologiczne, zorganizowane również przez Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ, które były prowadzone przez twórców i ekspertów metod jakościowych, reprezentujących róż-

ne uczelnie (m.in. Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Łódzki, Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, Uniwersytet Szczeciński). Warsztaty metodologiczne umożliwiały nabycie i pogłębienie wiedzy teoretycznej i umiejętności posługiwania się w praktyce badawczej metodą biograficzną, metodą dokumentarną, etnografią performatywną, krytyczną analizą dyskursu, badaniami fokusowymi oraz metodologią teorii ugruntowanej. Z szansy udziału w warsztatach skorzystało ponad stu badaczy i pracowników nauki z całej Polski.

III Transdyscyplinarne Sympozjum Badań Jakościowych stało się zdarzeniem społecznym integrującym sieci indywidualnych i zbiorowych działań, których treścią, produktem społecznym są transdyscyplinarne dociekania na temat praktyk badawczych z zastosowaniem metodologii jakościowych. Było ono także próbą dalszego kształtowania i integrowania akademickiego świata w poprzek podziałów dyscyplinarnych. Za sprawą organizatorów III TSBJ stało się przestrzenią prezentacji dorobku badaczy i twórczych dyskusji, inspirujących do dalszych poszukiwań, rozwoju naukowego, a jednocześnie było okazją do mniej formalnych winobraniowych spotkań.

Joanna Kłodkowska
Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu

Transdyscyplinarne Sympozjum Badań Jakościowych w Internecie:
- strona projektu TSBJ: www.tsbj.edu.pl
- strona III TSBJ w Zielonej Górze: www.tsbj.wpsnz.uz.zgora.pl
- zapis sesji plenarnych i semiplenarnych: www.uz.tv.pionier.net.pl

INSTYTUT SOCJOLOGII

Socjobranie 2014 - Zielonogórskie święto socjologii w klimacie wolności

Za nami już czwarte obchody święta zielonogórskiej socjologii, czyli tak zwane *Socjobranie*, w czasie którego pracownicy Instytutu Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, studenci, absolwenci, a także inne osoby związane w jakiś sposób z tym środowiskiem, jak sama nazwa wskazuje, czerpali pełnymi garściami z dorobku i wiedzy nauk społecznych oraz debatowali na różne tematy - zarówno te ważne, jak i mniej ważne. W tym roku z okazji rocznicy transformacji systemowej towarzyszyła nam również dwudniowa konferencja pod hasłem *PARADOKSY NASZEJ WOLNOŚCI. Społeczeństwo polskie 25 lat po Czerwcu '89*, która objęta została patronatem Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego i Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Tadeusza Kuczyńskiego. Uroczystego otwarcia obrad w pękającej niemal w szwach sali konferencyjnej nowej Biblioteki UZ dokonał prorektor ds. studenckich prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski. Konferencja zorganizowana została przez Polskie Towarzystwo Socjologiczne Oddział Zielonogórski oraz Instytut Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, a gospodarzami spotkania byli dr Lech Szczegółta oraz prof. Ewa Narkiewicz-Niedbalec. Wśród gości, którzy zaszczylili nas swoją obecnością znaleźli się również politycy uczestniczący niegdyś

jako parlamentarzyści w tworzeniu prawno-ustrojowych fundamentów nowego ładu społecznego, w jakim przyszło nam dziś funkcjonować. Główny prowadzący dr Lech Szczegółta słuszenie zauważył, iż na sali zebrali się przedstawiciele trzech pokoleń, a mianowicie osoby najstarsze, które brały czynny udział we wdrażaniu w życie zmiany systemowej, pokolenie nieco młodsze, które doświadczyło na własnej skórze PRL-owskich kolejek, a także generacja najmłodsza, wychowana już w nowym ładzie społeczno-politycznym. Tym samym mo-

FOT. WYDZIAŁ

gła nastąpić więc niejaka konfrontacja, bowiem w jednym miejscu spotkały się trzy odmienne perspektywy i spojrzenia na dzisiejsze efekty procesu transformacji.

Uczestnicy konferencji przez cały pierwszy dzień prezentowali swoje stanowiska i dyskutowali o współczesnej polskiej wolności, po to, ażeby później ponownie zebrać się w atmosferze nieco mniej oficjalnej Klubu Studenckiego WySPA. Wieczorne spotkanie przygotowane zostało przez Niezależne Zrzeszenie Studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, co również nie jest przypadkowe, gdyż sama organizacja powstała w związku z wydarzeniami z sierpnia 1980 r. i stanowiła wyraz sprzeciwu młodych ludzi wobec obowiązującego systemu politycznego. Nie bez przyczyny NZS postrzegany był też wówczas jako odpowiednik Solidarności, będący przejawem poparcia ze strony młodych Polaków. Podobnie, choć w zdecydowanie bardziej sprzyjających okolicznościach, stało się także w tym roku, NZS UZ również włączyło się w obchody rocznicowe. W skład komitetu organizacyjnego weszli: Łukasz Czernuszka, Magdalena Kozłowska, Beata Kubaczyk, Katarzyna Mackiewicz, Ewelina Marucha, Marcin Nowak oraz Przemysław Nowak.

Motywem przewodnim tegorocznej imprezy stało się oczywiście „freedom party”, co właściwie w żaden sposób nie ograniczało wyobraźni stylizacyjnej uczestników. Na początek w odpowiedni nastrój wprowadził gości zespół MOST z Nowogrodu Bobrzańskiego, którego mocne brzmienie sprawiło, że cała przemowa mająca otworzyć część zabawową w klubie, wyleciała dyrektor Instytutu prof. Marii Zielińskiej na chwilę z głowy. Ale umiejętność improwizowania się przydała i Pani Profesor otworzyła nasze spotkanie w odpowiednim do „freedom party” stylu. Następnie przyszedł czas na najbardziej emocjonującą część imprezy, czyli wręczenie najlepszym studentom poszczególnych lat *socjologii* nagrody im. Maxa Webera. W tym roku nominowane do tego tytułu zostały następujące osoby:

Studia stacjonarne pierwszego stopnia:
I rok - Aleksandra Baryga, Rafał Czura, Paulina Figler,
II rok - Katarzyna Jarguz, Anna Pazgrat, Karolina Skrzypińska,
III rok - Joanna Baranowska, Piotr Golus, Rafał Ziętek.
Studia stacjonarne II stopnia:
I rok - Justyna Turowska, Justyna Walczak, Ksenia Wilaszek,
II rok - Katarzyna Mackiewicz, Ewelina Marucha, Ewelina Motyka-Henning.

Wśród nominowanych zwycięzca mógł być oczywiście tylko jeden, w związku z czym tegorocznymi laureatami w poszczególnych rocznikach zostali: Rafał Czura (I rok lic.), Katarzyna

Jarguz (II rok lic.), Rafał Ziętek (III rok lic.), Justyna Turowska (I rok mgr) oraz Ewelina Marucha (II rok mgr). Zasady i kryteria, na podstawie których dokonany został wybór najlepszych, przedstawił dr Lech Szczegółta, nie ukrywając przy tym jednocześnie, że nie było wcale łatwo. Sponsorem nagród dla najlepszych studentów, a także poczęstunku w czasie konferencji, był Ośrodek Debaty Międzynarodowej Zielona Góra.

Następnie stery przejęli studenci, którzy w tym roku postanowili się niejako zrewanżować i tym samym przyznać prowadzącym „Baumany”. W tym celu NZS UZ zorganizował plebiscyt, w którym aktualni wychowankowie zielonogórskiej socjologii, a także grono absolwentów oddawało swoje głosy na wykładowców w czterech różnych kategoriach:

I kategoria - *Kosiarz Umysłów*, którego miano zyskał mgr Marek Zieliński, a II i III miejsce zajęli prof. Mirosław Chałubiński, a także *ex aequo* dr hab. Beata Trzop oraz prof. Jerzy Leszkowicz-Baczyński,
II kategoria - *Wporzo Wykładowca*, w której zwyciężyła dr Dorota Bazuń, a kolejne miejsca przypadły dr. Lechowi Szczegółcie i prof. Mariuszowi Kwiatkowskiemu,
III kategoria - *Idealnym Kompanem do piwa* okazał się być zdaniem studentów dr Lech Szczegółta, a zaraz za nim mgr Tomasz Kołodziej oraz dr Dorota Bazuń,
IV kategoria - *Najbardziej Ogarnięta Osoba w Instytucie Socjologii*, to kategoria, w której bezapelacyjnie wygrała mgr Agata Szymandera, a II i III miejsce przypadło dr Dorocie Szaban oraz prof. Mariuszowi Kwiatkowskiemu.

Po uroczystym rozdaniu wszystkich nagród na scenie zaprezentowali się najlepiej przebrani uczestnicy, a zwycięzcą konkursu na najbardziej wolnościowy strój okazał się prof. Mariusz Kwiatkowski, który jak widać nie stracił formy po ostatnim socjobraniowym sukcesie w stroju Ozzy’ego Osbourne’a. Później odbyła się też krótka zabawa z udziałem wykładowców oraz studentów, a następnie wystąpił Andriej Kotin, który był uczestnikiem II edycji Bitwy Kapel wraz z zespołem ZENtrum. Jednak tym razem uraczył socjologów solowym koncertem unplugged, podczas którego można było na chwilę odetchnąć po wcześniejszych wrażeniach. Z kolei część „występową” zakończyły dziewczyny z formacji tanecznej Da Girlz, które ledwo zdołały pomieścić się ze swą energią na WySPowym parkiecie. Dziewczyny wysoko podniosły taneczną poprzeczkę, ale po chwili pozbieraliśmy się z zachwyty i dalej to już sami uczestnicy prezentowali swoje taneczne ruchy. Impreza trwałaby zapewne znacznie dłużej, gdyby nie to, że następnego dnia już od samego rana miała miejsce dyskusja i podsumowanie towarzyszącej *Socjobranie* konferencji. W tym miejscu nie pozostaje więc nic innego jak tylko podziękować wszystkim osobom zaangażowanym w organizację, a także samym uczestnikom, którzy w tym roku świętowali z nami to wydarzenie. Miejmy nadzieję, że również za rok spotkamy się w tak samo, a może bardziej liczonym gronie.

Katarzyna Mackiewicz

Dwadzieścia lat minęło jak jeden dzień...

1 października 2014 r. Instytut Socjologii obchodził 20-lecie powstania

Instytut Socjologii powstał w 1994 roku w strukturach Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Inicjatorem zorganizowania studiów z zakresu socjologii był rektor WSP, prof. dr hab. Jerzy Baksalary. Od 1 września 2001 r. Instytut funkcjonu-

je już w strukturach Uniwersytetu Zielonogórskiego - obecnie na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

Przez dwadzieścia lat funkcjonowania nie żyliśmy samą nauką i pracą, ale także staraliśmy się świętować awanse naukowe naszych koleżanek i kolegów oraz ważniejsze wydarzenia w *Naszym Instytucie* (obchodziliśmy kolejno 5-lecie, 10-lecie i 15-lecie). Także Jubileusz 20-lecia postanowiliśmy uczcić nie tylko tradycyjnie - konferencją naukową pt. *Transgraniczność w perspektywie socjologicznej IX. Pogranicza i centra współczesnej Europy*, która odbędzie się w dniach 22-24 października br., ale także wspólnym wyjazdem integracyjnym.

10 lipca 2014 r., o godz. 7.00 rano wyjechaliśmy na wycieczkę do Spreewald. Wraz z biurem podróży Exodus udaliśmy się do tej blisko położonej i pięknej krainy. W autokarze oprócz pracowników Instytutu Socjologii byli także zaprzyjaźnieni z nami pracownicy z innych jednostek, członkowie naszych rodzin, znajomi i przyjaciele. Program wycieczki był atrakcyjny. Obejmował między innymi zwiedzanie LÜBBEN (Spreewald) z renesansowym zamkiem i centrum turystycznym na Wyspie Zamkowej.

Główną atrakcją stanowił jednak rejs w LÜBBENAU (Spreewald) - czyli przejażdżka łodziami po malowniczej sieci kanałów rzeki Sprewy. Wśród znawców turystyki Spreewald określany jest jako zielona Wenecja. Rzeka Sprewa dzieli się na terenach Spreewald na niezliczone, małe odnogi. Te małe kanały tworzą malowniczą krainę o bogatej historii. Ponad 600 lat temu Spreewald zamieszkiwali Serbołużyczanie. Ich język jest wciąż żywy w Spreewaldzie. Gościom rzucają się w oczy dwujęzyczne tabliczki z nazwami miejscowości. Od 1991 r. Spreewald jest zarejestrowany jako rezerwat biosfery UNESCO. Żyją tu rzadkie gatunki zwierząt i rosną rzad-

kie odmiany roślin. Rzeki przecinają Spreewald jak gęsta sieć. Środkiem transportu numer jeden w Spreewaldzie jest spreewaldzka barka. Barkami śródlądowymi pływa tutaj nawet poczta i straż pożarna. Wąskie mosty przecinają rzeki i łączą poszczególne „wyspy mieszkalne”. Każdego roku tysiące gości wybiera się w czarującą podróż barką przez tę zieloną Wenecję i każdy z nich jest pod wielkim wrażeniem. Aktywni miłośnicy atrakcji wodnych mogą podziwiać rzeczny labirynt w kajaku lub kanu.

Łodziami dołynęliśmy do skansenu w wiosce Lehde, gdzie degustowaliśmy miejscowe piwo, likier ziołowy i słynne ogórki kiszane.

W drodze powrotnej zwiedzaliśmy zespół pałacowo-parkowy BRANITZ w Cottbus (także wpisany na listę UNESCO) z piramidą grobową księcia Hermanna von Pückler-Muskau.

Atmosfera na wycieczce była prawdziwie rodzinna. Nawet letnia burza, która przeszła w trakcie zwiedzania parku nie zepsuła nam humorów. Potwierdziło się raz jeszcze, że nasz instytutowy zespół jest zgrany i sprawdzony w każdych „okolicznościach przyrody”.

Agata Szymandera

FOT. R. SIECZKA

FOT. A. SZYMANDERA

FOT. A. SZYMANDERA

CPTT NA TARGACH W SERBII

Karol Dąbrowski

Centrum Przedsiębiorczości Transferu Technologii

Delegacja lubuskich przedsiębiorców i pracownicy Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii UZ wzięli udział w targach w Nowym Sadzie w Serbii. Są to wyjątkowe targi, gdyż mają długą tradycję - była to ich 81. edycja, a ponadto uważane są za najważniejsze branżowe targi na Bałkanach.

Kierunek Bałkany

Nowy Sad to miasto położone w północnej części Serbii. Jest to stolica autonomicznej prowincji Wojwodiny. Wychodzące ze zgliszczy wojen bałkańskich gospodarcze zaplecze byłej Jugosławii, ze swoimi wielkimi zakładami metalurgicznymi, które teraz tylko straszą pustkami, otwiera się na Europę i szuka możliwości współpracy również z Polską. W spotkaniach zorganizowanych przez sieć Enterprise Europe Network - International Brokerage Event AgroB2B@NSFair, z ramienia Polski udział wzięły następujące lubuskie firmy i instytucje: System Sp. J., Eurobox, Interkommerz, Luk Metal Construction oraz Kostrzyńsko-Słubicka Specjalna Strefa Ekonomiczna. Organizatorem i koordynatorem wyjazdu było Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego - lokalny oddział sieci Enterprise Europe Network.

Potencjał do współpracy

Wieloletnie tradycje przemysłowe widać w Serbii na

każdym kroku. Kiedyś prężnie działający przemysł metalowy, stoczniowy i samochodowy, którego zazdrościliśmy im w czasach PRL-u, zniszczony wojnami i konsekwencjami gospodarczymi teraz powoli się odbudowuje. Dzieje się tak dzięki dużemu wysiłkowi społeczeństwa serbskiego, które czuje się Europejczykami. *Obserwując potencjał serbskich firm z mojej branży, to przypominają one nas w końcówce lat 90. Jest to sytuacja analogiczna do tej, jaka miała miejsce 20 lat temu, w przypadku współpracy polskich firm z niemieckimi. Wydaje mi się, że są to dla nas dobrzy partnerzy do wspólnej produkcji. Szczególnie w zakresie prac czasochłonnych, ale niewymagających posiadania nowoczesnego parku maszynowego - stwierdza Zygmunt Luk, właściciel Luk Metal Construction.* Przedstawiciele firm uczestniczących w wyjeździe, jak i reprezentujący Uniwersytet Zielonogórski, pracownicy CPTT UZ, wrócili z ciekawymi kontaktami i możliwościami współpracy. *Ten rynek był dla nas wielką niewiadomą. Nie wiedzieliśmy czego się spodziewać. Muszę przyznać, że jestem pozytywnie zaskoczony. Sami Serbowie są narodem bardzo życzliwym i pracowitym, a przede wszystkim bardzo cenią nas - Polaków. Wydaje mi się, że jest to właściwy kierunek biznesowy dla naszych firm. I myślę, że wrócimy tu jeszcze na pewno - opowiada dr inż. Roman Kielec, dyrektor CPTT UZ.* W spotkaniach biznesowych z lubuską delegacją uczestniczyli przedstawiciele firm z Serbii i Węgier oraz przedstawiciele instytucji lokalnych (władze samorządowe, Wojvodina Metal Cluster) oraz uczelnie. Przedstawiciele uczelni, władz

DR INŻ. R. KIELEC ORAZ K. DĄBROWSKI, PRACOWNICY CPTT UZ, W ROZMOWIE Z PRZEDSTAWICIELAMI UNIWERSYTETU W NOWYM SADZIE

lokalnych oraz klastra odwiedzą Uniwersytet Zielonogórski w ostatnim tygodniu października.

CENTRUM ZYSKAŁO MOCNEGO PARTNERA

Karol Dąbrowski

Centrum Przedsiębiorczości Transferu Technologii

Do współpracy na polu nauki i biznesu zobowiązali się przedstawiciele Wojvodina Metal Cluster oraz Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego

Podczas majowej wizyty w Serbii doszło do spotkania przedstawicieli CPTT UZ oraz klastra metalowego z Wojwodiny. Spotkanie było na tyle owocne, że zakończyło się podpisaniem listu intencyjnego o wzajemnej współpracy. Reprezentujący stronę serbską Zoran Pekez zaprosił delegację polską do odwiedzenia ich siedziby i zapoznania się

z potencjałem klastra. W spotkaniu oprócz przedstawicieli zielonogórskiej uczelni, wzięli udział przedstawiciele Kostrzyńsko-Słubickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej.

Bałkański gigant

Wojvodina Metal Cluster jest branżowym klastrem zrzeszającym ponad 130 firm, instytucji otoczenia biznesu oraz uczelni. Klastre ma charakter międzynarodowy - należą do niego instytucje i firmy z Węgier oraz Turcji. *CPTT UZ jest pierwszą instytucją z Polski, z którą nawiązaliśmy kontakt. Wierzę, że dzięki Wam będzie ich znacznie więcej - stwierdza Z. Pekez z Wojvodina Metal Cluster.* Istniejący od 2012 r. klastre ma na koncie wiele sukcesów - realizował projekty międzynarodowe (m. in. Network to Network „cluster to cluster” manage-

ment, „VMC Innovation and Business Development Centre - InnoBuddy”), został wyróżniony i nagrodzony przez Europejską organizację nadzorującą klastry, a realizowany przez Vojvodina Metal Cluster projekt został uznany za trzeci najlepszy projekt klastrowy realizowany w ramach projektów na lata 2007-2013. *Mamy dużo pomysłów i nie brakuje nam zapatu do pracy. Wiem, że jest jeszcze dużo do zrobienia, ale akurat pracy się nie boimy. Czujemy się częścią Europy i chcemy z nią współpracować* - konkluduje Z. Pekez.

My Słowianie...

Rozmowy podczas spotkania, które odbyło się w Temerinie, w siedzibie Vojvodina Metal Cluster, prowadzone były na początku po angielsku. Szybko jednak strony doszły do wniosku, że w sumie to my się rozumiemy w naszych ojczystych językach i od tego momentu rozmowy toczyły się znacznie weselej i bardziej owocnie. *Cieszy nas to, że zdecydowaliście się nas odwiedzić. Nasze kraje nie współpracowały ostatnio najlepiej na polu gospodarczym i naukowym. Najwyższy czas to zmienić.* Na te słowa Prezesa Pekeza wypowiedziane po serbsku strona polska zareagowała gromkim - *Hwala!!* (co po serbsku znaczy zgoda, racja). *Jesteśmy bardzo szczęśliwi, że znaleźliśmy bratnie dusze tutaj, w Serbii. Jestem przekonany, że razem możemy osiągnąć wiele, a nasza współpraca będzie się rozwijać* - stwierdził dr iż. Roman Kielec, dyrektor CPTT UZ.

Współpraca nie tylko na papierze

Zapisane w treści porozumienia informacje dotyczą wspierania długofalowej współpracy między organizacjami i wymiany informacji istotnych dla rozwoju gospodarczego, zgodnie z regionalnymi, krajowymi i unijnymi przepisami regulującymi stosunki między Polską a Republiką Serbii. Zapisy dotyczą również realizacji wspólnych działań, zmierzających do identyfikacji i nawiązywania kontaktów pomiędzy firmami serbskimi i polskimi, a także między instytucjami naukowymi i rozwojem, wymiany dobrych praktyk w zakresie zarządzania i rozwoju klastrów oraz wdraża-

PEKEZ VOJVODINA METAL CLUSTER Z. PEKEZ ORAZ DR IŻ. R. KIELEC W SIEDZIBIE KLASTRA W TEMERINIE

PIERWSZA STRONA POROZUMIENIA POMIĘDZY CPTT UZ A VOJVODINA METAL CLUSTER

nia działań związanych z transferem wiedzy w dziedzinie technologii i innowacji. Porozumienie ma również na celu określenie możliwości wspólnego przygotowania i realizacji projektów w ramach programów finansowanych ze środków UE. Najlepszym dowodem na to, że współpraca jest nie tylko na papierze, jest fakt, że CPTT UZ wspólnie z K-SSSE zaprosili Vojvodina Metal Cluster do odwiedzenia naszego regionu. Wizyta zaplanowana jest na październik tego roku.

ANGIELSKI WALC* BIBLIOTEKA CIĄGLE W DRODZE

Donata Wolska

Biblioteka Uniwersytecka

W tym roku byłam w stolicy Wielkiej Brytanii - Londynie. Miasto tętni życiem i nigdy nie zasypia. Wpływ na łagodny klimat ma Ocean Atlantycki, który sprzyja dobremu samopoczuciu mimo zachmurzenia i częstych opadów deszczu. Roślinność Wielkiej Brytanii jest różnorodna. Występuje tam również - śródziemnomorska.

Londyn liczy przeszło 7 milionów mieszkańców. Obecnie kultury przenikają się wzajemnie tworząc jedno z najbardziej kosmopolitycznych miast na świecie. Prawdziwa Wieża Babel! Metropolia zajmuje około 1600 km² powierzchni i leży

po obu stronach Tamizy, nazywanej w starożytności Tamesis. Jest to jedna z najdłuższych rzek Wielkiej Brytanii, licząca 350 kilometrów kwadratowych. Uchodzi do Morza Północnego tworząc estuarium, które w języku łacińskim oznacza „drogę morską”. Do końca lat 60. Tamiza była jedną z najbardziej zanieczyszczonych rzek na świecie, pozbawioną całkowicie flory i fauny. Po jej skrupulatnym oczyszczeniu pojawiło się w niej prawie sto gatunków ryb. Szerokość Tamizy nie przekracza trzystu metrów, a ruch odbywa się jedynie wzdłuż rzeki z zachodu na wschód i z powrotem. Z promów kursujących w poprzek Tamizy można skorzystać jedynie w pobliżu ujścia rzeki do Morza Północnego. Poza godzinami szczytu pływają głównie statki i promy wycieczkowe, barki oraz łodzie. Z rzecznej trans-

portu korzysta rocznie około trzech milionów pasażerów, przeważnie spragnionych dodatkowych atrakcji - turystów.

Kolejka linowa nad Tamizą kursuje na przestrzeni ponad jednego kilometra. Posiada 34 wagoniki, w których może przewieźć 2,5 tysiąca pasażerów w ciągu jednej godziny. Połączyła dzielnice North Greenwich i Royal Docks. Z okien wagoników rozciąga się panoramiczny widok na metropolię. Budowa jedynej w Zjednoczonym Królestwie kolejki rozpoczęła się w 2011 r. i kosztowała 60 mln funtów pochodzących z konta linii lotniczej Emirates Airline, której siedziba znajduje się w Dubaju. Opłata za jednorazowy kurs wynosi 4 funty i 40 pensów. Kupując bilet powrotny otrzymujemy niewielką zniżkę. Wagoniki zaprojektowane są również pod kątem osób niepełnosprawnych i poruszających się na wózkach inwalidzkich. Kolejkę skonstruowali angielscy architekci z Wilkinson Eyre Architects, będący również twórcami większości obiektów sportowych przeznaczonych na potrzeby XXX Letniej Olimpiady w Londynie, a także budowli uniwersyteckich, między innymi jednego z budynków Biblioteki Bodlejańskiej, stanowiącej zarazem Bibliotekę Główną Uniwersytetu Oksfordzkiego, która jest drugą (po British Library) pod względem wielkości księgozbioru biblioteką w Zjednoczonym Królestwie. Od 1610 r. Biblioteka Bodlejańska otrzymuje egzemplarz każdej książki opublikowanej w Wielkiej Brytanii.

British Library powstała z połączenia: British Museum, Biblioteki Centralnej oraz Wypożyczalni Nauk Humanistycznych i Technicznych. Znajduje się tutaj Muzeum Książki Drukowanej założone w 1753 r. Odtąd Muzeum systematycznie powiększa swoje zbiory o większość książek wydanych na terenie UK, posiada też prawa do przechowywania kopii wszystkich dokumentów wydanych na terenie Zjednoczonego Królestwa, czasopism i gazet, map, atlasów i wydawnictw nutowych. Centralna biblioteka została założona w 1916 r. i pierwotnie była pomyślana jako wypożyczalnia książek wyłącznie dla tych, którzy nie mieli innych możliwości skorzystania z interesującej ich lektury.

Obecnie British Library to pulsująca życiem instytucja i jedna z największych bibliotek na świecie. To, co zdziwiło mnie najbardziej - to zapach. Wchodząc do budynku czuje się aromat przygotowywanych potraw. Można dostrzec naukowców skupionych nad dziełami, studentów z laptopami oraz tych, którzy chcieli spotkać się z przyjaciółmi, zjeść obiad lub deser, wypić kawę bądź popularną czarną herbatę z mlekiem. Filizanka dobrej kawy i słodka bułka z roźdzynkami kosztuje niecałe 3 funty. Nawiasem mówiąc oferta gastronomiczna Londynu jest bardzo bogata ze względu na jego wielokulturowość. Dolną część biblioteki zajmują sklepiki, muzeum z nieustannie zmieniającymi się wystawami, szatnie, portiernie i punkt informacyjny. Po szerokich schodach wchodzi się na kolejne piętra wypełnione po brzegi ludźmi, siedzącymi wszędzie tam, gdzie tylko jest to możliwe. Moim zdaniem jest to jedno z piękniejszych miejsc w Londynie, w którym można poznać historię kraju.

W Dziale Zbiorów Specjalnych znajdują się rękopisy hebrajskie, koptyjskie, łacińskie, syryjskie i wiele innych, listy Leonardo da Vinci, rękopisy Wiliama Szekspira, korespondencja Beatlesów oraz Magna Charta Libertatum inaczej Magna Carta, czyli Wielka Karta Swobód, którą stanowi akt wydany w Anglii w 1215 r. przez króla Jana bez Ziemi, będącego królem Anglii na przełomie XII i XIII wieku. Przydomek „bez Ziemi” uzyskał dlatego, że w przeciwieństwie do swoich braci nie otrzymał żadnych ziemskich posiadłości od swego ojca Henryka II.

W bocznych pomieszczeniach budynku znajdują się czytelnie, izby rękopisów i cennych manuskryptów, między innymi pierwsze wydanie dzieł Dickensa. Czytelnie oferują półtora miliarda książek do przeczytania lub przejrzenia, a ich zbiór nieustannie się powiększa. Od 2013 r. British Library archiwizuje brytyjskie strony internetowe celem zachowania „narodowej pamięci elektronicznej”. W ciągu roku biblioteka jest w stanie zarchiwizować więcej internetowych zasobów niż przez 300 lat tradycyjnych dzieł. W zbiorach Biblioteki Brytyjskiej znajduje się przeszło 750 milionów stron czasopism papierowych. Bibliotekarze uważają, że gromadzenie zasobów internetowych jest konieczne, bo większość informacji znika bezpowrotnie.

Biblioteka cieszy się ogromną sympatią Londyńczyków nie tylko jako ksiąznica, ale i miejsce spotkań. Jej roczny budżet wynosi milion funtów.

Po British Museum kręca się niezliczone rzesze turystów. W połowie XVIII w., gdy zbiory udostępniono po raz pierwszy publiczności, należało napisać prośbę o możliwość wejścia do wnętrza budynku. Wpuszczano tylko dziesięć osób na godzinę przez trzy godziny dziennie.

W British Museum byłam na niezwykle wystawie zatytułowanej „Osiem mumii. Osiem egzystencji”. Pierwsza z mumii trafiła do Londynu już w roku 1756, jednakże dopiero nowoczesna technologia w postaci tomografii komputerowej, pozwoliła na jej dokładne zbadanie i wgląd do wnętrza bez uszkodzenia delikatnych warstw balsamu. Pracownicy opracowali w arcyciekawy sposób „rozbiernie” mumii pokazując to na ścianie. Warstwa po warstwie w komputerowej symulacji. Mumie zostały starannie wyselekcjonowane i obrazują przeszło 4000 lat balsamowania ciał, począwszy od 3500 r. p.n.e. aż do roku 700. Na kanwie eksponatów w barwnej oprawie została wyeksponowana biografia zabalsamowanego człowieka, a na jej tle historia jego kraju głównie Górnego Egiptu i Sudanu. Współcześni naukowcy podali nawet przyczynę śmierci tych osób. Jedną z nich był zawał serca, inną - zabójstwo. Wystawa czynna jest do 30 listopada, sponsorowana przez Juliusa Baera, a jej technologicznym partnerem jest Samsung. Autorami katalogu są John Taylor i Daniel Antonie.

Niegdyś Tamiza była główną arterią Londynu, obecnie jej funkcję przejęło metro, które stwarza imponujące wrażenie. Łączna długość linii wynosi 408 kilometrów, rocznie obsługuje 976 mln pasażerów, Codziennie z metra korzysta przeszło 2 mln osób, a najbardziej zatłoczoną stacją jest Victoria Station. W istocie aż 60 proc. trasy przebiega na powierzchni, a pozostałe 40 pod ziemią. Temperatura w metrze jest zwykle o 10 stopni wyższa niż na powietrzu. Londyńskie Underground nazywane przez mieszkańców „Tube” (kolejka podziemna, rura) jest jednym z najlepiej rozbudowanych systemów metra na świecie. Można nim dojechać prawie wszędzie i na dodatek bardzo szybko. Każda linia oznaczona jest innym kolorem i nazwą. Odległość z centrum do peryferyjnych dzielnic wynosi prawie 50 kilometrów. Podróżowanie metrem jednakże jest dość kosztowne. Najlepiej posługiwać się plastikowym biletem wielokrotnego użytku nazwanym Kartą Oyster. Można jej używać zarówno w metrze, jak i w autobusach. Londyńskie metro cieszy się zasłużoną sławą nie tylko ze względu na wszelkie udogodnienia, ale także z powodu wielu legend i poruszających historii. Pod ziemią znajduje się kilkadziesiąt nieczynnych stacji. Do 2000 r. Muzeum Transportu organizowało śmiałe wycieczki dla pasjonatów kolei po podziemnych tunelach. Podczas II Wojny Światowej metro

służyło jako schronienie dla ludności cywilnej. Początkowo administracja była temu przeciwna, później jednak wypo-

sażono podziemne stacje w niezbędne urządzenia sanitarne. Rząd brytyjski wyasygnował kwotę 16 miliardów funtów na modernizację metra, a przede wszystkim na zapewnienie bezpieczeństwa jego użytkownikom. Decyzję tę podjęto po tragicznym pożarze na stacji King's Cross w 1987 r., podczas którego zginęło 31 pasażerów i członków załogi. Zaostrzono też przepisy dla użytkowników metra, zlikwidowano wszelkie drewniane elementy, zabroniono palenia papierosów. Podobno po stacji Covent Garden krąży duch mężczyzny. Z jego powodu kilku pracowników zrezygnowało z pracy. Me-

tro jest też mekką młodzieży i włóczęgów. Władze miały kilka pomysłów, aby złagodzić przemoc wobec pracowników metra nadając koncerty muzyki klasycznej, a także rozpylając delikatny zapach „Madeleine” stworzony specjalnie, aby zniwelować brzydkie zapachy metra. W tunelach żyją niezliczone ilości myszy i rozmaitych gryzoni, które upodobały sobie szczególnie tory pomiędzy stacjami Waterloo i Oxford Circus. W sprzedaży znajduje się uroczą kolekcję książeczek poświęconych kilkunastu rodzinom myszy żyjących w metrze pod tytułem „Underneath the Underground” autorstwa Anthei Turner z ilustracjami Andiego Hunt. W ubiegłym roku Underground obchodził 150-lecie istnienia.

Uczestniczyłam też we wspaniałej zabawie nazywanej **Grą Uliczną**. Organizator ogłasza się w Internecie i wyznacza miejsce spotkania. Tym razem był to jeden z parków znajdujący się w centrum Londynu wśród okazałych buków, dębów, jesionów i platanów oraz miniaturowych pomników przedstawiających angielskich bohaterów narodowych. Na ławkach i trawnikach odpoczywali turyści. Każdy był zajęty rozmową, jedzeniem, przeglądaniem prasy lub żeglowaniem po Internecie. Zebrała się garstka chętnych, w tym rodowici Londyńczycy. Każdy otrzymał mapki i kartki ze zdjęciami. Należało kierować się wskazówkami na mapce i odnaleźć miejsca, które pokazane były na fotografiach, a następnie dopasować do nich nazwę ulicy i jej numer, a także to, co ciekawego wydarzyło się pod danym adresem, bądź kto tam mieszkał. Odnalazłam kilka z zaznaczonych miejsc, między innymi budynek, w którym mieszkał Mozart wraz z rodzicami i siostrą od 1764 do 1765 r. Trafiłam też do domu, gdzie urodził się angielski pisarz Frederick Marryat, autor powieści o tematyce marynistycznej, a także pod adres mieszkania Waltera Hayle Walshe, zmarłego w 1892 r. wybitnego lekarza angielskiego pochodzenia irlandzkiego. Na kartce figurowały też zdjęcia ciekawych

elementów architektonicznych, które należało odnaleźć i dopasować do odpowiedniego budynku. Wyznaczony czas

FOT. DONATA WOLSKA

to dwie i pół godziny. Rozstrzygające spotkanie miało miejsce na barce cumującej na Tamizie naprzeciwko London Eye (Londyńskie Oko), którego budowa została ukończona w 1999 r. Jest to tzw. Diabelski Młyn. Na kole znajdują się 32 klimatyzowane kapsuły pasażerskie. Koło obraca się przez pół godziny i w tym czasie można podziwiać panoramę Londynu za około 30 funtów. Diabelski Młyn ma 135 m. wysokości i stoi na południowym brzegu Tamizy. Chętni mogą wynająć jedną z kapsuł na przyjęcia z różnych okazji. Imprezy noszą nazwy: czekoladowa, szampańska, truskawkowa i winna w zależności od indywidualnego zamówienia.

Young diplomats to dobrowolne stowarzyszenie dyplomatów pracujących w Londynie i zajmujących różne stanowiska w ambasadach i konsulatach. Spotykają się oni co jakiś czas w różnych miejscach Londynu po to, aby wymienić się doświadczeniami i spostrzeżeniami na tematy zarówno lokalne jak i międzynarodowe. Spotkanie, w którym uczestniczyłam dzięki synowi, odbywało się w ogrodzie pewnej rezydencji położonej w południowej części Londynu. Nazwałam je Garden Party. Poczęstowano nas drinkiem z truskawkami i pomarańczami oraz maleńkimi kanapkami, oprowadzono również po rezydencji. Willa jest urocza o charakterystycznej angielskiej architekturze, na którą składają się niewielkie pomieszczenia mieszkalne i labirynt tajemniczych korytarzy i przejść. Osobiście wolę jednak otwarte przestrzenie. Miałam też okazję porozmawiać z młodymi pracownikami ambasady austriackiej, izraelskiej, kazachskiej i koreańskiej. Towarzyszyła nam hiszpańska muzyka i miła atmosfera.

„Dokądkolwiek podróżuję Grecja mnie rani” parafrazując wiersz greckiego poety Jorgosa Seferisa, bo zapierające dech w piersiach widoki przypominają grecki krajobraz. Z tą różnicą, że morze jest zimne, a wiatr zbyt porywisty. Białe klify zwane **Seven Sisters** to siedem skał kredowych usytuowanych na południowym brzegu Wyspy, w pobliżu kanału La Manche, przy ujściu rzeki Cuckmere do Morza Północnego, tworzącej wspomniane już wcześniej estuarium. Niezwykłe wrażenie robią strome urwiska, wyraźnie zaznaczone śnieżnobiałe kredowe skały, bezkres morza, a na jego tle kolorowe żagle, mniejsze i większe okręty znikające niepostrzeżenie w oddali. Klify ulegają systematycznie erozji tracąc rokrocznie 40 cm. Nazwa **Seven Sisters** odwołuje się do siedmiu siostr, z których każda posiadała swój dom pomiędzy wzgórzami. W 1971 r. klify zostały objęte ochroną, stając się równocześnie częścią Parku Narodowego. Estuarium jest ulubionym miejscem spacerów, kąpiei i czynnego wypoczynku przeszło 350 tys. turystów rocznie. Odpoczywają tam też przed dalszą po-

dróżą różne gatunki ptaków. W tym samym czasie w pobliżu Brighton (morski kurort znany od XVIII w.) odbywały się pokazy lotnicze. Lotnicy popisywali się kaskaderskimi umiejętnościami zniżając lot tak nisko jak tylko jest to możliwe, aby wkrótce potem sfrunąć z klifu nad morze, wznieść się wysoko w górę i „namalować” na niebie angielską flagę. Między Londynem a Brighton regularnie kursuje kolej, dzięki czemu Londyńczycy są w stanie zorganizować jednodniową wycieczkę nad morze.

Na zakończenie - lotnisko w **Luton** położone około 50 km na południe od Londynu. Początki Luton sięgają VI wieku. W centrum miasta znajduje się campus Uniwersytetu Bedfordshire i zabytkowy kościół p.w. Świętej Marii, pochodzący z XII w. Miasto zamieszkuje ludność pochodze-

nia azjatyckiego, która co roku, późną wiosną, organizuje jednodniowy karnawał. Tamtejszy port lotniczy obsługuje tanie linie lotnicze. Łączy Gdańsk, Katowice, Kraków, Łódź, Poznań, Rzeszów i Warszawę. Na lotnisku podeszła do mnie starsza pani, która sporządzała ankiety odnośnie pobytu pasażerów w Londynie, badając skalę zadowolenia z przelotu i obsługi lotniska. Chyba wypadłam pomyślnie, bo ankieterka towarzyszyła mi do wejścia na pokład samolotu i życzyła szczęśliwej podróży. Goodbye, London.

*Tytuł reportażu nawiązuje do moich wspomnień z poprzednich podróży: Fandango z Erasmusem i Sirtaki z Erasmusem.

II DNI POLSKO-NIEMIECKIE NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

POD HASŁEM *UCZ SIĘ JĘZYKA SĄSIADA*

Już po raz drugi Centrum Kultury Języka Niemieckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego jest organizatorem Dni Polsko-Niemieckich (wcześniej, przez 10 lat organizowane były Dni Niemieckie). W tym roku hasło przewodnie to *Ucz się*

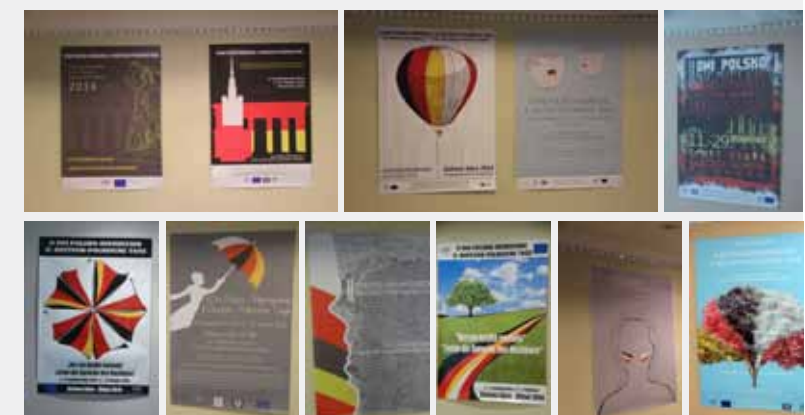

PROF. W. STRYŻEWSKI, PROREKTOR DS. STUDENCKICH, SKŁADA GRATULACJE NATALII GRABIAS, FOT. KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI

języka sąsiada. Pierwszą imprezą była wystawa wycinanek Eriki Schirmer, ale w Zittau. Rok temu wystawę mogli obejrzeć zielonogórzanie. W naszym mieście w Galerii Rektora odbył się wernisaż pokonkursowej wystawy plakatów **II Dni Polsko-Niemieckich**. Laureatkami tegorocznego konkursu zostały studentki II roku *grafiki* Instytutu Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego UZ:

- _ I miejsce Natalia Grabias,
- _ II miejsce Iwona Sobczak,
- _ III miejsce Katarzyna Fedro.

esa

O OGRODZIE, CZYLI BONSAI I NIE TYLKO

Sebastian Pilichowski

Ogród Botaniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego

Czerwiec to pracowity miesiąc pod względem nakładu pracy, wymaganego przez rośliny uprawiane przez człowieka. Również w Ogrodzie Botanicznym UZ. Niemniej, miesiąc ten to nie tylko prace ogrodowe. To również czas promocji poprzez organizowanie imprez. Zaczęło się 31 V 2014, gdy w Ogrodzie został zorganizowany miejski dzień dziecka, następnie 7 czerwca odbyła się Warzywiada. Im-

wania kształtu drzewka za pomocą drutów, przy czym istotne jest posiadanie, obok doświadczenia i wiedzy, pewnej wizji. Tak naprawdę kroki podjęte dziś zaowocują dopiero za parę lat i wtedy okaże się, czy ten czas zmarnowaliśmy czy też nie. Wystawę zrealizowano przy współfinansowaniu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Zielonej Górze w ramach projektu „Pakiet edukacyjny w Ogrodzie Botanicznym UZ”.

Co dalej? Dlaczego w czerwcu warto przyjść do Ogródu? Otóż, w tym miesiącu zaczynają kwitnąć lilie. Pierwsza z odmian, „Susan Forever” otworzyła swe kwiaty jako

— LILIA „SUSAN FOREVER”

— WARZYWIADA

— HORTENSJE

— WYSTAWA BONSAI - W. PIETRASZKO I R. WODZICKI OD LEWEJ NA PIERWSZYM PLANIE

preza została zorganizowana przez Agencję Rynku Rolnego Oddział Terenowy w Gorzowie Wlkp. pod patronatem Marszałka Województwa Lubuskiego, przy współudziale Ogródu Botanicznego UZ. Warzywiada odbyła się w ramach akcji „Owoce w szkole” i promowała zdrowy styl życia poprzez rozmaite konkursy i animacje, skierowane przede wszystkim do najmłodszych. Odbyły się wówczas pokazy, teatrzyk, konkurencje oraz poczęstunek tym, co zdrowe - owocami i warzywami. Tego dnia zostały również posadzone dwa dęby bezszypułkowe ufundowane przez Urząd Marszałkowski.

Z kolei 8 czerwca odbyła się wystawa Bonsai. Kilkadziesiąt okazów ozdobiło otoczenie wigwamu. Właścicielami drzewek byli goście Ogródu, opowiadający o sztuce prowadzenia „drzewa w doniczce” (jap. *Bonsai*), czyli Włodzisław Pietraszko (Polska Asocjacja Bonsai), Rafał Wodzicki (Polska Asocjacja Bonsai) oraz Jacek Rostkowski (Lubuskie Centrum Bonsai). Wyjaśniali kwestie związane zarówno z samym pozyskiwaniem materiału na Bonsai, następnie dobieraniem donic (co jak się okazuje nie jest wcale takie proste), sadzeniem drzewka w donicy, jak również z samą pielęgnacją. Część gości uczestniczyła czynnie w dyskusji, zadając celne pytania ekspertom. Obok teorii, odbyła się prezentacja zabiegów w praktyce, tj. przycinania, formo-

pierwsza, podobnie jak rok temu. Za nią pojawiają się nieśmiało pierwsze kwiaty innych odmian. Niemniej, apogeum kwitnienia przypada na lipiec, kiedy z jedenastu odmian dziewięć upiększa ogród swymi barwami, różnymi kształtami kwiatów oraz zapachem (lilie w dywizji odmian azjatyckich, orientalnych, trąbkowych, tygrysi, hybrydy O.T.), z kolei ostatnia jedenasta odmiana, jak zawsze to czyni, zakwita w sierpniu. Ponadto w lipcu kwitną krwawnice polskie i guzikowce, wabiące całe rzesze motyli, jak również hortensje - jedni z wielu „oszustów” w świecie roślin. Dlaczego oszustów? Rzadko kto wie, że wielkie kwiatostany, szczególnie pospolite u odmian ogrodowych, stanowią zbiór nadmiernie rozrośniętych sterylnych kwiatów, zatem nieprodukcujących pyłku. Owad zwabiony przez nie - czyli przez tzw. powabnię - jest „przekonany”, że odwiedza sporo dużych kwiatów i się naje. Myli się jednak. Krzątając się po kwiatostanie odnajduje przypadkiem niewielkie, pozorne kwiaty płodne, które zapyla. Tym samym roślina odniosła sukces - zwabiła zapylacza, nie straciła mnóstwa energii na produkcję nadwyżki pyłku czy dodatkowego nektaru, jedynie wyprodukowała optymalną ilość pyłku i powabnię, która mimo wszystko kosztuje mniej. Czego? Energii - to ona jest w świecie roślin walutą. Tworzenie nowych liści, przyrostów, wzrost, produkcja kwiatów i owoców (szalenie

kosztowne! Nie tylko zwierzęta wydają mnóstwo energii na rozmnażanie) itd. - wszystko ma swoją cenę. Zrywając kwiaty, które zaraz wyrzucamy, ot, dla kaprysu, jest potężnym marnotrawstwem wysiłku rośliny. Bo po co powstają kwiaty? Dla wyprodukowania potomstwa. Tylko po to! Pamiętajmy o tym. Kwiaty hodowane i cięte na bukiety mają przynajmniej swe przeznaczenie, służą dekoracji czy jako prezent. To co innego niż te zrywane bez sensu i następnie wyrzucane. Pamiętajmy o tym podwójnie. Jedno to koszt energetyczny. Drugie to pszczoły. Dzięki ich pracy cieszymy się z nawet ponad 70 proc. produktów spożywczych. Jeżeli niszczyliśmy kwiaty, nawet roślin postrzeganych przez nas za bezużyteczne, zmniejszamy tym samym bazę pokarmową dla pszczoł, nie mówiąc o wielu innych organi-

zmach, których roli na co dzień wielu z nas nie dostrzega, nie zna i nie rozumie. Zatem Ogród Botaniczny to również fantastyczne miejsce dla obserwacji licznych owadów czy ptaków - te najlepiej widać i słyszeć. Ponadto zaskrońce, ropuchy, żaby i cała gama zwierząt mieszka w Ogrodzie, tworząc swoisty ekosystem, warty ochrony, szacunku, ale i oglądania. Gdyż Szanowny Czytelniku, to tzw. ekoturystyka stanowi klucz dla zrozumienia pewnych prawideł przyrody, wyrobienia sobie do niej uznania, a dalej przekazania tego kolejnym pokoleniem. Odwiedzając Ogród realizujesz jedno z jego najważniejszych zadań - nawiązanie kontaktu człowieka z przyrodą.

Zapraszamy do Ogródu wiosną!

OD STUDENTÓW DLA STUDENTÓW – Z INDEXEM W PODRÓŻY

Wojciech Góralski

Dyrektor I Ogólnopolskiego Festiwalu Podróżniczego ZIELONE GLOBY 2014

Dwie wyprawy starym busem, telewizyjne i radiowe programy podróżnicze oraz dwie książki. To dotychczasowy dorobek zielonogórskich studentów, którzy wchodzi w skład stowarzyszenia Z Indexem w Podróży. Ekipa jednak nie spoczywa na laurach i planuje kolejne spektakularne przedsięwzięcia. Jedno z nich miało swoją premierę z końcem września. Wtedy to oficjalnie została zaprezentowana najnowsza książka Mariusza Malinowskiego *Początek przygody*. Lektura nie powstałaby bez znacznego wsparcia Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kilkustronicowa książka jest wspomnieniem wyprawy Maroko Trip 2013. Mnogość ciekawych historii, wspomnień i anegdot została ubarwiona dziesiątkami fotografii z całej Europy oraz egzotyczne Maroka.

Z Indexem w Podróży to grupa ludzi, którzy działają nie tylko wyłącznie na swoją korzyść. Wręcz przeciwnie. Każde przedsięwzięcie jest realizowane z myślą o innych studentach, którzy mogą wszystkie działania śledzić za pomocą strony internetowej oraz relacji w lokalnych mediach. Tym razem ekipa postanowiła pójść o krok dalej i podjęła się organizacji pierwszego ogólnopolskiego festiwalu podróżniczego Zielone Globy 2014. Takiego wydarzenia w Zielonej Górze

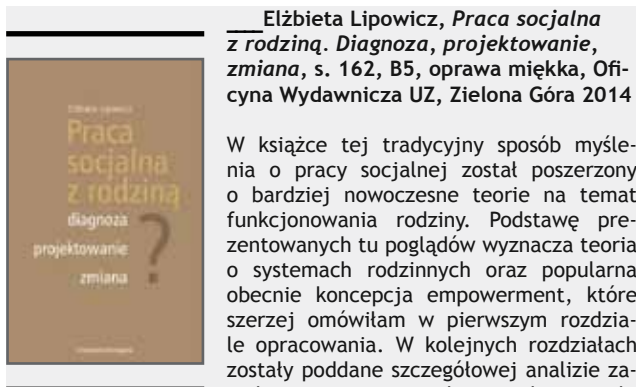
— MAROKO TRIP 2013, FOT. OD AUTORA

jeszcze nie było. 11 października w klubie studenckim Wyspa zgromadzili się uczestnicy 5 projektów podróżniczych z całej Polski. Wszyscy goście wystąpili przed publicznością z prezentacjami swoich dokonań.

Z kolei pod koniec maja 2015 r. globtroterzy spróbują dokonać kolejnej historycznej rzeczy i wyruszą na wyprawę dookoła świata. Ponad roczna podróż będzie przebiegała przez Azję, Amerykę Północną, Południową i całą Europę.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Elżbieta Lipowicz, *Praca socjalna z rodziną. Diagnostyka, projektowanie, zmiana*, s. 162, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014

W książce tej tradycyjny sposób myślenia o pracy socjalnej został poszerzony o bardziej nowoczesne teorie na temat funkcjonowania rodziny. Podstawę prezentowanych tu poglądów wyznacza teoria o systemach rodzinnych oraz popularna obecnie koncepcja empowerment, które szerzej omówiłam w pierwszym rozdziale opracowania. W kolejnych rozdziałach zostały poddane szczegółowej analizie zagadnienia związane z diagnostyką, projek-

towaniem i ewaluacją pracy socjalnej na rzecz rodziny. W każdym z nich starałam się przedstawić nie tylko znane i stosowane w Polsce rozwiązania, ale także te mniej popularne lub nieznanne u nas koncepcje, a sprawdzone i z powodzeniem stosowane w innych krajach. Ostatni rozdział w całości poświęcony został metodzie mediacji i możliwościom jej zastosowania na gruncie pracy socjalnej z rodziną. Mimo bogatej literatury na temat mediacji i jej ogromnej popularności - metoda ta jest rzadko opisywana z perspektywy celów i zadań realizowanych w ramach pracy socjalnej. W nielicznych dostępnych tekstach najczęściej wspomina się o niej przy okazji omawiania rozlicznych ról zawodowych pełnionych przez pracowników socjalnych. Tymczasem praca z rodziną oparta na metodzie mediacji to przykład rozwiązania, które łączy w sobie większość aktualnych postulatów dotyczących skutecznej pracy socjalnej.

Zaproponowany układ zagadnień nie jest i nie może być wyczerpujący z uwagi na złożoność materii, jaką jest rodzina. Wyrażam jednak nadzieję, że książka może być źródłem inspiracji dla studentów pracy socjalnej, poszukujących opracowań z zakresu metodyki pracy socjalnej i innych podobnie ukierunkowanych przedmiotów.

Andrzej Malinowski, Józef Tatarczuk, Ryszard Asienkiewicz, *Antropologia dla pedagogów z wybranymi zagadnieniami z chronobiologii i ergonomii*, s. 256, A4, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014

Nasza propozycja jest pierwszą podręcznikową próbą wprowadzenia takiej antropologii do pedagogiki. Nie jest to próba w pełni satysfakcjonująca. Dobór treści jest zróżnicowany. Główne akcenty położono na problemy różnicowania biologicznego człowieka - rasę, konstytucję, płeć, wiek. Wnikliwej, być może, należało przedstawić problemy antropogenezy,

zróżnicowanie etniczne ludności świata, osiągnięcia antropologii w zakresie paleodemografii, paleoekologii człowieka czy paleopatologii, a zwłaszcza genetyki populacyjnej i molekularnej czy endokrynologii. Czy autorzy mogliby podjąć takiemu przedsięwzięciu? Zdajemy sobie sprawę z tego, że zakresem reprezentowanych wiadomości nie usatysfakcjonujemy w pełni odbiorców, ale być może zachęcimy ich do bardziej specjalistycznych studiów wiedzy antropologicznej.

Nasz podręcznik stanowi wstęp do antropologii, jest niewątpliwie lokalną próbą ujęcia zagadnień, które jak antropomotoryka czy biomechanika wyrastają w znacznej mierze z antropologii.

„Dyskursy Młodych Andragogów”, t. 15, red. Małgorzata Olejarz, s. 356, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014

„Dyskursy Młodych Andragogów” są punktowym czasopismem naukowym (z pkt.), funkcjonującym wcześniej, od 2000 roku, jako seria wydawnicza. Czasopismo wydawane jest corocznie przez Uniwersytet Zielonogórski - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. „DMA” to rocznik skierowany do badaczy z różnych środowisk naukowych, w tym w szczególności do młodych autorów, prowadzących studia i badania nad aktywnością edukacyjną i kontekstami uczenia się człowieka dorosłego. Chcemy by „Dyskursy Młodych Andragogów” były miejscem, gdzie „młodość spotyka się z doświadczeniem” i gdzie stwarza się okazje i możliwości wspólnego uczenia się - dzielenia poglądami, wynikami badań i opiniami, wzajemnego inspirowania, podejmowania odważnych dyskursów, jak i polemik, czy też wyrażania różniących się między sobą stanowisk. Chcemy, by nasze czasopismo stwarzało, poprzez publikowane w nim teksty, okazję do wzajemnego poznawania się oraz nawiązywania międzypokoleniowego i międzyśrodowiskowego dialogu naukowego. Do tego dialogu zapraszamy wszystkich badaczy zainteresowanych problematyką szeroko rozumianej edukacji dorosłych, w tym w szczególności przedstawicieli środowiska młodych pracowników nauki.

„Studia Epigraficzne”, t. 5, red. Joachim Zdenka, s. 224, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013

Jak zwykle nie zawiedli nas wytrwali epigraficy: profesor Krzysztof Maciej Kowalski z Uniwersytetu Gdańskiego z artykułem Inskrypcje nowożytnych zegarów słonecznych umieszczonych na elewacjach kościołów pomorskich oraz profesor Antoni Barciak z Uniwersytetu Śląskiego z pracą Inskrypcje na najstarszych dzwonach w kościołach Katowic i Mysłowic. Ośrodek katowicki reprezentuje najsilniejszą po Zielonej Górze grupę epigrafików w osobach: Agaty Brytki z artykułem Pismo neogotyckie w inskrypcjach katowickich, Tomasza Kałuskiego z rozważaniami na temat Pisma inskrypcji napieczętych cechów w dawnym księstwie głogowskim do połowy XIX w. oraz Zdzisława Jedynaka z pracą Inskrypcje związane z Turzonami w Lewoczy i Salomonami w Krakowie. Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu reprezentuje tym razem Edward Skibiński z kontynuacją badania nad inskrypcjami z grobu Bolesława Chrobrego oraz Aleksandra Losik-Sidorska z artykułem Formularz gotyckich inskrypcji sepulkralnych kanoników gnieźnieńskich i poznańskich.

Do grona statych uczestników możemy już zaliczyć przedstawicieli Lublina w osobach Pawła Madejskiego z artykułem zatytułowanym Wizytówki a napisy nagrobne w XIX w. oraz Katarzyny Madejskiej, z którą wspólnie przygotowali pracę Graffiti na ścianach kościoła pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Zwoleniu XVII-XXI w.: przemiany funkcji i treści.

Grupę epigrafików zielonogórskich otwiera najstarszy stażem Adam Górski z tematem Specyfika napisów natruśmiennych na przykładzie Sławy, Szprotawy, Świdnicy i Żagania w XVIII i na początku XIX w. Marceli Tureczek przedstawił artykuł Kilka spostrzeżeń na

temat głowy św. Jana Chrzyciela na misie ze zbiorów Muzeum Lubuskiego w Gorzowie Wielkopolskim. Próba analizy w kontekście średniowiecznych i wczesnonowożytnych dziejów miasta. Z kolei Paweł Karp ustosunkował się do (nie zawsze słusznych) uwag odnośnie do zeszytu inskrypcji powiatu wschowskiego w tekście „Corpus inscriptionum Poloniae”: „Powiat wschowski” - uzupełnienia i uwagi. Poczet młodszych badaczy reprezentują: Krzysztof Kostka z pracą Kwaterna wojenna żołnierzy radzieckich w Kożuchowie, Katarzyna Kornak z komunikatem naukowym Krajobraz epigraficzny miejscowości Prusy (woj. dolnośląskie) oraz Paweł Szymon Towpik prezentujący Spis żołnierzy z okresu I wojny światowej i wojny polsko-bolszewickiej pochowanych na cmentarzu wojskowym koło Berezzy Kartuskiej (Białoruś). Niniejszy tom zamyka mój artykuł Proboszczowie, archidiaconi i diakoni kościoła św. Marii w Gorzowie Wielkopolskim i ich inskrypcje do 1800 r.

„Filologia Polska”, t. 5: *W stronę literatury i języka*, red. Małgorzata Mikołajczak, Katarzyna Węgorowska, s. 416, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013

Ze spis treści: W stronę literatury Małgorzata Mikołajczak, Słowo od redaktora Romuald M. Jabłoński, O „Psalmy 22” Grzegorz Kubiński, Niewiasta, smok i „jasne wyżyny bohaterstwa” w relikwie Apokalipsy św. Jana podanej przez Tadeusza Zielińskiego Czesław P. Dutka, „Szachy” Jana Kochanowskiego w wybranym aspekcie kultury renesansu

Radosław Szyber, Wojciecha Dembołęckiego „wywodowa” koncepcja władzy i własności Dorota Kulczycka, Maronici we wspomnieniach podróży, pielgrzymów i misjonarzy doby romantyzmu (Lamartine, Nerval, Hołowiński, Skórzewski, Laassner, Tarnowski i inni) Marta Ruszczyńska, Wieszcz w krytyce literackiej XIX wieku Jakub Rawski, Wampiryzm w „Dziadach” Adama Mickiewicza Leszek Libera, „Chyba się nauczę pić...” Ireneusz Sikora, „Jest upostaciowaniem wyobraźni...” Eliza Orzeszkowa czyta Słowackiego Joanna Wawryk, Inspiracja i nowatorstwo. O wpływach orientalnych w twórczości Bolesława Leśmiana Maria Jazownik, O statusie genologicznym „Monsalwatu” Artura Górskiego

Małgorzata Mikołajczak, Czy piękno ocala? O jednym z wątków dialogu Herbert - Norwid Dorota Poślednia, Przypisy do historii. Dzieje świata w esejach Zbigniewa Herberta („Barbarzyńca w ogrodzie”, „Martwa natura z wędzidłem”, „Labirynt nad morzem”) Beata Hebza-Sologub, Grupa poetycka „Niezapłacony Rent” z Chicago Anna Szóstak, Porachunki z historią i groteskowa wizja Polski współczesnej w „Dzidzi” Sylwii Chutnik Dorota Amborska-Głowacka, Uczeń przed ekranem Jerzy Domagalski, Aforyzm i fragment. Kilka uwag porządkujących i różnicujących pojęcia

W stronę języka Katarzyna Węgorowska, Słowo od redaktora Jerzy Brzeziński, Językoznawstwo zielonogórskie w latach 1971-2004

Joanna Gorzelana, Biblizmy i aluzje biblijne w powieści Kornela Makuszyńskiego „Szatan z siódmej klasy” Joanna Frejman, Aksjologiczno-kulturowy aspekt leksyki kolorystycznej w futurystycznej wizji świata. Rozważania semantyczne Katarzyna Grabias-Banaszewska, Dwór w Celejowie i jego mieszkanki (przyczynek do semantycznej analizy powieści Adama Jerzego Czartoryskiego pod tytułem „Pan Sędzia Deluty. Sceny z pierwszych lat panowania Stanisława Augusta”) Józef Jaworski, Nazwy broni i urządzeń obronnych w tekstach publicystycznych końca XVIII wieku

Magdalena Jurewicz-Nowak, Iwona Patucka-Czerniak, Leksem i po-

jęcie „grzech” jako sposób organizowania mowy (na materiale wybranych kazań XIX-wiecznych)

Maria Roszak, Potoczne nazwy dyscyplin sportowych Magdalena Steciąg, Dyskurs ekologiczny w debacie publicznej. Propozycja modelu cyrkulacyjnego Marzanna Użdżicka, „Opisanie różnych wiadomości Doktorskich Doświadczonych przez Franciszka Rapalskiego” jako świadectwo używania języka

Katarzyna Węgorowska, Terminologia językoznawcza w „Małym słowniku wyrazów obcych” Michała Arcta z 1911 roku Iwona Żuraszek-Ryś, Powojenne nazwy ulic Zielonej Góry

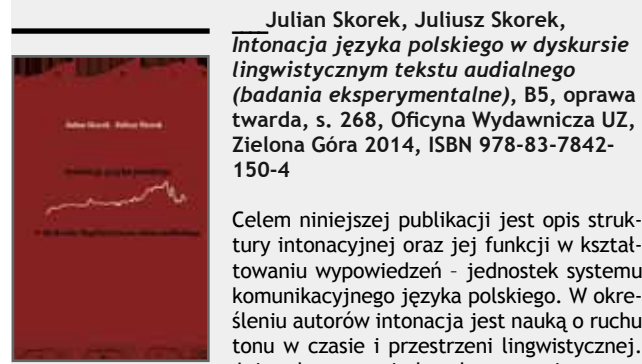
Krzysztof J. Kilian, *Poglądy filozoficzne Paula K. Feyerabenda, cz. 1: Program metodologiczny*, s. 384, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014

Książka ta [...] dotyczy programu metodologicznego Feyerabenda. Odróżnianie dwóch podstawowych okresów jego twórczości: umiarkowanego (wczesnego) i anarchistycznego, odnaleźć można w znakomitej większości opracowań. Powszechnie uznaje się też, że filozof z Berkeley w umiarkowanym okresie swojej twórczości głosił epistemologiczny realizm. Filozof ten zresztą w taki sposób przedstawiał swoją filozofię. Trzeba

zatem mieć powody, aby tę interpretację podważyć. Kilkakrotnie też dawał do zrozumienia, że zamierza stworzyć pozytywną metodologię nauk empirycznych, jednak swoich poglądów nigdzie systematycznie nie przedstawił. Szeroko znane są związki amerykańskiego filozofa z krytycznym racjonalizmem. Związków tych filozof raz się wypierał, a kiedy indziej przyznawał się do nich.

Przekonany jestem i próbuję to uzasadnić w niniejszej pracy, że realizm epistemologiczny, próba zbudowania pozytywnego programu metodologicznego i popperyzm - to trzy charakterystyczne elementy umiarkowanego okresu jego twórczości. Ponieważ Feyerabend nigdzie nie przedstawił swoich poglądów w sposób systematyczny, własne analizy przedstawiam w kontekście dwu diamentralnie odmiennych ujęć jego filozofii: Kazimierza Jodkowskiego - który nadał właśnie taką interpretację okresowi umiarkowanemu, i Erica Oberheima - który takie podejście do filozofii Feyerabenda krytykuje. Podstawę moich analiz stanowią również ujęcia Johna Prestona i Imrego Lakatosy oraz refleksje samego Feyerabenda, na które składają się jego autobiograficzne uwagi, komentarze do wcześniejszych pism oraz elementy korespondencji.

Wybór ten nie jest przypadkowy. Wskazane ujęcia stanowią bowiem punkt wyjścia dla przedstawienia innych poglądów na filozofię Feyerabenda. Lakatos już w roku 1970 oddzieliłaby okresy jego twórczości. Rozróżnienie to - bardzo ogólne i powstałe zapewne pod wpływem wypowiedzi amerykańskiego filozofa z Con-solations for the Specialist, w której swój popperyzm określił on jako Feyerabend - było skutkiem tego, że sam namawiał Feyerabenda, aby ten ostatni spisał swoje anarchistyczne poglądy.

Julian Skorek, Juliusz Skorek, *Intonacja języka polskiego w dyskursie lingwistycznym tekstu audialnego (badania eksperymentalne)*, B5, oprawa twarda, s. 268, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-150-4

Celem niniejszej publikacji jest opis struktury intonacyjnej oraz jej funkcji w kształtowaniu wypowiedzi - jednostek systemu komunikacyjnego języka polskiego. W określeniu autorów intonacja jest nauką o ruchu tonu w czasie i przestrzeni lingwistycznej. Jej podstawową jednostką stanowi suprem, w skład którego wchodzi: 1) akcent suprematyczny, 2) akcent wyrazowy, 3) akcent logiczny. Właściwości

elementów intonacyjnych jako znaków językowych zostały wykryte w sposób empiryczny we wzajemnych relacjach fonologicznych. W wykryciu struktury jednostek intonacyjnych była wykorzystana odpowiednia aparatura pomiarowa, zgromadzona w Pracowni Fonologii Suprematycznej naszego Uniwersytetu oraz opracowana swoista metoda fonologiczna. Dla opisu werbalnego autorzy zastosowali ujednoliconą terminologią, a dla prezentacji wizualnej zaś - tonogramy, tabele i formuły fonologiczne. Każdy tonogram w tej rozprawie zawiera zarówno treści ogólne, jak i szczegółowe; wariantowe vs inwariantne, relewantne vs nierелеwantne. W ten sposób starano się udowodnić, że intonacja jest nauką lingwistyczną, która ma odrębny przedmiot i metody badań, specyficzne jednostki, elementy, segmenty. W badania empirycznych wykryli główne elementy struktury intonacyjnej: 1) akcent suprematyczny, 2) akcent wyrazowy, 3) akcent logiczny. Relacje fonologiczne akcent suprematyczny vs akcent wyrazowy pozwoliły wykryć fonem suprematyczny. Natomiast relacje akcent suprematyczny vs akcent wyrazowy pozwoliły opisać funkcję semantyczną akcentu logicznego oraz akcentu wyrazowego. W strukturze wypowiedzi akcent logiczny pełni funkcję rematu, akcent wyrazowy zaś - tematu. Zatem w procesie analizy instrumentalnej i syntezy lingwistycznej zostały wykryte dwa rodzaje znaków językowych: fonem suprematyczny oraz akcent logiczny. Fonem suprematyczny konstituuje strukturę intonacyjną wypowiedzenia, akcent logiczny zaś - jego semantykę. Fonem suprematyczny jest realnie istniejącą abstrakcją o charakterze jedności rodzajowej, która powstała w procesie uogólnienia konkretnych znaków: 1) cech relewantnych samogłoskowego fonemu segmentalnego, 2) relewantnych komponentów akcentu suprematycznego. Zarówno akcent suprematyczny, jak i fonem suprematyczny - nie wykazują istotnego zróżnicowania. W ich tworzeniu komponenty intonacyjne wykazują inwariantność oraz fonologiczną relewantność. Pod względem struktury intonacyjnej mają charakter korelatywny. Natomiast różna jest ich funkcja fonologiczna w systemie komunikacyjnym języka. Zatem akcent suprematyczny to znak struktury, konstituując on bowiem strukturę jednostki intonacyjnej. Fonem suprematyczny zaś jest znakiem systemu komunikacyjnego. Konstituuje on wypowiedzenia - jednostki tego systemu. Na podstawie wyników badań jesteśmy w stanie wskazać konkretne dane, z których wysnute zostało abstrakcyjne pojęcie *fonem suprematyczny*, a w definicji tego terminu wskazać na jego elementy składowe. W hierarchicznym procesie abstrahowania to: 1) struktura samogłoski w funkcji fonemu segmentalnego, 2) akcent suprematyczny jest zespołem relewantnym komponentów struktury intonacyjnej. Zatem *fonem suprematyczny* jest zespołem inwariantnych, fonologicznie relewantnych komponentów intonacyjnych, który, pełniąc funkcję fonologiczną w systemie komunikacyjnym języka (na równi z semantemem oraz syntaktemem) jako jeden z trzech podstawowych znaków językowych, konstituuje wypowiedzenia - jednostki systemu komunikacyjnego języka polskiego.

„Scripta Humana”, t. 2: *Historia i historie*, red. Dorota Kulczycka, Radosław Szyber, B5, oprawa miękka, s. 200, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-135-1, ISN 2353-1681

Ta wieloautorska monografia - *Historia i historie* - jest drugim tomem serii wydawniczej zatytułowanej „Scripta Humana” i gromadzi artykuły przygotowane przez grupę badaczy, podejmujących różne studia nad obecnością historii w literaturze. Pierwsze dwa teksty (Marka Sznajdera i Radosława Szybera) skupiają się wokół bitwy pod Chocimiem utrwalonej w kilku broszurach wydrukowanych około 1621 roku. Olaf Kryowski ukazuje myśli Zygmunta Krasińskiego o przeszłości Bizancjum i świata łacińskiego - obie, jak się okazuje, były diametralnie różne ze względu na kojarzenie tej pierwszej ze schizmatykami czy barbarzyńcami, a drugiej z katolicyzmem i cywilizacją. Takie przekonanie miało swoje historiozoficzne implikacje - Polska stała się spadkobiercą

kultury łacińskiej identyfikowanej z dobrem, natomiast wrogowie polskiego narodu, zwłaszcza Rosja (która odziedziczyła rzekomo tradycję bizantyńską) w tych okolicznościach została uznana jako równoważnik zła. Maria Jazownik podejmuje próbę przekonania, że krakowskie „Życie”, wydawane w latach 1897-1900, nie publikowało wyłącznie materiałów związanych z głośną formułą „sztuka dla sztuki”, ponieważ sporo pism (również poezja) drukowanych w periodyku wyraźnie akcentowało ruch patriotyczny, co może nieco dziwić wobec wcześniejszych rozpoznań. Przegląd Marii Jolanty Olszewskiej przynosi rekonstrukcję obrazu wojny totalnej - w rozumieniu modernistycznym. Jego elementy zostały wydobyte z bogatego wyboru polskiej i obcej literatury powstałej po zakończeniu pierwszej wojny światowej. Podobne zagadnienia przyciągnęły uwagę Anny Szóstak, która opisuje wojnę totalną w świetle powieściowej trylogii Andrzeja Struga *Żółty krzyż*. Ewa Tichoniuk-Wawrowicz prezentuje portret Aleksandra Panagulis - greckiego polityka i poety - którego w swoich pracach charakteryzowała jego żona (Oriana Fallaci). Ostatnie studium (Mariki Sobczak) tropi ślady historii niemieckiej (w postaci starego i zapomnianego sadu, pieniędzy, garnków, nazw etc.), które przetrwały do dzisiaj na Ziemi Lubuskiej i obecnie wpływają na życie jej mieszkańców, zmuszając do namysłu nad przeszłością regionu. Cała książka ukazuje rozmaite zdarzenia historyczne (czasem znaczące zjawiska lub jedynie epizodyczne; najczęściej ojczyste, ale też i greckie) oraz ich cele perswazyjne w twórczości baroku, romantyzmu, Młodej Polski, okresu międzywojennego i współczesności.

Przegląd Narodowościowy - Review Of Nationalities, nr 2: *Tożsamość narodowa*, red. Stefan Dudra, Piotr Pochyły, B5, oprawa miękka, s. 196, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISSN 2084-848X, ISBN 978-83-7842-133-7

Z przyjemnością przekazujemy Państwu drugi numer rocznika „Przegląd Narodowościowy - Review of Nationalities” wydawanego w ramach badań prowadzonych w Pracowni Badań nad Mniejszościami Narodowymi i Etnicznymi przy Zakładzie Stosunków Międzynarodowych Instytutu Politologii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tematem wydania uczyniliśmy tożsamość narodową.

Współcześnie mamy do czynienia z coraz większą defragmentacją mapy świata na kolejne, najczęściej niewielkie terytorialnie, państwa, a Europa staje się kontynentem wciąż odżywiających ruchów separatystycznych w postaci Basków, Szkotów, Katalończyków czy grożącym rozpadem Królestwa Belgii na Walonię i Flandrię. Procesy te odbywają się równolegle do kryzysu ekonomicznego mającego m.in. korzenie w nierównomiernym rozwoju infrastruktury w poszczególnych państwach, z tym zarządzaniu finansami publicznymi i „zglobalizowaniu” sektora finansowo-bankowego. W całej tej zawierusze polityczno-ekonomicznej pojawiają się pytania o sens funkcjonowania poszczególnych państw, poszukiwaniu korzeni narodowych, a popularnymi terminami stają się „kultywowanie”, „przywracanie” czy „budowanie” owej tożsamości narodowej. W niniejszej publikacji udało nam się zebrać teksty politologiczne, historyczne i prawnicze, których problematyka i sposób ujęcia tematu pozwalają na uzyskanie szerokiego spektrum poznawczego dotyczącego zarówno kwestii praktycznych, jak i teoretycznych. Dodatkowo autorzy przedstawili nie tylko doświadczenia społeczności żyjących na obszarze środkowo-europejskim, ale także wykraczające daleko poza jego rejony (np. problematyka kirgiska), co pozwala na wykorzystanie i przeanalizowanie doświadczeń z zupełnie odmiennych kulturowo, politycznie czy etnicznie obszarów. Teksty z kręgu historii pozwalają na zaobserwowanie ewentualnych zmian lub ich brak w postrzeganiu kwestii tożsamości narodowej. Po sugestii Prof. Paula Besta od tego numeru zmieniliśmy angielską część tytułu na „Review of Nationalities”.

zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

Radosław Czarkowski Y

Agnieszka Gracze-Czarkowska Ziemia obiecana

Alicja Lewicka-Szczogóło To będzie spokojny dzień

Paulina Komorowska-Birger Hodowla

PROSIMY O UWAGĘ
/ WIR BITTEN
UM IHRE AUFMERKSAMKEIT
Museum Junge Kunst
Frankfurt n. Odra

